

கல்வியியலாளன்

வெளியீடு - 01

ஐப்பசி -2003

K
A
L
V
I
Y
I
Y
A
L
A
L
A
N

- > இலங்கையும் மேலைத்தேசக்கல்வியும்
- > கல்வியில் விழுமியச் சிந்தனை
- > பண்புசார் தொழிற்கல்வி
- > கல்வியில் அரசியல் ஊடுருவல்
- > ஆசிரியரின் வாண்மை விருத்தி
- > ஆரம்பக்கல்வியில் போதனை
- > இந்துக்களின் கல்விச்சிந்தனை
- > முன்பள்ளிக்கல்வி முறைகள்
- > கல்விசார் பின்நவீனத்துவம்
- > அழகைக் கோட்பாடுகள்
- > பல்கலை அனுமதியில் "சந்" புள்ளி
- > தமிழுக்கு புதியதோர் கருவி

கல்வியியலாளன் *Kalviiyalalan*

இதழாசிரியர்கள்

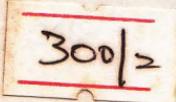
திரு. பராஜசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்.

திரு. நடராசா திருவாசகன்.

கல்வியியல் வெளியீட்டு நிலையம்
யாழ்ப்பாணம்.

2003

- இதழின் பெயர் : கல்வியியலாளன்
- இதழாசிரியர்கள் : பரராஜசிங்கம் இராஜேஸ்வரன்
நடராசா திருவாசகன்
- பதிப்புரிமை : இதழாசிரியர்களுக்கு
- முதற்பதிப்பு : 2003 ஜப்பசி
- வெளியீடு : கல்வியியல் வெளியீட்டு நிலையம்
257, பலாலி வீதி, கந்தர்மடம்
யாழ்ப்பாணம்.
- பதிப்பு : ஸ்மாட் பிறிண்டஸ்
717, கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்
- விலை : ரூபாய்
- Name of Journal : Kalviyiyalalan
- Editors : Pararajasingam Rajeswaran
Nadarajah Thiruvasakan
- Copy Rights : To Editors
- First Edition : 2003 October
- Publisher : Educational Publication Centre
257, Palaly Road,
Kantharmadam
Jaffna.
- Printer : Smart Prints
717, K.K.S. Road Jaffna
- Price :

கல்வியியல் வெளியீடு நிலையம்

தொலை நோக்கு

Educational Publication Centre Vision

மாறிவரும் உலகச் செல்நெறிகளின் மையமான 'கல்வி' புதிய போக்கின் ஊடாக, மனித முழுமைக்கான செயற்பாடுகளில் இயக்கம் பெற்று வருகின்றன. சமகால தேவைப்பாடுகள், சிந்தனைகள் உள்வாங்கப்பட்டு புதிய பிரவேசங்களாக அவை உலக செல்நெறிக்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும். இன்றைய சூழலில் கல்வி விருத்தியானது புதிய பரிமாணத்தையும், நவீன சிந்தனைகளையும் அவாவி நிற்கின்றது. அவ்வாறான சிந்தனைகளை மையப்படுத்தி கல்விசார் ஆய்வுத் தேடலின் தொகுப்பாகவும், பிரதேச கல்வியை வளப்படுத்தி ஆசிரியவாண்மை விருத்திச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் ஊடாக புதியன படைத்தல் தொடர்பான விருப்புணர்வையும், ஊக்கத்தையும் எமது பிரதேச கல்வியியலாளர்கள் மத்தியில் மேம்படுத்திக் கொள்ள உதவுதல்.

'Education' which is the core of the disciplines of the changing world is being activated in human perfection processes through new trends. Contemporary needs and thoughts are to be absorbed and they should be in accordance with the disciplines of the world as new entities. In today's environment, Educational development is in need of new dimensions and new ideas.

Divisional Education is developed as the substance of academic research by focussing on such ideas and through giving importance to teacher development activities enhancing the desire and motivation in new creations among our divisional Educationalists.

கல்வியியல் வெளியீட்டு நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. மோகனதாஸ் அவர்களின் வாழ்த்துரை

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியற் கல்லூரியில் இருந்து பட்டம் பெற்று வெளியேறிய முதலாம் அணியைச் சேர்ந்த திரு.ப.இராஜேஸ்வரன், திரு.ந.சிருவாசகன் ஆகியோரின் பதிப்பில் வெளிவரும் "கல்வியியலாள்" இதழுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்புவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஈழத் தமிழருக்கென்று தொன்மையான, தொடர்ச்சியான கல்விப் பாரம்பரியம் உண்டு. அதைக் கட்டிக் காத்த பெருமை யாழ்ப்பாணத் தமிழருக்கு உண்டு. ஆனால் சமகால அனர்த்தங்களால் அப்பெருமை பல வீணப்பட்டுவிடும் எனப் பலரும் நம்பியதுண்டு. அந்த நம்பிக்கைக்கு ஏமாற்றமளிப்பதாகவே இவ் இதழின் புதிய வருகை அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தின் உயர் கல்வி நிறுவனம் என்பது ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி என்ற புள்ளியில் இருந்து தொடங்கி இன்று பல்கலைக் கழகம், கல்வியியற் கல்லூரி என்ற பெரிய வட்டமாக வளர்ந்துள்ளது. அந்த வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப கற்பவர், கற்பிப்பவர் எண்ணிக்கையும் விரிவடைந்தே செல்கிறது. அதற்கு ஏற்ற வகையில் புதிய நூல்களும், சஞ்சிகைகளும் வெளிவருவது காலத்தின் கட்டாயமாகும். அதைத் தீர்க்கதரிசனமாக உணர்ந்த கல்வியியலாளன் இதழின் ஆசிரியர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

கடந்த காலங்களில் பெரும் எடுப்பில் புதிதாக தோன்றிய இதழ்கள் பல தோன்றிய வேகத்தில் மறைந்து போனதும் உண்டு. ஆனால் இவ் இதழில் கல்வியின் பலதரப்பட்ட பரிமாணங்களைக் கருத்திற் கொண்டு அத்துறையில் புலமை உடையவர்களின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவருவது இதன் எதிர்கால வளர்ச்சியையிட்டு நம்பிக்கையூட்டுவதாக உள்ளது. இதன் தொடர் வெற்றிக்கு படைப்பாளிகள் மட்டுமல்ல உயர் கல்வி நிறுவனங்களும், அதில் கற்போரும், கற்பிப்போரும் பூரண ஒத்துழைப்பை நல்குவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை.

மிகப் பெரிய பணியை ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு என்பவற்றின் அடையாளச் சின்னமாக பலரும் பார்க்கும் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் கல்வி கற்று வெளி வந்திருக்கும் இளம் ஆய்வாளர்கள் செய்ய முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. அவர்களின் பணி தொடர்ந்து வளர என்றும் என் வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர்.சு.மோகனதாஸ்,
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

**யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின்
முதல் பீடாதிபதி கலாநிதி தீ. கமலநாதன்
அவர்களின் அணிந்துரை**

- கல்வியியல் செயற்பாடுகளை உயிர்ப்படைய வைப்பவை புதியன புனையும் திறனாகும். இத்திறனைக் கொண்டு, யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் முதலாம் அணி ஆசிரிய மாணவர்களில் சிலர் “கல்வியியலாளன்” என்ற பெறுமதியான ஆய்வு நூலை வெளியிடுகின்றமை, பூரிப்பையும் புளகாங்கிதத்தையும் எனக்குள் ஏற்படுத்துகின்றன. இப்பூரிப்பு “..... சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்” என்ற விழுமிய வாக்கிற்கு ஒப்பானது.
- ஆசிரிய வாண்மையை உயர்த்தும், உய்விக்கும் நோக்கில் எனது மாணவர்கள் செய்யும் அளப்பரிய இச் சேவைக்கு தமிழ்க் கல்வியுலகச் சார்பில் நன்றிகளையும் பராட்டுக்களையும், ஆசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.
- “கல்வியியலாளன்” தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும். மேலும் பல கல்வியியல் செயற்றிட்டங்கள் எமது மண்ணில் துளிர் விட வேண்டும். இதற்கு எமது கல்லூரியின் தார்மீக ஆதரவு உண்டு.
- “கல்வியியலாளன்” ஆய்வு நூலை வாசித்து கற்கக் கற்றல் தேர்ச்சியினூடாக கல்வியில் புதிய எழுச்சிப் பாதையை ஏற்படுத்த வேண்டும். தமது வாண்மையை உயர்த்த வேண்டும்.
- ஒரு சமூகத்தின் நாட்டின் ஆசிரியர்களின் வாண்மை உயரும் போது அச்சமூகமும், நாடும் உயர்வடைகின்றது.
- அவ்வகையில் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்ப பேனா முனைப் பூரட்சியான “கல்வியியலாளனின்” வருகை உன்னதமானது, பொருள் பொதிந்தது.

கலாநிதி. திருநாவுக்கரசு கமலநாதன்
பீடாதிபதி.
யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஆய்வாளர் விபரங்கள்

<p>1) சபா. ஜெயராசா
B.Ed.(cey.), M.A.(Jaf.)
Ph. D. (Jaf.)</p>	<p>- பேராசிரியர்
கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>2) அ. சண்முகதாஸ்
B.A. Hons(cey.),
M.A,Ph.D.(Edin.)</p>	<p>- பேராசிரியர்
தலைவர்
தமிழ்த்துறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>3) ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
B.A. Hons(cey.), Ph.D. (Jaf.)</p>	<p>- பேராசிரியர்
கலைப்பீடாதிபதி
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>4) சோ.சந்திரசேகரம்
B.Ed. Hons(cey.), M.A.(Japan)</p>	<p>- பேராசிரியர்
கல்விப்பீடம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>5) நா.ஞானகுமாரன்
B.A. Hons(kalani.), M.A.(India)
Ph. D. (India)</p>	<p>- பேராசிரியர்
மெய்யியல்துறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>6) தி. கமலநாதன்
B.A.(cey.), Dip.in.Edu, M.A.
(Edu.) Ph. D. (Jaf.), SLTES - I</p>	<p>- பீடாதிபதி
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.</p>
<p>7) மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
B.A. Hons (cey.), M.A.(Jaf.)
Ph. D. (Jaf.)</p>	<p>- வருகை விரிவுரையாளர்
கக்கயின் பல்கலைக்கழகம்
ஐப்பான்.</p>
<p>8) செ.திருநாவுக்கரசு
B.A .(cey), Dip. in.Edu.
M.A. (Jaf.), Ph.D. (Jaf.)</p>	<p>- சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
கோப்பாய் ஆசிரியர்
கலாசாலை.
கோப்பாய்.</p>
9) எஸ். ராஜாராம்	<p>- ஓய்வு நிலை பேராசிரியர்
தென் இந்தியா.</p>
<p>10) மா. சின்னத்தம்பி
B.A. Hons (cey.), M.A. (Econ.)
M. Phil. (Edu.)</p>	<p>- தலைவர்
கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்</p>
<p>11) ஆ.ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி
B.A. (Jaf.), Dip.in.Edu (Jaf.)
M. phil. (Jaf.)</p>	<p>- அதிபர்
ஆசிரியர் கலாசாலை
கோப்பாய்.</p>

- 12) எஸ்.அறிவுழகன்
B.Sc.Hons (Jaf.)
M.Sc (Singapore) - விரிவுரையாளர்
கணித புள்ளிவிபரவியல்துறை
விஞ்ஞானபீடம்
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
- 13) அனுஷ்யா சத்தியசீலன்
B.A. Hous(Jaf.), Dip.in.Edu.
(Jaf.) M. Phil. (Jaf.) - சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
- 14) ஜெயலட்சுமி இராசநாயகம்
B.A. Hous(Jaf.), Dip.in.Edu.
(Jaf.) M. Phil. (Jaf.) - சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
கல்வியியற்றுறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
- 15) கு.சண்முகநாதன்
B.Ed.(cey.), M.A (Edu.)
SLPS - I - சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
பட்டப்பின் படிப்புகள்
தேசிய கல்வி நிறுவகம்
- 16) கலைவாணி இராமநாதன்
B.A. Hons (cey.), M.A. (Jaf.) - தலைவர்
இந்தநாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
- 17) பா.தனபாலன்
B.A. (cey.), Dip.in.Edu
M. Phil. (Edu.) - உபபீடாதிபதி (கல்வி)
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்
- 18) அருட்திரு. எஸ். டேமியன்
M.A. (con. Psy.) - இயக்குநர்
சுகவாழ்வு நிலையம்.
யாழ்ப்பாணம்
- 19) ஜெயமலர் தியாகலிங்கம்
B.A. (Jaf.), Dip.in.Edu (Jaf.)
M. Phil (Jaf.), SLTES - III - சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.
- 20) தனலட்சுமி வில்வநாதன்
B.A.(cey.), Dip.in.Edu. (Jaf.)
M. Phil. (Jaf.) - சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
பட்டப்பின் படிப்புகள்
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.
- 21) செல்வமலர் சிவபாதம்
B.A. (Jaf.), Dip.in. Edu.
M. Edu. (Lond.) - விரிவுரையாளர்
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.
- 22) அருட்திரு.எஸ்.ஜே.இராஜநாயகம் - இயக்குநர்
M.A. (coun. psy, ottawa) அகவொளி
குடும்பவளத்துணை நிலையம்
யாழ்ப்பாணம்.

- 23) கே. ரீ. கணேசலிங்கம்
B.A. Hons (Jaf.), Dip.in.Edu. - விரிவுரையாளர்
அரசியல் - சமூகவியற்றுறை
கலைப்பீடம்
யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம்
- 24) எஸ். ஆர். சத்தியேந்திரா
B.A.(Jaf.),B. Com. (Jaf.)
PGDE, HNDA, MAAT - உபபீடாதிபதி (முகாமை)
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
யாழ்ப்பாணம்.
- 25) இ. சிவகுமார்
B.Sc.(Jaf.), Dip.in.Edu. - திட்டமிடல் அலுவலர்
வடக்கு கிழக்கு மாகாண
கல்வி அமைச்சு
திருகோணமலை.

உள்ளடக்கம்

ஆய்வுப்பொருளும் ஆய்வாளர்களும்	பக்கம்
1) "உளக்குலைவு" - மேலைத்தேச உளவியல் அணுகுமுறைகளின் அபத்தங்கள். - சபா.ஜெயராசா	I - XI 01 - 06
2) எதிர்காலவியல் நோக்கில் கல்வி முறைகள் - ஒரு பார்வை. - சோ. சந்திரசேகரம்	07 - 21
3) கனடா நாட்டின் நவீன கல்விச் செல்நெறிகள் - அனுபவ பகிர்வு. - தி. கமலநாதன்	22 - 27
4) யப்பானிய மாணவர் வாழ்க்கையும் கல்விநெறியும். - மனோன்மணி சண்முகதாஸ்	28 - 37
5) ஆசிரியரும் வாண்மைத் தகைமையும் : சில பரிசீலனைகள். - மா.சின்னத்தம்பி	38 - 51
6) முன்பள்ளிக் கல்வியும் ஆசிரியர் பயிற்சித் தேவையும். - அனுஷ்யா சத்தியசீலன்	52 - 59
7) சுதந்திர இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரசியல் தலையீடுஏற்படுத்திய விளைவுகள். - கே.ரீ. கணேசலிங்கம்.	60 - 70
8) இலங்கையில் தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகள். - தனலட்சுமி வில்வநாதன்	71 - 77
9) தமிழ் கற்போருக்குப் புதிய கருவி நூல். - அ. சண்முகதாஸ்	78 - 83
10) பரீட்சைக் காலங்களில் ஏற்படக்கூடிய உடல், உள பிரச்சினைகள் - அருட்திரு.எஸ்.டேமியன்	84 - 92
11) உளவியல் வளர்ச்சியும் அதன் பயன்பாடும் - நா. ஞானகுமாரன்	93 - 102
12) கல்வியும் பிள்ளை வளர்ச்சியும் - அருட்திரு.எஸ்.ஜே. இராஜநாயகம்	103 - 106

- 13) மாணவர் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுக்களமாக வெற்றிகரமாகச் செயற்படும் பாடசாலைகளின் உருவாக்கம் 107 - 111
- கு. சண்முகநாதன்
- 14) மனித மேம்பாட்டில் கல்விசார் விழுமியங்கள் 112 - 116
- ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்
- 15) பாடசாலைகளில் இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடு களினூடாக மனித விழுமிய மேம்பாடுகளைக் கற்பித்தல் 117 - 126
- ஜெயலட்சுமி இராசநாயகம்
- 16) இந்துப் பாரம்பரியத்தில் அதிகைத்திறன் விருத்தி. 127 - 136
- கலைவாணி இராமநாதன்
- 17) ஆரம்ப நிலையில் சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகளை அமுலாக்கும் நுட்பமுறைகள். 137 - 145
- ஜெயமலர் தியாகலிங்கம்
- 18) போதணா முறைத் தொழில் நுணுக்கத்தில் ஆக்கபூர்வக் கற்றலுக்கான சுதந்திரக் கோட்பாடும் - நடைமுறைகளும் 146 - 154
- பா. தனபாலன்
- 19) பின் நவீனத்துவம் - ஓர் அறிமுகம். 155 - 158
- செ. திருநாவுக்கரசு
- 20) சுவாமி விபுலானந்தரின் கல்விப்பணி. 159 - 164
- ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி
- 21) கல்வித்துறையினரும் நேர முகாமைத்துவமும் 165 - 170
- எஸ்.ஆர். சத்தியேந்திரா
- 22) நியமப்புள்ளிமுறையும் பல்கலைக்கழக அனுமதியும் 171 - 177
- எஸ். அறிவழகன்
- 23) முன்பள்ளி பிள்ளைகளின் உடலியல் பண்புகள் 178 - 180
- இ. சீவகுமார்.
- 24) Use of Audio - Visual aids in foreign Language Teaching 181 - 190
- S. Rajaram.
- 25) Pronunciation and Language Teaching 191 - 196
- Selvamalar Sivapatham.

“உளக்குலைவு” - மேலைத் தேச உளவியல் அணுகுமுறைகளின் அப்த்தங்களி.

- சபா. ஜெயராசா.

முன்னுரை:-

உளக்குலைவு (PSYCHOLOGICAL DISORDERS) தொடர்பான மேலைத்தேய அணுகுமுறைகள், சிறப்பாக நடத்தை வாத உளவியல் அணுகுமுறைகள் பல மட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் எமது நாட்டிலுள்ள உளவியலாளர்களிடையே மேலைத்தேய உளவியல் நூல்கள் குறிப்பிடப்படும் கருத்துக்களை எதுவித திறனாய்வுமின்றி, எதுவித கருத்து முரண்பாடுமின்றி அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை வளர்ச்சியடைவது போன்று தெரிகின்றது. இந்நிலையானது ஆரோக்கியமான அறிவு வளர்ச்சிக்கு தடையாக அமைகின்றது. உளவியல் தொடர்பான திறனாய்வு வற்ற உள்பாங்குகளை வளர்க்க உதவுகின்றது.

I

“உளக்குலைவு” என்ற தாக்கத்துக்கு உள்ளாகும் மக்களின் எண்ணிக்கை வளர்ச்சியடைந்த மேலைத்தேயங்களில் தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வருகின்றது. அமெரிக்காவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்பீடுகளின்படி ஆண்டுதோறும் 1.7 மில்லியன் மக்கள் உளநல மருத்துவ நிலையங்களில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். சுமார் 2.4 மில்லியன் மக்கள் வெளிநோயாளர் பிரிவுக்கு வருகை தருகின்றார்கள்.(1) உலக சுகாதார ஒழுங்கமைப்பின் ஆய்வின்படி உலகம் தழுவியதாக 400 மில்லியன் மக்கள் உளக்குலைவின் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. (2)

உளக்குலைவு பற்றி ஆராய்வதற்கு முன்னர் உளக்குலைவுபற்றிய நடத்தை உளவியலாளரின் விளக்கத்தை நோக்குதல் வேண்டும். வகைமாதிரியாகக் காணப்படாத நடத்தை, (ATYPICAL), குழம்பிய நடத்தை (DISTURBING), எதிர் இசைவாக்கம் (MALADAPTIVE), நியாயப் படுத்தமுடியாத நடத்தை (UNJUSTIFIABLE), முதலியவை உளக்குலைவு என்று விளக்கப்படுகின்றது. இந்த விளக்கமே முதலில் திறனாய்வு செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. குறித்த பண்பாட்டுக்குரிய சமூக

விதிகளையும் குழுமத் தடைகளையும் வைத்து ஒருவரது நடத்தை குழம்பி விட்டது என்று கூறும் உளவியல் உபாயம் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. இந்த வரைவிலக்கணங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒருதலைப்பட்சமான நடவடிக்கையாக, உளவியலாளர்கள் தமது சமூகத்தில் மேலாண்மை செலுத்தும் பண்புகளும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றன.

அமெரிக்கபழங்குடிமக்கள், அவர்களுக்குரிய சொந்த நிலங்களில் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டு, பாரம்பரியமான தொழில் முறைமைகளில் இருந்து குழப்பப்பட்ட நிலையில், அவர்களிடத்து விலகல் நடத்தைகள் தோன்றின. வறுமைத்துயர் அவர்களை வாட்டியது. குடும்பவாழ்க்கை சிதறலுற்றது. இந்நிலையில் குழம்பிய நடத்தைகளும், எதிர் இசைவாக்கங்களும் ஏற்பட்டன. இத்தகைய தோற்றப்பாடுகளை விளக்குவதற்கு பாரம்பரிய உளவியல் அணுகு முறைகள் போதுமானதாக இல்லை. மார்க்சிய, நவமார்க்சிய உளவியல் ஆய்வு முறைகளே இவற்றுக்குத் தெளிவான விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றன. நடத்தைவாத உளவியல் "வெளிப்பாடுகளை" ஆராய்கின்றதேயன்றி, வெளிப்பாடுகளுக்குரிய தளங்களையும், வோகளையும் ஆராயத்தவறி விடுகின்றது.

II

உளக்குலைவு என்பது பரந்ததளத்திலும், அகல்விரி அணுகுமுறைகளின் வாயிலாகவும் விளக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. சமூக இயல்பு, சமூகக்கட்டமைப்பு, சமூகசுரண்டற் கோலங்கள், சமூக இயக்கம், தனிமனித இயல்பு, தனிமனித இயக்கம், தனிமனித அந்நியமயப்பாடு, தனிமனிதர்மீதுசெலுத்தப்படும் பன்முகமான புறவிசைகள், ஒருநாட்டின் பொருண்மிய மற்றும் அரசியற் கோலங்கள் முதலிய ஒன்றிணைந்த காரணிகளைத் தொடர்புபடுத்திய நிலையில் அது விளக்கப்படல் வேண்டும்.

உளக்குலைவு பலவாறு பகுத்து ஆராயப்படுகின்றது.

அவை வருமாறு :-

- (1) பதகள உளஒழுங்குக்குலைவு
(ANXIETY DISORDER)
- (2) பகுத்தறிவற்ற பயம் சார்ந்த உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(PHOBIC DISORDER)

- (3) மீண்டெழும் சிந்தை சார்ந்த உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(OBSESSIVE DISORDER)
- (4) மீண்டெழும் நடத்தை சார்ந்த உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(COMPULSIVE DISORDER)
- (5) உடல்சார் உளஒழுங்குக்குலைவு,
(SOMATOFORM DISORDER)
- (6) நினைவு இழப்பு உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(DISSOCIATIVE DISORDER)
- (7) மனக்கோல உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(MOOD DISORDER)
- (8) பிரிநிலை உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(BIPOLAR DISORDER)
- (9) நபப்பியல் முறிவு உள ஒழுங்குக்குலைவு.
(SCHIZOPHRENIA DISORDER)

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு குலைவுக்குமுரிய தனித்துவமான நடத்தைக் கோலங்கள் காணப்படுகின்றன. பதகள உளக் கோலக் குலைவுக்கு உள்ளானவர்களிடம் அமைதியற்றபோக்கு, கட்டுப்படுத்த முடியாத மனவெழுச்சிகள், பதற்றம் முதலிய தோற்றப்பாடுகள் காணப்படும்.

பொருள்கள், சம்பவங்கள், தொடர்பான காரணமற்ற பயம் சார்ந்த நெருடல்கள், பகுத்தறிவற்ற பயம் சார்ந்த உள ஒழுங்குக் குலைவிலே வெளித்துலங்கும்.

ஒரு விஷயத்தையே மீண்டும் மீண்டும் சிந்தித்துக் குழப்பமடைதல் மீண்டெழும் சிந்தை சார்ந்த உள ஒழுங்குக்குலைவிலே காணப்படும்.

ஒரு செயலையே மீண்டும் மீண்டும் செய்வதன் வாயிலாக உள ஒழுங்கு விலகியிருத்தல், மீண்டெழும் நடத்தைசார்ந்த உள ஒழுங்குக்குலைவிலே விரவியிருக்கும்.

பலவிதமான நோய்களும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய குணங்களுக்கும் ஒருவரிடத்துக் காணப்படும். ஆனால் உடற்கூற்று அடிப்படையிலும், உடற்றொழிலியல் அடிப்படையிலும் அவற்றுக்கு விளக்கம் தரமுடியாமலிருக்கும். இவை உடல் சார் உள ஒழுங்குக் குலைவிலே காணப்படும். இவற்றிலே கூட சமூகஇயல்பின் பங்கு

ளிப்பை இணைத்து நோக்காவிடில் உளவியல் அணுகுமுறைகள் முழுமையடையமாட்டா.

உதாரணமாக சீனர்கள் பொதுவாக தமது உடல்சார் உணர்ச்சிகளை பொருட்படுத்தாமையும், சமூகத்தால் அவை பெரிதும் பாராட்டப்படாமையும் ஆய்வாளர்களினாற் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. (4) இந்நிலையில் நடத்தை வெளிப்பாடுகள் பண்பாட்டுக் கோலங்களால் திசைப்படுத்தப்படுதலை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. முன்னைய சிந்தனைகள், முன்னைய நினைவுகள் முதலியவற்றை இழந்து தீர்க்கும் அவலம் நிரம்பியதாக, நினைவு இழப்பு உள ஒழுங்குக்குலைவு காணப்படும்.

சோர்வு, நம்பிக்கையின்மை, உற்சாகமின்மை, தவாந்திருத்தல் போன்ற உணர்வுகள் மனக்கோல உள ஒழுங்குக் குலைவிலே நிறைந்திருக்கும். லியே ரோல்ஸ்ரோய் கூறிய ஒரு கருத்து இங்கே தொடர்புபடுத்தி நோக்கத்தக்கது. “எனது வாழ்க்கைப் பசுமை திடீரென்று நின்று விட்டது ஆனால், என்னால் சுவாசிக்கவும், சாப்பிடவும், நீர் அருந்தவும், நித்திரை கொள்ளவும் முடிகின்றது. அவற்றை என்னால் விட முடியாமலிருக்கின்றது. ஆனாலும் என்னிடத்தில் உண்மையான வாழ்க்கை காணப்படவில்லை” (5)

அளவுக்குமீறிப் பேசுதல், அளவுக்குமீறி இயங்குதல், இலகுவில் உணர்ச்சிவசங்குடன் என்ற ஒருவித துருவப்பாடும், மறுபுறம் மந்தநிலை, இயக்கங்குன்றிய சோர்வு, முதலாம் இருநிலைப்பாடுகள் “பிரிநிலை” உள ஒழுங்குக் குலைவிற்காணப்படும்.

நடப்பியல் முறிவுசார்ந்த ஒழுங்குக்குலைவானது மிகவும் அவலநிலைக்குள்ளான தோற்றப்பாடாகும். ஒழுங்குநிலை குலைந்த சிந்தனை, நிலைகுலைந்த புலக்காட்சி, நிலைகுலைந்த நடத்தை வெளிப்பாடுகள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கியதாக நடப்பியல் முறிவு உளஒழுங்குக்குலைவு அமைந்திருக்கும்.

III

மேற்கூறிய உளஒழுங்குக்குலைவுகளுக்குரிய மேலைத் தேய தீர்வு முறைகள், சிகிச்சை முறைகள் முதலியவற்றை எதுவித திறனாய்வும், மதிப்பீடுமின்றி எமது நாட்டு உளவியலாளரும், உளவளத்துணையாளரும் பயன்படுத்த முனைவதைக் காண்கின்றோம். இதனால், இவர்கள் பயன்படுத்தும் உளவியல் உபாயங்கள்,

உளவளத்துணை முனைப்புக்கள், சீர்மியநடவடிக்கைகள் முதலியவை தோல்வியில் முடிவடைந்துவரும் அவலங்களையும் காண்கின்றோம். மேலைத்தேய அணுகுமுறைகளை அடியொற்றி பின்பரும் சிகிச்சை முறைகளை இவர்கள் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

- (i) உளப்பகுப்புச் சிகிச்சை முறை.
- (ii) மானிடநிலைச் சிகிச்சை முறை.
- (iii) கெஸ்ரேல் சிகிச்சை முறை.
- (iv) நடத்தைச் சிகிச்சை முறை.
- (v) பகுத்தறிவுத் தூண்டற் சிகிச்சை முறை.
- (vi) அறிகை நிலைச் சிகிச்சை முறை.
- (vii) குழுச் சிகிச்சை முறை.

மேற்கூறியவை அனைத்தும் மேலைப்புலப் பொருளாதாரக் கோலங்களையும், பண்பாட்டுக்கோலங்களையும், மக்கள் இயல்புகளையும் தழுவி உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றை எமது குழலுக்குப் பயன்படுத்தும் பொழுது பொருண்மையற்றதாயும், வழக்கள் நிறைந்தவையாயும் ஆகிவிடுகின்றன. மேலை நாட்டுச் சூழலிலும் அவை தோல்வியைத் தழுவி வருதல் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. மேலைத்தேய உளவியல் அணுகுமுறைகளில் அபத்தங்கள் காணப்படும் பொழுது நாம் அவற்றிலே சரண்புகுந்து நிற்பது பொருண்மையற்றதும், பொருத்தமற்றதுமாகும். இந்நிலையில் எமது பாரம்பரியத்திலே காணப்படும் உளவளத்துணை உபாயங்கள் எத்துணைவலிமை கொண்டவை என்பதை மீளாய்வு செய்து பார்த்தல் இன்றியமையாதது.

அரசியல் முரண்பாடுகளும், தீவிர போட்டிகளும், சுரண்டலும், பஸ்தேசிய நிறுவனங்களின் கோரமான தாண்டவமும், சமூக முரண்பாடுகளும் பற்றிய பரிசீலனைகள் இன்றி தனித்து உளக்குலைவை ஆராய்வதும், சிகிச்சை முறைகளை முன்னெடுப்பதும் பொருத்தமற்றவை என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. எமது பாரம்பரியத்தில் சூழலை அறிந்தும், சூழலை மாற்றியமைத்தும், சூழலைத் திடப்படுத்தியும், சிகிச்சையளிக்கும் முறை காணப்பட்டது. உளவளத்துணை அல்லது சீர்மியம் என்பது முழுவாழ்க்கையோடும் ஒன்றிணைந்த வகையிலே செயற்படுத்தப்பட்டது. “வாழ்க்கையே ஒடுக்கம்” - அதாவது வாழ்க்கையே தியானமாக அமைந்த நிலையில், புறவிசைகளால் மனிதரும் சூழலும் குழப்பப்படாத நிலையில், உளக்குலைவு அடைந்தோரின் எண்ணிக்கையே மிகக் குறைவாகக்காணப்பட்டது.

References:

1. ROBINS, L. AND REGIER, D (1991) PSYCHIATRIC DISORDERS IN AMERICA, FREE PRESS, NEW YORK, pp 499,532.
2. LONNER, W. J AND MALPASS, R (1994) PSYCHOLOGY AND CULTURE, ALLYN AND BACON, p.574.
3. DAVID GMYERS, (1995) PSYCHOLOGY WORTH PUBLISHERS, NEW YORK, p 501.
4. BRISLIN (ED) (1990) APPLIED CROSS CULTURAL PSYCHOLOGY, NEW BURY, p 502.
5. LEOTOLSTOY, (1887) MY CONFESSION.

எதிர்காலவியல் நோக்கில் கல்விமுறைகள்; ஒரு பார்வை

- சீசா. சந்திரசேகரன்

தனது கடந்த வரலாற்றை ஆராய்ந்து கற்ற மனிதன் வரலாற்றிலிருந்து ஏராளமான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும் எனக் கருதினான். அதில் உண்மையும் இருந்தது. இதனால் தான் உலகெங்கும் உள்ள பாடசாலைகள் வரலாற்றுப் பாடத்தைக் கற்பித்து வந்துள்ளன. வரலாற்றுக் கல்வியில் ஒரு எதிர்காலவியல் அம்சமும் இருந்தது. முக்கியமாக மனித நாகரிகத்தின் எதிர்காலப் போக்குகள் பற்றி ஆராய வரலாற்று அறிவு அடிப்படையானது. ஆனால் வரலாற்றுக் கல்வியின் உள்ளடக்கத்தில் “எதிர்காலம்” ஒரு அம்சமாக அமையாது ஒரு நோக்கமாகவே அமைந்தது.

நவீன உலகில் இன்று “எதிர்காலவியல்” ஒரு பாட நெறியாகவும், ஆய்வுப் பொருளாகவும் பரிணாமம் பெற்றுள்ளது. எதிர்காலவியல் இன்றைய செயற்பாடுகளின் நாளைய விளைவுகளைப் பற்றியது. நாளைய எதிர்பார்ப்பிற்கேற்ப இன்றைய செயல்களைத் திட்டமிடுவது எதிர்காலவியல்; நாளைய வாழ்க்கைக்குத் தெரிவு செய்யக்கூடிய பல வழிமுறைகளை இக்கற்கைநெறி சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இன்று பல்வேறு துறைகளில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சிகளின் பிற்கால விளைவுகளை ஆராயும் எதிர்காலவியல், இவ்விளைவுகள் எதிர்கால மனித வாழ்க்கையை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பதை விளக்க முயல்கின்றது.

எதிர்காலவியலின் எல்லாத் திட்டங்களும் மனிதனைச் சுற்றியே அமைகின்றன. சகல எதிர்கால நடவடிக்கைகளும் மனித மேம்பாட்டையே நோக்கமாகக் கொண்டவை. எடுத்துக் காட்டாக உலகின் வளப் பயன்பாட்டைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள், இன்றைய அதே போக்கில் இன்றைய தலைமுறையினர் வளங்களைத் தமது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்திச் சென்றால் அடுத்த தலைமுறையினர் பயன்படுத்துவதற்கான வளங்கள் அருகிப் போய்விடும் என்றனர்.

இந்த எதிர்காலவியல் ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலேயே வளங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்காக சேமித்து வைத்து, அபிவிருத்தியானது நிலைபேறுடையதாக இருத்தல் வேண்டும் என்ற சிந்தனை உருவாயிற்று. இச்சிந்தனை இன்று பரந்த அளவில் உலக மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்பட்டு பல்வேறு வளங்களை உள்ளடக்கிய சூழலைப் பாதுகாப்பதில் விசேட அக்கறை செலுத்தப்படுகின்றது. இதனை எதிர்காலவியல் ஆய்வுகளின் ஒரு நன்மையாகக் கருதலாம்.

மேலும், சகல அறிவுத்துறைகளிலும் விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தி எதிர்காலம் நோக்கி முன் திட்டமிடலும், அடித்தளமிடலும் எதிர்காலவியலால் சாத்தியமாகின்றது. இதனால், மனிதனும் சமூகமும் எதிர்கொள்ளும் கடினமான சிக்கல்களைத் தீர்க்க எதிர்காலவியல் துணைபுரிகிறது.

இன்று ஐக்கிய அமெரிக்கா, ரஷ்யா, மேற்கு ஐரோப்பா, பிரான்ஸ், இந்தியா முதலிய நாடுகளில் எதிர்காலவியல் கல்வியும், ஆய்வும் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. எதிர்காலவியலைக் குறிக்கும் Future Research (மேற்கு ஐரோப்பா), Futurism (ஐக்கிய அமெரிக்கா), Future Studies (இந்தியா), Futuribles (பிரான்ஸ்) போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தமிழில் வருங்காலவியல், வருநாளியல் முதலிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும், தற்போது எதிர்காலவியல் என்னும் சொல்லே பயன்பாட்டில் உள்ளது.

எதிர்காலவியல் அறிஞரான பீற்றர் டிரக்கரின் (P.Druker) கருத்தின்படி ஏற்கனவே நிகழ்ந்த பிரதான சம்பவங்களைக் கொண்டு அடுத்த ஓரிரு தசாப்தங்களில் என்ன நடக்கலாம் என்பதை எடுத்துக் கூற முடியும். அவருடைய நோக்கில் எதிர்காலத்தில் நிகழவிருப்பவை ஏற்கனவே நிகழ்ந்து வருகின்றன. அவர் தொழில்துறை, கல்வித்துறை என்பன தொடர்பாக எதிர்கால வியல் நோக்கில் சிந்தனைக்குரிய பல எதிர்வுகளைக் கூறியுள்ளார்.

அடுத்த இரு தசாப்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துறையினர் கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய அம்சம் மக்கள் தொகையில் ஏற்படவுள்ள வீழ்ச்சியாகும். குறிப்பாக வட அமெ

ரிக்கா, ஐப்பான் மற்றும் வளர்ச்சியடைந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் இப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்க வேண்டிவரும். இந்நாடுகளின் உயர்ந்த வாழ்க்கைச் செல்வு காரணமாக புதிய தலைமுறையினர் அதிக பிள்ளைகளை விரும்புவதில்லை.

இந்நாடுகளில் திடீரெனப் பிறப்பு வீதம் அதிகரித்தாலும் பிறக்கும் பிள்ளைகள் படித்து முடித்து அபிவிருத்திப் பணியில் பங்கெடுக்க 25 ஆண்டுகளாவது செல்லும். எனவே அடுத்த 25 ஆண்டுகளுக்குக் குறைந்த சனத்தொகையைக் கொண்டதாகவே இந்நாடுகள் இருக்க வேண்டிவரும் என்பது முடிந்த முடிவாகி விட்டது.

இவ்வாறான குறைந்த சனத்தொகை இந்நாடுகளின் பொருளாதாரம், சமூகம் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் சில பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் சாத்தியம் உண்டு.

1. இந்நாடுகளில் ஓய்வு பெறும் வயது 75 வரை அதிகரிக்க வாய்ப்பு உண்டு. நல்ல உடல் நலனுடன் இருப்பவர்கள் கூடிய காலம் வேலை செய்யலாம். இவ்வயதினரே சனத்தொகையில் கணிசமானவர்களாக இருப்பர். ஓய்வு பெறும் வயது 2010க்கு முன் அதிகரிக்கப்படலாம்.
2. அதிக ஊழியர்களை ஈடுபடுத்தி அல்லது கூடிச் செல்லும் பொருட்களின் நுகர்வாளர்களின் கேள்வியைக் கொண்டு பொருளாதார வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியாது. இதற்குக் காரணம் வீழ்ச்சியடையும் மக்கள் தொகையாகும்.
3. எதிர்காலத்தில் இந்நாடுகளின் பொருளாதார உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட உதவக் கூடிய ஒரேயொரு முக்கிய காரணியுண்டு. இக்காரணியைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுக்கு ஒரு சாதகமான நிலைமையும் உண்டு. அக்காரணி அல்லது வளம் தான் அறிவுப் பணியின் உற்பத்தியும் அறிவுசார் ஊழியர்களுமாவர். டிரக்கரின் இக்கருத்தின்படி எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் பொருளாதார உற்பத்தி விடயத்தில் தப்பிப்பிழைக்கக் கற்றோரையும், சிறந்த கல்வி முறையையும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

உலகில் தனிபொரு நாடு உலகளாவியரீதியில் வல்லரசாக

மாற முடியாது. ஏனெனில், அத்தகைய ஒரு பாத்திரத்தை வகிக்க அடிப்படையான மக்கள் தொகை எந்த வளர்ச்சியடைந்த நாட்டிலும் இருக்கமாட்டாது. தொழிலாளர் வளங்களில் ஏற்படக் கூடிய சீரற்ற தன்மையை (Imbalance) ஈடுசெய்ய பணமோ அல்லது தொழில் நுட்பமோ உதவப் போவதில்லை. இதனால் எந்நாடும் விசேடமான சாதக நிலைமைகளை அனுபவிக்கப் போவதில்லை. இதே நிலைமையே கைத்தொழில்களுக்கும் கம்பனிகளுக்கும் ஏற்படும்.

தொழில்நுட்பத்தை எவரும் உலக சந்தையில் மலிவாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆனால், படித்த பயிற்சி பெற்ற மனித வளத்தை உடனடியாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. தொகை ரீதியாகப் பார்க்கும் போது வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் உயர்தரமான, விரிவான கல்வி முறையின் காரணமாக போதிய மனித வளம் உண்டு. ஆனால் தராதரம் என்று வரும்போது வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் உயர்ந்த தொகை ஊழியரை உயர்ந்த தராதரமுடைய ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டியுள்ளது. உலகப் பொருளாதாரத்தில் பல நாடுகளும் போட்டியில் ஈடுபட்டிருப்பதால் ஊழியர்களின் தராதரங்களை, வேலைத்திறனை மேம்படுத்தும் வகையில் எதிர்காலக் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் அமையும்.

காலங்காலமாக மக்கள் பெரிய அளவில் இடம்பெயராது இருந்தனர். மக்களின் கல்வி மட்டமும் குறைவாக இருந்தது. எதிர்கால பொருளாதார வளர்ச்சி மூலதனத்திலோ, முயற்சியிலோவன்றி 'அறிவு' என்னும் புதிய வளத்திலேயே தங்கியிருக்கின்றது. இம்மாற்றமாவது பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவுள்ளது. காலங்காலமாக நாம் பழக்கப்பட்டு விட்ட பல துறைகளில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்படவுள்ளன. அறிவுசார் ஊழியர்கள் முன்னைய தொழிற்சாலை ஊழியர் போன்று வெறும் ஊழியர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். வேலைத்தளத்தின் உரிமையாளர்களாகவே அவர்கள் இருப்பார்கள்.

இன்றைய போக்குகளை வைத்துப் பார்த்தால் எதிர்கால அறிவுசார் ஊழியர்களை, வழமையான பாணியில் கட்டுப்படுத்தி முகாமைத்துவம் செய்யமுடியாது. தொழில் நிலைய ஊழியர் மீது இன்றுள்ள பல கட்டுப்பாடுகளை அறிவுசார் ஊழியர்- நிபுணர் மீது விதிக்கமுடியாது. அவர்கள் நிறுவனங்களில் வேலை செய்யும்

ஊழியர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். மாறாக அவர்கள் ஆலோசகர்களாகவும், நிபுணர்களாகவும், பகுதிநேர ஊழியர்களாகவும், பங்காளிகளாகவும் இருப்பர். அவர்கள் தமக்கு ஊதியம் வழங்கும் நிறுவனங்களைவிடுத்துத் தமது சொந்த அறிவாற்றலின் அடிப்படையிலேயே அடையாளம் காணப்படுவர்.

இவ்வாறு எதிர்காலவியல் சார்ந்த ஊகங்களை எடுத்துக் கூறும் டிரக்கர், கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய பல ஊகங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

மேலை நாடுகளில் தொழில்நுட்பப்பிரட்சி, கணினிகள், செயற்கைக் கிரகத்துக்கூடான தொடர்பாடல் என்பன வகுப்பறையை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும். மாணவர்களின் கற்றல் முறை, ஆசிரியரின் கற்பித்தல் முறை என்பவற்றில் இதனால் மாற்றங்கள் ஏற்படும். முற்றாக மனித உழைப்பில் (ஆசிரியர் கற்பித்தலில் (Labour Intensive) அன்றி தொழில்நுட்ப சாதனங்களில் (Capital Intensive) பாடசாலைகள் தங்கியிருக்கும் நிலை ஏற்படும்.

தற்போது பாடசாலைகள் 5 - 17/18 வயதெல்லையிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கானவை. அவர்கள் இன்னும் முழுமையான பிரஜைகளாகவோ; பொறுப்புள்ள மனிதர்களாகவோ உருவாகாதவர்கள். எதிர்காலவியல் நோக்கில் அமையவுள்ள அறிவார்ந்த சமூகத்தில் இம்மாணவர்கள் மட்டுமன்றி வளர்ந்தோரும் கல்வி பெறும் நிலையமாகப் பாடசாலைகள் மாற்றமடையும்.

எதிர்காலத்தில் நிறுவனமுறையான கல்வியை வழங்கும் ஏகபோக உரிமையைப் பாடசாலைகள் இழக்க நேரிடும். 21ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவுமைய சமூகத்தில் கல்வியானது பல்வேறு வகையான அரசாங்க, அரசாங்கச் சார்பற்ற அமைப்புகளாலும் தொழில் நிறுவனங்களாலும் மட்டுப்படுத்தப்படாது முழு சமூகத்தையும் வியாபித்திருக்கும். பாடசாலைகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் தொழில் நிறுவனங்களோடு இணைந்து இயங்கும் நிலை ஏற்படும். தற்போது கல்வி தொடர்பான உயர்மட்ட அதிகார பீடங்களில் தொழில் நிறுவனங்களும் பிரதிநிதித்துவம் பெறுகின்றன.

பாடசாலையுடன் அல்லது பல்கலைக்கழகத்துடன் மாணவர்கள் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு திருப்தியடையாது, தொடர்ந்து வாழ்நாள் முழுவதும் கற்க வேண்டியிருக்கும். அவர்கள் கற்ற கல்வியும், அறிவும் விரைவில் காலாவதியாகி, உருவாகி வரும் புதிய அறிவு முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடும். இந்நிலையில் மாறிச் செல்லும் தொழில்நுட்ப, விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்சார் அறிவுத் தொகுதியில் மனித சமூகம் வாழ்நாள் முழுவதும் கற்க வேண்டிய நிலை முக்கியத்துவம் பெறும்.

அதற்கேற்ப பாடசாலைகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் பல அடிப்படையிலான மாற்றங்களுக்குள்ளாக வேண்டிவரும். சமூகத்தின் வாழ்க்கை நீடித்த கல்வித்தேவையை நிறைவு செய்வதில் இந்நிறுவனங்களின் பெரும் பங்களிப்புத் தேவை. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் மருத்துவர்களும், வழக்கறிஞர்களும், பொறியியலாளர்களும் சில ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மீண்டும் பழைய கல்லூரிக்குச் சென்று புதிய அறிவுப் பயிற்சியைப் பெறுவது தற்போது வழக்கிலுள்ள ஒரு விடயம். ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் இம்மரபினை விரைவில் பின்பற்ற வேண்டிவரும்.

எந்த வயதிலும் கற்பதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யும் வகையில் கல்வி நிறுவனங்கள் வயதுக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி அனுமதியை இலகுவடுத்தும் திறந்த நிறுவனங்களாக மாறும் நிலை உருவாகும். (ஏற்கனவே திறந்த பல்கலைக்கழகங்கள் இச்சிந்தனையின் அடிப்படையில் உலகெங்கும் நிறுவப்பட்டுள்ளன)

பாடசாலைகளும், பல்கலைக்கழகங்களும், கல்விக் கூடங்கள், தொழிற்சாலைகளும், கைத்தொழில், வர்த்தக நிறுவனங்களும், தொழிற்கூடங்கள் என்ற மரபுவழி வந்த வேறுபாடு எதிர்காலத்தில் குறைய நேரிடும். வேலையில் உள்ளோர் கல்விக் கூடங்களை நாடவேண்டிய தேவையானது கல்விக் கூட - தொழிற் கூட வேறுபாட்டைக் குறைக்கும்.

நவீன தகவல்தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் விளைவாக பாடசாலை / பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அதிக அளவில் சுய கற்றலிலும், தேடலிலும் ஈடுபடுவர். ஆசிரியரின் கற்பித்தல் பணியின் முக்கியத்துவம் குறைந்து மாணவரின் சுயகற்றல் அதிக முக்கி

யத்துவத்தைப்பெறும். எனினும், ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து மாணவர்களுக்கான கற்றல் வழிகாட்டிகளாக விளங்குவார்கள்.

வகுப்பறைச் செயற்பாட்டில் பாடவிடயத்தைக் கற்பிக்கும் அதே வேளையில் மாணவர்களின் சுயகற்றல் திறன்களின் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும். புதிய அறிவுமைய சமூகத்தில் மாணவர்கள் எவ்வாறு கற்பது? கற்பதற்கான வழி முறைகள் எவை என்பதையும் கற்க வேண்டும். ஜப்பானிய மாணவர்கள் இத்தகைய சுயகற்றல் பயிற்சியுடனேயே பாடசாலையை விட்டு வெளியேறுகின்றனர்.

எதிர்காலவியல் நோக்கில் கல்வி பற்றி டிரக்கர் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளுக்கு முற்றாகப் பொருத்தமற்றவையென்று கூறுமுடியாது. நாட்டின் நகர்ப்புறங்களிலும், உயர்மட்ட வகுப்பினர் கத்தியிலும் அவர் கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையிலான போக்குகளைக் காணமுடிகின்றது.

வாழ்க்கை நீடித்த கல்வி, ஆசிரியர்களின் வகிபங்கில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள், மாணவரின் சுயகற்றல் முயற்சிகள் போன்ற அம்சங்களின் சாயலை இன்றைய இலங்கையின் கல்வி முறையிலும் இனங்காண முடிகின்றது. திறந்த பல்கலைக்கழகம், பாடசாலைகளில் வழங்கப்படும் செயற்றிட்டப்பணி, கணினியின் பயன்பாட்டுக்கு வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம் என்பன இப்புதிய போக்குகளைச் சுட்டுகின்றன.

எதிர்காலவியல் நோக்கில் இலங்கையின் கல்வி

எமக்கு இலங்கையின் கல்வி முறை பற்றி தற்போது கிடைக்கும் தகவல்களைக் கொண்டு நாமும் எதிர்காலவியல் நோக்கில் இலங்கையின் கல்வி முறை பற்றிய சில ஊகங்களையும், எதிர்வுகளையும் கூறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்கள், கல்வித்துறையில் பணி புரியும் அதிகாரிகள், மற்றும் கல்விக் கொள்கை வகுப்போர் ஆகியோருக்கு வழிகாட்டுவதாக எமது ஊகங்கள் /கற்பித்தல்கள் அமையலாம் என நினைக்கின்றோம். எதிர்காலவியல் மேலை நாட்டின

ருக்கு மட்டும் அவசியமான கற்கைநெறியன்று. வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்த வளர்முகநாடான இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் நாட்டின் ஒட்டுமொத்த சமூகமும் இலங்கையில் எதிர்காலவியல் நோக்கில் கல்வி முறை எவ்வாறு அமையவுள்ளது என்பது பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்வது, கல்வித்துறை சார்ந்த எம்போன்ற வரது பணியாகும். இங்கு கூறப்படும் எதிர்கால நிலைமைகள் யாவும் தற்போதைய நிலைமைகள், கடந்த கால நிலைமைகள், உலகமயமாக்கம், 21ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய விசேட இயல்புகள், திறந்த பொருளாதாரம், தனியார் துறையினர் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெறும் முக்கியத்துவம் முதலிய பல காரணிகளைக் கருத்திற் கொண்டு கூறப்படுபவை. அத்துடன் குடித்தொகையியல் அடிப்படையிலும் எதிர்காலக் கல்விமுறை பற்றிச் சில ஊகங் களைக் கூற முடியும்.

★ எதிர்காலவியல் நோக்கில் குடித்தொகைத் தரவுகளை வைத்து நோக்குமிடத்து, பாடசாலையில் பயிலும் மொத்த மாணவர்களின் தொகை குறைந்து செல்லும் வாய்ப்பு தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஏற்கனவே, கடந்த 4-5 ஆண்டுகளாக இப்போக்கு முதலாம் ஆண்டு மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் நன்கு தெரிகின்றது. அண்மையில் 43 இலட்சமாக இருந்த மொத்தப் பாடசாலைகளின் மாணவர் தொகை படிப்படியாக 2010ஆம் ஆண்டளவில் 35 இலட்சத்துக்குக் குறைய வுள்ளது. அதற்கேற்ப முதலாம் வகுப்பில் சேரும் மாணவர் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து வருகின்றது. (கீழ்வரும் அட்டவணையைப் பார்க்க)

முதலாம் வகுப்பில் புதிய அனுமதிகள்

1980 - 3,64000	1996 - 3,22000
1985 - 3,72000	1998 - 3,53000
1990 - 3,87000	2001 - 3,30000
1995 - 3,42000	2000 - 3,43000
	2002 - 3,25000

1990 இல் 3,87000 ஆகவிருந்த புதிய மாணவர் அனுமதி 2002 இல் 3,250000 ஆகக் குறைந்துள்ளது (தகவல்:ப.மா. ஆணைக்குழு புள்ளி விபரங்கள்)

அவ்வாறே நாட்டின் பாடசாலை மாணவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து வரும் தற்போதைய நிலையானது தொடரும் என்பது நிச்சயமே. 1997இல் 41,24000 ஆக இருந்த மொத்த மாணவர் தொகை 2001 ஆம் ஆண்டில் - நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின் 41,84000 ஆக மட்டுமே அதிகரித்திருந்தது. தற்போது முதலாம் வகுப்பில் அனுமதி பெறும் மாணவர் தொகை குறைந்து வருவதால் அண்மை ஆண்டுகளில் உச்சக்கட்டமாக 43 இலட்சமாக இருந்த மொத்த பாடசாலை மாணவர் தொகை 2010 ஆம் ஆண்டளவில் 35 இலட்சமாக வீழ்ச்சியடையும் நிலை காணப்படுகின்றது.

எதிர்காலத்தில் ஏற்படக் கூடிய இவ்வீழ்ச்சியானது பல புதிய பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

★ மாணவர் தொகை வீழ்ச்சியின் காரணமாக நாட்டிலுள்ள பல சிறிய பாடசாலைகள் மூடப்படும் நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. தற்போது கூட தூரப்பிரதேசங்களில் பல சிறிய பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. முதலாம் வகுப்பில் அனுமதி பெறுவோர் தொகை மிகக் குறைவாக இருப்பதும் அச்சிறிய பாடசாலைகளின் மொத்த மாணவர் தொகையில் ஏற்பட்டுள்ள வீழ்ச்சியும் இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

1997ஆம் ஆண்டில் 238 பாடசாலைகள் தற்காலிகமாக மூடப்பட்டன. அவ்வாண்டில் 50 மாணவர்களுக்குக் குறைந்த தொகையினர் படித்த பாடசாலைகளின் தொகை 1253. இவற்றில் ஏழு 1சி பாடசாலைகளும் அடங்கும்.

2001 - மாணவர் தொகை.

- 01 - 15 மாணவர் மட்டும் படிக்கும் பாடசாலைகள் - 162
 - 16 - 30 மாணவர் மட்டும் படிக்கும் பாடசாலைகள் - 457
 - 31 - 50 மாணவர் மட்டும் படிக்கும் பாடசாலைகள் - 668
 - 51 - 75 மாணவர் மட்டும் படிக்கும் பாடசாலைகள் - 744
- (ஆதாரம் : கல்வி அமைச்சின் தரவுகள்)

மேலும் 1997 இல் இயங்கிய மொத்தப் பாடசாலைகள் 10120 இவை 2001 ஆம் ஆண்டில் 9887 ஆகக் குறைந்து விட்டன (ஆதாரம் : பாடசாலைத் தொகை மதிப்பீடு, 1997, 2001)

இவ்வாறு பாடசாலைகள் தொடர்ச்சியாக மூடப்படும் போது எதிர்காலத்தில் பல புதிய பிரச்சினைகள் எழவுள்ளன.

★ பாடசாலைகள் மூடப்படுவதால் அவற்றை நம்பிச் சுற்றாடலில் வாழும் சிறுதொகையான பிள்ளைகள் தூரத்தில் உள்ள பாடசாலைகளில் அனுமதி பெற வேண்டிவரும். இதனால் ஏற்படக் கூடிய போக்குவரத்துப் பிரச்சினை, பெற்றோரின் தொடர்பின்றிப் பாடசாலைகள் இயங்கும் நிலை போன்றன பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். குறிப்பாக, பாடசாலைகள் மூடப்படுவதால் பின்தங்கிய பிரிவினரே பெரிதும் பாதிக்கப்படுவர். கல்விக் கொள்கையில் கடந்த 5 - 6 தசாப்தங்களாகப் பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்த கல்வியில் சமவாய்ப்பு, கல்வியில் சமூக நீதி என்னும் உயர்ந்த இலட்சியங்கள் பின்னடைய நேரிடும். பொருளாதார இலாப, நட்டங்கள் என்னும் அளவு வீதங்களின் அடிப்படையிலேயே பாடசாலைகள் தொடர்ந்து நிலவுவது தீர்மானிக்கப்படும்.

★ இதுவரை காலமும் இலங்கையின் கல்வி முறையானது பல்துறை அறிவை மாணவர்களுக்கு வழங்கும் கடமைக்கு அப்பால் மற்றொரு பொருளாதார கடமையையும் செய்து வந்தது. க.பொ.த உ/நி படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் என்று 194,000 ஆசிரியர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பைக் கல்வி முறை வழங்கி வந்தது.

★ தமிழ் மொழி ஒரு முக்கிய பயிற்று மொழி என்பதால் 35000 தமிழர்களும் முஸ்லீம்களும் ஆசிரியர் பதவிகளில் இருந்து வரும் நிலை இன்று உள்ளது. இத்தகைய வேலை வாய்ப்பு நிலைமைகள் பாதிக்கப்படுவதால், எதிர்காலத்தில் ஆசிரியர் பணியைப் பட்டதாரி நாட முடியாத நிலை ஏற்படும். மேலும், பெண்களுக்குப் பெரிய அளவில் வேலை வாய்ப்பை வழங்கும் கல்வித்துறையானது இவ்விடயத்தில் பின்தங்க நேரிடும். இன்று அரசாங்கப் பாடசாலை ஆசிரியர்களில் 70 சதவீத மாணவர்கள் பெண்களாவர் (1997இல் 180,000 ஆசிரியர்களில் 122,000 பேர் பெண்கள்)

★ அதே வேளையில் பல்கலைக்கழகக்கல்வி பயிலும் மாணவர் தொகை அதிகரித்துச் செல்லும் வாய்ப்புகளைக்காண முடிகின்றது. தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறும் தகுதி பெறும் மாணவர் தொகை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. உயர்கல்வியை நாடும் அபிலாசையுடைய மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்துச் செல்வதால் பாடசாலை முறை போலன்றி பல்கலைக்கழகங்கள் அதிக மாணவரை ஏற்க வேண்டிவரும். பல்கலைக்கழக மொத்த மாணவர் தொகை அண்மைக் காலத்தில் அதிகரித்து வந்துள்ளமை எதிர்காலத்தில் இப்போக்கு தொடரும் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

பல்கலைக் கழகங்களில் மொத்த மாணவர் தொகை

ஆண்டு	தொகை
1972	16164
1998	38000
1999	41000
2000	48660

அண்மைக் காலங்களில் ஆண்டு தோறும் அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர் தொகை 10000 - 12000 வரை, அடுத்த ஆண்டில் 15000 மாணவர் வரை அனுமதி பெறுவர் எனத் தெரிகின்றது.

★ நிதிப் பிரச்சினையின் காரணமாக இலங்கையில் பல்கலைக் கழக அமைப்பு பெரிய அளவில் தொடர்ந்து விரிவு செய்யப் படுவதில் அதிக சிரமங்கள் உண்டு. இதனால் தேசிய பல்கலைக்கழக அமைப்புக்களுக்கு அப்பால், பல்வகையான உயர்கல்வியை வழங்கும் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் தோன்றும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. மலேசியாவில் அவுஸ் ரேலியப் பல்கலைக்கழகக் கிளைகள் அமைக்கப்படுவது போன்று இலங்கையிலும் நிகழலாம். தற்போது, வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இங்கு வந்து நிலைகொள்ளாவிட்டாலும் அப்பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தம் செய்யும் நிலையங்கள் பல உருவாகியுள்ளன. லண்டன் மற்றும் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகளுக்கு அவை மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்கின்றன.

எதிர்காலத்தில் உலகளாவியரீதியில் விரிவாக செயற்படவுள்ள வெளிநாட்டு இணையப் பல்கலைக்கழகங்கள் (Virtual Universities) தமது சேவைகளை இலங்கைக்கும் விரிவுபடுத்தலாம்.

இன்று உயர்கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ள மாணவர்களில் 10 சதவீதமானவர்கள் வெளிநாடுகளில் பயில்வதாகக் கல்வி அமைச்சின் மதிப்பீடு ஒன்று கூறுகின்றது. எதிர்காலத்தில் இவ் வீதாசாரம் அதிகரித்துச் செல்ல இடமுண்டு.

★ வெளிநாடுகளில் ஆங்கில மொழியில் படித்தோர் நாடு திரும்பும் போது சுயமொழிகளில் பயின்ற உள்ளூர் பட்டதாரிகள் அவர்களுடன் போட்டியிடமுடியாது பின்தங்கும் நிலை ஏற்படும். குடியேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் சமூகத்தில் ஆங்கிலம் கற்ற வகுப்பினர், சுயமொழிக்கல்வி கற்றவர் என்று இருந்த வேறுபாடு எதிர்காலத்தில் உள்ளூர் பட்டதாரிகள், வெளிநாட்டுப் பட்டதாரிகள் என்ற புதிய வடிவத்தை எடுக்கும். இதனால் உள்ளூர் பல்கலைக்கழகங்கள் பல மாற்றங்களுக்குள்ளாக நேரிடும். முக்கியமாக இதுவரை சுயமொழிகளில் மட்டும் கற்பிக்கப்படும் பல கற்கைநெறிகள் ஆங்கில மொழியிலும் கற்பிக்கப்படும் நிலை தற்போது ஓரளவுக்கு ஆரம்பமாகி உள்ளது.

★ பாடசாலைகளில் சுயமொழிகளில் படித்தவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆங்கில மொழியில் கற்பது சிரமமாக இருக்கும். அத்துடன் இன்று அரசாங்கத்துறை வேலை வாய்ப்புக்கள் துரிதமாக வீழ்ச்சியடைந்து 13 சதவீதத்தை எட்டியுள்ளது. அதே வேளையில் 35 சதவீதமான வேலைவாய்ப்புகள் தனியார்துறையினால் வழங்கப்படுகின்றன எதிர்காலத்தில் தனியார்துறை மேலும் விரிவடையும் போது ஆங்கில அறிவு, தகவல் தொழில்நுட்ப அறிவு என்பன முக்கியத்துவம் பெறும்.

இதனால் நாட்டில் உள்ள தனியார் பாடசாலைகள், நகர்ப்புறங்களில் உள்ள பெரிய 1ஏபி (1AB) பாடசாலைகள் ஆங்கில வழியில் கற்பிக்கத் தொடங்கும். ஏற்கனவே தனியார் பாட

சாலைகள், அரசாங்கம் ஆங்கில மொழிக் கல்விக்கு வழங்கி வரும் ஊக்கத்தைப் பயன்படுத்தி ஆங்கிலமொழியில் பாடங்களைக் கற்பிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. அரசாங்கம் வழங்குகின்ற புதிய ஆங்கிலவழி ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் ஆங்கில மொழிக்கல்வியை அறிமுகம் செய்ய முயற்சிக்கும். தற்போது கூட பல பாடசாலைகளில் ஆங்கில வழிக்கல்வியை (ஆறாம் ஆண்டில் சுற்றாடல், விஞ்ஞானம், கணிதம், க.பொ.த. உ/நி வகுப்புகளில் விஞ்ஞான பாடங்கள்) வலுப்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளன.

எதிர்காலத்தில் ஆங்கிலத்தேர்ச்சி உடையோர் தேவை கருதி ஒருசிலருக்கு ஆங்கிலக் கல்வி வசதிகள் கிடைக்கும் போது மீண்டும் உள்நாட்டில், ஆங்கிலங்கற்ற வகுப்பு, சுயமொழி கற்ற வகுப்பு என்ற பழைய பிரிவினைகள் மீண்டும் தோன்ற இடமுண்டு. இதனால் சமூகரீதியான புதிய ஏற்றத் தாழ்வுகள், புதிய சலுகை பெற்ற வகுப்பினர் என்போர் தோன்றக்கூடும். எதிர்காலத்தில் பாடசாலைகளில் 10-12ஆண்டுகள் சுயமொழிகளில் கல்வி கற்போர் ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகச் செம்மையாகக் கற்பதற்கான ஏற்பாடுகளே இன்று தேவை.

★ பாடசாலை ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் எதிர் காலத்தில் இரு முக்கிய மாற்றங்கள் ஏற்படும் சாத்தியக் கூறுகள் உண்டு.

1. சகல ஆசிரியர்களும் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களாகத் தமது தொழில்தகைமைகளை மேம்படுத்திக் கொள்வர். 2001 தரவுகளின்படி மொத்த ஆசிரியர்களில் T3832 பேர், 7.1 சதவீதமானவர்கள் சான்றிதழ் பெறாத பயிற்சியற்ற ஆசிரியர்கள். 1997 இல் இத்தொகை 23000 மாக இருந்து தற்போது குறைந்துள்ளது.
2. சகல ஆசிரியர்களும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக உயர்ச்சி பெறும் வாய்ப்புக்கள் எதிர்காலத்தில் உண்டு

1. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்	48000	51500
2. மொத்த ஆசிரியர்கள்	179000	194000
3. தமிழ் மொழி மூல ஆசிரியர்கள்	33300	-----

★ உலகளாவியரீதியில் கல்வித்துறையில் இடம் பெறும் மாற்றங்கள், போக்குகள் என்பவற்றின் செல்வாக்கு இலங்கையின் கல்வி முறையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக, தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் அரசாங்கப் பல்கலைக் கழகங்களாக வளப்பற்றாக்குறையுடன் தொடர்ந்து அரசு பல்கலைக் கழகங்களாக இயங்கும்.

இவற்றுக்கு அப்பால் தனியார் உயர்கல்வி நிலையங்கள் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்யும்.

ஆங்கிலம், தகவல் தொழில்நுட்பம் போன்ற பாடங்களுக்குப் பதிலாக பல்வேறு பாடங்களை செமிஸ்டர் முறையில் பயிலும் முறை, கலைத்துறை, விஞ்ஞானத்துறை மாணவர் தனித்து கலை, விஞ்ஞானத்துடன் நில்லாது இரு துறைகளில் இருந்தும் பாடங்களைத் தெரிவு செய்யும் நிலை உருவாகும்.

கட்டணம் அறவிடும் விஸ்தரிப்புக்கற்கை நெறிகளின் தொகை அதிகரிக்கும். வழமையான பட்டதாரி மாணவர்களுக்கு அப்பால், பல்வேறு துறைகளில் (முகாமைத்துவம், தகவல்தொழில்நுட்பம், கல்வியியல், ஆலோசனை கூறல்) அதிக கட்டணம் அறவிடும் கற்கை நெறிகளைப் பயிலும் வயது வந்த மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கும்.

பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், தனியார்துறையினருக்கும் இடையில் தொடர்புகள் வலுப்படும். பல்கலைக்கழகக் கற்கை நெறிகள் மரபு வழிப்பாடங்களை விடுத்து, தனியார் துறையினரின் மனித வளத்தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெறலாம். கற்கை நெறிகளில் ஏற்படுத்தப்படும் மாற்றங்கள் தனியார்துறையினரின் தேவைகளையும் ஆலோசனைகளையும் கருத்திற் கொள்ளும்.

உலகளாவிய போக்குகளைப் பின்பற்ற க.பொ.த. உயர்நிலை வகுப்பில் தற்போதுள்ள கலை, விஞ்ஞானம், வர்த்தகவியல்

போன்ற திட்டவட்டமான பிரிவுகள் நீக்கப்பட்டு மாணவர் ஏதேனும் மூன்று பாடங்களைத் தெரிவு செய்யும் முறை அறிமுகம் செய்யப்படும் வாய்ப்புக்கள் உண்டு. பாடசாலைகள் தற்போது பல்வேறு வழிகளில் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக.

1. தேசிய பாடசாலைகளும் ஏனைய (மாகாண சபைகளின் கீழ்வரும்) அரசாங்கப் பாடசாலைகளும்.
2. அரசு உதவி பெறாத தனியார் பாடசாலைகள், அரசு உதவி பெறும் தனியார் பாடசாலை, சர்வதேச பாடசாலைகள்.
3. மகாவித்தியாலயம், மத்திய மகா வித்தியாலயம் என்ற மற்றொரு வகை
4. சகல அரசாங்கப் பாடசாலைகள் 1ஏபி, 1C வகை, 2 வகை 3 என பிரிக்கப்பட்டுள்ள நிலை

இப்பாடசாலைகளைக் குறிப்பாக அரசாங்க பாடசாலைகளை எவ்வாறு கனிஷ்ட பாடசாலை, சிரேஷ்ட பாடசாலைகள் என்ற காரணகாரிய அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்படும் நிலை தோன்ற வாய்ப்பு உண்டு. சர்வதேச பாடசாலைகளை தேசிய கல்வி முறைக்குள் கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படலாம்.

References:

1. கல்வி அமைச்சின் பாடசாலை மதிப்பீட்டு அறிக்கை, 1997- 2002.
2. Drucker, Patter, Post Capitalist Society.
3. Little, A, Deyond Jomdien Implimentary Primary Education, Mcmillan, 1994.
4. இலங்கை, பொதுக்கல்விக்குரிய ஜனாதிபதி துரித செயற்குழு, பொதுக்கல்விச் சீர்திருத்தங்கள், 1997.
5. Dsilva, W.A, Educational Policy and Change, (1977 -1996. NTE)
6. Dsilva Eric, J, Some Reflaction on Policy Making in Education, 2003.
7. Goneseaere, State, Education and Low
8. De Silva, W.A, Case for Professionalisation of Secondary Education in Sri Lanka, 1998.
9. தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு அறிக்கைகள், 1992, 1997, 2000, 2001, 2002.

கனடா நாட்டின் நவீன கல்விச் செல்நெறிகள் கல்விச் சுற்றுலா ; அனுபவப் பகிர்வு

- தி. கமலநாதன்.

வரலாற்று ஓட்டத்தில் அறிவியல் புரட்சி, தொழில் புரட்சி என்பவை ஏற்படுத்திய சமூகப் பொருளாதார விளைவுகளைத் தொடர்ந்து இன்று ஏற்பட்டுவரும் தகவல் புரட்சியும், அதற்கு அடிப்படையான இலத்திரனியல் புரட்சியும், கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும், நாகரிகத்திலும், வாழ்வியலிலும், பண்பாட்டிலும் எண்ணற்ற மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அபிவிருத்தியடைந்த, அடைந்துவரும் நாடுகளின் கல்வி அபிவிருத்தி முறைமைகளை அறிவதும், ஒப்பீட்டுக்கல்வி அபிவிருத்தி முறைமை மூலம் அவற்றின் கல்வி முறைமைகளை எமது பிரதேச நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப பிரயோகிப்பதும் புதிய கல்வி அபிவிருத்தி நிரோட்டமாகவுள்ளது. இந் நிரோட்டம் கல்வி முறைமையை செழுமைப்படுத்துகின்றது.

இவ்வகையில் அபிவிருத்தியடைந்த நாடான கனடா நாட்டின் கல்வி முறைமை தற்கால தகவல் - தொழிற்சாலை அபிவிருத்தி களுக்கு ஏற்ப வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய சீர்திருத்தங்கள் அமுலாக்கப்பட்டுக் கொண்டே உள்ளது. ஏனெனில் மாற்றங்கள் விரைவாக ஏற்படுகின்ற நிலையையும், சவால்களை சமாளிக்கவுமேயாகும். நவீன உலகக் கல்விப் பரிமாணங்கள் பொருளாதாரத் தேவைகளையும், வேலை வாய்ப்பையும் விரைவாகப் பெறும் நிலையை நாடிச் செல்கின்றன. இவற்றுடன் தனியார்மயமாக்கல், நவீன முகாமைத்துவக் கற்கைகள், அணுகுமுறைகள், தேசிய கல்வித் தராதரங்களில் சர்வதேச நியமங்களை அறிமுகம் செய்ய வேண்டிய புதிய போக்குகளும் கண்டிய நவீன கல்விச் செல்நெறியாகவுள்ளது.

வழமையான பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அப்பால் முறைசாராத கல்வி ஏற்பாடுகளும், கல்வி முறைகளும் கனடாவில் வளர்ந்த நிலையிலுள்ளன. கல்வியானது பல சாதனங்களையும், பல பரிமாணங்களையும் உள்ளடக்கியதாய் அமையும் போது ஒரு வழிப்பாதை கொண்ட மூடிய கல்வி முறைகள், திறந்த கல்வி முறைகளாகவும், வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வியை

வழங்குவதாகவும், மாற்றமுறும் புதிய பிரயோகங்களும், நடை முறைகளும் தற்போது கனடா நாட்டில் அமுல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில் எமது பல்கலைக் கழகங்கள், தொழிற்கல்வி நிறுவகங்கள் மிகப்பரந்த அளவில் முடியமுறை மையை நீக்கவேண்டிய நிலை தென்படுகின்றது. மிக விரைவாக உலகக்கல்விச் செல்நெறிகளுடன் நாம் இரண்டறக் கலக்க வேண்டியுள்ளது. புதுமைக்கான வேகத்திற்குத் தாக்குப் பிடிக்கக் கூடிய வகையில் பல்கலைக்கழகங்கள் மாற வேண்டும். தள்ளாடும் தந்தக் கோபுரங்களாக பல்கலைக்கழகங்கள் உள்ள நிலை நீக்கப்பட வேண்டும். உயர்கல்வி பல வகைகளில் விரிவாகி வளர்ந்துள்ளமைக்கு நல்ல உதாரணமாகக் கனடா நாடு உள்ளது.

ரொரன்டோ நகர கல்வி

உலகின் பல இனங்கள் வசிக்கும் கனடாவில் ரொரன்டோ எடுத்துக்காட்டான ஒரு நகரமாகும். சமஸ்தி ஆட்சி பின்பற்றப்படும் கனடா நாட்டில் மனித உரிமைகள் மிகவும் போற்றப்படுவதுடன், பன்மைக் கலாசாரத்திற்கு சிறந்த உதாரணமாகவும் உள்ளது. ரொரன்டோ மானிலத்தில் இந்த வருடம் கல்விச் சீர்திருத்தத்தை பாடசாலைகளில் மேற்கொள்ள கல்வித் துறையினர் முனைந்து போது கல்வித்துறைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் கருத்துக்களும், ஆலோசனைகளும், சிபார்களும் பெறப்பட்டன. பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு வெளிவரும் மாணவன் என்ன தெரிந்தவனாக! எதைச் செய்யக் கூடியவனாக! எதை மதிப்பவனாக இருக்க வேண்டும் என அவர்களிடம் கேட்ட போது, வினாவிய அனைவரும் குறுகிய குறிக்கோள்களைக் குறிப்பிடாமல் பின்வருவனவற்றை எடுத்தியம்பினர்.

- பொறுப்புள்ள நல்ல குடிமகனாக இருத்தல்
- கூர்ந்த சிந்தனை, ஆற்றல் கொண்டவனாக, ஆழமான மனிதப் பற்றுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்.
- வாழ்வதற்குத் திறன் கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டும்.
- மதிக்க வேண்டியவற்றை மதிப்பவனாக இருத்தல் வேண்டும்.
- சுறுசுறுப்பும், வினைத்திறனும் கொண்ட செயற்படு நபராக இருத்தல் வேண்டும்.

➤ கற்பனைத் திறனுடன், அழகியலுணர்வு, ஆராய்வு செய்யும் திறன், புதுமை படைப்பவனாக, படைப்பாற்றல் உள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறான தூர நோக்குடைய ஆலோசனைகளைப் ரொரன்டோ பொதுமக்களே தெரிவித்திருந்தனர். இவ்வகையில் எமது நாட்டிலும் புதிய கல்விச்சீர்திருத்தங்கள் மேற் குறிப்பிட்டவற்றை கல்வி மூலம் அடைய வழிகாட்டுகின்றன. உலகளாவிய புதிய மாற்றங்கள், உலகமயமாதல் (Globalization) தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள், எதிர்காலவியல் பற்றிய தூரநோக்குகளை இயம்பி நிற்கின்றன. மாபெரும் புவி உலகு பூமிக் கிராமம் என்னும் அளவிற்குச் சுருக்கி விட்டது. உலகை ஒற்றையலகாகக் கொண்டு நிதி, பொருளாதாரம், சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் ஒருங்கிணைப்பு வலுப்பெறுகின்றது. இவ்வகையில் கனடியப் பாடசாலைகள் சர்வதேச தரம் வாய்ந்தவையாகவுள்ளன. நான் விஜயம் செய்த பாடசாலைகள் அனைத்திலும் வளங்கள் பெருமளவு காணப்படுவதுடன், வகுப்பறைகள் மிக சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. எந்த மாணவர்களும் வகுப்பறைக் கதிரைகளில் அமர வைக்கப்படவில்லை. ஆனால் கதிரைகள் வகுப்பறைகளில் இருந்தன. ஆனால் மாணவர் துரிதமாகக் கற்றல் செயற்பாடுகளில் பலவாறாக ஓடி ஆடி ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை விடச் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

வகுப்பறை உற்சாகம் நிறைந்த இடமாக மகிழ்ச்சியான கற்றல் நிறைந்த இடமாக காணப்பட்டது. “துள்ளித்துள்ளி ஓடுது” என்று கற்பிக்கும் போது ஆசிரியர் துள்ளிக் குதித்து ஓடிக் காட்டிய விதம் மாணவர்களுக்கு உற்சாகம் தருவதாக காணப்பட்டது. வகுப்பின் ஆரோக்கியமான கவின்றிலை காணப்பட்டது. மாணவர்களும் சுதந்திரமாக துள்ளிக் குதித்து செயற்பட்டனர். அதனை ஆசிரியர் ஊக்குவித்த வண்ணமிருந்தார். செயற்பாட்டு கற்றல் கற்பித்தல் சிறப்புற இருந்ததாகக் கண்டு கொண்டோம்.

கனடாவின் ஆசிரியர் கல்வி

கனடா நாட்டில் ஆசிரியர் கல்வியும், ஆசிரிய நியமனங்களும் சிறப்பானவை. எமது நாட்டின் ஆசிரியர் கல்வி - ஆசிரியர் நியமனத்திலிருந்து முற்றிலும் அவை வேறுபட்டவை. அங்கு பட்டதாரி ஒருவர் தான் ஆசிரியராக வரமுடியும். அதிலும் மூன்று வருட பட்டதாரிப்படிப்புடன், ஒரு வருட கல்வியியல் பட்டத்தையும் இணைத்துக் கற்றே அவர் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு தகுதியானவராகலாம்.

பட்டதாரிப் படிப்பை மேற்கொண்டவர் விருப்புடன் மேலும் ஒரு வருட கல்வியியல் பட்டத்துக்காகக் கற்று ஆசிரியராகத் தகுதி பெறமுடியும். அவ்வாறு கற்று முடித்துத் தகுதி பெற்றால் மட்டும் அவர் ஆசிரியராகி விட முடியாது. அதன் பின் அங்கு நடைமுறையிலுள்ள கல்விச்சபையிடம் விண்ணப்பித்து கற்பித்தல் தொழிலை புரிவதற்குத் தகுதியானவர் என்ற சான்றிதழ் பெற வேண்டும் அதன் பின்பே ஆசிரியராகும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அந்த கல்விச்சபை குறிப்பிட்ட விண்ணப்பதாரியின் சான்றிதழ், தொடர் மூலம் பெற்ற புள்ளிகள், கணிப்பீட்டின் ஆசிரியரது ஆளுமை போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை ஆழமாக அலசி ஆராய்ந்தே சான்றிதழ்களை வழங்கும். அச்சான்றிதழ்களைப் பெறாத எவரும் ஆசிரியராகி விட முடியாத ஏற்பாடு அங்குண்டு.

மேலும் கனடாவில் பலம் பொருந்திய பெருந்தொகையான அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஆசிரியர் சங்கம் உண்டு. ஆனால் அது ஆசிரிய நியமனத்திலோ, இடமாற்ற விடயங்களிலோ தலையிடுவதில்லை. ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய நியாயமான உரிமைகளைக் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும், ஆசிரியர்களுடைய வாண்மையை உயர்த்துவதிலும் முழு அக்கறை காட்டி வருகின்றது எனவே

- கனடாவில் ஆசிரியர்கள் முன் பயிற்சியின் பின்பே வகுப்பறைக்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகின்றார்கள்.
- ஆசிரியர்கள் தாம் விரும்பியே ஆசிரியர்த் தொழிலுக்கு வருகின்றனர். (இலங்கையில் பலர் தொழிலுக்காக அல்லது தொழில்

கிடைக்காததால் ஆசிரியராகின்றனர்)

- கல்விச் சபையின் கடுமையான நடைமுறையின் பின்பே ஆசிரியராகும் அனுமதி கிட்டுகின்றது.
- ஆசிரிய நியமனத்தில் எதுவித அழுத்தமும் எவராலும் ஏற்படுத்தப்படுவதில்லை.

இவ்வாறான உயர் இலக்குகளால் ஆசிரியர் கல்வி சிறப்பாக இருப்பதால் கனடா கல்வித்துறையில் துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளதுடன், விரைவாக புதிய அம்சங்களைப் புகட்டி சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து நிலையான அபிவிருத்திப் பாதைக்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றது. மேலும் ஆசிரியர் தொடருறு கல்வி சிறப்பாக வழங்கப்படுகின்றது.

கற்பித்தல் தொழில் வாண்மை

கற்பித்தலை ஒரு வாண்மைத் தொழிலாக அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதன் இன்றியமையாமை எமது நாட்டின் தேவையாகவுள்ளது. ஆனால் கனடா நாட்டில் கற்பித்தல் தொழில் ஒரு வாண்மைத் தொழிலாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வாண்மைத்துவ இயல்புகள் ஆசிரிய பயிற்சிக்காலத்தில் முறையாக ஊட்டப்படுகின்றது. அப்பாட விதான உள்ளடக்கத்தில்

- கற்பித்தலானது ஒரு வாண்மைத் தொழில் எனப்படும் காரணிகள் தொடர்பான பகுப்பாய்வு.
- ஆசிரியசேவை - முகாமைத்துவம், கட்டமைப்பு, சம்பளப்படி முறைகள் பற்றிய விளக்கங்கள்.
- ஆசிரியர் என்ற வகையில் தொழில்சார் அபிவிருத்தி தொடர்பான விளக்கம் - கரிசனை.
- ஆசிரியரது உரிமைகள் - மாணவர் உரிமைகள் தொடர்பான விடயங்கள்.
- ஆசிரியர் என்ற வகையில் ஆசிரியருக்கான ஒழுக்கக் கோவை வகைகூறல் - அர்ப்பணிப்பு - கட்டுப்பாடு தொடர்பான விடயங்கள். என்ற விடயங்களினூடாக ஆசிரியர்களுக்கு முழுமையான பயிற்சி வழங்கப்படுகின்றது.

கல்வி முறையில் வகைகூறலுக்கு கனடாவில் மிகுந்த

முக்கியத்துவமளிக்கப்படுகின்றது. ஆசிரியர் தனக்குள்ள பொறுப்புக்களை ஏற்று அதற்கான விளைவுகளை உணரும் தன்மையே வகை கூறலாகும். சமூகமாற்றம், சமூகநீதி, சமூக எதிர்பார்ப்புக்கள், விழுமியங்களுக்கு அமைதல், தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்ளல், கலாசாரப் பெறுமானங்கள், தர்க்க ரீதியாகச் சிந்திக்கும் - செயற்படும் தன்மை, மாணவர்களைக் குறித்த தேர்ச்சி மட்டத்திற்கு அடைய வைக்கும் பொறுப்புணர்வைப் பெறல் என்பவை கனடா நாட்டின் ஆசிரிய வகை கூறலின் அம்சங்களாகவுள்ளன. இவ் அம்சங்கள் எமது ஆசிரியர்களுக்குப் பொருந்துபவையாக இல்லை. இந் நல்ல நிலையை ஏற்படுத்த பல செயற்திட்டங்களை விரைவாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது. மேலும் ஆசிரியர்கள் பொதுவாகவே பலருக்கு வகை கூறவேண்டியுள்ளது. பல்வேறு துறையினர் வாயிலாக ஆசிரியரிடம் பொறுப்பானது (Responsibility) கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் வகைகூறலானது, ஒப்பந்த ரீதியான வகைகூறல், கற்றல் ரீதியான வகைகூறல், தொழில் ரீதியான வகைகூறல், நிதிரீதியான வகைகூறல், அரசியல்ரீதியான வகை கூறல்களுக்கு ஆசிரியர்கள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும், காரணம் காட்டக்கூடிய நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இவ்வகையில் நோக்குகின்ற போது கனடா நாட்டில் ஆசிரிய வாண்மை சிறப்பாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன், பிரதேசரீதியான அரசியல் அதிகாரப்பகிர்வின் மூலம் சிறந்த கல்வி முகாமைத்துவ ஒழுங்கமைப்பும் காணப்படுகின்றது.

கப்பானிய மாணவர் வாழ்க்கையும் கல்விநெறியும்

- மனோன்மணி சண்முகதாஸ்.

மாணவர்கள் ஒரு நாட்டின் எதிர்கால நலன்களுக்காக உழைக்க வேண்டிய சமுதாயச் சிற்பிகள். அவர்கள் வாழ்க்கை நெறிதான் அவர்கள் வாழும் நாட்டினரையே நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டது. ஒரு நாட்டிற்கு இயற்கை நிலையிலோ அன்றேல் செயற்கை நிலையிலோ அழிவு ஏற்படும் போது அந்த அழிவு லிருந்து நாட்டைப் பாதுகாத்து வளம்பெறச் செய்யவேண்டிய அரும் பணியை செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாக, மாணவர்களை உருவாக்கவேண்டியது ஆசிரியரது கடமையாகும். மாணவருக்குரிய ஏட்டுக் கல்வியை மட்டுமன்றி நாட்டுக்கான கல்வியும் ஆசிரியரே கற்பிக்க வேண்டியவர். இத்தகைய ஒரு இலக்கினை முன் வைத்தே யப்பானிய நாட்டு ஆசிரியர்கள் தமது கல்விப்பணியைச் செய்கின்றனர். கல்விக் கண்களைத் திறந்துவிட்டால் சமூகத்தின் பாதையும் தெளிவுறும். சமூகப் பணிகள் நல்ல முறையிலே நடைபெறும். எனவே மாணவப் பருவத்திலேயே மிகவும் ஆழமான நாட்டுணர்வையும், மொழிப் பற்றையும் ஏற்படுத்தும் வண்ணம் அவர்களது கல்விக் கண்களைச் சீரான நெறியிலே செலுத்துகின்ற யப்பானிய நாட்டு ஆசிரியர்கள் எமது வழிகாட்டிகளாய் இன்று விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. மாணவர், ஆசிரியர் என்ற தொடர்பு நிலையிலே அறிவுபெறும் சமூகம், நாட்டின் நலத்திற்கு பணி செய்யும் நல்ல செயல் வீரர்களை உருவாக்க வேண்டும். நாளைய எமது இனத்தின் பெயர் கூறி வாழப் பணி செய்யவேண்டும். இதுவே யப்பானிய நாட்டின் கல்விக் கோட்பாடாகும்.

கிலக்கு நிலையில் பணி:

கல்வியின் பயன் நாட்டிற்கு நன்கு உழைப்பதே. அதுவே எமது தலைமுறையினருக்கு நாம் எடுத்துக்கூற வேண்டிய முக்கியமான செய்தியென யப்பானியர் எண்ணுகின்றனர். மனிதன் தன்னைப் பற்றியும், தான் வாழுகின்ற நாட்டைப் பற்றியும், தான் பேசுகின்ற மொழியைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள

கல்வி அவனுக்கு உதவ வேண்டும். அதனாலேயே அவன் சாகும்வரை கல்வியைக் கற்கவேண்டியவனாகிறான். கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு என வாழும் மனப்பக்குவம் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது. எனவே சிறுவயது முதல் அவனுடைய வாழ்நாள் இறுதிவரை கல்வியை அவன் விருப்போடு கற்க வேண்டும். இதற்காக நாட்டிலுள்ள கல்வியாளர்கள் பல செயற்திட்டங்களைப் பற்றி பேசி, எழுதுகின்ற ஆய்வறிலைக்குப் போகுமுன், நடைமுறை நிலையில் கல்வி மனிதனைச் சென்றடைய வழிசெய்ய வேண்டும். அதற்காகவே ஆசிரிய மாணவ நிலையிலே பல திட்டங்களை ஆக்க வேண்டும்.

குழந்தை நிலையிலே குழந்தை பெறும் கல்வியால் அதுவாழும் சூழல்களையும் நன்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும். வீட்டிலே பெற்றோர் புகட்டுகின்ற நாளாந்த அறிவு நிலையுடன் மாறுபட்டுப் போகாமல் அக்குழந்தையின் அறிவு நிலை வளரப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் கல்விப்பயிற்சியானது தொடரவேண்டும். வீட்டு நடைமுறைகளோடு ஒத்தியையாத புதிய விடயங்களை குழந்தை நிலையிலே திணிக்கின்ற கல்விப் பயிற்சி பொருளற்றது. குழந்தை கண்ணால் காண்பதை மனதில் ஆவணப்படுத்தும் இயற்கை ஆற்றல் கொண்டது. அந்த ஆற்றல் சிதைவுறாவண்ணம் குழந்தையின் ஆரம்பக்கல்விப் பயிற்சியமைய வேண்டும். அதற்கென குழந்தைநிலையிலே அது விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய காட்சி நிலைக் கல்விப்பயிற்சியும் ஆசிரியர்கள் அளிக்க வேண்டும். இதனாலேயே குழந்தைப் பருவத்தில் மனிதன் தனது மனதிலே பதிந்து கொள்கின்ற காட்சிகள் எதிர்கால வாழ்கையிலும் பயன் தருவனவாக அமையவேண்டி யப்பானிய நாட்டுப் பாலர்பள்ளிகள் மிகவும் கவனத்துடன் பாலர் கல்வியைத் திட்டமிடுகின்றனர். அரசாங்க நிலையில் மட்டுமன்றித் தனியார் நிறுவனங்களின் நிலையிலும் பாலர் பள்ளி பல்வேறு பயிற்சிநிலையிலே ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவித்துப் பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்களாக்கிக் கல்விப்பணிக்கு அனுப்புகின்றனர். சிறப்பாக காட்சி நிலைக் கல்வியென்ற நிலையில் குழந்தைகள் நாளாந்தம் தமது நடைமுறை வாழ்கையிலே காணுகின்ற காட்சி நிலைகளோடு இணைந்து செயற்படக்கூடிய சூழல்களைப் பாலர் பள்ளிகளிலே அமைத்து அச்சூழலிலேயே கல்வி பயில வாய்ப்பளிக்கின்றனர். மலைகள், ஆறுகள், கடல்கள்,

மரங்கள், அருவிகள், பாலைநிலங்கள், என்பவற்றைப் பற்றிய இயற்கைத் தோற்ற நிலைகளைக் குழந்தை நிலையிலேயே தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் அவற்றின் மாதிரி உருவங்களை உண்மைத் தோற்றம் போலப் பாலர் பள்ளிகளிலே அமைத்துக் குழந்தைகளை நேரடியாகவே காணவைக்கின்றனர். இன்றும் இவற்றைப் பார்த்த குழந்தைகள் தம் மனப்பதிவினைத் தமது கையினாலே காட்சிகளாக வரைந்தும் பயிற்சி பெறுகின்றனர். அதனால் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்ப நிலையிலேயே அறிவுவயப்பட்டு காட்சி விளக்கம் கிடைப்பதுடன் அது பற்றிய ஆக்கநிலையான செயற்திறனும் ஏற்படுகின்றது. பாலர் பள்ளிகளிலே குழந்தைகள் வரைந்த இயற்கைக் காட்சி வரைபடங்களை அவர்களுடைய பெயர், வயது, முகவரி என்பற்றையும் கீழே குறிப்பிட்டு செய்தித் தாள்களிலும், எல்லோராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுகின்ற பருவ இதழ்களிலும் வெளியிடுகின்றனர். இது சமூகநிலையிலே சில குழந்தைகளின் படைப்பு ஆக்கங்களை அறிமுகம் செய்யும். அந்த அறிமுகம் குழந்தையின் பிஞ்சு மனதிலே தனது ஆக்கத்தின் தேவையை உணர்த்துவதாகவும் அமையும். உளவியல் நிலையிலே தான் வரைகின்ற காட்சிகளை மற்றவர்களும் பார்த்து மகிழ வேண்டும். ஏதாவது குறிப்புக்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று குழந்தை நினைப்பது எல்லோரும் அறிந்த விடயமாகும். அந்த உளவியல் நிலையைப் பாலர் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மட்டுமன்றி பெற்றோரும் உணர்ந்திருப்பர். ஆனாலும் பல்வேறு கடமைகளின் சமையால் பெற்றோர் தமது குழந்தைகளின் அறிவியல் உள்ளத்தைக் கவனிக்கத் தவறிவிடுகின்றனர். இந்த நிலையிலே தமது குழந்தையின் ஆக்கத்திறனைச் செய்தித்தாளிலோ அன்றேல் பருவசஞ்சிகைகளிலோ காணும் போது மனதிலே பெருமை அடைவதுடன் மட்டுமன்றி அதுபற்றி பிறர் பேசுவதைக் கேட்கும் போதும் மனநிறைவும் பெறுகின்றனர். குழந்தையின் அறிவுநிலை வளர ஆவன செய்யவும் முயல்கின்றனர். யப்பானிய நாட்டின் புகழ்பெற்ற பருவஇதழ்கள் பல நாட்டின் நன்மைக்காக உழைத்த பெரியார்கள் பலருடைய குழந்தைப்பருவ ஆக்கங்களை இவ்வாறு இப்போதும் வெளியிட்டு, அந்தப் பெரியர்களுடைய நல்ல பணிக்கு குழந்தைநிலையில் இருந்த இயல்பான திறமைகளையும் இன்றைய காலத்தவர் அறிந்த கொள்ளச் செய்கின்றனர். இன்றும் பாலர்

பள்ளிக் கூடங்களிலே ஆண்டு நிறைவு விழாக்களின் போது கண்காட்சிகளை நடத்திக் குழந்தைகளின் ஆக்கங்களைப் பெற்றோரும் மற்றோரும் பார்வையிட வாய்ப்பளிக்கின்றனர்.

இதேபோன்று பாடசாலைகளில் ஐந்துவயதுக் குழந்தைகளின் வரிவடிவ நிலையான ஆக்கங்களையும் எல்லோருக்கும் அறிமுகம் செய்துவைக்கின்றனர். வரிவடிவத்தைக் கற்பிக்கும் போது குழந்தையின் மனதிலே அந்த வரிவடிவம் ஆழமாகப் பதியும் வண்ணம் பெரிய உருவத் தோற்றத்துடன் வரிவடிவங்களை அமைக்க வாய்ப்பளிக்கின்றனர். விளையாட்டு நேரங்களிலே வரிவடிவங்களை மாணவர்கள் சூழ்நிலையிலே நின்று அமைக்கும் பயிற்சியையும் அளிக்கின்றனர். எண்களின் வடிவங்களையும் இவ்வாறு விளையாட்டு நிலையிலே குழந்தைகள் அமைத்து விளையாடும்போது எண்ணும் எழுத்தும் பிஞ்சுமனங்களிலே பதிந்துவிடுகின்றன. போட்டிநிலையிலே வேகமாகவும் ஆழமாகவும் அவற்றை மாணவர் அமைக்கும் திறன் வளர்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு போட்டிநிலையிலே வரிவடிவங்கள் அமைக்கப்படும் போது பயிற்சியளிக்கின்ற ஒவ்வொரு ஆசிரியனும் தன்னுடைய பிஞ்சுக்கல்விப் பருவத்தை நினைவு கொள்வதுடன் அந்த அனுபவத்தையும் உளவியல் நிலையையும் பயன்படுத்திப் பயிற்சியளிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றன. மொழிநிலையிலே பாலர் பாடசாலைகளில் வரிவடிவங்கள் கற்பிக்கப்படும் போது குழந்தைகளின் இயல்பான ஆவல் நிலைக்கேற்றவாறு கற்பிக்கப்படும். உணவுப் பண்டங்களை யப்பானிய வரிவடிவங்களின் தோற்றத்திலே செய்து விற்பனை செய்வர். இதுபோல பாலர் பள்ளிகளும் உணவருந்தும் போது பிள்ளைகள் விரும்பி அருந்தக்கூடிய நிலையிலே காய்கறிகளையும் இனிப்புப் பண்டங்களையும் சமைத்து உண்ணச் செய்கின்றனர். இதனால் சில விருப்பமில்லாத உணவுகளையும், மிகவும் விருப்பமான உணவுகளையும் பாகுபாடு இன்றி யப்பானியக் குழந்தைகள் பாலர் பாடசாலைகளிலே பயிற்சி நிலையில் உண்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்கப்படுகின்றது. குழந்தைகளின் கல்விநிலையில் மட்டுமின்றி உடல்நலம் பேணும் நிலையிலும் இந்த வரிவடிவம் பற்றிய பயிற்சி நிலைக்கல்வி உதவி செய்கின்றது. பச்சைக் காய்கறிகளிலே குழந்தைகள் வரிவடிவங்களை தமது கைகளினாலே வெட்டிப் பின்னர் அந்த வரிவடிவங்களை வண்ணக் கலவைகளிலே தோய்த்துத்

தாள்களிலே பதிய வைத்து அச்சுநிலையிலே வரிவடிவ அமைப்பின் தன்மையைத் தாமாகவே உணர்ந்து கொள்கின்றனர். இதன் மூலமாக மரபான அச்சுக்கலை பற்றிய அறிவும் குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பக் கல்வியிலேயே கிடைப்பதற்கு வழிசெய்யப்படுகின்றது.

சிறிய குழந்தைகள் இயற்கை நிலையிலே நிறம், பண்பு, பயன் என்ற மூன்று தன்மைகளையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்குப் பயிற்றப்படுகின்றனர். மரங்களின் இலைகள், காய்கள், பழங்கள் என்பவற்றின் மூலம் அவற்றைக் கண்டறிகின்றனர். பருவகாலங்களின் மாற்றத்திற்கேற்ப மரங்கள் அடையும் மாற்றங்களைக் குழந்தை நிலையிலே கவனிக்கின்ற பயிற்சியையும் அதன் மூலம் பெறுகின்றனர். ஒரு மரம் துளிர்க்கின்ற காலம், பூக்கின்ற காலம், பழமாகும் காலம், விதையாகும் காலம் என்பவற்றை குழந்தைகள் நேரடியாகவே பார்த்து அனுபவப்பட்ட பின்னரே அந்த மரம் பற்றிய முழுமையான அறிவைப் பெற்றவராகின்றனர். தமது நாட்டு மரவகைகளோடு பிறநாட்டு மரங்களையும் ஒப்பிட்டுநிலையிலே குழந்தைகள் காண ஒளிப்படங்களிலே பிறநாட்டு மரங்கள் பற்றிய அறிவினைக் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டுகின்றனர். இவ்வாறே ஊர்வன, பறப்பன, விலங்குகள், உறவுகள், தொடர்புப்பண்புகள், நிறங்கள் போன்ற எல்லாவற்றையும் குழந்தைகள் குழப்பமின்றிப் பாலர் பள்ளியிலே அறிவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகின்றது. இந்தக் காலத்திலேயே நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும் குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் அறியாவண்ணம் ஊட்டப்படுகின்றது. இப்பயிற்சி நிலைகள் எமக்கு இன்றியமையாதவை. குழந்தை நிலையிலேயே தமிழ் மொழி பற்றிய பற்றினை நாம் ஊட்டுவதற்கு வழிசெய்யவேண்டும். ஆசிரியரோடு குழந்தை பழகும்போது நாட்டுக்கே சிறப்பான பண்பாட்டு நிலையிலே பழகப் பயிலவேண்டும்.

இன்று நம்நாட்டிலே ஒருவரை ஒருவர் நேரில் காணும் போது என்ன செய்யவேண்டும், முதலில் என்ன பேசவேண்டும் என்பதே யாருக்கும் தெரியாத ஒரு குழந்தைநிலை உருவாகியுள்ளது. அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழிலே உரையாட வேண்டும் என்ற உணர்வே அற்றுவிட்டது. ஆனால் யப்பானிய மாணவர்களுக்கோ குழந்தை நிலையிலே வீட்டில் பெற்றோர் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற பண்பாட்டு நிலைகளுக்கும் மேலாக ஒரு ஒழுங்கு நிலையிலே யப்பானிய இனத்தின் பண்பாட்டுப் பெருமையைப்

பேணும் வகையிலே, அடிப்படையாக அமைந்துள்ள பண்பாட்டு நிலைகள் பல பாலர்பள்ளியிலே பயிற்றுப்படுகின்றன. உறவு நிலையிலே நாம் ஒருவரை நேரிலே காணும்போது எவ்வாறு பழக வேண்டும் என்பதைப் பாலர்பள்ளி ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பதுடன் மட்டுமன்றிப் பயிற்சி நிலையிலும் பழக்கிவிடுகின்றனர். நேரத்திற்கேற்ப வணக்க நிலையான சொற்களைக் குழந்தை நிலையிலே கற்றுக் கொள்வதனால் யப்பானிய மாணவர்கள் முழுமனிதனாக வளர்ந்த பின்னர் பண்பாடு அறிந்தவர்களாக வாழமுடிகின்றது. பிறப்பண்பாட்டிற்கும் தமது பண்பாட்டுக்குமுள்ள வேறுபாட்டை குழந்தை நிலையிலே உணர்ந்து கொள்ளவும் முடிகிறது. தன்னை மற்றவர்க்கு எவ்வாறு அறிமுகம் செய்ய வேண்டும் என்ற பயிற்சியையும் யப்பானியர் குழந்தை நிலையிலே தெரிந்து கொள்கின்றனர்.

எந்தவொரு யப்பானியக் குழந்தையைக் கேட்டாலும் அது முதலில் தன்னுடைய பெயரைக் கூறி வயதையும் சொல்லும். பெயரைக் கூறும்போது தனது குடும்பத்துக்குரிய பெயரையும் இணைத்தே கூறும். பாலர் பள்ளிகளிலே மாணவர்கள் அணிகின்ற சீருடைகளிலே மாணவர்களுடைய பெயரும், வயதும், குழுவின் பெயரும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன்கீழ் அக்குழந்தையின் வீட்டு முகவரியும், தொலைபேசி இலக்கமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். ஒரு மாணவன் குழந்தை நிலையிலே தான் உறைகின்ற உறைவிடத்தைச் சரியாக உணர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று யப்பானியர் எண்ணிச் செயற்படுகின்றனர். யப்பானிய நாட்டிலே மக்கள் குடியிருப்புக்களில் முகவரிகள் ஒழுங்குமுறையிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தெருக்கள், வீதிகள், ஒழுங்குகள், கையொழுங்குகள் என்பன மிகவும் ஒழுங்கான முறையிலே என்களின் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும். ஒரு நகரத்தில் அல்லது கிராமத்தில் ஒரு முகவரியைத் தேடிப்பிடிப்பது மிகவும் எளிதான காரியமாக இருக்கும். போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் நிறுத்தப்படும் தரிப்புக்களிலே அந்தப் பகுதியின் அமைப்பு நிலையினை விளக்கிக் காட்டும் வரைபடங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கும். இதனால் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கூட அந்த வரைபடங்களின் உதவியோடு தாம் போக வேண்டிய இடத்திற்கும் போய்ச் சேரமுடியும். குழந்தைப் பருவத்திலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பயிற்சியே இதற்கு முக்கியகாரணமாகும்.

பாலர்பாடசாலை மாணவநிலையே சமூகநிறுவனங்களின் சேவைபற்றிய இன்றியமையாமையும் உணர்த்தப்படுகின்றது. மருத்துவமனைகள், நகர்பாதுகாவலர் நிலையங்கள், வங்கிகள், அஞ்சலகங்கள், தீயணைப்பு நிலையங்கள், பூங்காக்கள், மிருகக்காட்சி சாலைகள் என்பவற்றைக் குறியீட்டு விளக்க நிலையிலே ஒருபகுதியின் வரைபடக்குறிப்புகளிலிருந்து கண்டுபிடிக்க குழந்தை நிலையிலேயே பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. இப்பயிற்சியினால் யப்பானியக் குழந்தைகள் அனைத்துலகக் குறியீடுகளின் விளக்கங்களுடனும் அறிந்த வராயுள்ளனர். மொழிதெரியாதவிடத்தும் குறியீடுகளைக் கொண்டு அந்நிறுவனம் என்ன என்பதை உணரும் ஆற்றல் பெற்றவராயுள்ளனர். தனியே செல்வதற்குத் தந்துணிவுள்ளவராகவும் விளங்குகின்றனர். பழைய காலத்தில் யப்பானியர் மிகவும் கூச்ச உணர்வுடையவராக இருந்துள்ளனர். ஆனால் ஏட்டுக்கல்வி நிலை வந்தபின்னர் அது மாறிவிட்டது. இப்போது யப்பானிய நாடு அனைத்துலக நாடுகளுடனும் தொடர்புள்ள நாடாக விளங்குவதால் அதற்குரியதாக பாலர்பள்ளிக் கல்விப் பயிற்சியும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. சில பாலர்பள்ளிகளில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற பிறமொழிகளின் பயிற்சியும் நடைபெறுகின்றது.

யப்பானியப் பாலர்பள்ளிகள் மாணவர்களுடைய தலைமைத்துவத்தை இனங்கண்டு அவர்களைத் தலைமைத்துவம் உள்ளவராகப் பயிற்றுவதில் சிறந்து விளங்குகின்றது. மூன்று வயதுக்குழந்தைகூட பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமியுள்ள கூட்டத்திலே எவ்வித அச்சமோ, கூச்சமோ இன்றி மேடையேறி இசைப் பாடல்களைப்பாடும். சிறுநூலை ஆற்றும். குழுத்தலைமை ஏற்று நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தும். இப்பயிற்சி அக் குழந்தைகளுக்கு வருங்காலத்திற்கு மிகவும் உதவியாக அமைகின்றது. இன்னொரு குறிப்பிட வேண்டிய பண்பு பாலர் பாடசாலைகளில் ஒருங்கிணைந்து செயலாற்றும் பயிற்சியும் குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றமை. இதனால் சமூகநிலையிலே எதிர்காலத்திலே இணைந்து பணியாற்றும் செயற்திறன் எல்லோருக்கும் அமைந்துவிடுகின்றது. ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றி எமது ஊர், எமது பகுதி, எமது சமூகம், எமது நாடு என்ற நிலையில் எல்லாப் பணிகளைச் செய்வதற்கு யப்பானியர் ஒன்றுபட்டு நிற்பதற்கும் இப் பயிற்சியே அடிப்படைக் காரணமாகின்றது. குழந்தைப் பருவத்திலே மாணவர்

குழுக்களாக அவர்களைப் பாலர் பள்ளிகள் தவிர்ந்த வெளியிடங்களிற்கு அழைத்துச் செல்லும் போது ஆசிரியரைவிட இக்குழுத் தலைமையே மாணவர்களின் ஒழுங்கான நடைமுறைகளைக் கண்காணிக்கும் பணியை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற இடங்களையும், பெரியோர் நினைவாக எழுப்பப் பெற்றுள்ள நினைவு மண்டபங்களையும், பூங்காக்களையும் பாலர்பள்ளி மாணவர்கள் கோடைகால விடுமுறையின்போது பார்வையிட்டு வருவர். பார்வையிட்டு வந்தபின்னர் வகுப்பறையிலே அங்கு தாம் பார்த்து வந்தவற்றைச் செய்திப் பரிமாற்றம் செய்வர். அவ்வாறு செய்யும் போது ஆசிரியர் அந்த மாணவர்களுடைய மேலதிகமான ஆற்றலை மதிப்பீடு செய்வர். அந்த மதிப்பீட்டுக்கான புள்ளிகள் தனியாகப் பேணப்பட்டு எதிர்காலத்தில் அந்த மாணவனை உயர் கல்விக்கு வழிநடத்தும் போது இப்புள்ளியையும் துணையாக்கி அவன் ஆற்றல் வெளிப்படுத்தப்படும். குழந்தைப் பருவம் தொட்டு வளர்ந்த மாணவப் பருவம்வரை அத்தகைய ஆற்றல் தொடர்கிறதா என்பதையும் கணிப்பதற்கும் இம்முறை உதவியாக அமையும்.

பாலர்பள்ளி மாணவர் என்ற நிலையிலே பருவ காலங்களிற்கு ஏற்ற சீருடையை அணியும் பயிற்சியும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. வீட்டிலிருந்தே அத்தகைய பருவ காலங்களுக்கேற்ற உடைகளை அணிந்து வருகின்ற மாணவர்கள் பாலர்பள்ளியிலே உடைகளை அழுக்காக்கிவிடாமல் இருப்பதற்காக மேலங்கி ஒன்றையும் அணிகின்ற பழக்கத்தைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் ஆரம்ப பாடசாலைக்கு அவர்கள் போகும்போது அந்த மேலங்கிகளை அணியும் பழக்கம் கைவிடப்படும். இது குழந்தைநிலையிலே உடைப் பாதுகாப்பு உணர்வைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுகின்றது. மாணவர் சீருடைகளின் மூலம் அவர்கள் கல்வியறிவின் தரமும் விளக்கப்படுகின்றது. பெற்றோர் நிலையிலும், பாலர் பள்ளிக்குச் செல்லும் தமது குழந்தைகளுக்கு உரிய பொருட்களைத் தாமே தம்முடைய கைகளினால் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வு நிலையுண்டு. தன் தாயினுடைய கையினால் ஆக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பாலர் பள்ளிகளில் குழந்தை பயன்படுத்தும் போது அன்பு நிலையுடன், தாயின் ஆக்கத்தின் திறமையையும் நாளும் போற்றுகின்ற பண்புடனும் வளர இடமுண்டாகிறது. இந்தநிலையில் யப்பாசியப் பாலர்பள்ளி மாணவர்களுடைய மனம் தாயைத் தம்முடைய

அந்தரங்க அன்புக்குரிய உறவாகப் பேணுகின்ற பயிற்சியும் பெற்றுக்கொள்கின்றது. தாயின் பணிகள் வீட்டுக்கு வெளியே குழந்தை கல்விப்பயிலச் செல்கின்ற வேளையிலும் நினைவு கூரப்பட வேண்டிய ஒன்றென்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது. யப்பானியர் தாய்மை போற்றும் பண்பினை மாணவநிலையிலேயே செயற்பட வைக்கின்றனர். தாய்க்கு அடுத்ததாக தனது வெளிவாழ்வுக்கு வழி காட்டியாக அமைபவர் தன்னுடைய ஆசிரியர்தான் என்பதைக் குழந்தை பயிற்சிமூலம் அறிந்து கொள்கின்றது. சில குழந்தைகள் தாயைவிட ஆசிரியரையே பெரிதும் விரும்பி அன்பு செலுத்த ஆரம்பிக்கின்றன. வேறிடங்களிலே பணிசெய்கின்ற தாயின் கடமை யுணர்வையும், ஆற்றலையும் பாலர்பள்ளி மாணவப் பருவத்திலே உணர்வதற்குப் பாலர்பள்ளி ஆசிரியரே உதவுகின்றனர். குழந்தையின் தாயின் மேலதிகப் பணிபற்றியும் அதனால் அந்த தாய்க்கு ஏற்படும் சிக்கல்கள் பற்றியும் குழந்தையின் வயதுக்கு ஏற்ப உளவியல் தாக்கம் ஏற்படாத வகையில் பாலர்பள்ளி ஆசிரியர் தமது அறிவூட்டலைச் செய்கின்றனர். தன் தாயைப் பற்றிய அனுபவங்களையும் எடுத்துக் கூறிக் குழந்தை எவ்வாறு வீட்டிலே தன்னளவான உதவிகளைத் தாய்க்குச் செய்ய முடியுமென்பதையும் விளக்குகின்றார். இத்தகைய பணியை நம்நாட்டு ஆசிரியர்களும் செய்யவேண்டும். சிறப்பாக போர்க்கால சூழலினால் பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகள் மனதிலே குடிக்கொண்டிருக்கும் சோகவுணர்வைகற்ற பாலர்பள்ளி ஆசிரியர் தானே தாயாகி நின்று பணி செய்யவேண்டும். அம்மா, அப்பாவின் அன்பையும் பராமரிப்பையும் இழந்த குழந்தைகளின் உள்ளங்களிலே நம்மை அரவணைத்து அன்பு செலுத்த ஆசிரியர் இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கை உருவாக வேண்டும். யப்பானிலே இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடந்த காலத்தில் இவ்வாறு பெற்றோரை இழந்த குழந்தைகளை நல்ல மனிதர்களாக உருவாக்க அன்பு நெறியில் வழிப்படுத்தப் பல பாலர்பள்ளி ஆசிரியர்கள் முன்னின்று உழைத்திருக்கிறார்கள். இன்று யுத்தம் முடிந்த ஆண்டுகள் பல கழிந்தவிட்ட அமைதியான சூழலிலும் கூட அத்தகைய ஆசிரியர்களால் உருவாக்கப்பட்ட மாணவர்கள் தமது நல்வாழ்வுக்குக் காரணமாக இருந்த பாலர்பள்ளி ஆசிரியர்களின் கல்லறைக்கு ஆண்டுதோறும் சென்று வணங்கி வருவதை மரபாகக் கொண்டு வாழ்கின்றார்கள். மனித வாழ்கையில் தன்னைக் கற்பித்த ஆசிரியர்களின் பங்கு பெற்றோர்களின்

பங்கைவிட மேலானது என்பதை யப்பானியர் நன்குணர்ந்து நடக்கின்றனர். அந்த ஆசிரியர்களை என்றும் நினைத்து வாழ்கின்றனர். அன்றைய தனது மாணவப் பருவத்தை மறந்துவிடாமல் நமக்கு வழிகாட்டி முன்னேற்றிய ஆசிரியர் சொற்களை நினைத்து இன்றும் வாழ்கிறார்கள். யப்பானிய மொழியிலே ஆசிரியரைக் குறிக்கின்ற சென்செ (SENSE) என்ற சொல் ஆழமான பொருளுடையது. அன்பு நிலையான தொடர்புடையது. இப்பண்பு எமக்கு வேண்டியது. நமது சமூகத்தை வளப்படுத்த ஆசிரியர்கள் நல்லபணி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பணி மாணவர்களை நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக வாழ வழிசெய்ய வேண்டும். பாலர்பள்ளி மாணவ நிலையிலிருந்து ஆரம்பப் பள்ளி மாணவர்களாக யப்பானிய மாணவன் வளர்ச்சி பெற்றுக் கல்விப்பயிற்சி பெறும் காலமும் நமது மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் சிறந்த வழிகாட்டலைத் தரும் நிலைகளாகும். அவை பற்றி நாம் அறிவது எமது நாட்டின் கல்வி வளத்துக்கு மட்டுமன்றி நாட்டுக் காவல் பணிக்கும், மொழிவளம் பேணும் பணிக்கும், சிறந்த வழிகாட்டலாய் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஆசிரியரும் வாண்மைத்தகைமையும் : சில பரிசீலனைகள்.

-மா.சின்னத்தம்பி

ஆசிரியர்கள் ஒரு சமூகத் தொழிற்பாடுகளின் வேகம், தன்மை, போக்கு என்பவற்றை நிர்ணயிப்பவர்கள்; எல்லாக் குடும்பங்களின் நீண்ட கால குறுங்கால முன்னேற்றங்களின் வழிகாட்டிகள், வரலாற்றுக்காலங்களில் அவர்கள் சமூக மாற்றத்தின் விசையாகிய கல்விச் சேவையை வழங்குவதன் மூலம் வளர்ச்சிப் போக்கினை மாற்றுவதற்கு பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியத் தொழில் புனிதமான சேவை என்றும் உளவியல் அறிவு, அனுபவங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவது என்றும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. கற்பதற்கான அறிவை வழங்குபவர் என்ற நிலையுடன், கற்றலுக்கு உதவுபவர் என்றும் கருதப்படுகிறது.

இவற்றுக்கு மேலாக ஆசிரியத் தொழில் ஒரு உயர் தொழில், - கண்ணியத் தொழில் என்றும் விளக்கப்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் வாண்மைத்தொழில் என்று விபரிக்கப்படுகிறது. சிலர் ஆசிரியத்தொழில் மருத்துவம், பொறியியல், முகாமைத்துவம், சட்டம் போன்று ஒரு நிறைவான வாண்மைத் தொழில் அல்லவென்றும், அது அரைகுறையான வாண்மைத் தொழிலே என்றும் விளக்கியுள்ளனர். இப்பின்னணியில் இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை ஆசிரியத் தொழிலின் வாண்மைத் தொழில் பண்புகள் பற்றிய பல அம்சங்களைப் பரிசீலனை செய்வதாக அமைகிறது.

வாண்மையும், தொழிற்பண்பும்.

சமூக மக்களின் மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு அடிப்படையாக அமையும் சேவை ஒன்றினை வழங்கும் தொழில்களே வாண்மைத் தொழில் எனப்படுகிறது.

சமூகத்தில் ஏதோ சில குறித்த விடயங்களில் மற்றவர்களைவிடவும், குறிப்பாக தம்மிடம் வருகின்ற பயனாளிகள்

- வாடிக்கையாளர்களை விடவும் உயர்ந்த அறிவு கொண்டவர்கள் வாண்மைத்துறையினர் என்று (Hughes : 1963) விளக்கப்படுகிறது.

உண்மையில் மதப்பணியில் ஈடுபடுகின்ற மதபோதகர்கள் தமது பணியில் மேலான அறிவும், ஈடுபாடும் கொண்டவர்கள் என்ற கருத்திலிருந்தே இச்சொல் தோற்றம் பெற்றதாக விளக்கப்படுகின்றது. சாதாரண தொழில்கள் போலன்றி, குறித்த துறை பற்றி மேலான அறிவும் திறன்களும் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக மிக உயர்ந்த அந்தஸ்துடைய தொழில்களே வாண்மைத் தொழில் என்று அர்த்தப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஒரு உயர் தொழில் என்பது வாண்மை, வாண்மையாளர் என்று இரு நிலைகளில் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. பயனாளிகள் நோக்கில் வாண்மையியல் திறமை கொண்டது என்று நோக்கப்படுகிறது. பல அறிஞர்கள் (Carr and Saunders : 1963) வாண்மைத் தொழில் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

- ★ சிறப்பான மதிநுட்பம்மிக்க கல்வியையும் பயிற்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்.
- ★ திறன் மிக்க சேவையை அல்லது மதியுரையை பொதுமக்களுக்கு அல்லது தேவைப்படுவோருக்கு வழங்கும் தொழில்.
- ★ தீர்க்கமான கட்டணம் அல்லது சம்பளம் நேரடியாக பெற உரித்துடைய தொழில்.

கோகன் (Cogan : 1953) என்ற ஆய்வாளர் கருத்துப்படி

“சில வகை விஞ்ஞானம் அல்லது துறைகள் தொடர்பான கோட்பாட்டுக் கட்டமைப்பு பற்றிய அறிவின் அடிப்படையில் அன்றாட வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு தொழில் வாண்மைத் தொழில்” என்று விளக்கப்படுகிறது.

நடைமுறையில் தமது தொழில் என்ற வகையில் பிரயோகிப்பதற்குத் தகுதி மிக்க கோட்பாட்டு அறிவை பெற்றிருப்பது அவசியம் என்பதை இது வற்புறுத்துகிறது. வேறுவிதமாக கூறுவதானால், நடைமுறையில் அறிவைப் பிரயோகித்து மேற்கொள்ளப்படும் சேவைத் தொழிலாகவே இது காணப்படும் என்பதாகும்.

எல்லா ஆய்வாளருமே இதனை சமூகத்திற்கு மிகவும் இன்றிமையாது வேண்டப்படுகின்ற திறன் மிக்க சேவையாகவும், விஷேடமான நிபுணத்துவ அறிவையும், நுட்பமான நன்கு ஒழுங்கமைத்த பயிற்சியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

எல்லியற் (ELLIOTT : 1972) என்ற ஆய்வாளர் வாண்மை பற்றிய மற்றுமொரு முக்கியமான கருத்தை விளக்குகிறார். விஷேடமான பணியொன்றை மேற்கொள்ளக் கூடிய நிபுணத்துவ அறிவுத் தொகுதியை தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் வல்லமை கொண்ட அணியினராக வாண்மைத் தொழிற் துறையினரை இனங்காட்டுகிறார்.

மருத்துவ அறிவை வைத்தியர்களும், நிலவியல். நிர்மாணம் பற்றிய அறிவைப் பொறியியலாளரும், சட்டம், நீதி, உரிமைகள் பற்றிய அறிவை சட்டவியலாளர் மற்றும் நீதிபதிகளும் கட்டுப்படுத்துவது போல கல்வி மற்றும் கற்பித்தல் தொடர்பான அறிவையும், தேர்ச்சியையும் கல்வியியலாளர் கட்டுப்படுத்துகின்றனர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு நுட்ப அறிவுத் தொகுதியை - மற்றவர் அறிய முடியாத நுட்ப அறிவுத் தொகுதியைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமாக ஒரு அந்தஸ்தையும், அதிகாரத்தையும் சமூக மட்டத்தில் அவர்கள் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த அதிகாரம் அவர்களது சுயஇலாப நோக்கை ஊக்குவிப்பதாகவும், பெறுமதியான சமூக தேவையை வழங்குவதில் ஊழல் நடைமுறைகளைக் கையாள்வதற்கு ஊக்குவிப்பதாகவும் எல்லியற் சந்தேகம் கொள்கிறார்.

வாண்மைப் பண்பு நலன்கள்

ஹவுல் (HOULE : 1980) என்ற நவீன ஆய்வாளர் பலரது விளக்கங்களையும் உள்வாங்கி வாண்மைத்தொழிலின் பண்புகளைப் பின்வருமாறு பட்டியற்படுத்தியுள்ளார்.

★ தொழிலின் வரையறைகள், எல்லைகள் மிகவும் தெளிவானவையாக வரையறுக்கப்படல்.

★ தொழிலுக்கு அடிப்படையாக அமையும் துறைபற்றிய நிபுணத்துவ கோட்பாட்டு அறிவைக் கொண்டிருத்தல்

- ★ தொழில் தொடர்பாக எழக் கூடிய பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றுக்கும் தாமகவே தீர்வு காணக் கூடியவர்களாக செயற்படுதல்.
- ★ கோட்பாட்டு அறிவை - படிப்பதால் பெற்ற அறிவை நடைமுறை களுடன் சிறப்பாக இணைத்துப் பயன்படுத்தும் ஆற்றல்.
- ★ தொடர்ச்சியான சுயமுன்னேற்றத்தை இத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் பெறவாய்ப்பு ஏற்படல்.
- ★ தொழில் தொடர்பாக நன்கு திட்டமிட்ட, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறைசார் பயிற்சியை பெற்ற பின்பே பணியாற்றுதல்.
- ★ தொழில்புரிதற்கான தகைமை பற்றி மிக உயர்ந்த உத்தரவாதம் வழங்கப்பட்டிருத்தல். பயனாளிகளுக்கு உயர்ந்த நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் இத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் தகுதி, சமூக உத்தரவாதத்தைப் பெற்றிருத்தல்.
- ★ தொழிலுக்கு உரித்தான - விஷேடமான துணைக் கலாசாரம் (Sub - Culture) ஒன்றைக் கொண்டிருத்தல். கண்ணோட்டம், நம்பிக்கை, பழக்கம், மொழி, வாழிடம், பொழுது போக்கு முறை, ஆட்களுடனான தொடர்பு போன்ற அம்சங்களில் தனித்தன்மையான நடத்தைக் கோலங்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- ★ சட்ட வலிமையைப் பெற்றிருத்தல், மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் சட்ட அங்கீகாரம் பெற்ற உயர் நிறுவனம் ஒன்றினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தகைமை உடையவர்கள் மாத்திரமே இத் தொழிலில் பணியாற்ற முடிதல்.
- ★ விதிக்கப்பட்ட நியமங்களை மதித்து செயற்படாத நபரை சட்ட ரீதியில் அத்தொழில் செய்யாது தடை செய்யவும் முடியும் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகின்றது.
- ★ தொழில் செய்பவரது சேவை அல்லது ஆலோசனையை பயனாளிகள் - வாடிக்கையாளர் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு குறித்த நபரிடம் சேவை பெறுவதை பெருமையாகவும் - புத்திசாலித்தனமான செயலாகவும் பயனாளிகள் கருதுதல் வேண்டும். அதே தொழிலில் பணியாற்றும் ஏனைய சகபாடிகளால் குறித்த நபரின் பணி சிறந்ததென ஏற்றுக் கொள்ளப்படல்.

★ தொழில் தொடர்பாக, தெளிவான, கடுமையான ஒழுக்க நியமங்கள், ஒழுங்குகள் என்பவற்றை இத் தொழிலில் இருப்பவர்கள் பின்பற்றுதல் வேண்டும். பயனாளிகளின் நலன்களை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், இத்தகைய ஒழுக்கநியமங்கள் பணியில் ஈடுபடுவோர் மீது நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய ஒழுக்க நியமங்கள் பகிரங்கப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலேயே இத்தொழிலின் சமூக அந்தஸ்து உயர்ந்து விடுதல்.

★ இத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் தம் சேவைக்கு உயர்ந்த வேதனங்களைப் பெறுகின்றனர். அதனடிப்படையில் மேலான சமூக அந்தஸ்த்தைப் பெறுகின்றனர்.

★ இதற்கு மாறாக, தவறு செய்யுமிடத்து - நியமங்களை மீறுமிடத்து மிக உயர்ந்த தண்டனைக்குட்பட வேண்டிய வலிமையான விதிகளையும் இத் தொழில்கள் கொண்டுள்ளன.

★ இத்தொழில்கள் எப்போதும் பயனாளிகளுடனான தொடர்பை - நாகரிகமான முறையிலும், நேர்மையாகவும், உண்மை ஈடுபாட்டுடனும் பேணுவதில் அதிக அக்கறை கொண்டதாகவிருத்தல்.

★ வாண்மையினர் தனியாகவும், கூட்டாகவும் (நிறுவனரீதியாகவும்) பயனாளிகள் தொடர்பை சிறப்பாக பேணுவதில் அதிக அக்கறை காட்டுதல்.

★ வாண்மைத் தொழில் ஒன்றில் ஈடுபடுவோர் தொழிலரீதியாக தம்முடன் தொடர்பு கொள்ளும் ஏனையோர் - பிற தொழிலில் இருப்போர் தொடர்பாக கண்ணியமான தொடர்பையும், உறவுகளையும் பேணுவதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டுதல்.

இத்தகைய பண்பு நலன்கள் பொதுவாக கூறப்பட்டாலும், ஒவ்வொரு தொழிலின் தன்மைக்கும் ஏற்ப, எண்ணக்கருக்கள், செயற்பாடுகள், கூட்டுச் செயற்பாடுகள், தொழிற்படிமம் (Image) என்பன வேறுபடுவதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இத்தகைய பண்புநலன்கள் ஆசிரியத் தொழிலுக்கும் பொருந்தும். எனினும் பலர் இவை ஓரளவுக்கே ஆசிரியத் தொழிலுக்கு பொருந்துகின்றன என்றும் விவாதிக்கின்றனர்.

சமூகத்தில் வாழும் அனைவருக்கும் சில பொதுவான - ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நடத்தைக் கோலங்கள், அணுகுமுறைகள், பழக்கங்கள், செயற்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. இவை புவியியல், அரசியல், பொருளாதார, தொழில்நுட்ப நிலைமைகளுக்கேற்ப வேறுபடுகின்றன. இவை ஒழுங்கு முறையில் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் வீட்டுக்கு வெளியே கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான நிறுவனமும், பணியாளரும் அவசியம்.

அத்தகைய நிறுவனமே பாடசாலையாகும். இது பல்வேறு படி நிலைகளில் செயற்படுகிறது. இப்பாடசாலையின் தொழிற்பாடுகளின் மையவிசைச் சக்கரம் போன்றவரே ஆசிரியர். பெற்றோரால் செய்ய முடியாத பணியை பெற்றோருக்காகவும், சமூகத்துக்காகவும் - சமூக நல்லிணக்கம், சமூக அமைதி, சமூக கட்டுமுன்னேற்றம் போன்றவற்றுக்காக மேற்கொள்பவர்களே ஆசிரியர்.

புதிய தலைமுறையினருக்கான அறிவையும், அறிவுதேடும் விருப்புணர்வையும், அறிவுதேடும் மூலங்களையும் இனங் காண்பதற்கு அடிப்படையாக இருப்பவனே ஆசிரியர். பல்வேறு திறன்களையும், சீரிய மனப்பாங்கினையும் விருத்தி செய்பவனே ஆசிரியன். இவை எல்லாவற்றையும் விட சுயநம்பிக்கை, வாழ்வு, மனிதர், சமூகம் பற்றிய நேர்மனப்பாங்கு என்பவற்றையும் விதைப்பவரும், விருத்தி செய்பவனும் ஆசிரியனே.

தனது கல்வி, பயிற்சி, நடத்தை, ஈடுபாடு, சமூக அக்கறை, கடின உழைப்பு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொழில் புரிபவன் ஆசிரியன். ஒரு சமூகத்தினதும், தேசத்தினதும் விழுமிய ஒழுங்கமைப்பு ஆசிரிய சமூகத்தின் ஆற்றல், தொழில் விகாசம், தேசப்பற்று என்பவற்றின் தகைமை, போக்கு என்பவற்றுக்கு ஏற்பவே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

ஆசிரியர் ஒருவரது தொழில் தொடர்பாக பின்வருவன வற்புறுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

- ★ அறிவையும், திறன்களையும், மனப்பாங்கையும் தன் மாணவரிடம் விருத்தி செய்பவர்.

- ★ சமூகம் பற்றிய தெளிவான கண்ணோட்டத்தை விருத்தி செய்பவர்.
- ★ கலாசாரம், தேசப்பற்று என்பவற்றை விருத்தி செய்பவர்.
- ★ அரசியல் சமூகமயமாக்கலுக்கு உதவுபவர்.
- ★ அமைதி, நல்லிணக்கம் என்பவற்றை விருத்தி செய்வதில் தனியாகவும், நிறுவனரீதியாகவும் பங்காற்றும்பவர்.
- ★ வாழ்வுக்கும், தொழிலுக்கும் வழிகாட்டி உதவுபவர். நம்பிக்கைக்குரிய வழிகாட்டி.
- ★ புதிய தொழில்நுட்பங்களின்படி கற்பிக்கவும், புதிய தொழில் நுட்ப முறைக்கு மாணவர்களை நெறிப்படுத்தவும் ஊக்கமுடன் செயற்படுபவர்.
- ★ மனிதவள விருத்திக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பல வழிகளிலும் பங்களிப்புச் செய்பவர்.

இத்தகைய பல்பரிமாணமுடைய பணிநிலைகளில் ஈடுபடுபவர்களாக ஆசிரியர் இனங்காணப்பட்டுள்ளனர்.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா ஆசிரியத் தொழில் என்பதி லிருந்து ஆசிரிய வாண்மை வேறுபடும் வழிமுறைகளை பின்வருமாறு விளக்குகிறார். (ஜெயராசா : 1992)

- ☆ ஆசிரியர் சிறப்பான கல்வி, ஒழுங்கமைப்பு, பயிற்சி, மனோபாவம், நுட்பவியல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் பணியாற்றல்.
- ☆ தனியாளுக்கான இலாபமீட்டல், வருமானம் பெறுதல் என்பதற்காகவன்றி, சமூகநலங்களுக்காகவும் பணியாற்றுதல்.
- ☆ தொழிலை நெறிப்படுத்தும் ஒழுக்கக் கோவைக்கு அமைய பணியாற்றல்.
- ☆ அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களிலிருந்து தமது கல்விச் சான்றிதழ்களைப் பெறுதல்.
- ☆ ஆசிரியப் பணியாற்றுவதற்கென சிறப்பான சட்ட அங்கீகாரமும், பாதுகாப்பும் வழங்கப்படல்.

ஆசிரியத் தொழிலின் தளமாற்றம்.

இன்று கற்பித்தல் பணி அரசுகல்வி நிறுவனங்களில் மாத்திரம் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. தனியார் நிறுவனங்களிலும், வியாபார நிறுவனங்களினால் நிர்வகிக்கப்படும் உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் மற்றும் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களிலும் மேற்கொள்ளப்படுவதாக மாறியுள்ளது.

புதிய உலக மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள் என்பவற்றுக்கு அமைய கற்பித்தல் தொழிலை வாண்மைத் தொழில் பண்புடையதாக்குவதற்கு பின்வரும் மாற்றங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன.

- ★ அறிவு எண்மயமாக்கப்பட்டு வருதல்
- ★ ஆசிரியர் - மாணவர் இடையில் தொழிநுட்பம் - மின்னியல் தொழில் நுட்பம் வலுவுடன் செயற்படல்
- ★ தொழில் நிறுவனங்களும், தகவல் தொடர்பு நிறுவனங்களும், பாடசாலைகளும் கூட்டாக இணைந்து தொழிற்படல்
- ★ அறிவின் உற்பத்தி, அறிவின் பரவலாக்கம், அறிவின் முகாமைத்துவம் என்ற மூன்றும் ஒன்றிணைதல்.
- ★ தகவல் தொடர்புடல் தொழில்நுட்பங்களினால் ஒரு நிகர் நிலைப் பல்கலைக்கழகம் (Virtual University) பல நாடுகளின் மாணவர்களுக்கு சமகாலத்தில் கற்பித்தல்.
- ★ புதிய அறிவு மின்னியல் நுட்பத்தினால் தாமதம் ஏதுமின்றி - மிக விரைவில் மாணவரையும், ஆசிரியரையும் சென்றடைதல்.

இவ்வாறான பலவழிமுறைகளில் ஆசிரியர், மற்றும் கற்பித்தல் தொடர்பான நோக்கும், போக்கும் பெருமளவில் மாற்றமடைந்து வருகிறது.

ஆசிரியர்களுக்கு விடயங்கள், எண்ணக்கருக்களில் புதிய அறிவு வழங்கப்படவேண்டியுள்ளது. புதிய கல்வித்தொழில்நுட்ப கருவிகளை கையாளுவதில் பயிற்சி வழங்கப்படவேண்டியுள்ளது. மாற்றமடையும் மாணவர் அறிவு நோக்கு, சுதந்திரம் என்பவற்றுக்கு அமைய முகாமைத்துவம் செய்யும் ஆற்றலை விருத்தி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பல்கிப்பெருகும் அறிவு, புதிய கற்கைநெறிகள்,

புதிய மாதிரிக்கல்வி நிறுவனங்கள் தொடர்பாக சரியான ஆலோசனையும், வழிகாட்டலும் வழங்குவதற்குரியதாக ஆசிரியர் வல்லாண்மை பெற உதவவேண்டியுள்ளது.

ஆசிரிய கல்வியை புதிதாக வடிவமைக்க வேண்டியுள்ளது. பாடசாலை மட்டத்திலான ஆசிரியர் வகிக்கும் பங்கினை மாற்றியமைக்க வேண்டியுள்ளது. தேசிய கல்வி அபிவிருத்திக்கான ஆசிரியர்களின் புதிய பொறுப்புக்களை ஒதுக்கீடு செய்வது பற்றி தேசிய கல்வித் திட்டமிடலில் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது.

இவை பற்றி தொலைநோக்குடனும் கல்வியின் விளைதிறனையும், கல்வி முறையின் கட்டுக்கோப்பையும் சமநிலையில் ஒருங்கிணைக்கும் அக்கறையுடனும் ஆசிரியர்களின் வாண்மைத்தகுதியை மேலுயர்த்துவதற்குரிய முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன.

புதிய சட்டதிட்டங்களை தயாரிப்பதும், புதிய ஒழுங்கமைப்புகள் ஆசிரியர் கல்வி நிறுவனங்களை முகாமை செய்வதும், ஆசிரியர் தொடர் கல்வியில் ஈடுபாடு காட்டக் கூடியதான பொருளாதார நலன்களை முன்னேற்றுவதும் அவசியமாகும். இவை எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியதான ஆசிரியதிட்டம் (Teacher Plan) தயாரிக்கப்பட வேண்டும். தற்போது இத்தகைய முயற்சிகள் இலங்கையில் பல நிலைகளிலும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

பொருளாதார துறைகளைப் போலவே, கல்வித்துறையையும் வலுவான, பரந்தபட்டதுறையாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அதன் மையவிசை என்ற வகையில் ஆசிரிய வாண்மையை மேலுயர்த்த முன்வருதல் வேண்டும். அதற்கான ஆய்வுகளை ஊக்குவித்தல் வேண்டும். அவற்றைக் கல்விக்கொள்கையை வகுப்போர் அதிக ஈடுபாட்டுடன் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இத்தகைய ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய ஒழுங்கான நடவடிக்கைகள் எதிர்காலத்தில் ஆசிரியவாண்மை முழுமையானதாக அமைவதற்கு நிச்சயம் உதவும்.

ஆசிரிய கல்வியில் வாண்மை விருத்தி

வாண்மையியலை விருத்தி செய்வதில் அத்தொழிந்துறையினருக்கு வழங்கப்படும் கல்வி மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையது. வாண்மைக்கல்வி தேர்ச்சிமிக்க நடைமுறைப் பிரயோகிப்பாளர்களை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்டதாகும். நடைமுறையில் அன்றாட வாழ்வில் தமது தேர்ச்சியைக் கையாண்டே தொழில் செய்யக் கூடியவர்களை உருவாக்குவதாக அக்கல்வி அமைதல் வேண்டும்.

வாண்மைக்கல்வியில் ஈடுபடுவதற்கான உள்ப்பாங்கு விருத்தி மிகவும் முக்கியத்துவம் உடையது. தனது தொழிலால் தனது வாடிக்கையாளர் - பயனாளிகள் உண்மையான பயன்பெற வேண்டும். என்ற மனப்பான்மை விருத்தி செய்யப்படல் வேண்டும். இன்னால் மனப்பாங்கினை மதிப்பீடு செய்வதற்கு உதவக்கூடிய அளவீட்டு அம்சங்களையும் அக்கல்விக்குரிய கலைத்திட்டத்தில் சேர்த்தல் வேண்டும். இதன்படி ஆசிரியகல்வி “மாணவர்கள் உண்மையான அறிவைப் பெற வேண்டும்” என்ற இலட்சியத்தோடு கற்பித்தலில் ஈடுபடும் மனப்பான்மையை ஆசிரியகல்வி விருத்தி செய்தல் வேண்டும்.

அத்தகைய தொழில்சார் மனப்பாங்கை விருத்தி செய்யும் வகையில் ஆசிரிய கல்வியின் கலைத்திட்ட உள்ளடக்கம் அமைதல் வேண்டும். கற்பித்தல் முறையும் அதற்கேற்ப மாற்றப்படல் வேண்டும்.

கற்பித்தலுக்குரிய தேர்ச்சிகளை ஆகக் குறைந்த அளவுக்கேனும் ஆசிரிய மாணவர் பெறுவதை உறுதிப்படுத்துவது மிகவும் அவசியம், சிறந்த கோட்பாட்டு அறிவைப் பெறச் செய்தலும் அதனடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் சிறந்த தொழில் நடைமுறைகளை அக்கறையுடன் பின்பற்றச் செய்தலும் ஆசிரியகல்வியில் முக்கியமானவை.

தொழில்சார் ஒழுக்கம், ஒழுங்கு என்பவற்றையும் ஆசிரிய மாணவர் தம் கல்வி மற்றும் பயிற்சியின் போது பெறுவதையும் உறுதி செய்தல் வேண்டும். தொடர்பாடல் தேர்ச்சிகளைப் போதியளவில்

பெறச் செய்தல் வேண்டும். சமூகத்திறன்களையும் விருத்தி செய்தல் வேண்டும். ஒழுக்கம் சார்ந்த விழுமியங்களை மதிக்கும் மனப்பக்குவத்தையும் இக்கல்வியினூடாக விருத்தி செய்தலில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கற்பித்தலுக்கான நுட்பங்கள் - கல்வித் தொழில்நுட்பங்கள் தொடர்ச்சியாக மாற்றம் அடைவன. கற்றல் - கற்பித்தலில் வினைத்திறனையும், விளைதிறனையும் அவை மாற்றியமைக்கத்தக்கன. இதனால் அத்தகைய கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பற்றிய அறிவையும், திறன்களையும் வழங்குவதோடு அவற்றைத் தொடர்ந்து தேடும் ஊக்கத்தையும் வழங்குவது விரும்பப்படுகிறது.

ஆசிரிய கல்வி ஆசிரியத் தொழிலுக்கான அடிப்படை அறிவையும் திறன்களையும் வழங்குவதோடு, அக்கல்விக் காலத்தின் பின்னும் தொடர்ச்சியாக அத்தகைய தராதரத்தை பேணும் உளப்பாங்கையும் உறுதி செய்தல் வேண்டும். தொழில்சார் இலட்சியம் (Professional Ideology) உடையவர்களை உருவாக்குவதிலும் இக்கல்வி அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. புதியவற்றை தேடுவது, புதியவற்றைக்கற்பது, புதியநுட்பங்களையும், திறன்களையும் முயன்று பயில்வது என்பது இந்த இலட்சியத்தின் பாற்பட்ட நாட்டங்களாகும். மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்வதும், மாற்றங்களின் நலன்களை விரும்புவதும், அதற்கேற்ப தமது தொழிற்பங்களிப்பை வழங்குவதில் உண்மை ஈடுபாடு காட்ட விரும்புவதும் கூட தொழில்சார் இலட்சியத்திலிருந்து விருத்தியாகும் மனப்பாங்குகளையாகும்.

ஆசிரிய வாண்மையின் தரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு பின்வரும் அம்சங்களில் ஆழமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று ஸிம்லர் (Zimpler : 1987) கருதுகின்றார்.

- ◆ ஆசிரிய கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் மாணவர்களை அனுமதிக்கும் போது அவர்களது ஆகக் குறைந்த தகைமையை உயர்த்திச் செல்லுதல் அவசியம்.
- ◆ ஆசிரிய கல்வியினூடாக அவர்கள் பெறுகின்ற தகுதியை மிகவும் வலுவான முறையில் அங்கீகாரம் பெறச் செய்தல் வேண்டும்.

- ◆ கல்வி பயிலும் காலத்திலான பயிற்சியை மிகவும் ஒழுங்கானதாகவும், விளைதிறன்மிக்கதாகவும் வைத்திருப்பதும், அவர்கள் தொடர்ந்து கற்பதற்கு வகை செய்வதும் அவசியம்.
- ◆ மாற்றமுறும் சமூக, பொருளாதார, கல்வி நிலைகளுக்கேற்ப கல்வி நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அடிக்கடி மீளவும் வடிவமைத்தல் வேண்டும்.
- ◆ தகுதிமிக்கவர்கள் மாத்திரம் ஆசிரியத் தொழிலில் நுழைவதை நிச்சயித்தல் வேண்டும். அத்தகு உயர் தகுதியுடையவர்களை ஈர்த்துக் கொள்ளத்தக்கதாக கவர்ச்சி மிக்க சம்பள அளவுகளையும் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் வழங்கப்படும் ஆசிரிய கல்வி ஏற்பாட்டில் கற்பித்தலில் பிரயோகிக்க முடியாத அளவுக்கு தேவைக்கதிகமாக கலைத்திட்ட உள்ளடக்கம் இருப்பதாக சேதர (Sedera : 1989) குற்றம் சாட்டுகிறார். ஆசிரிய கல்வியில் இன்னும் கூடியளவுக்கு விமர்சன சிந்தனை, விமர்சன ஆற்றல் என்பவற்றை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென மொஸ்பேஜன் (Mosbergen : 1982) கருத்து தெரிவிக்கின்றார். ஆசிரிய கல்வியில் ஆசிரிய முகாமைத்துவ பயிற்சி போதியளவில் இல்லை என்று பேர்ளினர் (Berliner : 1982) கருதுகின்றார்.

கற்பித்தல் உபகரணங்கள் பற்றிய அறிவை மேம்படுத்துவதில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படும் போதுதான் ஆசிரிய வாண்மை விருத்தி சாத்தியமாகுமென்று எவட்ஸன் (Evertson : 1984) கருதுகின்றார்.

இத்தகைய பல்வேறு கருத்துக்களை உள்ளடக்கும் வகையில் புதிய கல்வியியற் கல்லூரிகளினதும், பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வியியற்றுறைகளினதும் ஆசிரிய கல்வி கலைத்திட்ட வடிவமைப்பும், நடைமுறைப்படுத்தலும் இடம் பெறுவதை நல்ல அடையாளங்களாக கருத முடியும்.

எனினும் ஆசிரிய வாண்மையை உறுதி செய்வதற்கு எதிர்காலத்தில் பல்கலைக்கழகங்களின் கல்வியியற்பீடங்கள், கல்வியியல் கல்லூரிகள், கல்வித் திணைக்களங்கள், கல்வியியல்

ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் என்பவற்றிடையே புரிந்துணர்வுடன் கூடிய பங்களி நி்கழ்ச்சித்திட்டங்கள் (Partnership Programmes) வடிவ மைக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது மிகவும் அவசியமாயுள் ளது. அவற்றின் பெறுபேறுகளை காலத்துக்குக்காலம் மதிப்பீடு செய்து தேவைக்கேற்ப நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மாற்றியமைப்பது - இயங் கியல் பண்பு நிறைந்ததாக்குவது அவசியம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் கல்வி அமைச்சினால் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ள ஆசிரியதர உறுதிப்பாடு பற்றிய நிர்வாக நடைமுறையை ஊக்குவிப்பது விரும்பத்தக்கது. ஆசிரிய தொழிற்சங்கங்கள். ஆசிரிய கல்வி நிறுவனங்கள், ஆசிரிய வாண்மை நிறுவனங்கள் தேவை யான ஆலோசனைகளை வழங்கலாம். ஆனால் இதனை முற்றாக நிராகரிக்கக் கூடாது. அத்தகைய அணுகுமுறைதான் ஆசிரிய வாண்மைத் தகுதியை நிலைத்திருக்கச் செய்யும் என்பது நிச்ச யமானது.

முடிவுரை

உலகரீதியில் கல்வி ஒரு பொருளாதாரப் பண்டமாக அங்கீ கரிக்கப்பட்டு கல்வித் தொழிலில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் முதலீடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய கல்வித் தொழில் சர்வதேச வியாபார மற்றும் முதலீடு சார்ந்த நடைமுறைகளுடன் மிகுதியாகப் பிணைக்கப்பட்டுவிட்டது. கல்வித் தொழில் நுட்பம் பாரியளவில் மாற்றமடைந்து சர்வதேசரீதியில் வேகமாகப் பரிமாற் றப்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய அகரவேக மாற்றத்திற்கு உட்படும் கல்வித் தொழி லின் விளைதிறனையும், விளைத்திறனையும் தீர்மானிப்பதாக ஆசிரிய வாண்மைத் தன்மையே அமையும் என்பதை அறிவுரீதியில் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இதனடிப்படையில் ஆசிரியத் தொழிலை அரைகுறையான வாண்மைத் தொழில் என்பதிலிருந்து சற்று முன்னோக்கி நகர்த்தி முழுமையான - சக்தி மிக்க வாண்மைத் தொழிலாக்க வேண்டும். புதிய ஆற்றலும், வலுவான தொழில் ஈடுபாடும் கொண்டவர்களாக புதிய தொழிற் கலாசாரத்தை விருத்தி செய்து கொள்வதற்கு பல் வேறு ஆசிரிய கல்வி நிறுவனங்களும், ஆசிரிய தொழிற் சங்கங்க

ளும், கல்வி அமைச்சம், இடையறாது பாடுபடல் வேண்டும். இவற்றுக்கு ஊக்கமளிப்பதாக - கோட்பாட்டுத் தளத்தை வளம்படுத்தவதாக - ஆசிரிய கல்வி, ஆசிரிய வாண்மை தொடர்பான ஆராய்ச்சிகளை ஊக்குவிப்பதும், அதற்கு வசதி வழங்கும் ஆசிரிய ஆய்வு நிறுவனங்களை வளர்த்தெடுப்பதற்கான செயற்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதும் காலத்தின் கட்டாயமாயுள்ளது.

References

1. Kularatne, N.G (1991) Educational Policy and Resseract in Sri Lanka, National Institute of Education. Maharagama.
2. JARVIS Peter (1986) Professional Education., Groom Helm, London.
3. JONES, GERAINT (1993) The Economics of Education, THE Mc millan Press ltd ., London.
4. Brook over, B, wilbur and Gottlieb, David (1964), A Sociology of Education, American Book Company, New York.
5. Under Wood, Lynn (No. Year), Mastering Time Management, Infinity Books, New Delhi.
6. ஜெயராசா, சபா (1992) ஆசிரியர் இயல், ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

முன்பள்ளிக் கல்வியும் ஆசிரியர் பயிற்சித் தேவையும்

- அனுஷ்யா சந்தியசீலன்.

பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் சென்று ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கும் நிலைக்கு முன்னராகப் பெறுகின்ற முறைசார்ந்த நிறுவன ரீதியான செயற்பாட்டினை முன்பள்ளிக் கல்வி என்று குறிப்பிடலாம். அதற்கான வயது வரையறைகள் வளர்ச்சியடைந்த, வளர்ச்சியடைந்து வருகின்ற நாடுகளை பொறுத்து வேறுபட்டாலும் 3/4 - 5/6 வயதுக்குட்பட்ட பருவம் முன்பள்ளிப்பருவம் என்று கொள்ளத்தக்கது.

முன்பள்ளி என்ற எண்ணக்கரு பெருமளவில் 18ஆம் நூற்றாண்ட் ளவிலேயே வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது. ஆரம்பக் கல்வி வயது 5/6 ஆக அமைந்த நிலையில் அதற்கு முன்னருள்ள பருவத்தினரின் முக்கியத்துவத்தைக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள், குழந்தைக் கல்வி சிந்தனையாளர்கள் வற்புறுத்தத் தொடங்கிய மையுடன் முன்பள்ளியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் இடம்பெற்றது. அந்த வரிசையில் லொக் (Locke), ரூசோ (Rousseau), டூயி (Dewey), பெஸ்டலோசி (Postalozzi), புரோபல் (Froebel), மொண்டசோரி (Monteassouri), சிக்கன்புரோயிட் (Sigmund Freud), பிஜாஜே (Poaget), காந்தி (Gandhi), தாகூர் (Tagor) போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கல்விச் சிந்தனையாளர்கள், குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களால் முன்பள்ளிப் பருவத்தினருடைய முக்கியத்துவம், அவர்களின் கல்வியின் அவசியம், தன்மை பற்றி கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆட்லர் என்பார் (Atler) “ குழந்தைப் பருவமே அநேகமாக வாழ்க்கைத் திட்டத்தை தீர்மானித்து விடுகிறது” என்றார்.¹ ஜார்ஜ்நிபூமன் “ ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட காலமே உடல், உள வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் சாதகமானதும் முக்கியமான பருவமும் அதுவே ” என்றார்.² சிக்கன்புரோயிட் குழந்தை ஐந்து வயதுக்குள்ளேயே பூரண மனிதனுக்குரிய தன்மைகளைப் பெற்று விடுவதாகவும், ஐந்து வயதை அடையும் பொழுது நன்மையாகவோ தீமையாகவோ அதன் ஆளுமை வளர்ச்சி பெற்று விடுவதாகவும், குழந்தையின் ஐந்து வயதுக்குள் இழைக்கப்படும்

தீமைகள் மீள ஒருபோதும் திருத்தப்பட முடியாதன என்பதாகவும் சுட்டிக் காட்டினார்.³ காந்தியடிகளோ “ ஒரு குழந்தை தனது ஐந்து வயதுக்குட்பட்டுக் கற்றுக் கொள்ளாததைப் பின்னர் எந்தக் காலத்திலும் கற்றுக் கொள்ளாது” என்று குறிப்பிட்டார்.⁴ தமிழர் மரபிற் கூட “ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா”, “தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் ” எனப் பலவாறாக முதுமொழிகள் உள்ளமை கவனத்திற் குரியது.

குழந்தைப் பருவத்தின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்தியமை போலவே குழந்தைகளுக்காக கல்வி எத்தகையதாக அமைய வேண்டும் என்பது பற்றியும் சிந்தனையாளர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தனர். லொக் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் “வளந்தோரிலும் வேறுபட்டதும், தனித்துவம் மிக்கதுமான அனுகுமுறையில் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி வேண்டப்படுகிறது” என்றார்.⁵ ருசோ நிலையில்லாத எதிர்காலத்திற்காக குழந்தையை வருத்தும் கல்வி முறையை ஒதுக்கி இயற்கையோடிணைந்த சுதந்திரமான கல்வி முறையை வற்புறுத்தினார்.⁶ றேவோஸ் (Travers) “ முன்பள்ளி என்பது ஒரு குழந்தை ஆரம்பக் கல்வியை ஆரம்பிக்கும் முன்னர் வேண்டிய கல்வியைப் பெறுவதற்கான சிறந்த இடமாகும். அப்பருவத்தில் ஒரு குழந்தைக்கு ஏற்படும் அனுபவம்தான் அப்பிள்ளைக்குக் கல்லூரி வாழ்க்கையிலும் ஏன் வாழ்க்கை பூராகவுமே உதவப்போவது இந் நிலையில் ஒரு குழந்தைக்கு ஏற்படும் அனுபவம் ஒரு பிள்ளைக்குக் கல்வியில் ஆர்வத்தை ஊட்டலாம் அல்லது வெறுப்பை ஏற்படுத்தலாம்” என்று குறிப்பிட்டார்.⁷ பாலர் கல்வி என்பது உளவியல் விஞ்ஞானக் கலையாகும். இக்கலை உடன்பாட்டு நிலையில் பயிற்று வதனை மட்டும் கொள்ளாது எதிர்மறைக் கல்வி முறையை அதிகமாகக் கொண்டதாகும். இக்கலையின் குறிக்கோள் பாலர்களுக்குப் படைப்புச் சக்தியை வெளிக்கொணரவிடாது, தடை செய்யும் காரணிகளைக் கலைக்கும் நோக்கமுடையதாகும். முன்று வயதிற்கும் ஐந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்ட வயதுப் பிள்ளைகளின் மனோ வளர்ச்சியின் இயல்புகளைத் தெளிந்து அவர்களுடைய தேவைக் கேற்ற வகையில் உடன்பாட்டு நிலையிலும், எதிர்மறை நிலையிலும் வழிகாட்டும் முறையைப் பின்பற்றுவனவே முன்பள்ளிக் கல்வி எனவும் சுட்டிக்காட்டினார்.⁸ பெஸ்டலோசி, புரோபல், மொண்ட்சோரி அம்மையார் போன்ற குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனையாளர்களும் சுதந்திரமான, சுயசிந்தனை செயலாற்றல்களை வளர்க்கக் கூடிய கல்வியையே முன்பள்ளிக் கல்வியாகக் கண்டனர்.

மேற்கூறப்பட்ட சிந்தனைகள், வற்புறுத்தல்கள் குழந்தைகளுக்கான முன்பள்ளிகளின் தோற்றுவாய்க்கு அத்திவாரமிட்டன. தொடர்ந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார, சமூக தேவைகள் முன்பள்ளி வளர்ச்சியை முன்னெடுத்தன. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னான பொருளாதார மந்த நிலைமை ஆண்டுகளுடன் பெண்களையும் தொழில் வாழ்க்கைக்குத் தள்ளியது. அதுனால் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பதற்கான பொறுப்பைப் பெண்கள் ஏற்க முடியாத சூழ்நிலை உருவாகியது. அவ்வேளையிற்றான் பொறுப்பு வாய்ந்த நிறுவனங்களாக முன்பள்ளிகள் இடம்பெற்றன. தொழிற்சாலை, பொருளாதார, சமூக அந்தஸ்தைப் பெண்களுக்களித்தமையால் குழந்தைப் பராமரிப்புப் பொறுப்பினை முன்பள்ளிகள் ஏற்கும் நிலைமை தொடர்ந்தது. முன்பள்ளியில் குழந்தைகள் பெற்றுக்கொண்ட பல்வேறு அனுபவங்கள், ஆளுமைப் பண்புகள், கல்விநிலைமைகள், சமூகமயமாக்கற்செயற்பாடுகள் காரணமாகப் பெற்றோர் காட்டத் தொடங்கிய ஆர்வமும் முன்பள்ளியின் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியது. சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் அறிவு, திறன் மனப்பாங்கு வளர்ச்சியைக் குழந்தை பெற்றுக் கொண்டமை, தத்தம் வீட்டுச் சூழலில் பெறமுடியாத கல்விச் சூழலை குழந்தை பெற்றமை, ஆரம்பப்பள்ளி வாழ்க்கைக்கான நல்லதோர் அத்திவாரத்தை முன்பள்ளிகள் இட்டமை போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களால் முன்பள்ளியின் தேவை விரிவடைந்தது. மேற்கூறிய நாடுகளில் வளர்ச்சி கண்ட முன்பள்ளிக்கல்வி மேற்கூறிய நாடுகளின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருந்த கீழைத்தேய நாடுகளிலும் மெல்ல மெல்ல வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது. சுதந்திரத்தின் பின்னராக அப்போக்கு மேலும் வலுப் பெற்றது. சுதந்திர இந்தியாவின் பல்வேறு ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்களிலும் முன்பள்ளியில் ஆர்வம் காட்டப்பட்டது. மக்கள் சீனக் குடியரசில் 3 - 7 வயது வரையான குழந்தைகளுக்காகப் பாலர் கல்வி அமைப்புகள் நல்ல வளங்களுடன் திட்டமிடப்பட்டன. முன்னைய சோவியத் ஒன்றியத்திலும் கல்வி உளவியல்ரீதியாக முன்பள்ளிகள் திட்டமிடப்பட்டன. அந்த வகையில் இலங்கையிலும் முன்பள்ளி வளர்ச்சி கண்டது.

இலங்கையில் 1943 - 1972 காலப்பகுதி வரை ஆரம்பக் கல்விக்கான வயது 5 ஆக இருந்தது. அக்காலப் பகுதியில் முன்பள்ளிகளின் தேவை உணரப்பட்டு செயற்படுத்தப்பட்டன. 1960

களில் அரசு பாடசாலைக்கான பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்ட போது முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்கவில்லை. அதனால் தனிப்பட்டார், தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், சமயசார்பான, அரசு சார்பற்ற, உள்ளூராட்சி நிறுவனங்கள் முன்பள்ளிக் கல்வியை வழங்கின. 1972 இன் கல்விச் சீர்திருத்தத் தில் பாடசாலை ஆரம்ப வயது 6 ஆக்கப்பட்டது. அச்சீர்திருத்தத்தில் முன்பள்ளிப் பயிற்சி பற்றிய அறிமுகமும் இடம்பெற்றது.⁹ 1981 இன் வெள்ளையறிக்கை, 1990 ஆம் ஆண்டின் இளைஞர் விவகார ஜனாதிபதி ஆணைக்குழு யாவும் முன்பள்ளியின் தரம் பேணப்படுதல், அரசு வழிகாட்டல்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தன. 1981 இன் வெள்ளையறிக்கை பாட சாலை முன்னிலைக் கல்வியை அரசு நேரடியாக ஒழுங்குபடுத்தாது, ஆனால் பாடசாலை முன்னிலைக்கல்வி நிறுவனங்களின் திருப்திக ரமான தரத்தைப் பேணுவதற்கு உதவும் வகையில் வழிகாட்டல் களை ஒழுங்கு படுத்தும்.¹⁰ என்று குறிப்பிட்டது. 1997 இன் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு 21ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பொருத்தமான முன் பள்ளிக் கல்வியமைப்பில் சிரத்தை காட்டியது. அத்தகைய கொள்கைகளால் முன்பள்ளிக்கான அவசியம் மேலும் உணரப்பட்டு வளர்ச்சி காணத்தொடங்கியது. ஆயினும் இற்றைவரை அரசு முன்பள்ளிக் கல்வியில் தன் பொறுப்பினை நேரடியாகச் செலுத்தாமை வருந்தத்தக்க விடயமாகவே உள்ளது.

எவ்வாறிருப்பினும் இன்று முன்பள்ளிக்கல்வியினுடைய தேவை அவசியம் பொதுவாக அரசு, பெற்றோர் என்ற இரு சாராலும் முன்னரிலும் தெளிவாக உணரப்பட்டுள்ளது. முன்பள்ளிக் கல்வி தன் இலக்குகளில், நோக்கங்களில் வெற்றி பெறுவதற்குப் பல்வேறு காரணிகள் துணைபோக வேண்டியுள்ளது. அவசிய மெனினும் ஆசிரியர்வளம் அதன் வெற்றிக்கான அடிப்படைக் காரணியாக அமைகிறது. ஆசிரியர்வளம் எனும்போது பயிற்றப்பட்ட பொருத்தமான ஆசிரியர்களையே கருத்திற் கொள்ளுகின்றோம். ஆரம்ப, இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்குரிய கடமைகளும் பொறுப்புக்களும் முன்பள்ளி ஆசிரியருக்கும் உரியன என்ற அதேவேளை முன்பள்ளி ஆசிரியரின் பணி மேலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனலாம். ஏனெனில் நாம் கூறியது போன்று இங்கு ஆசிரியன் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தில் அடிவைக்கும் குழந்தைப் பருவத்தினருடன் உறவாடுபவனாகின்றான். குழந்தையின் எதிர்காலத்திற்

காண உடல், உள, வளர்ச்சி நிலைமைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லப் போகிறான். இங்கு ஆசிரியன் முதன்முதலாக வீட்டிலிருந்து வெளிச்சூழலுக்கு வருகின்ற குழந்தைக்கு வழிகாட்டியாகவும், தாயின் மாற்றீடாகவும் திகழ வேண்டியவனாகின்றான். பெளல்பி (Bowly) சுட்டி (Suttie) போன்ற ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியது போன்று குழந்தையின் அன்பு, உறவுத் தேவையை நிறைவு செய்து பிள்ளையின் ஆளுமை விருத்தி பெற உதவுபவனாகின்றான். ஆகவே முன்பள்ளி ஆசிரியன் தனது கடமையைச் சரிவரச் செய்வதற்கு, முன்பள்ளி நோக்குகளை முடிந்தவரையில் நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருத்தமான அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளை உடைய வனாதல் மிகவும் அவசியம். பொருத்தமான சிறந்த பயிற்சிகளுடாகவே மேற்கூறப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாக முடியும். ஜோன் அடம்ஸ் (John Adams) “கற்பிப்போன் கற்போனுடைய மனதையும், கற்பிக்கும் விடயத்தையும் நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும்”¹¹ என்றார். “முன்பள்ளிகள் என்பவை குழந்தைகள் கட்டாயக் கல்வியைத் தாரம்பத்தில் விசேட பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் கண்காணிப்பு, வழிநடத்தலின் கீழ் பிறருடன் விளையாட்டில் ஈடுபடும் இடம்”¹² எனக் குறிப்பிட்டது கலைக்களஞ்சியம். மொன்ட்சோரி அம்மையார் “முன்பள்ளி ஆசிரியர்களின் குறிக்கோள் குழந்தையை அறிவால் நிரப்புவதல்ல. உபகரணங்களைக் கையாளப்பழக்குவதல்ல. பதிலாகக் குழந்தையிடமுள்ள இயற்கையான ஆற்றல்களை வெளிக் கொணரவதேயாகும் என்றார்.¹³ ஆகவே சிறுவர்களை நேரிய வழியில் உருவாக்கத் தேவையான அவதானிப்பு, அன்பு, ஆதரவு, பொறுமை, தாய்மை, உளவியல், கற்பித்தல் உத்திகள் பற்றிய அறிவுடையவர் களாக ஆசிரியர்கள் திகழ வேண்டும்.

அதற்குப் பயிற்சிகள் அவசியமாகின்றன. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பயிற்சியில்லாமல் ஆசிரியர்கள் வகுப்புகளுள் நுழைய முடியாது. ஆனால் இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் தொழில் பெற்று பல அனுபவங்களையும் தாமாகவே உருவாக்கிக் கொண்டதன் பின்னரேயே பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதனால் பெருமளவில் பயிற்சிகள் வெற்றியளிப்பதில்லை. குழந்தைகளின் உளவியற் தேவைகளை இனங்கண்டு வளர்த்தல், மொழி, எண் ஆக்கச் செயற்பாடுகளை பொருத்தமானதாகக் கற்பித்தல்,

குழந்தைகளின் உளவியற் தேவைகளை இனங்கண்டு நிறைவு செய்தல், குழந்தைகளின் பல்வேறு ஊக்கங்களையும் பொருத்த மான முறைகளில் வளர்த்தெடுத்தல் போன்ற பல்வேறு புலங்களிலும் பயிற்சிகள் இடம்பெற வேண்டும். குழந்தை உளவியல் அறிவுடையவராக முன்பள்ளி ஆசிரியர் விளங்குவது மிகமிக அவசியம். அதுவே யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. “உளவியல் என்பது உள்ளத்தைப் பற்றிய அறிவாகும். ஒருவன் அறிவைப் பெற உதவும் சிந்தனை, புலக்காட்சி, ஞாபகம் ஆகிய செயன்முறை பற்றியும், குழந்தையின் வளர்ச்சிப் போக்குகள் பற்றியும், அவனது இயல்புக்கங்கள் போன்ற மனவெழுச்சிகள் பற்றியும் உளவியல் விளக்கமளிக்கிறது.” என்று குறிப்பிடுவது கவனத்துக் குரியது.

ஆசிரிய பயிற்சியின் அவசியம் பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டது. “கல்வியாம் கலையும் நுட்பமும் தமக்கென” உரிய பயிற்சியும் மேதமையினையும் வேண்டி நிற்கின்றன. வெறும் சட்ப்பொருளோடன்றி மனித உள்ளங்களுடனேயே நாம் தொடர்பு கொள்கின்றோம் என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.¹⁵ கற்பித்தல் நுண்மதி சார்ந்த தொழிற்பாடாக விளங்குதலும், கல்வியை மூலவளமாகக் கொண்டு செயற்படுதலும் குறித்த இலக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிவுச் செயற்பாடுகள் நிகழ்தலும் ஒழுங்குபடுத்திய பயிற்சியை அடிப்படையாக உள்ளடக்கியிருத்தலும் வாண்மைக் குரிய வலுவைக் கொடுக்கின்றது¹⁶ என்றும் கூறப்பட்டது.

முன்பள்ளிச் சிறார்களுக்கு நற்பயனளிக்கும் கல்வியைப் புகட்டி இலக்குகள் நிறைவேற வைப்பதற்கு, ஆசிரியர் தகுந்த பயிற்சி பெற்ற வராக இருக்க வேண்டும். குழந்தை வளர்ச்சி, முதிர்ச்சி பற்றிய அறிவை ஆசிரியர் பெற்றிருந்தாற்றான் முன்பள்ளியைச் சிறப்பாக நடத்த முடியும். முன்பள்ளி முறைகளையும், உபகரண விளையாட்டு வழிகாட்டல்களையும் பிழையாக நடத்தினால் கல்வி இலக்குகளே பிழைப்பட்டுவிடும். அதனால் முன்பள்ளி ஆசிரியர்பயிற்சி மிகமிக அவசியமானது. பயிற்சி பெற்றாலும் காலத்துக்குக் காலம் மேற்பார்வையும், சேவைக்கால பயிற்சியும், செயலமர்வுகளும் தொடர்ந்தும் தேவை. இவை முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய திறனை மிகைப்படுத்துவன.”¹⁷ என்றும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. கற்பித்தல் வாண்மை வலுப்பெற பயிற்சிகள் மிக அவசி

யம். லொக் கருத்துப்படி “சில பாடங்களை ஆழ்ந்து பயில்வதன் விளைவாக பொதுப்பட உள்வாற்றல்கள் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. அப்பாடங்கள் வழியே ஒருவனது உள்ளத்திற்கு அளிக்கப்படும் பயிற்சி பிற நிலைமைகளுக்கும் முழுமையாக மாற்றம் பெறக்கூடியது” என்றும் சுட்டப்பட்டது.

ஆசிரியர்கள் திறன்மிக்க மனிதவலுவின் ஒரு வகையினராவர். எனவே “ஆசிரியர் கேள்வி - நிரம்பல் திட்டமிடலை மனிதவலுத் திட்டமிடலின் ஒரு கிளையாகக் கருதிக் கொள்ளலாம்”¹⁹ எனும் பீற்றர் வில்லியத்தின் கருத்துக்கேற்ப அண்மைக் காலங்களில் ஆசிரியர் தொழில் அதற்கெனப் பயிற்றப்பட்ட தொழில்சார் பண்பைக் கொண்டதாக அமைதல் மிகவும் வேண்டப்படுகிறது. முன்பள்ளி ஆசிரியர்களை பொறுத்தவரை பயிற்சி என்பது மிகவும் அவசியமானதாக உள்ளது. இடையிட்ட பயிற்சி, குறுங்காலப் பயிற்சி, சேவைக்காலப் பயிற்சி என்பவற்றினூடாக அவர்கள் தமது உள்வியலறிவு, பொருளறிவு, கற்பித்தல் முறையறிவுகளைத் தொடர்ந்தும் வளர்த்துக் கொள்ளமுடியும். பயிற்சியின் விளைவாகவே வினைத்திறன் மிக்க ஆசிரியர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள் என்பது கல்வியியலாளர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து.

எங்கள் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தனிப்பட்ட நிறுவனங்களும், பொது ஸ்தாபனங்களும் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சியை ஒழுங்கு செய்து நடத்துகின்றனவேயொழிய அரசின் திட்டமிட்ட, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட தலையீடு இதில் இல்லை. இது பெரும்குறைபாடாகவே உள்ளது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தகைமையை ஆராயும் போது பெரும்பாலானோரின் கல்வித்தரம் குறைவுபட்டிருத்தல், போதிய பயிற்சி இல்லாமை, பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருப்பினும் போதிய தரம் மிக்கனவாக அவை அமைந்திராமை போன்ற குறைபாடுகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன. மேற்கூறப்பட்ட யாவற்றினையும் மனம் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். யாழ்ப்பாணக் கல்விச் சமூகம் இன்று முன்னரிலும் கூடிய பொறுப்புடனும் அக்கறையுடனும் செயற்பட்டு முன்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பயிற்சிச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கிறது. அதனூடாகச் சிறார்கள் நல்லதோர் எதிர்காலத்தைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியது காலத்தின் கட்டாய தேவையாக உள்ளது.

References:

01. தூரன்.பெ., குழந்தை உள்ளம், கலைமகள் காரியாலயம், சென்னை, 1965, ப.03.
02. மேற்படி.,
03. பிரேமரத்ன குழு அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டவாறு, ப.78, பந்தி 3.1.
04. வெங்கடராஜலு ரா., மகாத்மா காந்தியின் சுயசரிதை, (தமிழாக்கம்), 1964, ப.204.
05. சந்தானம்., எஸ்., கல்வியின் உளவியல் அடிப்படைகள், பழனிப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை, 1981, ப.17
06. ஈழநாடு, 2.08.1987. ப.06
07. Travers.M.W., Robart, Educational Psychology, - A Scientific Foundation for Educational Practice, Mccmillan, company, Newyork, p.866.
08. துரைராஜா.இ., பாலர் கல்வியும் விஞ்ஞான அணுகு முறையும், பாலர் கல்விக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்., 1986, ப.07.
09. கல்வியின் புதிய பாதை, 1972, கல்வி அமைச்சு வெளியீடு, ப.ப.22-23.
10. கல்விச் சீர்திருத்தத்திற்கான ஆலோசனைகள் - பொது, பல்கலைக்கழகம், முன்றாம் நிலைக்கல்வி, 1981, ப.35.
11. சந்தானம்.எஸ், மு.ச.நூ.,
12. Purnells New Encyclopedia. p.4454.
13. Montassori.Maria., The Discovery Of The Child, Madras, 1966, p.185
14. முத்துலிங்கம்.ச., கல்வி உளவியல் பாகம் - 1, ஆசீர்வாதம் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.
15. ஆறுமுகம்.வ., வகுப்பறைக் கற்பித்தல், செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1980, ப.04.
16. ஜெயராசா.சபா., கல்வியும் கலைத்திட்டமும், அபிராமி பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம், 1984, ப.40.
17. A Guide for Nursery School Teachers, National Council of Educational Research and Training, New Delhi, 1969, p.07.
18. சந்தானம்.எஸ்., மு.ச.நூ. ப.18.
19. Peter William, Planning Teacher Demand and Supply, UNESCO, Paris, 1979, P.21.

சுதந்திர இலங்கையின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரசியல் தலையீடு ஏற்படுத்திய விளைவுகள்

- சி.ஈ. கணசலிங்கம்.

சுதந்திர இலங்கைக்கான கல்விக் கொள்கையில் தொலை நோக்கு (vision) எதுவும் காணமுடியாத ஒரு வங்குரோத்து நிலை காணப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கல்விக் கொள்கையில் இலங்கையின் ஐக்கியத்தையும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும் தக்க வைக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்லாது இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே முன்னைய கல்விக் கொள்கைகள் அனைத்தையும் மறுதலிக்க வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாகியது. காலனித்துவ கொள்கையை நிராகரித்த நிலைமாறி மீளவும் ஆங்கிலக்கல்வி, தனியார்கல்வி, முதலாளித்துவக்கல்வி என்ற எண்ணப்பாட்டில் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

I

சுதந்திரத்தின் பின்பான இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் வகுக்கப்பட்ட கல்விக் கொள்கை யதார்த்தமான பின்புலங்க ளையோ உண்மையான உருவாக்கங்களையோ கொண்டிருக்க வில்லை என்ற எடுகோள் பிரதான பிரச்சினையாக முன்வைக்கப் படுகின்றது. இவ்வாறு கல்விக் கொள்கையில் அமுலாக்கம் 90 வீதம் எழுத்தறிவுடைய சமூகமாக இலங்கையரை மாற்றினாலும் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலும், சமூக இசைவாக்கங்களிலும், இனவிழுமியங்களிலும் ஐக்கியமான முன்னு தாரணமான நாடாக இலங்கையை காட்டமுடியாதுள்ளது. அவ் வகையான பலவீனத்திற்கு காரணியாக அமைவது கல்விக் கொள் கையில் அரசியல் தலையீடு? என்ற கேள்வி எழுவது இயல் பானதே. கல்வி இயல்பான பரிமாண வளர்ச்சியை சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் பொறுப்பமைவுகளைக் கொண்டது. கல்வியியல் சிந்த னைகளிலும் அதன் அமுலாக்கங்களிலும் உலகம் அப்படியான அனுபவத்தினையே பகிரந்து கொண்டுவருகிறது. ஏனெனில் எல்லா மனிதனும் வேறுபாடின்றி, பகையின்றி, மோதலின்றி ஒன்று சேருகின்ற மையம் கல்விக் கூடங்கள் என்பது கிரேக்க சிந்தனைக் குழுவின் கருத்தாக அமைந்திருந்தது. (peter Teed: 1991)

அத்தகைய கருநிலை அருகியதாகவன்றி வளர்ந்துள்ளதாகவே மேற்குலக வரலாறு கூறுகின்றது. ஆனால், இலங்கையின் கல்விக் கொள்கை கூட்டுணர்வுக்கும், ஐக்கியத்திற்கும் பதிலாக முரண் பாட்டையும் பகையையும் வளர்த்துள்ளது.

பகைமையை கூர்மைப்படுத்துகின்ற அலகுகளை இளம் மட்டத்தில் இருந்து பெரியோர் வரை விரிவடைந்து சென்றமைக்கு கல்விக் கொள்கைக்குள் ஆரோக்கியமான அரசியல் சிந்தனைகளுக்குப் பதிலாக குறுகியவாத, இன்வாத, பகைப்புலத்தை ஏற்படுத்துகின்ற சிந்தனைகளை அரசியல் தலைவர்கள் விதைத்துள்ளனர். இதன் அறுவடை காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டதாகவும், தீவிரம் மிக்கதாகவும் வளர்ந்து செல்கின்றதே அன்றி தேசிய ஐக்கியத்திற்கான உணர்வலைகள் விருத்தியடைகின்ற போக்கோ அல்லது மாறுதலடையும் சுமுகத்தன்மையோ ஏற்படவில்லை. இன வன்முறைக்கு கல்வியின் கட்டமைப்பு அதிக தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் காரணியாக விளங்குகின்றது. (C.R.De.Silva and Daya de Silva; 1990) இந்த அடிப்படையில் இனங்காணப்பட்ட பிரச்சினையை வரலாற்று அணுகுமுறையினுடாக ஆய்வு செய்கின்ற முயற்சி முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. அதில் வரலாற்றை முதன்மைப்படுத்தாது இனங்காணப்பட்ட பிணக்கினையும் அதன் தாக்கங்களையும் மேலதிகமான பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தி ஆய்வின் தெளிவை கண்டு கொள்ள முயல்கின்றது.

II

1948ஆம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த போதும் இதன் கல்விக் கொள்கையில் மாற்றத்தை 1972ஆம் ஆண்டு வரை காணமுடியாதிருந்தது. பிரித்தானியர் வரையறுத்த கல்விக் கொள்கையின் வடிவங்கள் பகுதி பகுதியாக மாற்றப்பட்டதேயன்றி முழுமையாக காலனித்துவ சிந்தனைக்குட்பட்ட கல்விச் சிந்தனைகள் தொடர்ந்தவண்ணமிருந்தன. 1972 கல்விச் சீர்திருத்தம் கூட அதனை முழுமையாக மாற்றியதென்று கணக்குப்போட முடியாது. ஆனால் காலனித்துவ காலத்தின் பிற்பகுதியில் அதாவது 1920 களில் எழுந்த சுயபாசையிலான கல்வி அல்லது சுதேசிய மொழிக் கொள்கையின் கீழான கல்வி என்ற எண்ணப்பாடு சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு தீவிரவளர்ச்சியை அடைந்தது. 1943 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட விசேட கல்விக் குழுவினரின் அறிக்கை போதனாமொழி

அடிப்படையில் இரு வேறு வகைப்பட்ட பாடசாலைகள் (ஆங்கிலப் பாடசாலைகள், சுயமொழிப்பாடசாலை) நாட்டில் நிலவியதையே கல்வி முறையில் ஒரு முக்கிய குறைபாடாக ஏற்றுக்கொண்டது. இதனால் ஆங்கில மொழிக்கு இருந்த முக்கியத்துவம் அருகி சுய மொழிக் கொள்கை படிப்படியாக மாற்றமடைந்தது. 1960களில் பாடசாலைக்கல்வி சுயமொழியிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நிலை ஏற்பட்டது. இது பின்னர் உயர்கல்வியையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த இடதுசாரிக் கொள்கைகளால் கவர்ந்த மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி (MEP) அரசாங்கம் உருவாக்கிய தனிசிங்களச்சட்டம் பெருமாறுதல்களையும், விளைவுகளையும் கல்விக்கொள்கையில் உருவாக்கியது. தனிச் சிங்களச் சட்டம் கல்விக்கான போதனா மொழிக் கொள்கையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. ஏற்கனவே வளர்ந்து வந்த சுயமொழிக் கொள்கை எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவின் தனிச்சிங்களச் சட்டத் தால் மேலும் தீவிரம் பெற்றது. பண்டாரநாயக்கா அரசியலில் தனது எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்குவதற்காக 24 மணித்தியாலத்தில் தனிச்சிங்களச்சட்டமென முழங்கியதும் ஆங்கில ஆதிக்கத்தின் மீது சீற்றம் கொண்ட மக்களும், பொருளாதார கஷ்டங்களினால் துயரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த மக்களும் பண்டாரநாயக்காவுடன் இணைந்தார்கள். குறிப்பாக சுயமொழிக் கல்வியில் வளர்ந்த கிராமப்புற ஆசிரியர்கள், சுதேசவைத்தியர்கள், மத அடிப்படை பிரிவினரான பௌத்த பிக்குகளும் பண்டாரநாயக்காவின் வெற்றிக்கு காரணமானார்கள்.

பண்டாரநாயக்காவின் சுயபாஸ்சக்கொள்கையினால் கிராமப்புற இளைஞர்களும் யுவதிகளும் நகரத்திலிருந்த பல்கலைக்கழகங்களுக்கு படையெடுத்தனர். ஆங்கிலக்கல்வியில் சீற்றம் கொண்டிருந்த பின்தங்கிய மக்கள் சுயபாசையில் கல்வி கற்றதுடன் உயர்கல்வியை கற்பதற்கான வாய்ப்பையும் பெற்றனர். 1960 களுக்குப் பின்னர் கல்வி ஊடகங்களை தெரிவு செய்வதற்கான உரிமையை அந்தந்தப் பல்கலைக்கழகங்களிடம் விடுகின்ற நடைமுறையை அரசு முன்மொழிந்தது. இதனால் கல்வியில் ஊடகத்தை சுயபாசையிலேயே அனேக பல்கலைக்கழகங்கள் மேற்கொள்ளத் தொடங்கின. அது மட்டுமல்ல ஏற்கனவே தொடங்கியிருந்த இன

உணர்வும், முரண்பாடும் பிரதேச அடிப்படையிலான பல்கலைக் கழகங்களில் அதிக தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. இதனால் பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து வெளியேறுகின்ற பட்டதாரிகளது எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. பாடசாலைக்கல்வியை முடித்த இளைய தலைமுறையினர் எல்லோருக்கும் பல்கலைக்கழக கல்வி கிடைக்கவில்லை. இதனால், இவ்விரண்டு பிரிவினரின் தொகைக்கும் ஏற்றவகையில் அதாவது பட்டதாரிகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை, உயர்கல்விக்கு புகழுடியாத இளையதலைமுறைக்கும் இலங்கையில் வேலை வாய்ப்பில்லை. 1945 இல் 21,886 பேர் வேலையற்றோராக இருந்த நிலை 1971 இல் 70,000 பேராக அதிகரித்தது. (Rohan Gunaratna : 1990) இதனால் 1960 களின் பிற்பகுதியிலிருந்த இளைஞர்கள் அரசியலில் அதிகம் ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டனர். அதாவது, பண்டாரநாயக்காவின் சுயமொழிக் கொள்கையால் கிராமிய இளைஞர்கள் பெருந்தொகையில் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கிடைத்ததுபோல் அரசு அவர்களுக்கு உரித்தான பொருளாதார திட்டங்களையோ, வேலைவாய்ப்புக்களையோ, உருவாக்கவில்லை. இதனால் விரக்தியுற்ற இளைஞர்கள், யுவதிகள், அரசியல் வன்முறையில் ஈடுபடுவதற்கான ஆயுதம்தரித்த கலகக்காரர்களாக மாறினர்(Robert N. Kearney :1974) கிளர்ச்சி செய்யும் ஆயுததாரிகளாக திரண்டது மட்டுமன்றி அரசை மாற்றுவதற்கான மார்க்சிச பாணியிலாக ஆயுதப்போராட்டமாக அதனை விரிவாக்கி 1970களில் இலங்கை ஆட்சியாளர்களுக்கு பெரும் தலைவலியைக் கொடுத்தனர். கணவன் பண்டாரநாயக்கா உருவாக்கிய குறுகிய அரசியல் அபிலாசைக்கான மொழிக் கொள்கையின் விளைவுகளை மனைவி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா தமது ஆட்சிக்காலத்தில் அறுவடை செய்து கொண்டார். இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும் சிறையில் தள்ளியதுடன் பல ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட இளைஞர்,யுவதிகளை கிளர்ச்சியாளர்கள் என்ற போர்வையில் அரசின் இராணுவத்தினையும் பொலீஸையும் ஏவி விட்டு அழித்தார். (Rohan Gunatna : 1990) சுயபாசையின் வருகையை கண்டிப்பதனை விடுத்து சுயபாசை கல்விக் கொள்கைக்கு ஏற்ப வேலைவாய்ப்புக்களை, பொருளாதார திட்டமிடல்களை இலங்கையில் ஆட்சிக்கு வந்த அரசுகள் மேற்கொள்ளவில்லை.

மாறாக அவர்களை உதாசீனம் செய்து தமது அதிகாரம், பதவி போன்ற சொந்த நலன்களை பேணிவந்தனர். அதனால் ஆயுதப்போர் தென்னிலங்கை இளைஞர்களுக்கும், யுவதிகளுக்கும் அவசியமான அம்சமாக மாறியது.

III

தென்னிலங்கையில் அரசியலில் இளைஞர்கள் ஏற்படுத்திய கொந்தளிப்பை ஆட்சியாளர்கள் தம்மீதுள்ள குறைபாடாகக் கருதாது வடக்கு, கிழக்கு இளைஞர்களின் திறமை மீதான குறைபாடாக கருதி தென்னிலங்கை இளைஞர்களை வடக்கு கிழக்கு இளைஞர்கள் மீதும், மக்கள் மீதும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தி முரண்பாட்டை வளர்த்தனர். “புதியபாதை” கல்விக்கான மறுசீரமைப்பை வலியுறுத்த மறுபக்கத்தில் “தரப்படுத்தல்” என்ற பெரும் அபாயமான நடவடிக்கையில் சிறிமாவோவின் அரசாங்கம் ஈடுபட்டது. மொழிநீதியான தரப்படுத்தல், மாவட்ட ரீதியான கோட்டா முறைமை, பின்தங்கிய மாவட்ட அடிப்படை என பல மாறுதல்களை தரப்படுத்தல் ஏற்படுத்தியது. (C.R.De.Silva. and Daya.De.Silva: 1990) குறிப்பாக பொறியியல், மருத்துவம் என்பவற்றுக்கான தமிழ் மாணவர்களின் வாய்ப்புக்கள் பறிக்கப்பட்டு தென்னிலங்கை மாணவர்களுக்கு வழங்கியது. தமிழ் மாணவர்களின் பொறியியல் நெறிக்கான அனுமதி 1973 இல் 24.4 சதவீதத் திலிருந்து 1974 இல் 16.3 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 1975 இல் 13.2 சதவீதமாக குறைந்தது. மருத்துவம் 36.9 சதவீதத்திலிருந்து 17.4 சதவீதமாக வீழ்ச்சிகண்டது. இத்தரப்படுத்தல் நடவடிக்கையால் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள பின் தங்கிய மாவட்டங்கள் பல நன்மைகளைப் பெற்றாலும் அது பாதிக்கப்பட்ட அளவினதும் முக்கியமான நெறிகளதும் பயன்பாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது பாதகமாகவே அமைந்திருந்தது. அதனைவிட “தரப்படுத்தல்” என்ற சிறிமாவே அரசாங்கத்தின் கல்விக்கொள்கை பெரும் அரசியல் முரண்பாட்டை வளர்த்தது. அதற்கு தனித்துவமான அரசியல் பரிமாணம் காணப்பட்டது. தரப்படுத்தலுக்கும் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்துக்கும் நெருக்கமான உறவிருந்தது. தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரம் கல்வியிலே தங்கியிருந்தது. கல்வியே வடக்கு இளைஞர்களதும் யுவதிகளதும் பிரதான மூலதனமாக விளங்கியது. அதனால் தரப்படுத்தல் வடக்கின் அடிப்படை இருப்பை அதிரவைத்தது. இளைஞர்கள் பெருமளவுக்கு

அரசியலில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். அது ஆயுதம் தாங்கிய போராட்
 டமாக பரிணாமடைந்து தமிழர் கூட்டணியின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையின்படி சுதந்திர அரசமைக்கின்ற நடவடிக்கையில் உயர்கல்வி
 வாய்ப்பு கிடைக்காத இளைஞர்களும், பல்கலைக்கழகம் முடித்து
 வேலையற்றிருக்கும் பட்டதாரிகளும் இணைந்து கொண்டனர்.
 (சுனில் பஸ்தியன்: 1995, மொ.பெ) தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கான
 சூழலை உருவாக்கிய தரப்படுத்தல் ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்
 களை பிறநாடுகளுக்கு இடம்பெயரச் செய்ததுடன் அரசியல் வன்
 முறைகளிலும், சமூக வன்முறைகளிலும் ஈடுபடத்தூண்டியது.
 பண்டாரநாயக்கா தென்னிலங்கை இளைஞர்களை ஆயுதப்போராட்
 டத்தில் ஈடுபடத் தூண்டியது போல் வடகிழக்கு இளைஞர்களை
 ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவின் கல்விக் கொள்கை ஆயுதப்
 போராட்டத்துடன் இணைந்தது.

இனங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாட்டுக் கொள்கையை
 அரசு திட்டமிட்டு கல்விக் கொள்கையினூடாக வளர்த்து வருவத
 னையே இது காட்டுகின்றது. தென்னிலங்கையில் எழுச்சியடைந்த
 அரசியல் வன்முறையை கட்டுப்படுத்த வடகிழக்குப் பகுதியியைப்
 பயன்படுத்தியதே அரசின் மாற்றுச் சிந்தனையாக அமைந்திரு
 ந்தது, அத்தகைய மாற்றுச் சிந்தனையை கையாண்ட அரசு பல
 லின சமூக கட்டமைப்பைக் குலைத்து இன உணர்வைக் கொண்ட
 ஒரு சமூகத்தையும், தேசியத்தையும் உருவாக்க திட்டமிட்டிருந்
 தது.

IV

இலங்கைக்கான புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம் ஒன்றும் 1972
 ஆம் ஆண்டு முதலாவது குடியரசு யாப்புடன் முன்வைக்கப்பட்டது.
 அச்சீர்திருத்தத்தின் பிரதான நோக்கம் குடியரசு என்பதற்கு சமமான
 கல்விக் கொள்கை ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன் நாட்டின்
 தேசிய வளங்களை பயன்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சாதன
 மாக மனித சக்தியை மாற்றும் கல்விக் கொள்கையை உருவாக்க
 குவதுமாகும். (அ.முத்துலிங்கம் 1974) இதனடிப்படையில் கால
 னித்துவக் கொள்கைகள் பல கைவிடப்பட்டு புதிய பாதையெனக்
 கருதும் இடதுசாரித் தன்மை பிரதிபலிக்கும் சீர்திருத்தப்பாங்கு
 காணப்பட்டது. அரசியலில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் எப்படி
 இடதுசாரிகளை ஒன்றிணைத்த ஓர் அரசை நிறுவியதோ அதே

போன்று ஒரு கல்விக் கொள்கையையும் தயாரித்தது. அக் கல்விக் கொள்கை இடதுசாரி, வலதுசாரி என்பதற்கு அப்பால் கலப்புத் தன்மை பொருந்தியதும், நாட்டின் வளங்களின் உச்சப்பயன்பாட்டை அடைதலும், மனித சக்தியை பயனுடையதாக்குவதும் நோக்கமாக அமைந்தது. இதனால் கல்வியின் புதியபாதை பொதுக்கல்வி, உயர்கல்வி ஆகிய இரண்டிலுமே சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தியது. கலைத்திட்டத்தில் பாரிய மாற்றங்களை முன்வைத்த புதிய பாதை தொழில்நுட்ப பாடநெறியில் பிரதேசவளங்களை பயன்படுத்துகின்ற வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியது. அத்தகைய வாய்ப்புக்கள் இடது சாரிக்கட்சிகளின் தலையீட்டினாலும், கோரிக்கைகளாலுமே, ஏற்பட்டதென்பதனை குறிப்பிட்டுக் கூறுவது பொருத்தமானதாகும். (Ranjan Philips - 2001) அதனால் புதிய பாதையில் முன்வைக்கப்பட்ட பல விடயங்கள் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் அரசியல் நலன்களை சாத்தியப்படுத்துகின்ற அம்சங்களாவே காணப்பட்டன. இது நேரடியாகவே இலங்கையின் கல்விக் கொள்கையை பாதித்தது. ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் விருப்புக்களை நிறைவேற்றுகின்ற அம்சங்களில் ஒன்றாக இலங்கையின் கல்விக் கொள்கையை அமைத்திருந்தனர். தொழில்நுட்ப பாடங்கள் வாயிலாகவும், புதிய பாதையின் இலக்காகவும் இருந்த பிரதேச வளப்பயன்பாடு என்ற சிந்தனை அமுலாக்கலில் பெரும் குறைபாடுடையதாக விளங்கியது. காரணம் வடகிழக்கு பாடசாலைகளுக்கும் தென்னிலங்கையில் இருந்த கிராமிய பாடசாலைகளிலும் நகரங்களில் தயாரிக்கப்பட்ட பாடநூல்களும், கலைத்திட்டங்களுமே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இதனால் அமுலாக்கலில் பெரும் நெருக்கடியையும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறையையும் எதிர்கொண்ட தமிழ்ப்பிரதேசங்களின் தொழிற்கல்வி நகரங்களில் காணப்பட்ட தொழில்வளங்களை பிரயோகப்படுத்த முடியாத நிலையில் பரீட்சையையுடைய கல்வியாக அமைந்தது. தமிழ் மாணவர்களது கலைத் திட்டங்கள் சிங்கள மொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்ததனாலும், சிங்கள வினாத்தாளின் மொழி பெயர்ப்பு பரீட்சையில் இடம் பெற்றதாலும் பரீட்சை நோக்கத்தை பூர்த்தி செய்வதாக தமிழ் மாணவர்களின் பாடவிதானங்கள் அமைந்திருந்தன. இது தொடர்பான கருத்துக்கள் தமிழ் தேசியத்தின் விசுவாசிகளால் பிரச்சினைக்குரிய காரணியாகக் பிரச்சாரப்படுத்தப்பட்டதுடன் தமிழ் அரசியல் தலைவர்களும், புத்திஜீவிகளும் அரசின் அத்தகைய நடவடிக்கைகளை கண்டித்தனர். (A.Jeyarathnam

Wilson 1988) சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா 1974 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை திறந்து வைக்க வருகை தந்த போது எழுந்த எதிர்ப் பலைகள் அனைத்தும் அவரது அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கை யின் மீதான வெறுப்பாலேயே ஏற்பட்டது. தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் தீவிரமாக இணைந்து கொள்வதற்கு பிரதான உந்தலாக அமைந்திருந்தது தரப்படுத்தல் ஆகும். (C.R. de. Silva and Dayade Silva, 1990)

V

புதிய பாதைக்கு இன்னேர் தடையாக 1977ஆம் ஆண்டு அரசியல் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. ஆனால் ஐக்கிய தேசிய கட்சி பாரிய மாற்றம் எதையும் உடனடியாக மேற்கொள்ளாது படிப்படியாக சில மாற்றங்களை முன்வைத்து இறுதியில் புதிய பாதையை முற்றாக தகர்த்தது. அதுமட்டுமல்லாது மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி அரசின் இணைந்திருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளதும் அதன் சிந்தனையினும் ஒன்றாக நலன் பேணுகின்ற (welfare) சமூகவடிவங்களை அமுல் படுத்தத் தொடங்கியது. இது இடதுசாரிய சிந்தனையை உலக ளாவிய ரீதியில் தோற்கடிக்க முதலாளித்துவ சக்திகள் உருவாக்கிக் கொண்ட விடயம். அதனை இலவசக்கல்வியினூடாக குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் ஆரம்பித்து வைத்தனர். அதனை பின்பற்றி இலவச பாடநூல் விநியோகம், முத்திரை விநியோகம், போசாக்கு உணவுத் திட்டம், மற்றும் பாடசாலைச் சீருடை விநியோகம், மகாபால என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை கல்வியினூடாக அரசியல் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்துவதற்கான நடைமுறைகளாகவே விளங்குகின்றன. ஐக்கிய தேசிய கட்சி தனது 17 ஆண்டுகால தொடர்ச்சியான ஆட்சியை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், மக்களிடமிருந்து பெரும்எதிர்ப்புகளை எழவிடாது தடுத்து நிறுத்துவதற்கும் இடப்பட்டஅத்திவாரமாகவே அவை அமைந்துள்ளன. இதனால் இடதுசாரிச் சிந்தனை தகர்க்கப்பட்டதுடன் இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பினை முதலாளித்துவமாக ஐ.தே.க மாற்றியது. இது பாடசாலைக் கல்வியிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை விரிவடைந்தது. இத்தகைய அணுகுமுறை உலகமயப்படுத்தல் என்ற மேற்குலக பரப்புகை இலக்கை வேகமாக சென்றடைய வழிவகுத்தது. அதற்கு ஐ.தே.கட்சியின் கல்வி தொடர்பான அணுகுமுறை பிரதான பங்கை ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதனை விளங்கிக் கொள்ள இன்னேர் சம்பவத்தினை நோக்குவோம்.

1989 ஆம் ஆண்டு ஜனதா விழுக்கதி பெரமுண (ஜே.வி.பி) இரண்டாவது தடவை எழுச்சியடைந்ததுடன் தலைமையை இழக்கின்ற வீழ்ச்சியை சந்தித்தது. 1971 இல் நிகழ்ந்தது போல் மீண்டுமொரு வன்முறை அரசியல் தென்னிலங்கையை கொதிநிலைக்குத் தள்ளியது. இதற்கு வழிவகுத்த பிரதான காரணி இலவசக் கல்வியின் கீழ் வளர்ந்த தனியார் மயமாக்கலுக்கான வரைபைக் கொண்ட கல்விக் கொள்கையை ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அரசாங்கம் 1977 க்குப் பின்பு அமுலாக்கியதேயாகும். (Jani de Silva ; 1998) 1980 களின் பிற்பகுதியில் North Colombo Medical College ஐ தனியார் உருவாக்க அனுமதியளித்தது. இதனை எதிர்த்து General Medical Officers Association வேலை நிறுத்தத்தை மாதக்கணக்காக நிகழ்த்தியது. இதனுடன் கொழும்பு பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் இணைந்ததுடன் இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் இவ்வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவளித்தன. இதற்கு எதிராக அரசின் நடவடிக்கையில் பாதிக்கப்பட்ட பல மாணவர்கள் ஜே.வி.பி அமைப்பில் இணைந்து கொண்டனர். (Gunaratne ; 1990) இதனை விட தென்னிலங்கைத் தொழிற்சங்கத்தின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களும் அரசின் நடவடிக்கைக்கு எதிராக தீவிரமடைந்தது. போக்குவரத்துபிரிவை (S.L.T.B) தனியாரிடம் ஒப்படைப்பது பற்றிய அரசின் முடிவை எதிர்த்த போக்குவரத்து ஊழியர்களது வேலைநிறுத்தோடு, புகையிரத ஊழியர், தொலைத்தொடர்பு ஊழியர் என வேலை நிறுத்தம் தீவிரமடைந்தது. இதனை எதிர்த்து அரசு இராணுவ-பொலிஸ் பிரிவின் நடவடிக்கையை ஆரம்பித்து ஜே.வி.பி இன் கிளர்ச்சியை மீளவும் அடக்கியது. பாரிய அழிவுகளை தென் இலங்கை இளைஞர் - யுவதிகள் மீண்டும் எதிர் கொண்டனர்.

மீளவும் கல்விக் கொள்கையில் மாற்றங்கள் என ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் ஆட்சிக்கு வருகைதந்ததுடன் தமது கொள்கையும், நலன்களையும் அடைவதற்கான வாய்ப்புக்களை உருவாக்குகின்றன. இளைஞர்களதும், அவர்கள் சார்ந்த நாட்டினதும் நலன்களுக்கும் அப்பால் வெளிநாடுகளதும், அவைசார்ந்தநிதி நிறுவனங்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்கின்ற போக்கே அரசிடம் காணப்படுகிறது. அரசாங்கங்களினதும், ஆட்சியாளர்களதும் கையாலா காத்தனத்தை மறைத்து இனரீதியாகவும், வர்க்க அடிப்படையிலும்

முரண்பாடுகளை வளர்த்து பகைமையை அதிகரித்து வருகின்றன. இதனால் காலனித்துவகால கல்விக் கொள்கையிலிருந்து பெரிய மாற்றம் எதனையும் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இலங்கையில் ஏற்படுத்தவில்லை. அத்தகைய சூழலில் 1997 இல் பொதுக்கல்வி சீர்திருத்தமொன்றை பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் முன்வைத்தது. இதுவும் மேற்கு நாடுகளின் கல்விக் கொள்கையாகவே விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எனவே இலங்கை மக்களுக்கும், அவர்களின் வளங்களுக்கும், அவர்களது சமூக ஒழுங்குக்கும் ஏற்ப கல்விக் கொள்கையை பொதுவாக வகுத்து அணுகுவதுடன் ஆட்சி மாற்றமும் அரசியல் தலைமையும் கல்விக் கொள்கையில் தலையிடாதிருக்குமாயின் இலங்கை போன்ற நாடுகளின் எதிர்காலத்திற்கு இலாபகரமானதாக அமையும். கல்வியில் அரசியல் தலையீடே இன முரண்பாட்டை கூர்மைப்படுத்துகின்ற பிரதான காரணியாகும்.

Reference:

01. Peter Teed; A Dictionary of Twentieth century history (1914-1990) Oxford University press., July 1991, pp: 179-180
02. C.R.de. Silva and Daya de silva; Education in Sri Lanka 1948 - 1988. Novarank on New Delhi, 1990, pp: 1-66
03. முத்துலிங்கம், அ, கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம், ஆசீர்வாதம் அச்சகம். யாழ்ப்பாணம், 1974, பக் 299 - 308
04. Rohan Gunaratna; Sri Lanka ; A lost Revolution? The Inside story of the JVP, Colombo, 1990. pp. 1-25
05. Educational Expansion and political volatility in Sri Lanka The 1971 Insurrection, C.R.de.Silva and Daya de Silva (Ed.) Robert N.Kearney / Education and Politics in Sri Lanka. 1990 pp. 727 - 744.

06.சனில் பஸ்தியன்; பல்கலைக்கழக அனுமதியும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும், சமூக விஞ்ஞானிகளின் சங்கம் (மொ.பெ) இலங்கையில் இனத்துவமும் சமூக மாற்றமும். யாழ்ப்பாணம். 1985. பக் 247 - 259.

07.Ranjan Philips; (Ed) Sri Lanka: Global challenges and National Crises : Ecumenical Institute for Study and dialogue and social Scientist' Association. Colombo. 2001, pp. 19-61.

08. Jani de Silva; Praxis, Language and silences: The July 1987 uprising of the JVP in Sri Lanka Michael Roberts (Ed) Sri Lanka, Collective Identities Revisited (Vol.II) Marga Institute, 1998. pp. 163 -194

இலங்கையில் தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகள்

- தளபைசுமி வில்லநாதன்.

கல்வியியற் பண்புகள் பல்வேறு வகையிலான உட்பொருள்களைக் கொண்டனவாக மெருகூட்டப்பட்டுள்ளமையை கல்வியின் சமகால சான்றுகளும், வரலாற்றுச் சான்றுகளும் வெளிக்காட்டுகின்றன. தொழில், மொழி, பொருளியல், விஞ்ஞானம், ஆன்மீகம், தொழில்நுட்பங்கள், துறைசார் கோட்பாடுகள், பொதுக்கோட்பாடுகள் என இன்னோரன்ன கூறுகள் உள்ளின்று வலு வளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வகையில் வேகமான மாற்றங்களும், தூரநோக்கும், திட்டமிடல்களும் இவற்றுக்கு புதுமெருகூட்டுவனவாகவும் உள்ளன.

இந்நோக்கில் இலங்கையும், வளர்முகநாடுகளும் அறிவுலக இயக்கத்தில் நின்று விலகிவிட முடியாதும், கல்வியியற் பண்புகளை இறுகிப்பிடிக்க வேண்டியும் உள்ளன. கல்வியியற் பண்புகள் செயற்பாட்டு வடிவம் பெறும் போது தத்துவவடிவங்கள் யாவும் அறிவியலுக்கு விளக்கமும், வேகமும் கொடுக்கின்றன. அவ்வகையிலேயே தொழில்சார் பண்புகள் கல்வியில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

இத்தகைய நிலைமையை இலங்கையில் கல்வி மாற்றங்களினூடாகவும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் பண்டைக்காலம் தொட்டு இன்றுவரை மனித நடத்தைகள் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதன் பொருட்டு பொருளியல் நோக்குக்குட்படுவதால் தொழில்சார் புடைமையைப் பெறுகின்றது. கல்வியியலாளர் நோக்கில் கல்வியானது ஆற்றல்களை வெளிக்கொணர்தல், அவற்றை விருத்தியாக்கம் செய்தல் எனப்படுகிறது எனவே தான் கல்வியில் தொழில் பொருண்மைசார் அர்த்தங்களுடன் தொழில் சார் பண்புடைமையாகின்றது. பண்டைய மானியமுறைச் சமுதாயத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய நூற்கல்வியும், தொழில்சார் கல்வியும், முறைசார், முறைசாரா தன்னியல்பான கல்வியும் காணப்பட்டதென கல்வியின் வரலாற்று அடிப்படைகள் கூறுகின்றன. இலங்கையின் கல்வி

வரலாற்றில் விஜயனின் குடியேற்றத்திற்கு முற்பட்ட காலம், பௌத்த சமயத்திற்கு முற்பட்ட காலம், பேர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, ஆங்கிலேய காலம் என்று நோக்கும் போதும் கூட தொழில்சார்ந்த பண்புக் கூறுகளை இனங்காணக் கூடியதாக உள்ளது.

ஆரியர் இலங்கைக்கு வந்த பின்னர் குறிப்பாக பௌத்தம் நிலை பெற்ற பின்னர் அக்கால கல்விமுறை பிரதானமாக விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளாதாரத்தினதும் மக்களது சமயம், கலாசாரம் என்பவற்றின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் போதியதாக இருந்தது. அப்பொருளாதார அமைப்பில் நீண்ட காலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மாற்றம் ஏதற்கும் உட்படாமல் இருந்து வந்துள்ளமையால் கல்வியில் பெருமளவு மாற்றம் காணப்படாவிட்டாலும் வாழ்வுடன் ஒட்டிய செயல்முறை சார்ந்த தொழில் சார்ந்த பண்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியனவாக காணப்பட்டன. புதைபொருள் ஆராய்ச்சி சான்றுகளின் படி முறைசாரா வகையில் உலோகவேலை, குயவேலைகள், ஆபரணவேலைகள், தச்சவேலைகள் குறிப்பிடக் கூடியனவாக உள்ளன. இவை முறையான நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்டவையல்ல என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பின்னர் ஐரோப்பியர் ஆட்சியில் சமயம் பரப்பும் நோக்குடனான கல்வியமைப்பிலும் கூட ஆங்காங்கே தொழில் சார்ந்த பண்புகளை காணக்கூடியதாயிற்று. திட்டமிடப்பட்ட தொழிற் கல்வி என்று கூறாவிட்டாலும் கூட, செமினரிப் பாடசாலைகள், அநாதைப் பாடசாலைகளில் ஆண் பிள்ளைகளுக்கு தொழிற் பயிற்சியும், பெண் பிள்ளைகளுக்கு தையல், பின்னல், வீட்டுப்பணி தொடர்பான பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பயிற்சியும் தொழில் சார் வாண்மை விருத்திப் பயிற்சியாக கருதப்பட்டு வழங்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சிறப்பாக பிரித்தானியர் ஆட்சியில் காணப்பட்ட இருமைத்தன்மை கல்வியிலும் தொழில்சார்பண்பிலும் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வி மொழியில் இருமைத்தன்மை, கல்வி மூலம் தொழில் வாய்ப்பில் இருமைத்தன்மையும் தாய்மொழிக்கல்வி பெற்றோர், ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றோர், என்ற வேறுபாட்டை காணப்பட்டது. ஆங்கிலக்கல்வியும், உயர்கல்வியும், உயர் தொழில் அரசு உத்தியோக வாய்ப்பையும், தாய்மொழிக் கல்வி தாய்மொழி ஆசிரியர் பதவியையும், கல்வி நிறைவு பெறாத வர்கள் பாரம்பரிய தொழிலையும் செய்யும் நிலையும் இருந்தது.

மிசனரியுகம் என வர்ணிக்கப்படும் காலப்பகுதியில் கூட கற்றவர்கள் யாவரும் தொழில் வசதியையும் பெற்றுக் கொண்டனர். தொழிற் பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன. நிர்வாக உத்தியோகத்தர், ஆசிரியர்கள், நிறுவனரீதியான பயிற்சியைப் பெற்றனர். தங்கள் உத்தியோகத்தர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கான சில ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவி உத்தியோகத்தர் பயிற்சிகளையும் வழங்கினர் எனலாம்.

இக்காலத்தை தொடர்ந்து ஏற்பட்ட கல்வி விதப்புரைகளிலும் தொழில்சாரகல்வியியற் பண்புகள் ஊடுருவியிருந்தன. கோல்புராக், மக்கென்னி, மேர்கன் குழுவினர் மேற்கொண்ட மறுசீரமைப்புகளினூடாக பிரதிபலித்தன. நேரடியான கல்விச்சீர்திருத்தங்கள் என்று மேற்கொள்ளப்படாவிடினும் கூட தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகளை காட்டியதாக உள்ளன. அவற்றின் விளைவே பின்னர் ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சியும், விழிப்புணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளும் எனலாம். தொடர்ந்து அரசாங்கசபைக் காலமும் கன்னங்கராயுகம் என வர்ணிக்கப்படும் காலமும் கல்வி மாற்றத்தில் முக்கியமான பகுதிகளாகும். கன்னங்கரா அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட இலவசக்கல்வி முறைமை இலங்கையில் தொழில்சார் கல்வியியற் பண்புகளில் பல்வேறு மட்டங்களிலும் தாக்கம் செய்துள்ளது.

கிராமியக் கல்விமுறையில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் தொழில்சார் பண்புகளை கூடுதலாக கொண்டதாயிற்று. 1932இல் “ஹந்தஸ்ஸகல்வி முறை” குறிப்பிடத்தக்கது. பிரதேச சுகாதாரம், பிரதேச அறிவு, தொழிற்கல்வி ஆகியவற்றுடன் இணைந்த செயல்முறைப் போதனையும், கோட்பாட்டுப் போதனையும் கொண்ட இம் முறைமையில் “பிரதேசரீதியிலான தெழில்வாய்ப்பினையும் தொழிற்றிறனையும் அனுபவத்தையும் முன்வைத்தது. இதேபோன்று ஏற்படுத்தப்பட்ட நிர்வகிக்கும் பாடசாலை முறை” என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதன்படி கிராமப் பிரதேசங்களில் உள்ள மக்களின் முயற்சியினால் பாடசாலையை அமைத்து அவற்றுக்கான தள பாடங்களையும் வழங்கினால் அரசு அவர்களின் வேதனத்தையும் வழங்குவதாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவற்றினால் கிராமிய ரீதியில் கல்விக்கான வாய்ப்பினை விருத்தி செய்தலுடன் தொழில் சார் பண்புடைமையையும் சேர்த்துக் கொள்வதாயிற்று. பிரதேச

ரீதியிலான அனுபவக்கற்றலுடன் தொழிலனுபவம் பாரம்பரியங்களைப் பேணும் வாய்ப்பினையும் கொண்டதாக கருதப்பட்டது.

பாலர் வகுப்பு முதல் சர்வகலாசாலை வரையான இலவசக் கல்வி முறையானது 1943இன் சிறப்பு ஆணைக்குழுவின் சிபார்சுகளுக்கிணங்க அரசுப் பேரவையின் அங்கீகாரம் பெற்றபின் கல்வியின் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பல்வேறு மட்டத்தவர்களிடையேயும் மருத்துவர்கள், பொறியிலாளர், கலைமாணிகள், விஞ்ஞானிகள், தொழினுட்பவியலாளர்களை உருவாக்கியமையை மறுக்கமுடியாது. இவற்றை வலுப்படுத்தக் கூடியதாக 1947சோல்பரி அரசியல் மாற்றமும் உதவியது. தொடர்ந்து 1948ன் டொமினியன் அந்தஸ்துடனான சுதந்திரமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1950 இன் கல்வி வெள்ளை அறிக்கை, 1956ஆம் ஆண்டின் கல்வி வெள்ளை அறிக்கை, 1956ஆம் ஆண்டின் 43ம் இலக்கச் சட்டம், 1967ஆம் ஆண்டின் 48ம் இலக்கச்சட்டம் என்பனவும் கல்வி மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவனவாய் அமைந்தனவாயினும், தொழில் சார் வாய்ப்புக்கள், தொழில் அனுபவங்கள், தொழில்சார் சிந்தனைகள் என்பனவற்றுக்கு ஏற்றனவாக அமையவில்லையாயினும் பிற்காலக்கல்வித் திட்டங்களுக்கு வழிகாட்டுவனவாக அமைந்தனவாயின. கல்வியில் தொழில்சார் பண்புடைமையின் நோக்கம் தெளிவுபட இவை வழிசமைத்தன. 1961ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு அறிக்கையில் தொழில்வாய்ப்பினை பெறும் முன்பயிற்சி, தொழிற்றிறன், தொழிற்றிறன்மனப்பாங்கு பெறல் என்பனவும் முன்வைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே ஆண்டின் இடைக்கால அறிக்கையிலும் வேலையனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான கட்டாயபாடங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. மீள்பிடித்தொழில் தொடர்பான பாடசாலைகளும், விவசாயக் கல்லூரி, விசேட பாடசாலைகளும், வன அபிவிருத்திப் பாடசாலைகளும் குறிப்பிடப்பட்டன. இவ்வம்சங்கள் தொழில்சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகள் உணரப்பட்டமையை தெளிவாக்குகின்றன.

1964ம் ஆண்டின் வெள்ளையறிக்கையில் இரண்டாம் பகுதியில் தொழில் நுட்பக்கல்வியும், பயிற்சியும் முன்வைக்கப்பட்டமையும், தொழில்நுட்பக்கல்வி, பொறியியல், தொழில்வகைக்கல்வி, விவசாயக்கல்வியும் பயிற்சியும் ஆகிய விடயங்களும் உள்ளடக்

கப்பட்டன. தொழில்நுட்பவியலாளர்கள், தொழில்நுட்பவாதிகள், பயிற்சிபெற்ற கைவினைஞர்கள் என்ற வகையிலான கருத்துக்களும் நோக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நோக்கிலேயே 1966ஆம் ஆண்டின் வெள்ளையறிக்கையும் முன்வைக்கப்பட்டது.

இலங்கைக் கல்வி வரலாற்றை இதே வகையில் நோக்கும் போது 1970ன் பின் ஏற்பட்ட கல்வி மாற்றங்களிலும், தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகளை காணக்கூடியதாக உள்ளது. 1972ல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட தொழில் முன்னிலைப்பாடம் I, தொழில் முன்னிலைப்பாடம் II என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கது. 1977ல் அராசாங்க மாற்றத்துடன், கலைத்திட்டத்திலும் சிறிய மாற்றம் உண்டான போது தொழில் நுட்பக்கல்வியை நடைமுறைப்படுத்தினர். 1981ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட கல்வி வெள்ளை அறிக்கையின் மூலம் கனிஷ்ட இடைநிலையில் வாழ்க்கைத்திறன் கல்வி குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலம் தொழில் பற்றிய மனோபாவம் கூடுதலாக எதிர்பார்க்கப்பட்டது. பின்னர் 1991ம் ஆண்டின் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவின் பிரேரணையின் பின்னர் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய கல்விச் சீர்திருத்தமும் தொழில் சார்ந்த கல்வியியற்பண்புகளை ஆழமாக முன்வைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. வாழ்க்கைத் தேர்ச்சிக்கல்வி என்ற வகையிலான மாற்றமும், வழிகாட்டல், ஆலோசனைச் சேவை, கட்டாயக்கல்வியை விரிவாக்கல் அம்சங்கள் போன்றன தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகளை வலியுறுத்துகின்றன. உயர்கல்வியிலும் இவற்றை உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

இவ்வகையில் வரலாற்றுரீதியில் நோக்கின் தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகள் இலங்கைக் கல்வியில் காணப்பட்டதாக கூறப்பட்டாலும் இப்பண்பானது எவ்வகையில் வெற்றியளித்து வந்துள்ளது என்பது முக்கியமானதாகும். வளர்முக நாடுகளுக்கென்ற இயல்பான வரலாற்று தாக்கங்கள் இலங்கையையும் விட்டுவிடவில்லை. காலத்திற்கேற்ற வகையில் கல்வி மாற்றங்கள் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் அவை எதிர்பார்த்த வெற்றியை கொடுத்ததாக அமையவில்லை என்றே கூறுகிறார்கள். பொருளாதார விருத்தியுடன் இணைந்த தொழில்வாய்ப்பினை வழங்கும் தன்மையை காணமுடியவில்லை. கல்வி முறைக்கும், உழைக்கும் உலகுக்குமான தொடர்பின் அளவு இடைவெளியை அதிகமாகவே காட்டியுள்ளது. பாடசாலைக்கல்வியை முடித்தவர்களும், பல்க

லைக்கழக கல்வியை முடித்தவர்களும் வேலைவாய்ப்பினை பெற முடியாமையும் காணப்படுகிறது. பொதுக்கல்வியினூடாக இதனை நிறைவேற்ற முடியாமையே காரணமாகின்றது. கல்வியின் தொழில் சார்ந்த பண்புகளினூடாக மாணவனை சமூகத்தின் ஒரு பகுதியென உணரவைக்க வேண்டியுள்ளது. வேலையனுபவமானது மாணவனை உலகவாழ்க்கைக்குப் பக்குவப்படுத்திப் பூரண வாழ்க்கை நடாத்த உதவுகிறது. உடலுழைப்பின் உயர்வினை உணர வாய்ப்பளிக்கின்றது. இவ்வனுபவமானது இளைஞரிடையே ஏற்படும் அமைதி இன்மையையும் நீக்கிவிடுகின்றது.

இத்தகைய நிலைமையை கல்வியில் தொழில் சார்ந்த பண்புகளினூடாகவே ஏற்படுத்தமுடியும் என்றுணரப்பட்டுள்ளது. இலங்கைக்கும் இது வற்புறுத்தப்பட வேண்டியதாயிற்று. இலங்கையின் கல்வியில் தொடர்ந்தும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதனால்தான் கல்வியினூடான தொழில்வழிகாட்டல் கலைத்திட்டத்தில் புகுத்தப்பட்ட வேண்டியதாயிற்று. வழிகாட்டற் சேவைகள் மூலம் கல்வியினூடாக தொழிலுக்கும் வழிகாட்டுதல் செய்தல் வேண்டியதாயிற்று. இவ்வம்சம் முழுமையாக நிறைவு பெறும் போது தொழில்சார் கல்வியியற் பண்புகள் வெளிப்படையாகும். நாட்டின் பொதுக்கல்வியம்சங்கள் யாவும் நவீன தொழில் நுட்பத்திறன்களுடன் இணைந்ததாகவும், தொழிற்றிறன், தொழில் வாய்ப்பு, தொழில் செய்யும் மனப்பாங்கை வளர்த்தல், தொழில் அறிமுகம் செய்தல், தொழில் வழிகாட்டல் போன்றவற்றை முழுமையாகக் கொண்டிருக்குமாயின் இலங்கையின் கல்வி தொழிற் பண்புடைமையாகுமெனலாம். நீண்ட காலமாக நூற்கல்வி பாடசாலை கவர்ச்சிகரமாகத் தென்பட்டமையால் தொழிற்கல்விப் பாடசாலை முயற்சிகள் வெற்றி பெறவும் முடியவில்லை. இவ்வகையான அனுபவங்களால் முறைமையான பாடசாலைக் கல்வியமைப்பின் ஊடாக தொழில் அனுபவங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் வலுப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. உடல் உழைப்பு, கல்வியும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட சீனாவின் கல்வியும், கியூபாவின் கிராமப் பாடசாலைத்திட்டம், தன்சானியாவில் சுயசார்புக்கான கல்வி போன்ற சித்தாந்தங்களின் தழுவுல்களை இலங்கையும் கலைத்திட்ட மாற்றங்களினூடாக வேகமாக்குதலால் தொழில் சார்ந்த கல்வியியற் பண்புகளை மேலும் வலுவுடைய தாக்குவ தாயமையும் எனலாம்.

Reference:

1. சந்திரசேகரன், சோ. கருணாநிதி, மா. இலங்கையிற்கல்வி வளரச்சி, சூடாமணி பிரசுரம், 1992.
2. கல்வியின் வரலாற்று அடிப்படைகள், பட்டப்பின் ஆசிரியர் கல்வித்துறை, தேசிய கல்வி அலுவலகம் மகரகம்.
3. இலங்கையிற் கல்வி நூற்றாண்டு விழாமலர் பாகம் I,II,III இலங்கைக் கல்வி அலுவலமைச்சின் வெளியீடு கொழும்பு, 1969.

தமிழ் கற்போருக்குப் புதிய கருவிநூல்

- சி. சண்முகதாஸ்.

முன்னுரை

உலக மொழிகளிலே தமிழ் பழைமையும், வளமும் உடைய மொழியாக விளங்குகின்றது. இன்றைய தொழில்நுட்ப மயமான உலகுக்கு முகங்கொடுக்கக்கூடிய மொழியாக அது விளங்குகின்றது. இம்மொழியினைக் கற்கவும் கற்பிக்கவும் பல புதுமையான வழிகளைப்பற்றி இன்று சென்னை, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எனினும், தமிழ் பேசும் அனைவரும் ஒருங்குகூடி இது பற்றி எண்ணிப் பார்த்துச் செயற்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. காலத்தின் போக்கிற்கு ஏற்பவும் கற்றல் சூழலின் தன்மைகளுக்கு ஏற்பவும் புதுமையான கற்பித்தல் திட்டமிடப்பட வேண்டியுள்ளது. தமிழை முதல் மொழியாகவும் இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்கின்ற மாணவர்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் புதுமை புகுத்தல் நடைபெற வேண்டும். இந்நிலைகளில் தமிழ் கற்கும் மாணவர் சூழலை வரையறை செய்து திட்டமிடல் தேவையாகவுள்ளது. கீழைத்தேசச் சூழல், மேலைத்தேசச்சூழல் என இரு பெரிய வரையறைக்குள் அடக்க முடியும். மேலும், கற்பித்தல் முறையில் தனிநிலையில் (ஆய்வுக்காகக்) கற்போருக்கும் வகுப்பறை நிலையில் கற்போருக்கும் என வகைப்பாடு செய்து மொழிக்கற்பித்தலை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதற்கான புதிய கருவி நூல்கள் ஆக்கப்படல் வேண்டும். இந்நிலையில், தமிழ் மொழிக்கற்றல் கற்பித்தலுக்கான ஒரு புதிய கருவிநூல் ஆக்கம் பற்றி விவரிப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருவி நூலின் அமைப்பு

இக்கருவி நூல் அகரமுதலி போன்றதாக அமையினும், அதன் அமைப்பினைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாக அமையும், எடுத்துக்காட்டாகப் பின்வரும் அமைப்பினை நோக்குக.

சொல் : கடுவன்
 சொற்பொருள் : (1) ஆண்குரங்கு
 (2) ஆணைக்குறிக்கும் ஓர்
 இனவழிச் சொல்
 (3) ஓர் இடத்தின் பெயர்.

வரலாற்றுக் காலப்
 பயன்பாட்டுநிலை :

(1) ஆண்குரங்கு

குறுந்தொகை 26 : “வரை ஆடு வன்புறழ்த் தந்தைக்
 கடுவனும் அறியும் அக்கொடி
 யோணையே”

நற்றிணை 22 : “கொடிச்சி காக்கும் அடுக்கற்
 பைந்தினை முந்துவிளை பெருங்
 குரல் நல்வரை ஏறி”

திருஞானசம்பந்தர் :
 தேவாரம் 1: 10 :2 : “தேமாங்கனி கடுவன்கொள விடு
 கொம்பொடு தீண்டி”

“கடுவன்” என்னுஞ் சொல் திரிந்து “காடன்” என ஆட்பெயராகப்
 பிற்காலத்திலே வழங்கியது.

பெரியபுராணம் :
 கண்ணப்ப நாயனார்

புராணம் : “நாடியகழல் வயவர்களவர் நாணனும் நெடுவரிவில்
 காடனும் எனும் இருவரும் மலைகாவலரொடு”

(2) ஆணைக்குறிக்கும் ஓர் இனவழிச்சொல்
 தொல்காப்பியம் : பொருளதிகாரம் : மரபியல் - 2
 தண்ணீர் (நாவல்), கே. டானியல், வராவொல்லை வெளியீடு,
 யாழ்ப்பாணம், 1987, பக் 173
 “கோடிப்புறத்தே கிடந்த நாய்க்கடுவனைக்
 கிடங்கு வெட்டிப் புதைத்துக் கொண்டிருந்தான்.”

(3) ஓர் இடத்தின் பெயர்
 கடுவன் இளமள்ளனார் என்னும் புலவருடைய பெயர்.

பிறமொழி ஒப்பீட்டு நிலை : கடுவன் என்னும்
 தமிழ்ச்சொல் பிற திராவிட மொழிகளிலே பின்வருமாறு அமைகின்
 றது.

மலையாளம்	: Katuvan, Katan
கொலாமி	: Karvn
கன்னடம்	: gadava
கொண்டி	: gaddi gadde
மால்தோ	: gadabege gado

இத்தகைய அமைப்புடைய இக்கருவி நூலினுடைய நோக்குகள் என்ன?

பயன்பாடு

தனித் தனிச் சிறப்பான பொருளுணர்த்துஞ் சொற்கள் பல வற்றைப் பொதுவான பொருளுணர்த்துஞ் சொற்களாகப் பயன்படுத்தும் போக்குத் தமிழ்மொழியிலே பெருகி வருகின்றது. இது தமிழ்மொழியின் சொல் வளத்தினைக் குறைத்து மதிப்பிட வைக்கும். எடுத்துக்காட்டாக வாய்மை, உண்மை என்னும் சொற்கள் இன்று ஒரே பொருளை உணர்த்துவன என்றே கொள்ளப்படுகின்றன. உள்ளத்திலிருந்து வெளிவருவது உண்மை எனவும், வாயிலிருந்து வெளிவருவது வாய்மை எனவும் கூர்மையான வேறுபாடுடையன வென்பதைத் தமிழ் கற்போர் கற்பிப்போர் நன்குணர வேண்டும்.

அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த ஒரு நூலில் (சொக்கன், இலக்கியக் கருவூலம், யாழ்ப்பாணம், 2001) தெரிவை, அரிவை என்னும் சொற்களை வேறுபாடு எதுவுமின்றி ஒரு பொருள் குறிக்கும் சொற்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“அவள் முழங்கிடும் முழக்கத்தில் கண்ணகித் தெரிவை
தெய்வமாக
கற்பின் திருவடியாய் எழுந்திடக் காண்கின்றோம்” (பா. 23).

இங்கு கண்ணகியைத் தெரிவை எனக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர் அதன் நூலின் அடுத்த பக்கத்தில்,

“மெய்யிற் பொடியும்” என்று அரசனின் அவலச் சாவும் அரிவையின் அந்நேரக் கோலமும் குறியும் அடிகளால் உயிர்த்துடிப்புடன் சித்திரிக்கப்படுகின்றன”

அரிவை எனக் குறிப்பிடுவதை நோக்குக. பேதை, பெது ம்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் என பெண்களின் வளர்ச்சிப் போக்கினை ஏழு பருவங்களாகப் பண்டைத் தமிழர் வகைப்படுத்திக் கொண்டனர். அரிவை வயதும் தெரிவை வயதும் வேறுபட்டன. இரு வேறு பருவங்களிலுள்ள பெண்களைக் குறிக்க இச்சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால், மேற் காட்டிய நூலாசிரியரோ இவ்விரு சொற்களும் எந்த வயதுள்ள பெண்ணையும் குறிக்கக்கூடிய சொற்களாக எண்ணும்படி அவற்றைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இக்கதி எம்மொழியின் பலநூறு சொற்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இது எம்முடைய மொழி வளத்தைக் குறைத்துச் செல்லும். இது போன்ற நிலையைப் போக்குவதற்கு தமிழ்மொழியின் ஒவ்வொரு சொல்லின் பயன்பாட்டு வரலாற்றினைத் தமிழ்மைக் கற்பவர்/கற்பிப்பவர் விளக்கிக் கொள்வதற்காகவே இப்புதிய கருவிநூல் இன்றியமையாததாயமைகின்றது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதியவர்களும் பல இடங்களிலே ஒரு சொல்லுக்குரிய தனிப்பொருளை எழுதாமல் பொதுப்பொருளை எழுதும் வழக்குடையவராயிருந்தனர். இது தொடர்பாகக் குறுந்தொகைப் பாடல்களின் உரைப் பொருத்தப்பாடு பற்றி ஆராய்ந்த முனைவர் மனோன்மணி சண்முகதாஸ் (குறுந்தொகை - ஒரு நுண்ணாய்வு உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 200, பக் 117 - 200.) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“அரிவை : இச்சொல் பின்வரும் பாடல்களில் பயின்று வருவதாக உ.வே.சா. குறிப்பிடுகின்றார். பாடல் என் 2, 14, 63, 137, 292, 321, 323, 378, இதே பாடல் எண்களை மு.ச. வும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மு.ச. தொடரடைவிலும் இக்குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கின்றார். இச்சொல் வருகின்ற இடங்களில் அதன் தெளிபொருளை உணரும் வண்ணம் செய்யுளாசிரியர்கள் பாடியுள்ளனர். ஆனால் உரைநிலையில் அவை நுண்பொருள் விளக்கமாக அமையவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.”

இவ்வாறு குறிப்பிடும் அவர், அரிவை என்னுஞ் சொல்லுக்கு உ. வே.சா. வும், மு. ச. வும், “தலைவி”, “பெண்” என இரு வேறு சொற்களை விளக்கங்களாகக் கொடுப்பதை எடுத்துக்காட்டி,

ஆனால், “அரிவை” என்பது குறிப்பிட்ட வயதெல்லை யுடைய பெண்ணைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். Tamil Lexicon “அரிவை” என்பதற்கு “இருபது வயது முதல் இருபத்தைந்து வயதிற்குட்பட்டபெண்” என விளக்கங் கூறுகின்றது. எனவே “அரிவை” என்ற சொல் அகப் பாடல்களிலே மணமான பெண்ணையே குறிக்கின்ற சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது ஆணுடன் நெருக்கமான உறவுடைய பெண்ணையே குறித்திருக்க வேண்டும்

என்று குறிப்பிடுகின்றார். உரையாசிரியர்களுடைய இத்தகைய போக்கும் எம்முடைய தமிழ்ச் சொற்கள் நுண்பொருளைக் காலவோட்டத்திலே இழந்து பொதுப்பொருள் சுட்டும் நிலைக்கு வந்துள்ளமைக்குக் காலாயிற்று.

புதிய கருவி நூலின் பயன்பாட்டினை தெளிவாக விளக்குவதற்கு மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகள் தரப்படுகின்றன. “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்று தொல்காப்பியர் கூறுவர். இது உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளுக்கும் பொருத்தமானதே. ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒரு பொருளை உணர்த்தும். பல சொல்லுக்கும் ஒவ்வொரு பொருளுண்டு என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இவ்வுண்மை உலகமெல்லாம் வாழும் தமிழ் இளைஞர்களால் அறியப்பட வேண்டியது. இதற்கு ஒவ்வொரு தமிழ்ச் சொல்லினுடைய இலக்கியப் பயன்பாடும் பேச்சுநிலைப் பயன்பாடும் வரலாற்றடிப்படையிலே நிரைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இங்கு விதந்துரைக்கப்படும் கருவிநூல் இத்தகைய பயன்பாட்டினை உடையது. எடுத்துக்காட்டாக “மலை” என்னும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்ளலாம். தமிழ் மொழியில் மலையைக் குறிக்க 55 சொற்கள் உள்ளன அவற்றுள் 27 சொற்கள் சமஸ்கிருத மொழிச் சொற்களாகவும் ஏனைய 28 சொற்களும் தமிழ்ச் சொற்களாகவும் உள்ளன. அவ்விருபத்தெட்டுச் சொற்களும் பின்வருமாறு பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

மலை

வடிவம்	நிலை	அகற்சி	அச்சம்	ஆகுபொருள்	நீர்
1. அடுக்கம்/9. ஓங்கல்	16. பிறங்கல்	20. சிலம்பு	25. கல்	27. பதலை	
அடுக்கல்	10. குவடு	17. பொறை	21. நவிரம்	26. தறுகல்	
2. இறும்பு	11. கோ	18. பொற்றை	22. பறம்பு		
3. ஓதி	12. கோடு	19. விலங்கல்	23. வெற்பு		
4. கவான்	13. பொகுட்டு	24. பதுக்கை			
5. குன்று	14. பொங்கர்				
6. சாரல்	15. விண்டு				
7. பொருப்பு					
8. வரை					

மலையைக் குறிக்க இவ்வளவு தொகையான சொற்கள் தமிழ் மொழியிலே இருப்பதை உற்றுநோக்கின், தமிழர்களுக்கும் (திராவிடர்களுக்கும்) மலைக்குமிருந்த நெருங்கிய தொடர்பினை உணர்ந்து கொள்ளலாம், ஆனால், அதே வேளையில் இவ்விருபத்தேழு சொற்களும் மலையின் பல்வேறு தனித்தனிப் பண்புகளை நுணுகிய நோக்கிலே குறிப்பனவாக அமைந்தன என்பதை அவை பயின்று வரும் சங்க இலக்கியப் பாடலடிகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

முடிவுரை

மேற்குறிப்பிட்ட காரணங்களாலே இக்கருவி நூல் இன்றியமையாததொன்றாயமைகின்றது. ஒரு தமிழ் நிறுவனம் இத்தகைய அரிய பணியினை மேற்கொள்ளலாம். பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை தலைமையிலே அமைந்த அறிஞர் குழாம் Tamil Lexicon ஐ உருவாக்கியது. ஒரு தமிழ் அறிஞர் தலைமையிலே பல வள அறிஞர்களைக் கொண்ட குழுவொன்று இத்தகைய கருவிநூலை உருவாக்க வேண்டும்.

பரீட்சைக் காலங்களில் ஏற்படக்கூடிய உடல் உளப் பிரச்சினைகள்

- சி.குட்திரு. எஸ்.டேலியன்

பரீட்சைக் காலங்களில் "பரீட்சைக் காய்ச்சல்", "பரீட்சைப் பயம்" போன்ற உளவியற் பிரச்சினைகளுக்கு மாணவர்கள் ஆளாகின்றனர். சிலர் மனஇறுக்கத்தினால் (Stress) பாதிக்கப்படுகின்றனர். வேறுசிலர் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த முடியாமல் படித்தது இன்னதென்று தெரியாமல் தவிக்கிறார்கள். வேறுசிலர் பரீட்சை தொடங்கு முன்பே மனத்தளர்ச்சிக்கு ஆளாகிப் பரீட்சையே எழுதவியலாத நிலைக்கு ஆளாகின்றனர். வேறு சிலரோ பரீட்சை மண்பத்தில் மயக்கம், வாந்தி, வயிற்றுக்கோளாறு போன்ற கடுமையான உடற்குறிகள் தோன்றிப் பரீட்சை எழுத முடியாது தவிக்கின்றனர். இங்கு ஆராயப்படும் வழிமுறைகளை வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தின் இவற்றைச் சிறந்த முறையில் எதிர்கொள்ள முடியும்.

பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தம் செய்தல்.

பரீட்சைகளுக்கு ஆயத்தம் செய்தலானது பல்வேறு படிமுறைகளாக மேற்கொள்ளப்படலாம். இப் படிமுறைகளை ஐந்து பிரதான பிரிவுகளில் உள்ளடக்க முடியும்.

1) பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்வதற்குரிய காலத்திற்கான நேர அட்டவணையை தயார் செய்து கொள்ளல்:-

இதைத் தயார் செய்யப் பரீட்சைக்குரிய பாடத்திட்டம் பற்றியதெளிவான அறிவும் தேவைப்படும். உசாத்துணை நூல்கள் மற்றும் குறிப்புக்கள் பற்றிய விபரமும் அவசியமானவை. ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒதுக்கப்படக் கூடிய காலம், மற்றும் ஒவ்வொரு பாடத்திற்குமான குறிப்புக்கள், உசாத்துணை நூல்களைப் பயன்படுத்துவதற்குரிய காலம் போன்றவற்றைச் சரியாக மதிப்பிடுவதன் வாயிலாக இந்த நேர அட்டவணையைத் திட்டமிட முடியும்.

2) அடுத்ததாக முக்கியத்துவம் பெறுவது யாதெனில் மீட்டலுக் கான சரியான நுட்பமுறைகளாகும். மீட்டலானது நிச்சயமாக மாணவனின் பதற்றத்தைத் தணிக்க உதவும். முழுமையான பாடத்திட்டத்திற்குமான (ஒரு வருடம் அல்லது இரண்டு வருடங்களை உள்ளடக்கியது) பரீட்சையொன்றை எதிர்நோக்கும் மாணவன் அதை எதிர்கொள்ளப் பின்வருமாறு மீட்டலில் ஈடுபடலாம். இம்மீட்டல் முயற்சியானது நான்கு படிமுறைகளில் அமைகிறது.

- ▶ வழமையான கற்றல்.
- ▶ ஆரம்ப மீட்டல்: கற்ற விடயத்தை அன்றோ அல்லது கற்று ஒரு சில தினங்களுக்கிடையேயோ மீட்டல்.
- ▶ இடைக்கால மீட்டல்; கற்றவிடயத்தை ஒருசில மாதங்களின் பின் மீட்டல்.
- ▶ இறுதி மீட்டல்; பரீட்சைகளுக்கு ஒரே வாரங்களுக்கு முன் அல்லது ஒருசில தினங்களுக்கு முன் மேற்கொள்ளப்படும். இங்ஙனமாகப் படிமுறைரீதியாக மீட்கப்பட்ட விடயங்கள் சுலபமாக மறக்கப்படமாட்டா.

3) பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்வதில் அடுத்த விடயம் யாதெனில் அநாவசியமான பதற்றத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுதலாகும். சிறிய அளவிலான பதற்றம் பரீட்சையை எதிர்கொள்ள உதவியாக அமையினும் அதிகளவு பதற்றம் உடல் நலத்தைப் பாதிப்பதுடன் பரீட்சை முடிவுகளையும் பாதிக்கலாம். இத்தகைய பதற்றமன்பான்மை காரணமாக வினாக்கள் தவறாக வாசிக்கப்படல், விளங்கப்படல், மற்றும் எதையுமே ஞாபகப்படுத்த முடியாத மனவெறுமை நிலை போன்றவை ஏற்படலாம். இதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளப் போதிய உடற்பயிற்சி, ஓய்வு போன்றவை பயனுள்ள நடவடிக்கைகள் ஆகும். இத்துடன் சாந்த வழி முறைகளை (Relaxation Techniques) பயன்படுத்துவதும் பயனுள்ளது. இவ்வழி முறைகள் பற்றிய விடயங்கள் இக்கட்டுரையின் இறுதியில் பின்னிணைப்பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

4) பரீட்சையைப் பொறுத்த மட்டில் கற்றல் நுட்பங்களுக்குச் சமமாகக் கருதப்படக் கூடியது, பழைய பரீட்சை வினாத்தாள்

களுக்கும், மாதிரி வினாத்தாள்களுக்கும் விடையளிக்கப் பழகுதலாகும். வினாக்கள் சுலபமானவையாக இருப்பினும் கூட அவற்றுக்குப் பரீட்சை நிபந்தனைகளின் கீழ் விடையளிக்கப் பழகுதல் அவசியமானது.

- 5) இறுதியாகக் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில், பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்யும் காலத்திலும் சரி, பரீட்சைக் காலத்திலும் சரி, போதிய ஓய்வு அவசியமானதாகும். ஏனெனில் போதிய ஓய்வும், நித்திரையும் உடலையும், மூளையையும் சுறுசுறுப்பாகப் பேண உதவும். இத்தகைய நிலை பரீட்சை வினாக்களைத் திறம்பட அணுக அவசியமானது.

பரீட்சையை எதிர்கொள்ளல்

பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்தல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததோ பரீட்சையைச் சரியான முறையில் எதிர்கொள்ளலும் அவ்வளவுக்கெவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். இல்லாவிடின் பரீட்சைக்கென மேற்கொண்ட ஆயத்தங்கள் அனைத்துமே பயனற்றதாகிவிடும். எனவே பரீட்சையை எதிர்கொள்ள உதவும் நுட்பங்கள் ஒவ்வொன்றாக இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

- ▶ பரீட்சை மண்டபத்தைச், சிறிது நேரத்திற்கு முன்னரே சென்றடைதல் வேண்டும். இது அமைதியாகவும், தளர்ந்த மனநிலையுடனும் (Relaxed) பரீட்சையை எதிர் கொள்ள உதவும்
- ▶ பரீட்சை மண்டபத்தில் அளவுக்கு மீறிய பதற்றத்தையோ, பரீட்சையில் தோல்வி பற்றிய பயத்தையோ தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சிறிதளவு பயமும், பதற்றமும் இயல்பானதே ஆனால் அளவுக்கு மீறிய பயமும் பதற்றமும் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை. இதற்காக எமக்கு நாமே, பரீட்சையை நாம் நன்கு செய்வோமென உறுதி கூறிக் கொள்ளல் (Auto Suggestion) நிச்சயம் உதவும்.
- ▶ விடை எழுத ஆரம்பிக்கும் முன் முழு வினாத்தாளையும் ஒருமுறை வாசிப்பது பயனுடையது. ஏனெனில் கேள்விகள்

பற்றிய ஒரு மேலோட்டமான கருத்தினை உருவாக்க இது உதவுவதுடன் தெரிவுக்குரிய (Choice) வினாக்கள் தரப்பட்டிருப்பின் சிறப்பாக விடையளிக்கக் கூடிய வினாக்களைத் தெரிவு செய்யவும் இது உதவும்.

- ▶ விடையளிப்பதற்குரிய நேரம் சரியாகத் திட்டமிடப்படல் வேண்டும். கட்டுரை வினாக்கள், மற்றும் கட்டமைப்பு (Structured) வினாக்களைப் பொறுத்தளவில் இது மிகவும் அவசியம். விடையளிக்கப்பட்ட பின்னர் அவ்விடைகளை மீண்டும் ஒரு முறை பார்க்கக் கூடியதாக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டு எஞ்சிய நேரமே ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் விடையளிக்கக் கூடியதாகப் பிரிக்கப்படல் வேண்டும்.
- ▶ கட்டுரை வினாக்களுக்கு விடையளிக்கையில் நீண்ட விடைகளாக எழுதாமல் உப தலையங்கங்கள், உபபிரிவுகளாகப் பிரித்து எழுதுவது பயனுள்ளது. இது பரீட்சகரின் வேலையைச் சுலபமாக்குவதுடன் அவரைக் கவர்வதனால் உங்களுக்குச் சார்பாக அவரது மனநிலையை மாற்றும்.
- ▶ விடைகள் தெளிவான கையெழுத்தில் எழுதப்படல் மிகவும் அவசியமானது. ஏனெனில் பரீட்சகர் சலிப்படையாது விடைகளை வாசிக்க இது உதவும்.
- ▶ தெளிவான சாதாரண மொழிநடையே விடையெழுத அவசியமானது. நீண்ட பெரிய வசனங்கள் பொதுவாக எதிர் மாறான பலனையே தரும்.
- ▶ விடையெழுதுகையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய மற்றோர் நுட்பம் யாதெனில், மிக மோசமாக விடையளிக்கப்படக் கூடிய வினாக்களை இடையில் வருமாறும் சிறப்பான முறையில் அமைக்கப்பட்ட விடைகளை முதலிலும் இறுதியிலும் வருமாறும் விடைகளை எழுதலாகும். மிகவும் சிறந்த முறையில் விடையளிக்கக் கூடிய வினாவை முதலில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அடுத்ததாகச் சிறப்பாக விடையளிக்கக் கூடிய வினாவையும் விடை மிக மோசமானதாக அமையும் வினாவை இடையிலும், இறுதியில் மீண்டும் நல்ல முறையில் விடை

யளிக்கக் கூடிய வினாவையும் எடுத்துக் கொள்வதன் வாயிலாக விடைத்தாள் பற்றிய நல்ல அபிப்பிராயத்தைப் பரிசீலனை செய்துள்ளார். கட்டுரை வினாக்களுக்கே இம்முறை பொருத்தமானது.

- ▶ விடையளிக்கையில், சில வேளைகளில் விடைக்குரிய சரியான தரவுகளை ஞாபகப்படுத்த முடியாது போகலாம். அங்ஙனமாயின் அவ்விடையுடன் தொடர்புடைய தகவல்கள், வரைவிலக்கணங்கள், அவற்றுடன் தொடர்பான விபரங்களை வழங்குவதன் வாயிலாக ஓரளவு புள்ளிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.
- ▶ வினாவைச் சரியான முறையில் விளக்கிக் கொண்டு விடையளிப்பது அவசியம். அவசரமாக விடையெழுதுகையில் வினாவைத் தவறாக விளக்கி விடையெழுதுவதற்கான வாய்ப்புகளும் உண்டு.
- ▶ விடையெழுத வெறும் ஊகத்தை மாத்திரம் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். சில பரிசீலனையில் இங்ஙனம் ஊகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட தவறான விடைகள் காரணமாகப் புள்ளிகள் கழிக்கப்படவும் கூடும். எனவே எழுந்தபடியான ஊகங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.
- ▶ வினாத்தாளில் தரப்பட்ட அனைத்துத் தகவல்களும், தரவுகளும் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்.
- ▶ விடையெழுதி முடிந்தபின்னர் அனைத்து விடைகளையும் மீண்டும் சரி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்ஙனம் செய்வதன் வாயிலாகக் கவலையினமாகவிடப்பட்ட எதிர் பாராத தவறுகளையும் திருத்திக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும்.
- ▶ தனியொரு வினாவுக்கு விடையளிப்பதனைக் காட்டிலும் நேரம் குறைவாகவுள்ள நிலைமைகளில் இருவினாக்களுக்கு விடையளிக்க முயல்வது பயனுள்ளதாகும். ஏனெனில் கணிதத் துறைசார்ந்த பாடங்கள் தவிரந்த ஏனைய பாடங்களில்

எவ்வளவுசிறப்பாக விடையளிப்பினும் 100% புள்ளிகளைப் பெற்றுவிட முடியாது. எனவே விடையளிப்பதற்குரிய நேரம் குறைவாகவுள்ள நிலைமைகளில் அந்நேரத்தை ஒரே வினா விற்கு விடையளிப்பதில் செலவிடுவதிலும் பார்க்க இரு வேறு வினாக்களுக்குப் பகுதியாக விடையளிக்கப் பயன்படுத்தின் அநேகமாகக் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

- ▶ விடைக்குரிய அனைத்துப் பிரதான குறிப்புக்களையும் விடையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். விடையை விரிவாக எழுத நேரம் போதாத நிலையிலும் கூட இது அவசியமானது. ஏனெனில் விடையளிப்பவருக்கு பாடப்பரப்பில் தெளிவான அறிவிருப்பதைப் பரீட்சகருக்கு எடுத்துக்காட்டுவதன் வாயிலாக அதிக புள்ளிகள் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரிக்கும்.
- ▶ பஸ்தேர்வு வினாக்களுக்கு விடையளிக்கையில் புத்துணர்ச்சியுடன் தெளிவான மனநிலையில் விடையளிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். சகல பொருத்தப்பாடான விடைகளையும் வாசித்துப் பார்த்து அவற்றுள் மிகச்சிறந்ததைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். ஒரு வினாவுக்கு விடை அளிப்பது சற்றுச்சிரமமான தாயிருப்பின் அதை விட்டு விட்டு ஏனைய வினாக்களுக்கு விடையளித்த பின்னர் மீண்டும் இவ்வினாவுக்கு விடை அளிக்கலாம். சில வேளைகளில் சில வினாக்களுக்கு விடையளிக்கலாம். சில வேளைகளில் சில வினாக்களுக்கு விடையளிக்க முடியாவிடினும் அதனால் குழப்பமடையாது தொடர்ந்து ஏனைய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கக் கூடிய மனோபாவத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.
- ▶ நேர்முகப் பரீட்சைகள் அல்லது வாய்மொழி மூலப் பரீட்சைகளை எதிர்கொள்கையில் அளவுக்கதிகமான பதற்றத்தின் காரணமாக அதிக வியர்வை வெளியேறல், உடல் தளர்ச்சியடைதல், வயிற்றுக் கோளாறுகள் போன்றவை பொதுவாக மாணவர்களில் அவதானிக்கப்படும் குணங்களுகலாகும். இத்தகைய உடற்குறிகளைத் தவிர்த்து நேர்முகப் பரீட்சைகளில் வெற்றிபெறப் பின்வரும் முறைகளைக் கையாளலாம்.

அ. பொருத்தமான தூய உடையணிதல்
ஆ. அவதானத்துடனும், நிதானத்துடனும் பரீட்சையை எதிர் கொள்வதுடன் தேவையற்ற நகைச்சுவைப் பேச்சுக்களையும் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இ. கேட்கப்பட்ட வினாவுக்கு விடை நன்கு தெரிந்ததாக இருப்பின் போதிய நேரமெடுத்து விடையளிக்கலாம். ஆனால் விடைதெரியாத வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதற்கு முயன்று நேரத்தை விரயமாக்குவது பயனற்றதாகும்.

▶ செயன்முறைப் பரீட்சைகளைக் கொண்ட பெளதீகம், உயிரியல், இரசாயனம், மருத்துவம் முதலிய துறைகளில் மிக அவதானமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விடயங்களுள், ஆரம்பத்திலிருந்தே அனைத்து விடயங்களையும் சரியான முறையில் கவனிக்க வேண்டும். அளவீடுகள், கணிப்புகள் முதலியன சரியான முறையில் மேற்கொள்ளப்படுவதால் மேலதிக வேலைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளமுடியும். அவசரப்பட்டுப் பரிசோதனைகளைத் தவறாகச் செய்வதால் நேரம் விரயமாவதுடன் பரிசோதனைகளை மீண்டும் செய்ய வேண்டியும் ஏற்படலாம். கல்வி உளவியலாளர்களாலும், கல்வியாளர்களாலும் முன்வைக்கப்பட்ட மேற்கூறப்பட்ட பரீட்சைக்கான ஆயத்தமுறைகளையும், பரீட்சைகளை எதிர்கொள்ளும் முறைகளையும் பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக பரீட்சைகளை வெற்றிகரமாக எதிர் நோக்க முடியும்.

பின்னிணைப்பு I

சாந்த வழிமுறைகள் (Relaxation Techniques)

அன்றாட வாழ்வில் நிகழும் பல்வேறுபட்ட சம்பவங்கள் எம்மில் பல்வேறு உளவியற் தாக்கங்களையும், மனக்கொந்தளிப்பையும் உருவாக்குகின்றன. இதனால் வாழ்க்கையை சிறந்த முறையில் எதிர் கொண்டு வாழ முடியாது போகின்றது. பரீட்சை நிலைமைகளும் ஏறத்தாழ இத்தகைய உளவியற் தாக்கங்களையே உருவாக்குகின்றன. இவற்றை வெற்றிகரமாக எதிர்நோக்க சாந்த வழிமுறைகள் பயன்தரும் வழிமுறைகளாக அமையும்.

சாந்த வழிமுறையில் நான்கு வித பயிற்சி முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அவையாவன:-

- 1) பிராணாயாமம் (சுவாசப் பயிற்சி)
- 2) சாந்தியாசனம் (சுவசாந்தியாசனம்)
- 3) மந்திர உச்சாடனம்
- 4) தியானம்

இவற்றை ஓய்வு நிலையில் அமைதியான காற்றோ ட்டமுள்ள இடத்தில் காலையும், மாலையும் செய்வது சிறந்த தாகும்.

- 1) பிராணாயாமம் (சுவாசப் பயிற்சி):-

இது பத்மாசனத்தில் அல்லது வசதியான இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டு செய்யப்படும். பிராணாயாமத்தில் மூச்சை உள்ளெடுத்து (பூரகம்) மூச்சை உள்ளடக்கி (ரேசகம்) அதன் பின் வெளிவிட (கும்பகம்) எடுக்கும் நேரம் முறையே 1:4:2 ஆக அமை வது சிறப்பானது. நேரத்தைக் கணிப்பிட ஏதாவது சொற்களை (ஓம் முதலியன) பயன்படுத்தலாம்.

- 2) சாந்தியாசனம்:-

சுத்தமான தரையில் அல்லது விரிப்பில் மல்லாந்து படுத் துக் கொள்ள வேண்டும். பின் கண்ணைமூடி ஆறுதலாக சுவாசித்த படி கால் விரல்களிலிருந்து ஒவ்வோர் அங்கமாக மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி அவ்வங்கங்கள் தளர்வடைவதாக எண்ணிக் கொண்டு அவ்வங்கங்களை தளர விட வேண்டும். இதன் போது 'சாந்தி, சாந்தி' என மனதுக்குள் உச்சரிப்பதும் உண்டு. இங்ஙனம் உடல் முழுவதையும் தளர்த்தியபின் நிலவும் அமைதி கலந்த மன நிலையில் சிறிது நேரம் இருக்கவும். பின்னர் மெதுவாகக் கண் விழித்து மீண்டும் தலையிலிருந்து உணர்வுகள் கால் வரை பரவு வதாகக் கருதி அங்கங்களை சிறிது சிறிதாக அசைத்த பின் எழுந் திருக்கவும்.

- 3) மந்திர உச்சாடனம்:-

இம்முறையில் ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொடர் மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்கப்படும் அச்சொல் சமபசம்பந்தமானதாகவோ,

அல்லது வேறு எந்த ஓர் அர்த்தமுள்ள உபதேசமாகவோ அமைய
லாம். தெரிவு செய்யப்பட்ட சொல் தினமும் 100 தடவைக்கு மேல்
அல்லது 108 அல்லது அதன் கூட்டல் விருத்தி எண்ணிக்கைத் தட-
வைகள் உச்சரிக்கப்படலாம். பின்னர் படிப்படியாக வாயசைவைக்
குறைத்து மனத்திலேயே அங்வுச்சாடனச் சொல்லை சிந்திக்கும்
நிலையை எய்த வேண்டும்.

4) தியானம்:-

தியானத்தை அமைதியான இடத்தில் இருந்து மேற்
கொள்வது சிறந்தது. பத்மாசனத்திலோ அல்லது வசதியான இருக்-
கையிலோ அமர்ந்து கொண்டு தியானத்திற்கென தெரிவு செய்த
இஸ்ட தெய்வத்தின் உருவத்தையோ அல்லது இயற்கைக் காட்சி-
யையோ தீபத்தையோ அல்லது சொல்லையோ அல்லது சொற்-
றொடரையோ பாவிக்கலாம்.

தியானம் செய்கையில் வேறு சிந்தனைகள் இடையூறு
செய்யின் மீண்டும் மனத்தை தியானத்திற்கு தெரிவு செய்த இலக்-
கிற்கு ஆறுதலாக பலாத்காரமின்றி கொண்டு வரவும். தொடர்ந்து
பயிற்சி செய்ய மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தும் ஆற்றல் கைகூடும்.

குறிப்பு:- சாந்தவழி முறைகள் அவற்றை கற்றுத் தேர்ந்தவர்களிடம்
பயிர்நுந்து கற்கப்படுதலே விரும்பத்தக்கது. தவறான
செயன்முறைகளை தவிர்க்க இது உதவும்.

உளவியல் வளர்ச்சியும் அதன் பயன்பாடும்.

- நா. ஞானகுமாரன்.

எப்போது மனிதன் தனது உள்ளம் பற்றி சிந்திக்கவும், சிரத்தை கொள்ளவும் தொடங்கினானோ அப்போதிருந்தே உளவியல் பற்றிய வழக்கு எழுந்தது எனலாம். மனிதன் சிந்தனைப் பணிகள் பற்றியும், நடத்தைப் போக்குப் பற்றியும், சிந்திக்க ஆரம்பித் தமையை மெய்யியல் முதல் முதல் எடுத்துக் காட்டியது. உளவியலானது "Psychology" யென ஆங்கிலத்தில் எடுத்தாளப் படுகின்றது. இது "Psyche" எனும் கிரேக்க அடிச்சொல்லினின்று எழுந்ததாகும். "Psyche" என்பது உள்ளம் அல்லது ஆன்மா எனவும் "logos" என்பது முறை அல்லது கல்வி எனப் பொருள்படும். உள்ளம் பற்றிய இயலே உளவியல் எனப் பொதுவில் எடுத்தாளப்படுகின்றது. இவ் வரைவிலக்கணமானது ஏறத்தாள பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை பெரிதும் ஏற்படையதாகவிருந்தது. இவ் உள்ளம் எனும் சொல்லாட்சியானது மனம், ஆவி, உயிர், ஆன்மா போன்ற இதர சொற்களாலும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

உளவியலின் வளர்ச்சிப் போக்கானது மூன்று வகையான காலத்திற்குட்பட்டதாக வகுத்தாராயலாம். அவை முறையாக வகுக்கப்பட்டது காலத்திற்கு முற்பட்ட உளவியல், முறையாக வகுக்கப்பட்டது ஆனால் விஞ்ஞான முறைக்கு முற்பட்ட உளவியல், விஞ்ஞான முறைசார்ந்த உளவியல் என்பனவாகும். காலத்திற்கு முற்பட்ட உளவியல் தொன்மை வாய்ந்த பண்படாச் சிந்தனையாக அமைந்திருந்ததெனலாம். அடுத்த கட்ட உளவியலானது அரிஸ்டோடலின் "ஆன்மாவின் இயல்பு" (De Anima) எனும் நூலுடன் ஆரம்பித்ததெனலாம். விஞ்ஞான முறை சார்ந்த உளவியலானது விஞ்ஞான அறிவு விருத்தியுடன் வளர்ச்சி கண்டு இன்று வரை வளர்ந்து வருகின்ற தன்மையைக் காணலாம். குறிப்பாக வில்ஹெம் வுண்டினது (Wilhelm Wundt) முதலாவது உளவியல் பரிசோதனைச் சாலையுடன் இது ஆரம்பித்தது எனலாம். விஞ்ஞான நிலை சார்ந்த பாடமாக உளவியல் இந் நிகழ்வுடன் ஏற்கப்படுவதாயிற்று.

இதற்கு முற்பட உளவியலானது மெய்யியலின் ஒரு பகுதியாகவே கருதப்பட்டு வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

5ம், 6ம் நூற்றாண்டுகளில் மனித நடத்தை பற்றி கிரேக்க சிந்தனையாளர்கள் சிந்திக்க முற்பட்டனர். உளவியலின் மூலக் கருத்துக்களைக் குறிப்பாக சோக்கிரட்டீஸ் (Socrates - 470 - 399 B.C), பிளேட்டோ (Plato - 427 - 347 B.C), அரிஸ்டோட்டில் (Aristotle - 384 - 323 B.C) ஆகியோரிடத்தில் காணலாம். மனிதனை வாழ வைப்பதும் மனிதனது உடல் அழிந்ததும் அவ்வுடலை விட்டுச் செல்வது ஆன்மா என்பது பொதுப்படையான கருத்தினைக் கொண்டிருந்தனர். பிளேட்டோ ஆன்மா பற்றிய கருத்தினை அனச்சகோரஸின் மனது பற்றிய கருத்துடன் இணைத்து விளக்கமுற்பட்டார். எனினும் இவர்கள் உலகினை சுற்றியுள்ளவற்றினை அவதானிப்பத னூடாகவே விளக்க முற்பட்டனர். கிரேக்க சிந்தனையாளர்கள் அவதானத்தினைப் பயன்படுத்திய போதிலும் ஒரு முறையான வழி முறையாகப் பேணவில்லை எனலாம். 17ம் நூற்றாண்டில் இருமை வாதக் கருத்தின் வழி மனம், சடம் எனும் இருமைப் பொருட்கள் தெளிவுற விளக்கப்படலாயிற்று. இவை தனித்துவமான பொருட்களாக ஏற்கப்பட்டதுடன் மனமே சிந்தனை, உணர்வுகளுக்கு உரியவையென எடுத்தாளப்பட்டது. 17ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் இங்கிலாந்தில் விளங்கிய லொக்போன்ற அனுபவவாதிகளின் பங்களிப்புகளும் நவீன உளவியலுக்கு அடித்தளத்தினை அளித்ததெனலாம்.

உளவியல் பற்றிய கருத்தானது வளர்ச்சியடைந்த வேளை ஆன்மா பற்றி நிலவிய பல கருத்துக்கள் பொருத்தமற்றதாக அமைந்தன. மேலும் ஆன்மா என்பது தெளிவுற்ற, நிச்சயமற்ற ஓர் எண்ணக் கருத்தென்பதும் எடுத்தாளப்பட்டது. இதனால் உளவியலை வரைவு செய்ய முற்பட்ட வேளை ஆன்மா என்ற பதத்தை விலக்கி மனதின் அல்லது உள்ளத்தின் செயல்களை விபரிக்கும் இயல் என விளக்க முற்பட்டனர். எனினும் உள்ளம், மனம் என்பதும் ஆன்மா என்பதைப் போல தெளிவுற்றதாய், ஒத்த தன்மையதாய் இருந்ததால் இவ் விளக்கமும் சிறப்புடையதாய் அமையவில்லை. இந்நிலையில் உளவியலை நனவு பற்றிய (Consciousness) உளவியல் என விளக்க முற்பட்டனர். இங்கு நனவு

நிலையென்பது அறிவுடைநிலை அல்லது வியவஹாரிக நிலை எனக் குறிப்பிடலாம். இக் கருத்தும் 19ம் நூற்றாண்டுவரை பெரிதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாயினும் பூரணத்துவமான ஒன்றாகக் கணிப்பிடப்படவில்லை. 19ம் நூற்றாண்டில் உள்பகுப்பாய்வுக் கொள்கையினை (Psycho analysis) முன்னெடுத்தவரான சிக்மன் புரோயிட் (Sigmund Freud 1856 - 1939) எமது நடத்தைக்கு முக்கிய காரணியாக அமைபவை நனவு நிலைக்குக் கீழ்ப் பட்ட நனவிலி நடத்தைகளே தவிர நனவு நிலையல்ல எனும் புரட்சிகரமான கருத்தினை முன்வைத்தார். மேற்குறிப்பிட்ட கருத்து நனவு நிலை பற்றியதே உளவியல் என்பதனை முரண்படுத்துவதாயிற்று. நனவு நிலை சார்ந்த நடத்தை பற்றிய இயலே உளவியலெனக் கொள் வின் நனவிலிநோக்கங்களால் ஊக்குவிக்கப்படும் செயல்கள் உளவியல் ஆராய்ச்சிக்குப் புறம்பானவையாகிவிடும் என்பது தெளிவாகும். எனினும் இக் காலத்தைய உளவியல் அறிஞர்கள் மனித நடத்தை, அனுபவங்கள் பற்றிய விஞ்ஞானமே உளவியலாகும் எனப்பொதுவில் வரைவு செய்வர். இங்கு நடத்தை எனும் போது வெளிப்படையாகப் பிறக்குத் தோன்றுகின்ற நடத்தைகள் மாத்திரமன்றி சிந்தனை, உணர்ச்சிவசப்படல், கற்பனை, துணிதல் போன்ற உள்ளார்ந்த நடத்தைகளும் உட்பட்டு உளவியல் ஆய்வு விரிவுக்குட்பட்டன.

மனித நடத்தைகளை முழுமையாகப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்துவது அசாத்தியமாக இருந்தமையினால் பிராணிகள், விலங்குகள் போன்றவற்றை உளவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இப் பிராணிகளிற்கு ஆற்றப்பட்ட பரிசோதனைகள் மனித நடத்தைப் போக்குகளை இலகுவில் பகுத்தறிந்து கொள்வதில் பெரிதும் உதவிற்று. சிம்பன்ஸிக்குரங்கு, நாய், பூனை, எலி, டொல்பின்(Dolphin) போன்றவற்றிற்கிடையில் ஆற்றப்பட்ட பரிசோதனைகள் வாயிலாக மனித நடத்தையின் பெறுமானத்தைப் பெரிதும் உய்த்தறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக அமைந்தது. இவ்வகையில் உளவியல் பற்றிய வரைவிலக்கணமானது மேலும் விரிந்தமைந்தமையைக் காணலாம். மனித, விலங்குகளின் நடத்தை பற்றி ஆராயும் விஞ்ஞானமாக உளவியல் எடுத்தாளப்படுவதாயிற்று. ஜோன் வொட்சன் (John Watson - 1878 - 1958) போன்ற நடத்தை வாதிகள் உளவியல் என்பது நடத்தை பற்றிய விஞ்

ஞானம் என வலியுறுத்தி நின்றனர். இவரைப் பின்பற்றி ஸ்கின்னர் (B.F. Skinner - 1904 - 1990), ஹல்(Clark Hull - 1884 - 1952) ஆகியோர் நடத்தைவாதத்தை விளக்கி நின்றனர். அக அனுபவங்கள் உளவியலின் எல்லைக்குள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்கின்றமையே உளவியலை விஞ்ஞான நிலைக்கு உயர்த்த முடியாத நிலைக்கு இட்டுச் சென்றதென இவர்கள் கருதினர். அக அனுபவங்களை முற்றாக உளவியலிலிருந்து நீக்குகின்ற முயற்சியில் வாட்சன் நடத்தை விஞ்ஞானம் என்பதற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுத்து வலியுறுத்தினார். விஞ்ஞான நிலையான தரத்தினைப் பெறும் வகையில் வெற்றிகரமாக இயற்கை விஞ்ஞானங்களில் (Natural science) பயன்படுத்தப்பட்ட கருவிகள் (tools) தொழில் நுட்பங்களை (Techniques) உளவியலிலும் பயன்படுத்தமுற்பட்டனர். முறையான நோக்கல், பரிசோதனைகள்வழி பிரச்சினைகளை, சிக்கல்களை தீர்க்க முற்பட்டனர்.

உளவியலானது மெய்யியல் (Philosophy) உடற் கூற்றியல் (Physiology) ஆகிய பெற்றோரின் குழந்தையாகும் எனச் சுட்டுவர். 18ம், 19ம் நூற்றாண்டில் மைய நரம்பு, நரம்பின் மின்னியல் தன்மை, உயிரியல் இயந்திரச் செயற்பாடு ஆகியனவற்றில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியானது உளவியல் சார்ந்த பரிசோதனை வளர்ச்சிகளுக்கு பெரிதும் உதவின. 1830இல் சாள்ஸ் பெல்ஸ் (Charles Bels) நரம்புத் தொகுதி பற்றிய நூலொன்றை வெளியிட்டார். இந் நூல் பிரத்தியேகமாகத் தூண்டல் துலங்கல் கொள்கையை விபரித்து நின்றது. இதன் வழி உளத்தின் நடத்தைச் செயற்பாட்டை தூண்டல் துலங்கல் கொள்கையாக எடுத்துக்காட்ட உதவிற்று. இதன் பின் ஜோர்மனிய பெளதிகவியலாளரான பிச்சனர் (Gustav Fichner - 1801 - 1887) விஞ்ஞான ரீதியான வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவினார். இவரது “உளப்பெளதீகம்” (Psychophysics) எனும் நூல் பெளதீகத் தோற்றப்பாட்டை உளம் சார்ந்த தோற்றப்பாட்டுடன் இணைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாக எடுத்துக்காட்டியது. பெளதீக தோற்றப்பாட்டிற்கும், உளவியல் தோற்றப்பாட்டிற்கும் இடையில் திட்டவாட்டமான தொடர்பு உள்ளத்தினைக் கண்டு பிடித்ததாகக் கூறினார். தூண்டலானது பெளதீகத் தன்மை வாய்ந்ததென்றார். உதாரணமாக ஓர் ஊசியினால் குத்தும் போது குத்தப்படுவது பெளதீகம்

என்றும் குத்துவதால் எழும் நோ உளவியலோடு சம்பந்தப்பட்டதாக விளக்கினார். இவை இரண்டுக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டென்றும் இதில் தூண்டல் அலகு கணித ரீதியான வளர்ச்சிக்குரிய தென்றும் அது கூட்டல் விருத்தியைப் போன்றதென்றும் துலங்கல் பௌதீக ரீதியானது என்றும் பெருக்கல் விருத்தியைப் போன்று அதிகரிக்கின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார். கேமன் (Herman) நரம்பு களை இயக்க நரம்பு, புலனுணர்ச்சி நரம்பு என இரண்டாகப் பிரித்து இவ்விரு நரம்புக்கிடையிலான தொடர்பினைக் குறிப்பிட்டு விளக்கினார். இவை உளவியலை விஞ்ஞானமாக வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் உதவிற்று. இதுவரை மனமெய்யியல் (Mental Philosophy) என அழைக்கப்பட்டமைக்குப் பதிலாக விஞ்ஞான உளவியல் (Scientific Psychology) என அழைக்கப்படலாயிற்று.

18ம் நூற்றாண்டில் லொக்கின் புதிய கருத்துக்கள் புலனறிவாதம் (Positivism) இயைபுவாதம் (Associationism) எனும் இரட்டைத் தத்துவத்திற்கு வழிகோலியது. இயைபுவாதத்தின் வளர்ச்சியில் எபிங்காஸ், (Hermann Ebbinghaus - 1850 - 1909), தோன்டைக் (Edward Thorndike - 1874 - 1949), பவ்லவ் (Ivan Pavlov) ஆகிய மூவரும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பங்காற்றினர். டேவிட் காட்லி (David Harley - 1705 - 1757), ஹொப்ஸ் (Hobbes) லொக் (Locke), பார்க்லி (Berkley) கியூம் (Hume) போன்றவர்களும் இயைபுவாதத்தை வளர்த்தவர்கள் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுடன் ஜேம்ஸ்மில் (J.Mill), ஜேம்ஸ் ஸ்ருவேட் மில் (J.S.Mill), தோமஸ் பிறவுண் (T.Brown), பெல் (A.Bell) ஆகியோரும் இடம் பெற்றனர். 1859இல் சாள்ஸ் டார்வின் (Charles Darwin - 1809 - 1882) இனத்தின் மூலங்களும், மனிதனின் கீழ்நிலைப் போக்கும் (The origin of Species and the descent of Man) எனும் நூலின்வழி பரிணாம உளவியல் கருத்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. டார்வினுடைய பரிணாமக் கருத்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. டார்வினுடைய பரிணாமக் கருத்துக்கள் செயற்பாட்டுவாத உளவியலின் (Functionalism) வளர்ச்சிக்குதவியது. இதன் முக்கியமானவர்களான வில்லியம்

ஜேம்ஸ் (William James - 1842 - 1910), ஜோன் டூயி (John Dewey - 1859-1952) ஆகியோர் விளங்கினார்.

1879 இல் ஜேர்மனியில் உள்ள லைப்சிக் (Leipzig) நகரில் உளவியலின் தந்தை என அழைக்கப்படும் வில்ஹெம் வுண்டினால் (Wilhelm Wundt 1832 - 1920) முதலாவது உளவியல் பரிசோதனைச்சாலை அமைந்தது. ஆய்வு கூடமும் பரிசோதனைச் சாலையும் உளவியலை விஞ்ஞான நிலைக்கு உயர்த்திற்று. இவர் உளவியலைத் தனித்துவமான, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நெறியாக எடுத்தாண்டார். பரிசோதனை முறையுடன் அகநோக்கு முறையிணைபுறம் (analytic introspection) எடுத்தாண்டார். அதேவேளை அகநோக்கு முறையிலுள்ள குறைபாட்டினையும் மறுக்கவில்லை. உள்ளம் சார்ந்த போக்குகளின் எல்லா நிலைகளையும் பரிசோதனை மூலம் ஆராய முடியாதென்பதை ஏற்றுக் கொண்டார். உளவியலில் பலதுறை வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட உளவியலாளர்கள் பெரிதும் இவரது மாணவர்களாவர். வுண்டினுடைய மாணவரான ரிச்சன் (E.B.Titchner, 1867 -1927) வுண்டினுடைய முறையை, அமைப்பியல்வாதத்தை (Structuralism) அமெரிக்காவிற்கு எடுத்துச் சென்றார். இவர் வுண்டினுடைய கருத்துப் போக்கினை வளர்த்தவராவர். வுண்டினுடைய பரிசோதனைச் சாலையைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவில் ஸ்ரான்லி, ஹோல் (Stanley Hall, 1844 - 1924) போன்ற அறிஞர்கள் உளவியல் பரிசோதனைச் சாலைகளை ஏற்படுத்தினர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஜேர்மனியைச் சேர்ந்த மூன்று உளவியலாளர்களின் பங்களிப்பில் கெஸ்டால்ட்டில் வாதமானது (Gestalt Psychology) வளர்ச்சி கண்டது. இதில் வைத்தமியர் (Max Wertheimer, 1880 - 1943) ஹொவ்கா (Kurt Koffka, 1887 - 1941) கோலர் (Wolfgang Kohler, 1887 - 1967) ஆகியோர் பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அமைப்பியல் வாதிகள் வலியுறுத்தியது போல மனதில் தனி மூலங்கள் மாத்திரம் முக்கியமானதல்ல. ஆனால் பல மூலங்களின் இணைவுற்ற முழுமையே முக்கியமானதென எடுத்துரைத்தனர். தனியன்களில் இல்லாதது முழுமையில் அமைவுறும் என நடத்தைவாதிகளின் கருத்துக்கு மாறான கருத்தினை முன்வைத்து விளக்கினர்.

1898 இல் தோண்டைக் (Edward Thorndike) “மிருக நுண்ணறிவு” பற்றி எழுதிய கட்டுரை உளவியலில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அக்காலத்தில் இக் கட்டுரையானது ஒரு புரட்சிகரமான அமைந்தது. இதன்வழி மிருகங்கள் மனிதனுக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதல்ல எனவும் மிருகங்கள் பற்றிய ஆய்வு மனிதனின் உளநடத்தையை அறிவதற்குப் பயன்படவல்லது எனவும் பெறப்பட்டது. ரஷ்ய நாட்டறிஞரான இவான் பவ்லவ் (Ivan Pavlov) நாயின் வழி மேற்கொண்ட ஆய்வினால் நிபந்தனைப் படுத்திய கற்றல் (Conditioning learning) கொள்கையினை நிறுவியமையைக் காணலாம்.

மனிதனொரு இயந்திரமன்று என்றும் மனித நடத்தைக்குப் பின்புறம் மனம் என்ற ஒன்று உண்டென்றும் மனிதநடத்தையை இயக்கியும் கட்டுப்படுத்தியும், திசைப்படுத்தியும் வருவது அது வென்று சிலர் எடுத்தாண்டனர். சிக்மன் புரோயிட் (Sigmund Freud) வுண்டினுடைய உணர்வு பற்றிய உளவியலை தனது உள்பகுப்பாய் உளவியலில் நனவிலி நிலையைத் தெளிவாக்கி வேறுபட்ட முறையில் விபரித்தார். 1900ஆம் ஆண்டளவில் இவர் “கனவுகளின் உட்பொருள்” (Interpretation of Dreams) எனும் நூலை வெளியிட்டார். கனவுகளை பற்றி மனோதத்துவமுறையில் விஞ்ஞான ரீதியாக எடுத்தாராயும் தன்மையை இது கொண்டு இருந்தது. கனவுகளுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையில் உள்ள சம்பந்தங்களை விளக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்திருந்தது. இவ்விளக்கங்களின் பயனாக மனித உளநடத்தைகளுக்கு நனவுநிலை மாத்திரமன்றி நனவிலிநிலையும் காரணமாகவுள்ளதென்பது தெளிவாக்கப்பட்டது. உள்பகுப்பாய்வு உளவியலில் புரோயிட்டுக்குப் பின்னர் கால் யுங் (Carl Yung), அடல்ர் (Alfred Adler) ஹெரர்னி (Karen Horney) ஆகியோர் இக் கருத்தினின்று வேறுபட்டு விளக்கினர். எறிக்சன் (Erik Erikson) அடிப்படைக் கருத்தினைச் சிறிது மாற்றி விளக்கியமை காணலாம்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் உளவியல் வளர்ச்சியானது தெளிவும் துரித வேகமும் கொண்டதாக அமைந்தது. பல்வேறுபட்ட ஒன்றுக் கொன்று முரண்பட்ட உளவியல் கல்லூரிகள் பல எழுந்தன. நடத்

தைவாதம் (Behaviourism), முழுநிலைக் காட்சி வாதம் (Gestalt), நோக்கக் கொள்கை, உள்பகுப்பாய்வுக் கொள்கை (Psycho analysis), அமைப்பியல் வாதம் (Structuralism), இயைபுவாதம் (Associationism), செயல்நிலை வாதம் (Functionalism), அறிக்கைக் கொள்கை (Cognitive Psychology), என்றவாறாகப் பல அமைந்தன. எனினும் இக் கல்லூரிகளிடையே கருத்தொருமித்த தன்மையும் விளங்கின. உளவியலானது பௌதிக அத்தத்திலிருந்து வேறுபட்ட ஆய்வென்பதில் இக்கல்லூரிகள் ஒன்றுபட்டமைந்தமையை உதாரணமாகச் சுட்டலாம். 20ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் உளவியலானது பௌதீகவதீதத்தின் ஒரு கைப்பொம்மையென்றிந்தது. எனினும் உளவியல் பௌதிகவதீதத்திலிருந்து வேறுபட்டதல்ல எனக் கொண்டோரும் விளங்கினர். 20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கேபட் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். இவரைப் பழைய கருத்துமுதல்வாதி எனக் குறிப்பிடுவர். இவரது கருத்துப் போக்கானது சிறிது வேறுபட்ட வகையில் அமைந்திருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உளவியலின் விஞ்ஞான வளர்ச்சிப் போக்கில் பல்வேறுபட்ட உளவியியல் பிரிவுகள் சமகாலத்தில் வளர்ந்தன. உடற்கூற்றுளவியல் (Physiological Psychology) வேற்றுமையுளவியல் (Differential Psychology) சமூக உளவியல் (Social Psychology), குழந்தை உளவியல் (Child psychology), கல்வி உளவியல் (Educational psychology), தொழிற்சாலை உளவியல் (Industrial psychology), பரிசோதனை உளவியல் (Experimental psychology), வைத்திய உளவியல் (Clinical psychology), பிறழ் நிலை உளவியல் (Abnormal psychology), சட்டவுளவியல் (Legal psychology), சமயவுளவியல் (Religious psychology), விலங்குளவியல் (Animal psychology), பிறப்புநிலை உளவியல் (Genetic psychology), வளர்ச்சிநிலை உளவியல் (Developmental psychology), அறிக்கை உளவியல் (Cognitive psychology), குற்றவியல் உளவியல் (Criminological psychology), நிறுவன உளவியல் (Institutional psychology), வர்த்தக உளவியல் (Business psycho

logy), மனநல ஆலோசக உளவியல் (Counselling psychology), நடைமுறை உளவியல் (Applied psychology), எனப் பல பிரிவுகள் எழுந்தன.

உளவியல் வளர்ச்சியானது பலவகையான பிரச்சினைகளை தெளிவாகவும் காத்திரமான முறையில் அறிந்து கொள்ளவும் சிக்கல் நிறைந்த வாழ்க்கை நடத்தைகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் அதன் வழி ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் வாய்ப்பளித்தது.

உளவியல் விஞ்ஞானமானது மனப்போக்கிணையும், நடத்தைகளிணையும் விஞ்ஞான முறைகளுக்கூடாக புரிந்து கொள்ள வழிகாட்டிற்று. இதன்வழி நிய உலகில் இப் புரிந்ததன் மைக்கேற்பச் செயற்படவும் உதவுவதாயிற்று. உளவியலாளர்கள் நடைமுறையில் எழும் பிரச்சனைகளுக்கு உளவியல் ஆய்வுவழி பெறப்பட்ட திறன்களையும், முடிவுகளையும் பொருத்திப்பார்க்க முற்பட்டனர். தொழிற்சாலை, கல்விச்சாலை, சூழல்களை மையப் படுத்தப்பட்ட மனிதநடத்தை, காவல்துறை, சிறைச்சாலை, விளையாட்டுச்சாலை போன்ற பல்நிலைகளிலும் உளவியல்களது செல்வாக்கினைச் செலுத்தவல்லதென்பதனை தெளிவுபடுத்தினர். இதனடிப்படையில் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளை நடைமுறை உளவியலானது தீர்வுகாண்பதற்கு முற்பட்டதெனலாம்.

Reference:

- Feldman, R.S. Understanding Psychology, The Mc Graw Hill Company, North America, 1997
- Hilgard, E.R Introduction to Psychology, Harcourt Brace & wood, New York, 1967
- Atkinson, R.C
- Morgan, C.T, Introduction to Psychology, Mcgraw Hill, New York, 1975

- Pettijohn, T.F, Psychology, A Concise Introduction, The Dushkin Publishing Group, U.S.A 1992
- Papalia, D.E Psychology, The McGraw Olds, S.W Hill company, 1988.
- Garrison, Mark Introduction to psychology, Macmillan McGraw Hill, New York, 1992
- Smith, B.D. Psychology, Science & Understanding McGraw Hill, 1998.
- சந்தானம், எஸ் கல்வி உளவியலும் கல்விச் சமூகவியலும், அமுத நிலையம் லிமிடெட், சென்னை, 1968.
- போவாஸ், ஜி.டி, பொது உளவியல் தொகுதி - 1, தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், 1971.

கல்வியும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியும்

- அருட்திரு.எஸ்.சி.ஜ. இராஜநாயகம்.

“கயிம் ஜினொட்” என்றவர் எழுதிய புத்தகத்தில் பின்வரும் வரிகள் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின. அதில் ஒரு தன்மை ஆசிரியர் பின்வருமாறு 2வது உலக மகாயுத்தத்தின் போது தான் அனுபவித்த அனுபவங்களைப் பகிர்கின்றார். “நான் நாசி சிறையில் இருந்து தப்பிப் பிழைத்தவன் - நான் கண்களால் கண்டவைகளை இனி ஒருபோதும் ஒருவரும் பார்க்கக் கூடாது. பலகோடி மக்களை அறைகளில் பூட்டி அதனுள் நச்சு வாயுவைச் செலுத்திக் கொன்றொழித்தனர். இதனைச் செய்தவர்கள் நன்றாகப் படித்த பொறியலாளர்கள் இவர்கள் தான் நச்சுவாயு அறைகளை அமைத்துக் கொடுத்தனர். சிறுவர்களை நஞ்சூட்டி மருத்துவ டாக்டர்கள் கொன்றனர் - நன்றாகப் பயிற்றப்பட்ட தாதியர்கள் குழந்தைகளைக் கொன்றனர். பள்ளிக்கூடத்திலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், பெண்களையும், குழந்தைகளையும் சுட்டுக் கொன்றனர். மாணவர்கள் மனிதத்தைப் பேணும்படி நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன் - கல்வியில் உங்களுடைய முயற்சி படித்த அரக்கர்களை கொலை வெறிபிடித்தவர்களை உருவாக்காமலும்: பார்த்துக் கொள்ளுங்கள், வாசித்தல், எழுதுதல், எழுத்துக் கூட்டுதல், சரித்திரம், கணிதம் என்பன மாணவர்களை “மனிதர்கள்” ஆக்குமேயானால் அவைகள் மிகவும் முக்கியமானவை” என்று முடிக்கிறார்.

நாம் உலகில் எல்லாவற்றையும் மக்களுக்கு கற்பிக்கின்றோம் - ஆனால் மிகவும் முக்கியமானதைக் கற்பிப்பதில்லை - அது தான் “வாழ்வு” இதைப்பற்றி ஒருவரும் கற்பிக்கிறதில்லை. ஒவ்வொருவரும் அதைப்பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றோம். நாம் மனிதராக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஒருவரும் கற்பிப்பதில்லை - நாம் மனிதராக இருப்பதன் அர்த்தம், மனிதனின் மாண்பு பற்றி எவரும் சொல்லித்தருவதில்லை இவைகள்பற்றி இயல்பாகவே மனிதர் அறிந்திருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

“எமது கல்வியில் வாசிக்க, எழுத, கணக்குப்பார்க்க உச்சரிக்க, எழுத்துக் கூட்டுவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. அதையும் மாணவர்கள் மிகவும் நன்றாக செய்கின்றனர். ஆனால் எமது கல்வி மனிதத்தை உருவாக்குவதில் மிகுந்த தோல்வியைக் கண்டுள்ளது.” என்று லெயோனாட் சில்பெர்மான் கூறுகின்றார் இதில் உண்மை இருக்கின்றது. எங்கே தவறு இருக்கின்றது? பானையில் இருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும், கல்விப்பணியில் ஈடுபடுபவர்கள் நல்லவர்களாக, உணர்வுள்ளவர்களாக, தனித்துவ முடையவர்களாக, நல்ல ஆளுமை படைத்த திறமையுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும், இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களையே கொடுத்துப் பகிரக்கூடியவர்களாக இருப்பர். சிந்தித்துப் பாருங்கள் ஒருவருக்கு ஞானம் இல்லை என்றால் அவர் அறிவின்மையைத்தான் கொடுப்பார். ஒருவரிடம் மகிழ்ச்சியில்லை என்றால் அவரால் மனமுடைந்த நம்பிக்கையைத்தான் கொடுக்கமுடியும். ஒருவரிடம் கதந்திரமில்லையென்றால் அவர் மற்றவர்களை கூண்டிலேதான் அடைப்பார். நாம் வைத்திருப்பவைகளைத்தான் எம்மால் கொடுக்கவோ, பகிரவோ முடியும், நாம் வைத்திருப்பவைகள் இதனால் தான் அடத்தம்பெறும், உருவாக்கம் கொடுக்கின்றவர்கள் நல்ல பண்புகளை, மனிதத்தைக் கொண்டிருந்தால்தான் அவர்கள் மாணவர்களுக்கு வழங்கமுடியும். எமது கல்வியில் இன்னுமொரு அம்சம் கவலையளிக்கின்றது, கற்பிப்பவர்கள் மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு, உதாரணமாக ஒரு ஆசிரியர் “நாம் இன்று ஒரு மரத்தை வரைவோம்” என்று கூறிக் கொண்டு ஒரு “புல்லை” கரும்பலகையில் வரைந்து “இந்த மரத்தை நீங்களும் வரையுங்கள்” என்று கூறுகின்றார் என வைத்துக் கொள்வோம், மாணவர்கள் எல்லோரும் அதை வரைகின்றனர். ஆனால் ஒரு மாணவனின் மனதில் பெரிய தொகு குழப்பம் - கரும்பலகையில் இருப்பது மரமா? புல்லா? என்பது “புல்” என்று கூறினால் புள்ளிகள் கிடைக்காது. இது “மரம்” தான் என அவனும் வரைகின்றான். ஆகையால் கல்வி என்பது சில தரவுகளை மாணவர்களுக்குத் திணிப்பது அல்ல மாறாக ஒருவருடைய தனித்துவத்தை அவர் கண்டுகொள்ள உதவ வேண்டும். முதலில் கற்பிப்பவர்கள் இதைக்கண்டு, பின்பு பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் தனித்துவத்தைக் காண உதவ வேண்டும். “EDUCATION” என்ற ஆங்கிலச் சொல் லத்தின் மொழியில் “EDUCARE” என்ற

சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது. இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் “வழிகாட்டுதல்” என்பது பொருள். எனவே நாம் படிப்பிக்கின்றோம் என்பது பொய் மாறாக நாம் வழிகாட்டுகின்றோம் என்பது தான் உண்மை. இந்த வழிகாட்டுதல் மூலமாக மாணவர்களின் தனித்துவங்களை அடையாளம் காணவும், அவைகளைப் பாராட்டி வளர்க்கவும் உதவ வேண்டும். இதனால் மாணவர்களின் மகிழ்ச்சியைக் கூட்டுகின்றோம், அவர்களது படைக்கும் ஆற்றலை வளர்க்கின்றோம்.

ஆனால் இன்றைய நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. கல்விக் கூடங்களில் அன்பு வற்றிப்போய், மனிதம் தோற்றுப் போயும் உள்ளது. மாணவர்களின் தனித்துவங்களைப்பற்றி. அக்கறை கொள்ளாது. “நான் செய்வதுபோல நீயும் செய் நான் சொல்பவற்றை நீ கிளிப்பிள்ளையைப் போன்று சொல்” என்ற மனோபாவம் மாணவர்களின் ஆற்றலை அழிக்கின்றது.

முயல், புறா, மீன், அணில், வாத்து, சுண்டெலி என்பன ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைத்தன - அதில், நீச்சல், மரம் ஏறுதல், நிலத்தில் புற்றெடுத்தல் என்பன பாடங்கள் ஆகின - அவைகள் விட்டபிழை என்னவென்றால், எல்லாரும் எல்லாப் பாடமும் செய்ய வேண்டும் என்பதே. எனவே முயல் பறக்கும் பாடம் எடுத்துப் பறக்க முயற்சி எடுத்தது. அதை மரத்தில் ஏற்றிவைத்துப் பற என்று எல்லாரும் கத்தினார். முயல் பாய்ந்தது ஆனால் தொப்பென்று கீழே விழுந்து காலை உடைத்துக் கொண்டது. அது ஓட்டத்துக்கு 100 புள்ளி எடுத்திருக்கும் ஆனால் ஓட்டத்திற்கு பூச்சியம் பெற்றது பறப்பதற்கு முயற்சி எடுத்ததால் அதற்கு 20 புள்ளிகள் கொடுக்கப்பட்டது. அதே போல் புறா நிலத்தில் புற்றெடுக்க முயன்று தனது இறகுகளை உடைத்துக் கொண்டது. பறத்தலுக்கு 100 புள்ளி பெற வேண்டிய புறா பூச்சியமே பெற்றது. புற்றெடுக்கும் முயற்சிக்கு 20 புள்ளி பெற்றது. இது ஒரு உருவகக் கதையாக இருப்பினும் இன்று நடைமுறையில் கல்வி இந்த நிலையில் தான் உள்ளது. இது எல்லாருக்கு பிழை என்று தெரியும். ஆனால் இது பற்றி ஒருவரும் ஒன்றும் செய்வார் இல்லை. - மாணவர்களின் விரக்திக்கு இது ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. - எமது படிப்பு முடிவில் நாம் சில வேளைகளில் புத்தக அறிவில் வளர்ந்தவர்களாக, விரக்தியுள்ளவராக, சுகவீனம் உள்ளவர்களாக, கண்

இருந்தும் குருடர்களாக, காதிருந்தும் செவிடர்களாக கல்விக் கூடங்களை விட்டு வெளிவருகின்றோம்.

இங்கு ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்ற மனப் பாங்கு மாணவர்களுடைய தனித்துவத்தை மழுங்கடிக்கின்றது. இவ்வுலகில் பிறக்கும் மனிதர்கள் அனைத்தும் தனித்துவம் உடையவர்கள், ஒவ்வொருவரும் தனக்கே உரிய பண்புகளும், ஆற்றல்களும், திறமைகளும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒவ்வொருவரையும் தனக்கேயுரிய ஆற்றல்களையும், திறமைகளையும் பண்புகளையும் கண்டுபிடிக்க இனங்காணவைத்து அவர்களை தட்டிக் கொடுத்து வளர்க்க உதவ வேண்டும். இப்படிச் செய்யாத போதும் ஒருவரின் வாழ்வின் வளர்ச்சி தடைப்படுகின்றது. காந்ல் றொஜர்ஸ் “ஒவ்வொரு மனிதனும் முழுமை பெற விரும்புகின்றான்” என்றார். முழுமையை அடைய தடைகள் வருகின்ற போது ஒருவர் பலவாறான பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகின்றார். வன்முறைகள், பிறழ்வு நடத்தைகளும் இங்குதான் தோன்றுகின்றன. இந்த உலகை ‘தாம் ஒரு அழகான பூந்தோட்டமாக பார்க்க வேண்டும். இந்த பூந்தோட்டத்தில் ஒரே ஒரு வகை பூ / மலர் மட்டுந்தான் இருப்பதென்றால் அது அழகாக இருக்காது. இந்தப் பூந்தோட்டத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு தனித்துவமான பூ / மலர் இதை உணர்ந்து நாம் கல்வியை மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

இப்படியாக இந்த உலகில் வாழுகின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வுலகத்திற்கு தாம் வழங்க வேண்டியது என்ன என்பதை அறிந்து செய்யும் போது இந்த உலகில் எல்லோரும் சமாதானமாக அமைதியாக அன்பாக வாழும் நிலை ஏற்படும்.

மாணவரிடமிருந்துகிடைக்கக்கூடிய தீர்வுக் களமாக பாடசாலைகளின் உருவாக்கம்.

- கு.சண்முகதாசன்.

மாணவர்களுடைய ஆளுமை விருத்திக்கான முதந்தர
களும் பாடசாலையாகும். சிக்கலடைந்துள்ள இன்றைய சமூக
அமைப்பில் பாடசாலைகளின் பொறுப்பு பெரிதாகிவிட்டது. அப்பணி
யைச் சரிவர ஆற்றும் தகைமைகள் அதிகரிக்கப் படுவேண்டும்.
இந்நோக்கிலேயே கல்வியமைச்சின் கற்று நிருபம் இல: 2001/16
இலக்கையின் சகல பாடசாலைகளிலும் ஆலோசனை நிகழ்ச்சித்
திட்டங்களை அமுல் நடத்துதல் பற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
உளம், உடல் சார்ந்த பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் பாடசாலைச்
சிறார்களுக்கு கல்விக் குறிக்கோள்களை எத்துவதற்கு மாறான
தடைகளைக் குறித்து வெற்றிகரமான கல்விச் செயற்பாட்டின்
பூரண வாய்ப்புக்களை வழங்குவதே இதன் குறிக்கோளாகும்.

“பாடசாலை ஒரு முன் மாதிரிச் சமூகம்” என்பது சமூக
வியலாளர் ஒட்டாவேயின் கருத்து. சமூகம் எதிர்நோக்கும்
பிரச்சினைகளை, சவால்களை எதிர்கொள்ள, முடிவெடுக்க
மாணவர்களை தயார்ப்படுத்துவதுதான் பாடசாலையின் பணி.
ஆனால் தற்போதைய சூழலில் பல்வேறு தரப்பட்ட பிரச்சி
னைகளுக்குள்ளான நிலையிலேயே மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு
வருகிறார்கள். பரஸ்பர அன்பு செலுத்தும் நிலையை இழந்த
குடும்ப உறுப்பினர்கள், வாழ்க்கைப் பாதுகாப்பற்ற அச்சந்தரும்
சூழல், பாடப்பரப்பை அளவிற்கதிகமாகச் சுமத்தும் பாடசாலைச்
சூழல் இவற்றின் தாக்கத்தால் மாணவர்கள் அவதியறுகின்றனர்.

போர்ச் சூழல் மிகவும் பாதகமான மனத்தாக்கத்தை
ஏற்படுத்தியுள்ளது. மனத்தாக்கங்களிலிருந்து மாணவர்களை
விடுவித்து கற்றலில் முழுமையாக மாணவர்களை ஈடுபடுத்தி
ஆளுமை விருத்தியினை வழங்கவேண்டியது பாடசாலையின்
பாரிய பொறுப்பாகும். பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறும் மாண
வர்கள் முன்மாதிரியான சமூகமொன்றின் உறுப்பினர்களாக
அமையவேண்டியது பாடசாலையின் கடமையாகும். ஆனால்
இன்றோ பாடசாலை பல்வகைப் பிரச்சினைகளுக்குரிய களமாகி,

மாணவர்களது கற்றல் நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதில் தவறிழைக்கிறது என்பது பகிரங்கமான குற்றச்சாட்டாகும்.

பாடசாலை சமூகத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய நிறுவனம் என்ற நிலையை இழந்து வருகிறது. பொதுவாக பாடசாலை மாணவர்கள், பாடசாலையுடன் இணைந்து ஈடுபாட்டுடன் இயங்கும் சூழ்நிலை அருகிவிட்டது. பாடசாலைச் சொத்துக்களை பேணும் நிலையில் மாணவர்கள் இல்லை. வன்முறை நாட்டம், பிறரை இம்சித்தல், அவதூறு பேசல், ஆசிரியரை மதிக்காத தன்மை, பெற்றோரது உணர்வுகளைப் புரிந்து நடக்காத தன்மை, பொறுப்புணர்ச்சியின்மை இவைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் தலை விரித்தாடுகிறது. இந் நிலையில் பாடசாலைகள் சமூக முன்னேற்றத்தைப் பேணும் நிலையை இழந்து வருகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு வலுபெற்று வருகிறது. பாடசாலை மீது சுமத்தப்படும் இப்பாரிய குற்றச்சாட்டை செயலிழக்கச் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு பாடசாலையுடன் தொடர்புடைய அனைவரையுஞ்சாருகிறது. ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் ஒருங்கிணைந்து விழிப்புடன் செயற்பட வேண்டிய தேவை மிகுந்துள்ளது. பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தின் தலைவர் என்ற வகையில் அதிபரே இத்தகைய செயற்பாட்டை முன்னெடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்கின்றார். அதிபரது முகாமைத்துவப் பணியில் இன்று முதன்மை பெற வேண்டியது, வழிகாட்டலும் ஆலோசனை வழங்குதலும் தொடர்பான நுட்பங்கள் பற்றிய தேர்ச்சியாகிறது.

மாணவர்களது பிரச்சினைகளை அணுகித் தீர்க்கவும், பெற்றோருடைய பூரண ஒத்துழைப்பைப் பெற்று, ஆசிரியரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் அதிபரே முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் பெரும்பாலான ஆசிரியர்களும் மனச்சிக்கலடைந்தவர்களாகவும், உள் நெருக்கீட்டிற்குட்பட்டோராகவும் செயற்படுகின்றனர். ஆசிரியர்கள் கற்பித்தல் பணியில் இடர்படுகின்றனர். மாணவர்கள் கற்றலில் எதிர்நோக்கும் தடைகளை அகற்றாது வெறுமனே பாடங்களைக் கற்பிக்கின்றனர். மாணவர்களது இடர்பாடுகளைக் களைந்து, கற்றல் விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் வழிகாட்டல் நுட்பம் பற்றி அறிந்திருந்தும், அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் செயற்றிறனை ஆசிரியர்கள் இழந்துள்ளனர். கணிப்பீடு, தொடர்மதிப்பீடு, செயற்றிட்டம் என்ற புத்தாக்கச் செயற்பாட்டினை வேலைப்பளு என மனதிற கொள்கின்றனர். மாணவருக்கு நலன்விளைவிக்கும் செயற்பாடுகளை இனங்காண மறுக்கு மளவிற்கு ஆசிரியர்களது மனோபாவம் இருடைந்துள்ளது. இது

னால் வகுப்பறையை நிதானமாக அவதானிக்கவும், மாணவர்களது பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு செயற்படவும், வழிநடாத்தக் கூடிய எவருக்கு அதிபர் செயற்பாட்டு நுட்பம் வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும்.

இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் அதிபர்கள் பெற்றிருந்த சமூகமுதன்மை இன்று அகன்றுவிட்டது. அன்று உரிய சமூக முதன்மை அதிபர்களுக்கு முழுமையாக அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அதிபர்கள் தந்துணிவோடும், சுயகௌரவத்தோடும் தலைமைத்துவ செயற்பாட்டுடனும் பாடசாலைகளை வழிநடத்தினர். நிர்வாகப் பரவலாக்கல் என்ற சமீபகால முன்னெடுப்புக்கள், அதிபர்களது முதன்மையை அறவே நீக்கி விட்டது. அதிபர்கள் கல்வி நிர்வாகிகள் என்போர் முன்னிலையில் தலைசாய்ந்து, வகைகூறும் தகைமை யிழந்த அவலநிலை தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. வகை கூறுதல் (Accountability) என்பது தனது செயல்களுக்குதானே தீர்ப்பு வழங்கும் சுயாதீன செயற்றிறன் ஊக்கல் நடைமுறையாகும். அதிபர் என்ற தனித்துவம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டு, அதிபர்களும் ஆலோசனைச் சேவைக்குட்படுத்தப்படும் இழிநிலை தோற்றியுள்ளது. இந்நிலையில் பாடசாலைகள் செயலிழந்து போவதில் ஆச்சரியமில்லை. இதனை நன்குணர்ந்தே கல்வியலாளர்கள் அதிபர்களது சுயாதீன முகாமைத்துவம் (School Boss Management) பற்றி முன்மொழிந்துள்ளனர். பாடசாலைகளில் வழிகாட்டலும் ஆலோசனைச் சேவையும் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டின், அதிபர்களது சுயாதீன முகாமைத்துவம் பேணப்பட வேண்டும். ஒரு கால கட்டத்தில் பாடசாலையை சூழவுள்ள முழுச் சமூகத்திற்கும் அதிபர்கள் ஆலோசகர்களாக (Counsellors) விளங்கினர்.

மனித உயிரி கணிப்பை வேண்டும் உளத் தேவை கொண்டது. பாடசாலை மாணவன் பெற்றோராலும், ஆசிரியர்களாலும், சகபாடிகளாலும் நன்கு கணிக்கப்பட்டபின் அவன் பிரச்சினைக்காளாக வேண்டிய நிலை உருவாகமாட்டாது. மாணவர்கள் வன்முறை நாட்டமுடையவராவதற்கு கணிப்பின்மையே காரணமாகும். பெற்றோர்கள் போதியளவு அன்பும், அக்கறையும் மிகுந்த உள்பாதுகாப்பை வழங்குவதில்லை. இதனால் மாணவர்கள் உளம் ஈரத்தன்மையை இழந்து, வரண்டு வன்முறை நெஞ்சமுடையதாகிறது. இன்றைய சமூக அமைப்பில் வன்முறையாளர்களே ஆற்றலும், பயன்பாடுடையவராகவும் கணிக்கப்படுகின்றனர். இத

னால் மாணவர்கள் சூழலின் செல்வாக்கினால் வன்முறை நாட்ட முடையவராகின்றனர். அவர்களது இயல்பான ஆளுமை பாதிக்கப் படுகின்றது. இதனால் பாடசாலைகள் விருத்திக்களமாக செயற்பட முடியாது இடர்படுகின்றன.

சாதாரணமாகவே பாடசாலை சமூகக் கணிப்பை இழந்துள்ளது. ஆனால் பாடசாலையின் செயற்பாடுகள் நடைமுறையில் இயல்பாகவே உள்ளன. பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளது பாடசாலை அனுமதியில் தெளிவான குறிக்கோளுடன் செயற்படுவ தில்லை. பாடசாலைகள் பற்றி தப்பெண்ணம் (Prejudice) உடைய வர்களாக விளங்குகின்றனர். கற்பித்தல் பணியில் வெற்றிகரமான தன்மையிலிருந்து விலகிய பாடசாலைகளை முதன்மை வாய்ந்தவை என்று சமூக தப்பெண்ணத்தால் தேர்வு செய்கின்றனர். தமது பிள்ளைகளை இங்கு அனுமதிக்க விரும்பி, அதற்காகப் போராடி தமது சிறார்களின் மனதில் குழப்பநிலையை உருவாக்குகின்றனர்.

ஆகவே பாடசாலையின் உண்மைச் செயற்பாடுகள் பற்றி பெற்றோர் மத்தியில் விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும். பாடசாலை அமைவிடத்திற்கான சமூக நிறுவனம் என்ற செயற்பாட்டை அங்கீகரிக்க வேண்டும். மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் பாடசாலையை விளங்கிக் கொண்டு செயற்படும் போதுதான் அது மாணவர்களின் கற்றலுக்குகந்த சூழ்நிலையில் செயற்பட்டு மாணவர்களது ஆளுமையை வளர்க்க முடியும். பரீட்சை முடிவுகளை மட்டும் கொண்டு பாடசாலையை மதிப்பிடும் செயற்பாடு இன்றுவரை வலுவழிக்கவில்லை. ஆனால் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் பாடசாலையைவிட்டு வெளியேறும் மாணவர்கள் எத்தகையவர்களாக வெளியேற வேண்டும் என்பது பற்றியே ஆழ்ந்த கவலை தெரிவிக்கின்றது.

வழிகாட்டலும் ஆலோசனைச் சேவை பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் உளநலம்செறிந்த, சமநிலை ஆளுமையுடையோரை பாடசாலைகள் தரவேண்டும் என்பதே யாகும். ஆசிரியர் மாணவர் ஒவ்வொருவரிடத்தும் ஒருவகையான வளர்ச்சிக் கருமொன்றினைத் தோற்றுவிக்கிறார். மாணவர்களது உளவளர்ச்சியென்பது பெரும்பாலும் பின்பற்றுதல் (Imitation) ஊடாக நிகழ்கிறது. ஆசிரியர் திட்டமிட்ட உளவளர்ச்சி செயற்பாட்டினை மாணவரிடத்தே தோற்றுவிக்கும் பொருட்டே ஆலோசனைத் தொழில்நுட்பம் திட்டமிடப்படுகிறது. பாடப்பொருளை வழங்

குவதனூடாக மாணவனை ஆளுகை விருத்தியின்பால் ஈடுபடுத்தவே இது வழிசெய்யும்.

தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கும் பாடசாலைக்குமிடையேயான செயற்பாடுகளில் பாரிய வேறுபாடுகளுண்டு என்பதை சமூகம் நன்கு புரிந்து கொள்ளவில்லை. பாடசாலை முறைசார்ந்த அமைப்பு அதன் கட்டமைப்பு வலுவானது. சமூகத்தின் தவறான விளக்கத்தால், பாடசாலைகளின் கட்டமைப்பு நலிவடைந்த போதிலும், மாணவஆளுமை வளர்ச்சியில் பாடசாலையின் செல்வாக்கு இன்னமும் வலுவிழக்கவில்லை. நவீன நடைமுறைகளுக்கேற்ப பாடசாலைகளின் புத்துயிருட்டும் செயற்பாடுகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. வகுப்பறைச் சூழல், கற்பித்தல் நடைமுறைகள், மாணவர் மதிப்பீடுகள், இணைப்பாடவிதானக் கருமங்கள் இவற்றில் பல்வேறு நவீன அம்சங்கள் புகுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக்கான ஆழ்ந்த வலிய செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் பாடசாலையை உயிர்ப்பிக்கும், மீட்புப் பணிகளாகும். பாடசாலை என்ற விருட்சம் சமூகம் என்ற தளத்திலேயே வேர் பரப்புகிறது. ஆனால் முழுச் சமூகமுமே பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிப் பணியில் பங்களிக்கும் நிலை தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.

உலகின் வேகமான வளர்ச்சிப் போக்கினால் மனித சமூகம் பல்வேறு தாக்கங்களுக்குட்பட்டுள்ளது. நெருக்கடியான சூழலால் யாவரும் நெருக்கீட்டிற்காளாகியுள்ளனர். இதனால் வழிகாட்டல் ஆலோசனைச் சேவை நன்கு திட்டமிடப்பட்டு பாடசாலைகளில் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். உளவளமுள்ள மனித சமூகத்தை தோற்றுவிக்கும் களமாகப் பாடசாலை செயற்பட வேண்டும். மாணவர் பிரச்சினைகளின் தீர்வுக் களமாகப் பாடசாலை என்ற நிறுவனத்தினால் மட்டுமே வெற்றிகரமாகச் செயலாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தும் பணியே ஆலோசனைச் சேவை நிகழ்ச்சித்திட்ட முன்னெடுப்பாகும்.

மனித மேம்பாட்டில் கல்விசார் விழுமியங்கள்

- ப. கோபாலசுப்ரமணியன்

மனிதன் தன்னை நிறைமனிதனாக உருவாக்கிக் கொள்ள உதவும் சாதனங்களுள் கல்வி முக்கியத்துவமுடையது. கற்றால் மட்டும் போதாது, கற்ற வழியில் ஒழுக்கதல் வேண்டும் என்பதே வள்ளுவர் காட்டும் கல்விக் கோட்பாடு. இதனை,

**“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நற்க அதற்கு தக.”**

என்ற குறள் மூலம் உணரலாம்.

இவ்வகையில் மனித விழுமியங்களை வளர்த்தெடுப்பதில் கல்வியின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மனிதன் பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழ்வதற்கும், சமூகத்தில் படிப்படியாக தனது ஆளுமையை வளர்த்தெடுப்பதற்கும் கல்வியே உதவுகின்றது. எனவே தான் எத்தகைய எல்லையோ, வரையறையோ இல்லாத கல்வியை ஒருவன் வாழ்நாள் முழுவதும் பேணுவதோடு கற்றுக் கொண்டே இருத்தலும் வேண்டும். கற்க மறுப்பவன் வாழ மறுப்பவனாகின்றான் என்பது அனுபவ வாக்காகும். நிகழ்காலம் என்பது கடந்த காலத்தின் விளைபொருளாகவும், எதிர்காலத்திற்குரிய விதையாகவும் அமைவதால் மனிதன் தான்வாழும் காலத்திலேயே கல்வியின் வழி வாழ்க்கைக்குரிய மனித விழுமியங்களை விருத்தி செய்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாகின்றான். எனவேதான் ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வியறிவு வரும்பிறப்புக்களிலும் சென்று பாதுகாக்கும் சிறப்புடையது என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை,

**“ஒருமைக் கண் தான்கற்ற கல்வீ ஒருவர்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”**

என்ற குறள் வழி வற்புறுத்தியுள்ளார்.

மனிதன் மனித வடிவில் வாழ்ந்திருந்தால் மட்டும் போதாது, எவ்வெவ் வகைகளில் அவன் தன்னை மேலானதாக மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இவ்வகையில் எல்லா நிலைகளிலும் நிறைவு பெற்றவனே ஒழுக்க

கத்திலும், ஆத்மீக சாதனையிலும் வெற்றி பெறக் கூடியவனாவான். இவ்வகையில் நல்ல வகையில் சிந்தித்துச் செயற்படுவது அவசியமாகும். இதற்கு கல்வியே உறுதுணையாகும்.

மானிடத்தின் மேம்பாடு பற்றி பேசமிடத்து மானிடம்
என்னும் கோட்பாடு பற்றி சிந்திப்பது பொருத்தமாகும்.
மானிடத்தின் தன்மையைக் கொண்டு - பலர்
வையத்தை ஆள்வது நாம் கண்ட துண்டு
மானிடத் தன்மையை நம்பி அதன்
வன்மை யினாற் புகழ் வாழ்வு கொள் தம்பி

என இளந்தலை முறையினரை
பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். ஆங்கிலத்தில்
இன்று "Humanism" என்ற சொல் பரவலாகப் பயன்படுத்தும்
படுகின்றது. மனித நேயம், மனிதம் என இச் சொல்லுக்குப் பொருள்
கூறப்படுகிறது. அறிஞர் சிலர் இதனை "மானிடக் கோட்பாடு" என
விளக்க முற்பட்டுள்ளனர். அப்பொருள் மனிதன் சார்ந்த
அனைத்தையும் உட்கொள்ளும் தத்துவமாக பரிணமிப்பதை நாம்
அறிந்து கொள்ளலாம். இதனைப் பற்றி பிட்ஸிமன்ஸ் (M.A
Fitzimons) என்ற அறிஞர் கூறும் கருத்து சிந்தனைக்குரியது.

மானிடக் கோட்பாடு என்பது மனிதனை மெய்யான
மனிதத்துவம் உள்ளவனாக ஆக்குவதிலும்
கியற்கையிலும் வரலாற்றிலும் நிறைந்துள்ள
அனைத்துக் கூறுகளிலும் பங்குகொண்டு மனிதன்
தன் உண்மையான மகத்துவத்தை எய்துவதிலும்
அமைந்துள்ளது.

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலை நாட்டுச்
சிந்தனையாளர்களும், கீழைத்தேய சிந்தனையாளர்களும் மானிடத்
தை அடையாளம் காணும் முயற்சியில் ஆழ்ந்த கருத்து
செலுத்தி வந்துள்ளனர். மனிதன் இருக்கும் உலகத்தின் மீது கவ
னம் செலுத்தி மனிதனை உலகத்துக்கு நிகராக பெரிதாக்கிக்
காண்பதும், மானிடக் கோட்பாட்டின் பாற்படும். மனித உலகத்திற்கு
நிகராக உயர்வடைய மனித விழுமியங்களே காரணமாகின்றன.
இத்தகைய விழுமியங்களை வளர்த்தெடுப்பதில் கல்வியின் பங்கு
அளவிடற்கரியது.

மனித விழுமியங்களை வளர்த்தெடுப்பதில் தடையாக இருக்கும் சக்திகளை அதாவது நீதியீனம், பொய்மை, அவா, அழுக்காறு, ஒழுங்கீனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் காரணங்களைக் கண்டு வெற்றி பெறுவதிலேயே இந்திய மரபு சார்ந்த மானுடத்தின் இலட்சியமாக அமைந்ததோடு ஆசிரிய மாணவ உறவு அதனையே நோக்கமாகக் கொண்டமைந்தது. உடனடிக்கடமைகளைச் செய்ய உடனடியாகத்தயாராகும் பண்பை வளர்த்தெடுப்பதிலேயே இந்திய மரபில் அமைந்த குருகுலக்கல்வி முறை அமைந்தது. கல்வியினால் ஒருவனிடத்து நல்ல பண்புகள் சித்திக்காத விடத்து அவன் பெற்ற புலமையும், பாண்டித்தியமும் பட்டங்களும் பயனற்று விடுகின்றன. அறப்பண்புசார்ந்த கல்வி கேள்விகளினாலே மனித விழுமியங்கள் போற்றத் தகுந்தவையாக உள்ளன. மாணவர்கள் கற்கும் கல்விக்கும் அவர்கள் சார்ந்துள்ள பண்பாட்டிற்குமிடையே உள்ள இடைவெளியைக் குறைப்பதிலேயே அவர்களது முயற்சி தங்கியுள்ளது. பண்பாடு இல்லாத புலமை பெறுமதியற்றது. கல்வியும் பண்பாடும் ஒன்றிணையும் நிலையிலேயே மனித வாழ்வு நிறைவு பெறுகின்றது. இந்தியப் பண்பாட்டினதும், ஆன்மீகச் சிறப்பினதும் மதிக்க முடியாத விழுமியங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு கல்வியே அருந்தனமாக விளங்கி வந்துள்ளது. இவற்றின் வழி பொறுமை, விட்டுக்கொடுத்தல், சாந்தி, அடக்கம், அமைதி, ஒழுக்கம், விநயம், சத்தியம், தர்மம், நல்வாழ்க்கை நெறி, பணிவு ஆகிய விழுமியங்கள், இளைய தலைமுறையினரிடையே நிலைநாட்டப்பட்டன. வித்தியா என்பதிலுள்ள “வித்” என்பது ஒளியாகும். “யா” என்பது தருவதைக் குறிக்கும். எனவே வித்தியா அல்லது கல்வி என்பது மனதிலும் நுண்மதிப்பரப் பிலுமுள்ள கரும்புள்ளிகள் மீது வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி ஒளிர்ச் செய்யும் முயற்சிகளைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். கல்வியானது ஞானம் நல்லொழுக்கம் என்பவற்றை உருவாக்கித் தரும் வகையில் பெறுபேறுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பலகாலம் கடின வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதாலேயே இது சாத்தியமாகும். இன்று எமது சமூகம் பல்வேறு நிலைகளில் முன்னேற்றம் கண்டு வரும் சூழ்நிலையில் இத்தகைய பண்பாட்டு நிலை சார்ந்த விழுமியங்களை மேம்படுத்தல் இன்றியமையாததாகும்.

இன்றைய நிலையில் மனங்களில் ஐக்கியப்பாடு, இயற்கை அன்பு, கூட்டுறவு ஆகிய பண்புகளே கல்வியின் உயர் விழுமியங்களாக சமூகத்தில் ஏற்கப்படுகின்றன. இன்றைய நிலையில் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள், கற்பிப்பதற்குரிய நிறுவனங்கள் முதலியவை கல்விச் செயற்பாடுகளில் பங்கு வகிக்கின்றன. கல்வியின் மூலம் சமூக இணக்கப்பாடு, சமாதான உணர்வு, சகோதரத்துவம் போன்றவையும் முன்னெடுக்கப்படுவதை உலகளாவிய கல்வியின் நோக்கங்களாக கருதுகின்றனர். எனவே வித்தியா என்று போற்றப்படும் கல்வியின் உயர் பயன்பாட்டையாவரும் பெறச் செய்வதே மேற்குறித்த கல்வி நிறுவனங்களின் இலட்சியங்களாக அமைதல் வரவேற்கத்தக்கதாகும். முதலாவதாக உலகியல் சார்ந்த கல்விநிலையில் திறன்கள், ஆற்றல்கள் என்பவற்றைக் கற்பித்தல், வாழ்க்கைக்குரிய தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு கற்பித்தல், வாழ்க்கைக்குரிய தகவல்களை வழங்குதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இரண்டாவது நிலையில் அறம், தெய்வீகம், சாந்தம், பொதுமை, புலக்கட்டுப்பாடு, நன்றியுணர்வு, கடவுள் பக்தி, சமூக உணர்வு, சமூக இணக்கம் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாக அமையும். குருகுலத்தில் மாணவர் தாம் கற்கவேண்டிய அறிவுத்துறைகளைக் கற்று வெளியேறும்போது அவர்களுக்கு கல்வியறிவு, ஒழுக்கநெறி ஆகியவற்றைப் புகட்டிய ஆசான் நல்லாசிகள் கூறுவார். அவ்வாறு நல்லாசி கூறும்போது வாழ்க்கையிலே கடைப்பிடிக்க வேண்டிய இலட்சியங்கள் நடைமுறைகள், மனோபாவங்கள் முதலியவற்றை விளக்குவார். அத்தகைய விழுமியங்கள் இன்றைய நிலையில் மாணவர்களுக்கு பெரிதும் தேவைப்படுவன. தைத்திரிய உபநிடதத்தில் இடம்பெறும் இச்சிந்தனைகள் மானுடத்தை மேம்படுத்தும் விழுமியங்களாக காலத்தால் அழியாத சிந்தனைகளாக அமைகின்றன.

“உண்மை பேசு, தர்மவழியில் நட, தற்கல்வி முறையினின்று (ஸ்வாத்தியயனம்) நழுவிடாதே, குருவுக்கு விருப்பமான தஷிணையைக்கொணர்ந்து கொடுத்து (அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட பின்னர்) சந்ததியாகிற நூலை அறுத்து விடாதே, சத்தியத்திலிருந்து மறந்தும் நழுவிவிடாதே, (ஆத்மஞானத்தை வளர்க்கும்) நன்முயற்சிகளினின்று மறந்தும் நழுவுதல் கூடாது, பெருமையுள்ளவற்றைப் போற்றுவதினின்று மறந்து

நழுவக் கூடாது, தேவர்களையும், பிதுரர்களையும் வழிபடும் காரியங் களிலிருந்தும் நழுவதல் கூடாது, தாயைத் தெய்வமாகக் கொண் டிரு, தந்தையைத் தெய்வமாகக் கொண்டிரு, அதிதியைத் தெய்வ மாகக் கொண்டிரு. குற்றமற்ற கருமங்கள் எவையோ அவையே சேவிக்கத் தக்கன. மற்றவை அன்று. எங்களது நன்னடத்தைகள் எவையோ அவையே உன்னால் பின்பற்றத் தக்கன, மற்றவை அன்று.

இத்தொடர் கல்வியின் உயர் விழுமியங்களையும் மானுட த்தின் மேன்மையையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. “நாமிருவரும் (குரு வும் சீடனும்) மிகுந்த வலிமையுடன் (கல்வி) பணி செய்வோமாக, எமது கல்வி “பயனுள்ளதாகவும் உத்வேகம் உடையதாக இருப்ப தாக” என்ற இலட்சியத்துடன் கல்விச் செயற்பாடுகள் அமைந்தன. நல்வாழ்க்கை, நல்லொழுக்கம், நல்லசிந்தனை, நல்ல சந்தர்ப் பங்கள் ஆகியவற்றைக் கல்வியின் மூலம் பெற்று அவற்றின் வழி வாழ்வதே உண்மையான கல்வியின் பெறுபேறாகும்.

Reference:

1. அஞ்ஞாதன், ஆன்மிகம் ஒரு சிந்தனை, குட்டிக்ஸ் பப்ளிகே ஷன்ஸ், சென்னை, 1998
2. உதயமூர்த்தி, எம். எஸ், எண்ணங்கள், வானதிபதிப்பகம், சென்னை, 1976.
3. சிற்பிபாலசுப்பிரமணியம், கம்பனில் மானுடம், வானதி பதிப்ப கம், சென்னை, 2002.
4. லொறேன் பறோஸ். (மொ.பெ சபா.ஜெயராசா) மனித விழுமியத்துக்கான சத்திய சாயிகல்வி, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா நிலையம், தாவடி 1992.
5. Srinibas Bhattacharya, Foundations of Education, Atlantic Publishers and Distributors, New Delhi, 2000.

பாடசாலைகளில் இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளினூடாக மனித விழுமிய மேம்பாடுகளைக் கற்பித்தல்.

- ஜெயலட்சுமி. இராசநாயகம்

மனித விழுமிய மேம்பாடுகளைக் கற்பித்தல் தொடர்பான பல கருத்துக்கள் இன்றைய கல்விச் சிந்தனைகளிலும், கலைத் திட்டம் தொடர்பான செயற்பாடுகளிலும் சிறப்பிடம் பெற்று வருகின்ற நிலையைக் காணமுடிகின்றது. மனித விழுமியக் கல்வியை அமுற்படுத்த வேண்டும் என்ற சிந்தனை இன்று கீழைத்தேய நாடுகளில் மட்டுமல்லாமல் மேற்கு நாடுகளிலும் மேலோங்கி வருவதனைக் காணமுடிகின்றது. ஒவ்வொரு நாடும், மக்களும் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு தரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குக் கல்வி மூலமே தீர்வைக் காணலாம் என்ற சிந்தனை அமைகின்ற போது அச்சிந்தனைக்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக அமைவது விழுமியக் கல்வி தொடர்பான கருத்துக்கள் ஆகும். சமுதாயத்திற்குரிய பல விழுமியங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினராகிய மாணவர்களிடம் உருவாக்குவதில் பாடசாலைகளின் பொறுப்பும், பங்கும் அதிகரித்துள்ளன. இன்றைய கல்விமுறையை நோக்கும் போது மாணவர்களிடம் அறிவை வளர்த்துச் செல்கின்ற அளவிற்கு மனித விழுமியங்களை வளர்ப்பதாக அமையவில்லை. ஆகவே கல்வியை வழங்கும் போது சமூக இயல்புகளுடன், சமூக அம்சங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி வழங்க வேண்டும். இல்லையானால் அக் கல்விமுறை தொடர்பாக எதுவித பயனும் கிடைக்காததுடன் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் சமூகவிரோதிகளாக மாறும் நிலை ஏற்படலாம்.

பாடசாலை என்பது கல்வி நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்தும் ஒரு நிறுவனம் ஆகும். பாடசாலைக் கலைத் திட்டமானது கற்றல், கற்பித்தல், கல்விப்புற செயற்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் கவனத்திற் கொண்டு உருவாக்கப்படுகின்றது. கலைத் திட்டம் கல்வி நடவடிக்கைகளை மட்டுமல்லாமல் மாணவர்களுடைய அனைத்து அனுபவங்களையும், செயற்பாடுகளையும் ஒன்று

திரட்டி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாக விளங்குகின்றது. ஆகவே சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற விழுமியம் சார்பான பல விடயங்களையும் மாணவன் முக்கிய பாடங்களி னூடாக மட்டுமல்லாமல், இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளி னூடாகவும், புறவேலைகள் மூலமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளும் வகையில் பாடசாலைக்கல்வி ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும்.

இன்று கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளையே முதன் மையாகக் கொண்டு கலைத்திட்டம் உருவாக்கப்படுகின்ற போதும் வகுப்பறைக்கு வெளியே இடம்பெறும் விளையாட்டுக்கள், விழாக் கள், கூட்டங்கள், பிரார்த்தனைகள், போட்டிகள் போன்றவைகளும் முக்கியம் பெறும் நிலையைக் காண்கின்றோம். ஆகவே நூலறிவை மட்டும் மாணவர்களுக்கு வழங்குவதை விடப் புறச்செயற்பாடுகளி லும் முழுமனதோடு விரும்பி ஈடுபடுகின்ற தன்மை மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களில் இடம் பெறும் இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகள் வகுப்பறைக் கற்பித்தலை மேன்மைப்படுத்த உதவு வதோடு மனித விழுமியங்கள் பற்றிய அறிவையும் மாணவர்க ளுக்கு ஊட்டுவதாக அமைகின்றது. இணைக் கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளாக நூல் நிலைய வாசிப்பு, விஞ்ஞான ஆய்வு கூடப் பரிசோதனைகள், செயற்றிட்ட நடவடிக்கைகள், மனையியல் பயிற் சிகள், விவசாயம், தொழில் முன்னிலைப் பாடங்கள், பாட மேம் பாட்டுச் செயற்பாடுகள், கைவேலை, தையல் பயிற்சிகள் போன்ற வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நூல் நிலையத்தை மாணவன் பயன்படுத்துகின்ற போது அங்கு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய பல ஒழுங்கு முறைகள் பற்றி ஆசிரியர்கள் போதியளவு விளக்கம் மாணவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். மற்றையவர்களுடைய செயற்பாட்டிற்கு எதுவித மான குறுக்கீட்டையும் ஏற்படுத்த முற்படாமல் இருக்கின்ற நிலையை அவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்துதலே ஒரு சிறந்த மனித விழுமிய மேம்பாடாகக் கொள்ளப்படலாம். நூல்களின் ஒழுங்கு முறைகள் பாடரீதியாக அவற்றின் வரிசை நிலைகள், நூல்களைப் பயன்

படுத்தும் முறைகள், அவற்றை இரவல் பெறும் முறை போன்றவைகள் பற்றிய விளக்கத்தை மாணவன் பெற்றிருக்க வேண்டும். நூல்களை வாசிக்கவும், குறிப்புக்கள் எடுக்கவும் தேவையான விடயங்களை ஆசிரியர்கள் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். சிறந்த கல்வியியலாளர்களின் நூல்கள், ஆன்மீக நூல்கள், வரலாற்று நூல்கள், நல்வழி நூல்கள், சமய நூல்கள் போன்றவைகளைப் பயன்படுத்தும் போது சிறந்த உயர்ந்த விழுமிய சிந்தனைகள் பல அவர்கள் மத்தியில் வளர்ந்து செல்கின்றன. இத்தகைய ஒழுக்க நிலைப்பாடுகள் தொடர்பாகச் சிறந்த மனப்பக்குவம் கிடைக்கின்றது.

ஒவ்வொரு மாணவனும் தன்னால் கற்கப்படும் பாடம் தொடர்பாக அவற்றைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து, கற்றலை மேம்படுத்த மேற்கொள்ளப்படும் பரிசோதனைகள், பயிற்சிகள், செயல் முறைகள், செயற்றிட்டங்கள் போன்றன இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. வகுப்பறைகளில் அல்லது ஆய்வுகூடத்தில், செயற்றிட்ட அறைகளில், கூடங்களில் இவை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும், உயிரியல், இரசாயனவியல், பௌதீகவியல் போன்ற பாடங்கள் விஞ்ஞான ஆய்வு கூடப் பரிசோதனைகளை உள்ளடக்கிய பாடப் பரப்புக்களாக அமைந்துள்ளன. இதேபோன்று மனையியல், விவசாயம், கட்டடமும் நிர்மாணமும் போன்ற பாடங்கள் உள்ளக, வெளிக் களப் பயிற்சிகளையும், செயல்முறைகளையும் கொண்டுள்ள பாடங்களாகும். இவைகளின் மூலம் கலைகள் பற்றிய விழுமிய சிந்தனைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்படுகின்றன. இத்தகைய கலைசார்ந்த விழுமியம் தொடர்பாக சித்திரம், சங்கீதம், நாடகமும் அரங்கியலும், நடனம், தொடர்பான பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. உடற்கல்வி மாணவனுடைய உடல் உள வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையான இணைப்பாடமாக அமைந்து விடுகின்றது. விளையாட்டின் போது பலவிதமான மனித மேம்பாடுகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய பாடங்கள் அனைத்தும் குழு உணர்வு, கூட்டுப் பொறுப்பு, தலைமை தாங்கும் பண்பு, மன்னிப்புக் கேட்கும் பழக்கம், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பக்குவம், மதித்தல், ஏற்றுக்

கொள்ளுதல், போன்ற சிறந்த பழக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்துடன் பயம், சோம்பல், வெட்கம், அறியாமை தாழ்வு மனப் பான்மை போன்ற தன்மைகளும் அற்றுப் போகும் நிலை உருவாகின்றது. இவ்வகையான இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகள் மாணவர்களின் சிந்தனை ஆற்றல், கற்பனை ஆற்றல், செயற்றிறன் போன்றவைகளைத் தூண்டி வளர்த்து விடுகின்றது.

பாடமேம்பாடு தொடர்பாக இன்று பாடசாலைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கிய ஒரு செயற்பாடகக் கல்விச் சுற்றுலாக்கள் அமைகின்றன. பல மாணவர்கள் பாடநூல்கள் தொடர்பான அறிவைப் பெற்றுள்ளார்களே தவிர சில விடயங்களை நேரில் பார்த்து அறிந்து அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நிலையை அடையாமல் உள்ளனர். ஆகவே நேரில் சென்று பார்த்து விடயங்களை அறிந்து கொள்ளும் போது கற்க வேண்டிய விடயங்களை மாணவர்கள் இலகுவில் புரிந்து கொள்கின்றனர். அனுபவத்தின் மூலம் கற்ற விடயங்கள் எப்போதும் மாணவனுடைய ஞாபகத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு பாடம் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் கல்வி சார்ந்த சுற்றுலாக்கள் பல்வேறு வகையான பயன்களை மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்றன. தாவரங்களின் அமைப்பு, வளரும் இடங்கள், மண்ணின் அமைப்பு, வளங்கள், மண் வகைகள் தொடர்பான பல விடயங்களை அத்துறைசார்ந்த மாணவர்கள் நேரடியான அனுபவத்தினூடாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். ஆலயங்கள் தொடர்பாக வரலாற்று உண்மைகள், நுண்கலைகள் தொடர்பான விளக்கங்கள், அங்கு இடம்பெறும் கிரியைகள், விழாக்கள் தொடர்பான விடயங்கள் போன்றவைகள் வரலாறு, சமயம் தொடர்பான நோக்கம் கொண்ட கல்விச் சுற்றுலாக்களின் மூலம் மாணவர்களால் அறியப்படுகின்றன. இவைகளின் மூலம் பலவகையான விழுமியங்கள் மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்படுகின்றன. தலைமை தாங்கும் பண்பு, பொறுப்புக்களைப் பகிர்தல், கட்டுப்பாடு தல், கீழ்ப்படிதல், குழுவாகச் செயற்படுதல் போன்ற நற்பண்புகள் மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன.

தொழில் சார்பான விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து சமூக, பொருளாதார, விழுமியங்களை வளர்த்துச் செல்லும்

வகையிலே பாடசாலையில் கற்பிக்கப்படும் வர்த்தகமும் கணக்கியலும் பாடம் அமைகின்றன. இப் பாடத்தைக் கற்கும் மாணவன் ஒருவன் இடைவிலகும் நிலையிலும் பயன் பெறுகின்றதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தொழில் சார்பான விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் மூலம் வாழ்க்கையின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குத் தொழிலின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்கின்றான். தொழிலின் மேன்மை மாணவனால் உணரப்படுகின்றது. தொழிலின் ஒழுங்குமுறை பற்றிய விழுமியக் கருத்துக்களை அவன் பெற்றுக் கொள்கின்றான். அத்துடன் பாடசாலையில் இடம் பெறும் தையல், மணையியல், சங்கீதம், நடனம் போன்ற பாடங்களும் மாணவர்களை ஒரு ஒழுங்குமுறையிலே வாழ்ப்பழக்குகின்றது. குறிப்பிட்ட விதிகளுக்கு அமைய வாழும் மனப்பக்குவத்தை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்துகின்றது. மாணவர்களைச் சரியான பாதையிலே நடக்கத் தூண்டுகின்றது. கலையின் மகிமை போற்றப்படுகின்றது. மாணவர்கள் மத்தியில் இரசனை உணர்வு மேலோங்குகின்றன. அவர்களுடைய எதிர்காலத்துக்குரிய தொழில் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன. இக்கலைகள் அன்பு, பரிவு, இரக்கம், கருணை, அறம் போன்ற பண்புகள் வளர்வதற்கு ஏதுவாக அமைகின்றன.

வகுப்பறையிலே கற்பிக்கப்படும் பாட அலகுகளுக்கு வெளியே பாடசாலைகளிலே மேற்கொள்ளப்படும் செயற்பாடுகளை புறக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள் எனலாம். இவை பாடசாலை ஒன்றின் பரந்த கலைத்திட்டத்தினுள் உள்ளடக்கப்பட்டாலும் பாட விதானச் செயற்பாடுகளுக்குப் புறம்பானதாக இருப்பதால் மட்டுமே புறக்கலைத் திட்டம் என்று கூறப்படுகின்றது. இவை மேலதிக கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளாகவே கருதப்படுகின்றன.

மாணவர்கள் காலை, மாலை ஒன்று கூடல்களின் மூலம் பொதுவான ஓர் இடத்தில் சேர்ந்து கொள்ளும் நிலை பாடசாலைகளில் காணப்படுகின்றன. இது நாளாந்தம் இடம் பெறும் வழமையான ஒரு செயலாகும். இந்த ஒன்று கூடல்கள் பெரும்பாலும் பத்து நிமிடங்கள் வரை நடைபெறுகின்றன. அரசு விதிமுறைகளிலும் இதற்கான நேர ஒதுக்கீடு பத்து நிமிடங்களேயாகும். இந்த நேரத்

தில் மாணவர்கள் தத்தமது மதவழிபாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இந்த நேரத்தில் உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. தொடருகின்ற கற்றல் நடவடிக்கையில் மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதற்கு முன்னேற்பாடாகவே இந்த உடற்பயிற்சி அமைகின்றது.

காலை ஒன்று கூடல்களில் சமயப் பிரார்த்தனைகள் முதலிடம் பெறுகின்றன. அதற்காக தனியிடம் ஒன்று ஒதுக்கப்பட்டு அது புனிதமான இடமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. சில பாடசாலைகளில் சிறுகோவில் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படும் வகையில் அமைந்துள்ளன. விசேட விழாக்களின் போது விசேட பூஜைகளும் நடைபெறுவதுண்டு. அதற்கான மதகுருமார்கள் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அக்காலங்களில் கூடுதலான நேரம் வழிபாட்டிற்காக ஒதுக்கப்படுகின்றது. பிரார்த்தனையைத் தொடர்ந்து அதிபரினால் பாடசாலை நடவடிக்கை தொடர்பான அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்படுவதோடு, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட முறையில் ஆசிரியர்கள் நற்சிந்தனை வழங்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. சில பாடசாலைகளில் மாணவர்களும் இச்செயற்பாட்டில் பங்குபற்றுகின்றார்கள். இந்த நற்சிந்தனையானது மாணவர்களின் நடத்தை மாற்றத்திற்கு முக்கியமான ஒரு நிகழ்வாக அமைகின்றது என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

சில பாடசாலைகளில் காலை ஒன்று கூடல்களை போலவே பிற்பகலில் பாடசாலை முடிவுறும் நேரத்திலும் மாணவர்கள் பொது இடத்தில் ஒன்று கூடுகின்றார்கள். அவ்வேளையில் குறுகிய நேரத்தில் சமய வழிபாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. இன்று அனேகமான பாடசாலைகளில் இறுதிப் பாடவேளை முடிவுற்றதும் ஒரு சில நிமிட நேரம் அமைதிப் பிரார்த்தனை இடம் பெறும். பாடசாலைக்கீழ்மும் மாணவர்களால் இசைக்கப்படும். இந் நிகழ்வுகளினூடாக விழுமியங்கள் பற்றிய அறிவு மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன.

பாடசாலைகளில் இடம்பெறும் மன்றச் செயற்பாடுகளும் விழுமியக் கல்வியை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் பெரும்பங்கு ஆற்றுகின்றன. இவை தான் மாணவர்களது பல்வகையான ஆற்றல்கள்,

திறன்களை விருத்தி செய்கின்றன. இணைக் கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளில் இவைகள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

- தமிழ் இலக்கிய மன்றம்
- ஆங்கில இலக்கிய மன்றம்
- உயர்தர மாணவர் மன்றம்
- விஞ்ஞான மாணவர் மன்றம்
- வர்த்தக மாணவர் மன்றம்
- கலைப்பிரிவு மாணவர் மன்றம்
- திரு இருதய ஆண்டவர் சபை
- இந்து மாணவர் மன்றம்
- கத்தோலிக்க மாணவர் மன்றம்
- டோற்றிக் கழகம் (Rotary Club)
- சாரணிய அமைப்பு
- லியோக் கழகம்
- சென்ஜோன்ஸ் முதலுதவிப் படைப்பிரிவு
- மாணவ தலைவர்களின் மன்றம்
- விளையாட்டுக் கழகங்கள்

இவ்வகையான மன்றங்கள், கழகங்கள் போன்றன இன்றைய பாடசாலை நடைமுறையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அமைப்புக்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை சில சட்டதிட்டங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கு பொருத்தமான அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவர்களிடம் மன்றங்களின் பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டு தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. இம்மன்றங்களின் வளர்ச்சிக்காகவும், அதன் செயற்பாட்டுக்காகவும் மன்றக் கூட்டங்கள் குறிப்பிட்ட நாட்களில் நடாத்தப்படுகின்றன. கற்றலுக்கு அப்பால் தம்முடைய ஸ்தூபி செயற்பாடுகளில் பங்கேற்று தம்முடைய ஆளுமையை மேம்படுத்த இந்த மன்றங்களில் சேர்ந்து அப்பணியாற்றுமாறு மாணவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றார்கள். மாணவர்களின் செயற்பாடுகளை மேற்பார்வை செய்வதற்காக ஒவ்வொரு மன்றத்துக்கும் பொறுப்பாக ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றார்கள். இம்மன்றங்களிலும், கழகங்களிலும் சேரும் மாணவர்கள் மத்தியில் பலவகையான சமூக விழுமியங்கள், தனி விழுமிய

யங்கள் வளர்ந்து வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் பலவகையான விழாக்கள் நடத்தப் பட்டு வருகின்றன. இவைகள் நன்கு திட்டமிட்ட முறையில் செயற்படுத்தப்பட்டு வருவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ் விழாக்களிலும் மாணவர்களிடம் பல பொறுப்புக்கள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அதற்குப் பொருத்தமான மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களிடம் அவர்களுக்குரிய கடமைகள் பகிரப்படுகின்றது. அங்கத்தவர் தெரிவு மாணவர்களாலேயே தெரிவு செய்யப்படும் போது ஒரு தலைவனுக்குக் கட்டுப்படும் தன்மை, விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பக்குவம், கீழ்ப்படிதல், ஏற்றுக் கொள்ளல் போன்ற சிறந்த விழுமியங்கள் அவர்கள் மத்தியில் வளர்க்கப்படுகின்றன.

- பரிசளிப்பு விழா
- ஆசிரியர் தின விழா
- விளையாட்டு விழாக்கள்
- சமய விழாக்கள்
- பெரியோர்களின் விழாக்கள்
- பாடசாலை நிறுவுனர் விழா
- பெற்றோர் தின விழா

போன்ற விழாக்களில் அனேகமாக எல்லா மாணவர்களும் பங்கு பெறச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது.

பாடசாலையின் இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும், மாணவர்களால் விரும்பிப் பங்கேற்றுக் கொள்வதாகவும் அமைவது விளையாட்டுப் போட்டிகளாகும். எல்லா மாணவர்களும் தத்தமக்குப் பொருத்தமான விளையாட்டுக்களில் பங்கேற்றுக் கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்றது. இந்த இல்ல மெய்வல்லுனர் போட்டிகள் ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வருகின்றன. இல்லங்களின் வெற்றியைக் கருத்திற் கொண்டு போட்டியுணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் இவ் விழா அமைகின்றது. விளையாட்டுக்களின் போது மாணவர்களுடைய ஆளுமை வளர்வதோடு பல சிறந்த பண்புகளும் வளர்க்கப்படுகின்றன. தன்மீது ஒரு மாணவன் கொண்டுள்ள நம்பிக்

கையை விளையாட்டுக்கள் மீளவலியுறுத்துகின்றன. தசைநார்க் கட்டுப்பாடு, உடல்உறுதி, உடற்சமநிலை, தலைமைத்துவப்பண்பு, விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பக்குவம் தேவையற்ற வேறு செயல்களில் ஈடுபடாமை போன்ற சிறந்த விடயங்களையும், நல்ல குணங் களையும் மாணவர்கள் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். இவ்வாறான நிலைகளின் மூலம் தன்வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து சிறந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான மனப்பக்குவம் ஏற்படுகின்றது.

இவை தவிரந்த பல செயற்பாடுகள் பாடசாலைகளிலே நடைபெறுகின்றன. பாடசாலை வளங்களைப் பொறுத்தும் சில செயற்பாடுகள் பாடசாலைகளுக்கிடையில் வேறுபடுகின்றன. இவ் வகையில் இத்தகைய இணைப்படவிதானச் செயற்பாடுகளின் ஊடாகவும், பறக்கலைத் திட்டச் செயற்பாடுகளினூடாகவும் மனித மேம்பாடு தொடர்பான பல விழுமியங்கள் மாணவர்கள் பாடசாலை யில் பெற்று சமூகத்திற்கேற்ற நல்ல பிரஜைகளாக உருப்பெறு கின்றார்கள். இன்றைய உலகில் ஏற்படும் குழப்பம், அரசியல் ஸ்திரமற்ற தன்மை, மக்களிடையே ஏற்படும் தேவையற்ற போட்டி மனப்பான்மைகள் போன்றவைகள் மூலம் மாணவர்கள் மத்தியில் சில தீய சிந்தனைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் அவர்களின் நடத் தைகளில் சீரற்ற மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இவை களையெல்லாம் களைந்து வளமான எதிர்காலத்தை உருவாக்கு வது ஆசிரியர்களினதும், பெற்றோர்களினதும் கைகளிலேயே தங்கி யுள்ளது.

Reference:

1. ஜெயராசா. சபா, பாடசாலையும் கலைத்திட்டமும், ஸ்ரீ சாயி அச்சகம், இணுவில், 1995.
2. முத்துலிங்கம். சு, கல்வியியல் ஓர் அறிமுகம், கீதாஞ்சலி, நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், 1974.
3. பிலேந்திரன். ஞா, விழுமியக்கல்வி, கிறிஸ்தவமன்றம், யாழ்ப்பாணம், 1996.

4. Extra Curricular Activities, Circular No. 1983 / 12 Spots and Extra Curricular Activities Branch Ministry of Education, Colombo, 1983.
5. Manual of Instructions, Department of Education colombo, 1963.
6. ஜெயராசா, சபா., கல்வியியல் ஆய்வு.
7. ஜெயராசா.சபா., குழந்தைக் கல்விச் சிந்தனைகள், பொஸ்கோ வெளியீடு, நல்லூர், 2001.
8. சந்திரசேகரம்.ப, கல்வித் தத்துவம், யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ் நூல் பதிப்பு விற்பனைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1975.
9. ஜெயராசா.சபா.,யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக்கல்வி, பொஸ்கோ பதிப்பகம், நல்லூர், 2000.

இந்துப் பாரம்பரியத்தில் அறிகைத்திறன் விருத்தி.

- கலைவாணி இராசநாதன்.

இந்துப் பாரம்பரியத்திலே அறிகைத்திறன் “அன்பு” என்ற விழுமியத்தினூடாகவே துலக்கம் பெற்றுள்ளது. சைவத்தின் முழு முதல் அன்பே வடிவானவன். அதனால் அன்பும் சிவமும் இரண்டென்று அறிவுத்திறன் விருத்தியறாதவர்களே சிந்திப்பர் என்றார் திருமூலர். அவ்வாறே “அறிவே சொருபமானவன் இறைவன்” என வேதநூல்களும் இயம்பின. “பிரக்ஞானம் பிரமம்” என்னும் வேத வசனங்களின் தாற்பரியத்தினை “மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” எனத் திருக்குறளும் உறுதி செய்துள்ளது. திருமூலரும் திருவள்ளுவரும் எந்தப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கலாநிதிப்பட்டம் பெற்றவர்களல்லர். ஆனால் இன்றோ பல்கலைக்கழகங்களில் இப்பேற்றினூர்களின் நூல்களே கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வுநூல்களாகவும், அறிகைத்திறன் விருத்தியை வளர்க்கும் சாதனங்களிலொன்றாகவும் விளங்குகின்றமை ஆழமான சிந்தனைக்குரியது.

கல்வித் தேடலின் இறுதி இலக்கு இந்து மரபிலே அறிகைத்திறன் மட்டுமன்று. அறிவின் இறுதி இலக்கு அன்பு என்பதாகும். அறிகை முயற்சி என்பது வெறுமனே புத்தகத்திலுள்ள அறிவினைத் தமக்குரியதாக்கிக்கொள்வதன்று. நடைமுறைச் செயற்பாடுகளை இழந்து வெறும் நூலறிவில் கவனம் செலுத்துதலானது அறிகையின் நோக்கத்தையே கெடுத்துவிடும். புலக்காட்சியைத் தூய்மைப்படுத்துதலே அறிகைத்திறனின் பெறுபேறாக வேண்டும். அது அற ஒழுக்கம் சார்ந்ததும், தெய்வீகம் சார்ந்ததுமான தூண்டுதல்களை ஏற்படுத்தினால் அதுவே அறிகை நெறியின் வெற்றி என இந்துமரபு கருதுகின்றது. உலகியல் அறிவு, பரிசோதனை அறிவு என்பதில் நூல்கள் வாயிலாக இரண்டாவது வகை அறிவு ஏற்படுகின்றது. எனினும் வாழ்க்கைச் சாவல்கட்கு முகம் கொடுத்து நிற்கும் திறனை, துணிவினை முதலாம் வகை அறிவே தருகின்றது. அது அனுபவம், பயிற்சி, சான்றோர் வாழ்வு என்பவற்றில் இருந்து பெறப்படுவது. அதனால் ஏட்டுக் சுரக்காய் கறிக்குதவாது என்றனர் முன்னோர்.

கல்வியறிவு என்பது உழைப்பதற்காக என்ற நோக்கம் மறையும் போதுதான் உண்மையான மனித முன்னேற்றம் அடைய முடியும். கல்வியறிவு வாழ்வை செம்மைப்படுத்தவேயன்றி ஊதியம் பெறுவதற்கு மட்டுமல்ல. பண்டைக்காலம் முதல் இந்துக்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் வந்த தவசீலர்கள் இந்த உண்மையினை உணர்ந்திருந்தனர். அறியும் நெறியானது வெறும் புத்தக இயல் அன்று. புத்தக உள்ளடக்கத்தை மூளைக்கு மாற்றும் செயலுமன்று. அது உள்ளத்தை மாற்றியமைத்து உயர்வான வாழ்விற்கு செப்பனிடும் உயரிய நோக்கத்தை கொண்டிருந்தது உண்மையறிவானது ஒருபுறம் விஞ்ஞானத்திற்கும் மறுபுறம் ஆன்மீகம், அறம் ஆகியவற்றுடனும் இசைவையும், தொகுப்பையும் ஏற்படுத்துதல் வேண்டும். விஞ்ஞான அறிவுத்தேவை ஐயத்திற்கிடமற்றது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் சரியான உபயோகம் பற்றிய அறிதலை வீருத்தி செய்வதே அதன் பயன்பாட்டை நீண்ட காலம் நிலைபெறச் செய்யும். விஞ்ஞான உபயோகத்தின் பிரித்தறியும் திறன் பின்னடைந்துள்ளதால் தான் இன்று உலகம் பல்வேறு அபாயங்கட்கும், போராட்டங்கட்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

நவீனத்துவ உலகிலே இன்று அறிகைச் செயல்முறைக்கு, புலக்காட்சி, நினைவு எண்ணக்கரு வடிவமைத்தல், குறியீட்டு வடிவமைத்தல், மொழித் தொடர்பாடல் முதலியவற்றின் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடு என விளக்கப்படுகின்றது. அறிகைச் செயல்முறை, அறிகைவிருத்தி என்பவற்றுக்கிடையே ஒற்றுமையிருப்பினும் அவை தமக்குள் வேறுபட்ட எண்ணக்கருக்களைக் கொண்டிருப்பதனை வளர்ந்தோருக்கும், சிறு குழந்தைகட்குமிடையேயுள்ள வேறுபாடால் அறியலாம். அறிகைச் செயல்முறைவழி (Cognative process) உள்ளக மேம்பாட்டை ஏற்படுத்துதலான அறிகைவிருத்தி (Cognative Development) என்பது பற்றி "பியாசே" என்ற அறிஞர் விளக்கியுள்ளார். இவரது சிந்தனை உளவியல் தொடர்பாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

கற்றல் தொடர்பாக உருவாக்கப்பட்ட தகவல் நிரல்படுத்தல் (Information Processing) அணுகுமுறையில் நியூவெல், சிமோன் முதலிய அறிஞர்கள் மூன்று விசைகள் பற்றி ஆய்வு செய்துள்ளனர். அவையாவன நடத்தைக் காட்டுரு, அறிகைக் காட்டுரு,

அறிவரல் செழுமைக்காட்டுரு, என்பனவாகும். புலன்கள் வழியாக நினைவுப் பதிவுகட்கு தரப்பட்டு அவையே அறிக்கைத் தொழிற் பாட்டின் நடுநாயகமாகவிளங்குகின்றதென மூன்றாவது விசை கருதப்படுகின்றது. சல்விங் இதன் செயற்திறனை புனைநிலை நினைவுப்பதிவு, (Epsodic Memory) மொழிநிலை நினைவுப்பதிவு (Semantic Memory) என இரு வகையில் பாகுபடுத்தினார். எனவே அறிகை உளவியலாளர் ஆய்வுகளை தொடர்ந்து அறிகைச் சிக்கல் அமைப்பாக்கம் என ஒரு புதிய கோட்பாடு பிறந்தது.

கற்றல் என்பதே சிக்கல் பொருந்திய சமூகக் காரணிகள் மீது சிக்கல் பொருந்திய செயற்பாடுகளை உள்வாங்குதல், பதித்தல், நிலைமாற்றம் செய்தல், வெளியிடுதல் என்னும் அமைப்பினைக் கொண்டதாக கல்விச் செயற்பாட்டினை மேலும் சிக்கலாக்கி விட்டது என்றே கூற வேண்டும். விழுமியங்கள் கல்விச் செயற்பாட்டில் இருந்து விடுபட்டுப் போகவும் வாய்ப்புண்டு. நவீன ஆய்வுகளில் கற்றல், தொடர்பியம் (Communication) என்ற எண்ணக் கருவிடையேயுள்ள ஒப்புமைகளும் கூட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. அடுத்து கற்பவர் கற்பிப்பவர்கிடையே அறிவியத்தை ஊடுகடத்தும் சாதனங்களில் தொடர்புத்தளங்கள் (Media) முக்கிய பங்குவகிக்கின்றன. இத்தகைய கற்றலுக்குரிய சாதனங்கள் மென்கலம், வன்கலம், என இரு பிரிவாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே தற்காலத்தில் எத்தகைய அறிவியத்திலும் இலக்கு, உள்ளடக்கம், தொடர்புக்கோவை என்னும் முப்பொருட்களும் இணைந்தே அறிகைச் செயற்பாடு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

இவ்வாறான புதிய கற்பித்தல் அறிக்கைச் செயல் முறைகள் புராதன இந்துக்கல்வியமைப்பிலும் அதி நுணுக்கமாக ஊடுருவி இருப்பதனை தொன்மையான இலக்கியங்களில் காண முடியும். அறிகைச் செயல்முறை சமயத்ததுவ நூல்களில் இரு வகையில் அணுகப்பட்டுள்ளது. அவை பேரறிவு, சிற்றறிவு அல்லது பரஞானம், அபரஞானம் அல்லது மெய்ஞானம், விஞ்ஞானம் என அறியப்படும். சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் இது பதிஞானம், பசுஞானம், பாசஞானம் என மூன்று விசைகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் அடிப்படைகளைக் கவனித்தால் மனித மனதினை அதன் குழந்தைப் பருவத்திலும், இளமைப்பருவத்திலும், வளர்ச்சி

யடைந்த நிலையிலும், ஆராய்வதனால் கிடைக்கும் அறிவே புராதனக் கல்வி அறிமுறையின் அடிப்படையாகவிருந்தது. அறிவுத் தேடலின் கருவியாகிய மனதினைப் புறக்கணித்து புத்தகப் படிப்பிற்கு மட்டுமே உதவும் அறிகை முறைக்கு இந்து சாத்திர நூல்கள் பெரிதும் முக்கியத்துவமளிக்கவில்லை. சிறப்பான ஆற்றல்கள் கொண்ட மனதை உருவாக்குவதற்குப்பதில் புத்தி வளர்ச்சியை மட்டும் வளர்க்க உதவும் கோட்பாடுகளைக் கையாள முயல்வது மனித அறிகைத்திறனை சீர்குலைக்கவே செய்யும்.

இந்து பாரம்பரியவளர்ச்சியில் உண்மையான கல்வியின் முதலாவது அடிப்படை “தையும் கற்பிக்க முடியாது” என்றே சுவாமி அரவிந்தர் விளக்கினார். அறிகைச் செயற்பாட்டில் ஆசிரியர் பாடங்களை எடுத்துச் சொல்லும் அறிவுரையாளரோ வேலை வாங்கும் மேலாளரோ அல்ல. அவரது பணி அறிகைச் செயல் முறை வளர்வதற்கு உதவியளித்து வழிநடத்தி கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டுவதேயாகும். தொடர்பு சாதனங்கள் மூலமும், அறிவுச் சாதனங்கள் மூலமும் மாணவருக்கு ஆதரவளித்து அவனது அறிகை முயற்சிக்கு தூண்டுகோலாக அமைந்து அவன் தனது முயற்சியால் அறிவினை அடையக்கூடும் என்பதனைக் காண்பிக்கின்றார்.

இன்னொன்று இந்துக் கல்விக்கொள்கையின்படி ஒரு மனதின் வளர்ச்சி பற்றி, செயல்முறை விருத்தி பற்றி அந்த மனதுடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்பதே இந்து ரிஷிகளின் அறிவுரையாகும். பெற்றோர் அல்லது ஆசிரியர் வலுக்கட்டாயமாக தமது விருப்பத்திற்கேற்றவாறு குழந்தையின் அறிவுச் செய்கையை உருவமைக்க முயல்வது அந்தஸ்துச் செல்வாக்கினாலும், அறியாமையாலும் விளையும் பண்பற்ற செயல்முறையாகும். தமது விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்றவாறு ஒருகுறிப்பிட்ட கல்விச் செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டுமென நிர்ப்பந்திப்பது ஒரு மாணவனின் தன் இயல்பிற்கும், அவன் திறமைக்கும் தீங்கு விளைவிப்பதோடு அவனது அறிவுச் செய்கைத் திறமையினைச் சிதைவுபடுத்தி முழுமையற்றதாகவும் செய்துவிடும். இது ஒரு மனித ஆத்மாவிற்கு இழைக்கப்படும் சுயநலமிக்க கொடுமையாகும் என்றே இந்துக்கல்விச் செயல்முறைகள் அறிவுறுத்துகின்றன. இயல்பான சுயமான வளர்ச்சியே உண்மையான முன்னேற்றத்திற்கான முன் நிபந்தனையாகும்.

தமது குழலுக்கெதிராகவே புரட்சி செய்து காலதேச சிந்தனை களை வென்றவர்களுமுண்டு. அவர்களது அறிகை செயல்முறை சுயமாகவே இயங்குவதாகும். மாணவர்களது கடந்த காலத்தின் பிள்ளைகளாக, நிகழ்காலத்தின் உடமையாளர்களாக, எதிர்காலத் தைப் படைப்பவர்களாக, அவர்களின் அறிகைச் செயல்முறை அமைய வேண்டும் என்பதே இறைமையின் ஏற்பாடாக இந்து மரபு வற்புறுத்துகின்றது. இத்தகைய அறிகை முறைகளில் நவீனகால சமூகத்தில் நான்கு வகையில் சமூக அறிகைச் செயல்முறை விளக்கப்படுகின்றது. அவையாவன:

1. மரபுவழி வினைத்திறன்
2. எழுச்சிகள் வினைத்திறன்
3. இலக்கு நெறி வினைத்திறன்
4. இலக்கு நெறியற்ற வினைத்திறன்.

இவற்றிலே மரபுவழி செயற்றிறனில் பாரம்பரியமாக சடங்கு களை அனுட்டித்தல், ஆசாரசீலங்களைக் கடைப்பிடித்தல், ஆலய வழிபாட்டு செயல்முறைகளைப் பின்பற்றுதல் என்பன இன்றும் செயல்வழி நடைபெறுகின்றன. எனினும் தொழில் கல்வி, அரசியல் சார்ந்த இலக்குகளைப் பின்பற்றும்போது அவற்றின் இறுதி நோக்கு முக்கியத்துவம் பெறும். ஆனால் இவற்றிலே குழப்பமும், தளம் பலும் நிச்சயமற்ற தன்மையும் ஏற்படும்போது ஒருவரது உளநலம் பாதிக்கப்படுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த மரபிலே ஒருவரது கல்வி அறிகைச் செயற்பாட்டில் ஐந்து பாடங்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. அவை.

1. உடற்கல்வி
2. பிராணனின் கல்வி
3. மனதின் கல்வி (உளநலக் கல்வி)
4. சைதன்யக் கல்வி
5. ஆன்மீகக் கல்வி

என்பனவாகும். ஒருவரது கல்வியறிவுத்திறன் இந்த ஐந்து கட்டங்களிலும் தரப்பட்டுள்ள வரிசைக்கிரமத்தில் விருத்தியாகும் போது எல்லா அம்சங்களும் ஒன்றினை ஒன்று முழுமையாக்குமாறு பயிலப்படும். உடற்கல்வியில் விளையாட்டுப் பயிற்சியுடன் யோகா சனப் பயிற்சி இடம்பெறும். இவற்றில் இயமம், நியமம் என்பன

உடலையும் மனதினையும் ஒழுங்குபடுத்தும் அற ஒழுக்கப்பயிற்சி களைக் கொண்டவை. சிறுவயதிலிருந்து உடலின் சமநிலை, ஆரோக்கியம், சக்தி இவற்றினை அறிந்து கொள்வதற்கு பயிற்றப் பட வேண்டும். சிறுவயதிலிருந்தே முறையான உடற்பயிற்சி பெறும் எந்தப் பிள்ளையின் உடலும் தன்னியல்பான இசைவை அடைய முடியும். அழகினை வெளிப்படுத்தவும் முடியும்.

பிராணன் பற்றிய கல்வியறிவுச் செயற்பாடு மிகவும் இன்றியமையாதது. பிராணனே ஒருவரது உடலின் செயற்றிறனில் வல்லாட்சி நடத்துகின்றது. சக்தி, ஆற்றல், உற்சாகம், செயலாற்றும் திறன் இவையெல்லாம் பிராணனிடமிருந்து பெறப்படுதலால் பிராணனின் அறிகைத் திறன் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இம் முயற்சி மிகக் கடினமானது. இதற்கு நீடித்த உழைப்பு, விடா முயற்சி, எந்த நிலையிலும் தளராத மனஉறுதி அனைத்தும் வேண்டியவையாகும். இதனால் ஒருவர் தனது குணங்களை அறிந்து தனது இயக்கங்களில் கட்டுப்பாட்டினைப் பெற்று, தன்னுள் மாறவேண்டியவற்றினை மாற்றி ஆளுமைத்திறனை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். மனக் கல்வி என்பது எல்லோராலும் பயிலப்படுவது, ஏதாவது ஒரு பாடத்தை பயிலும் அறிவு எனப் பொதுவாகக் கருதுவர். இத்தகைய அறிகை விருத்தி உண்மைக் கல்வியாக இல்லாது முளையைத் திணித்து நிரப்பும் செயலாகிவிட்டது. அதனால் மன இறுக்கமும் இயல்பாகிறது. அது அறிகைத் திறனை வளர்த்து விவேகத்துடனும், அளவுடனும் முளையைக் கெடுத்துவிடாதுமிருந்தால் மன இறுக்கம், அழுத்தம் ஏற்படாது. உண்மையான மனக் கல்வி அறிவு விருத்திக்கு இந்து மரபில் ஐந்து வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் காணப்படுகின்றன.

1. மனதை ஒருமுகப்படுத்தல், அவதானிக்கும் திறன்.
2. மனதினை விரிவானதாக, பரந்ததாக பல்வகைத் திறனுடையதாக ஆக்குதல்.
3. தனது வாழ்விற்கு வழிகாட்டியாக ஒரு இலக்கினைத் தெரிவுசெய்து ஒளிவீசும் உயர்ந்த கருத்தினை மையப் படுத்தி அதனைச் சுற்றி ஏனைய கருத்துக்களை அமைத்துக் கொள்வது.
4. விரும்பத்தகாத எண்ணக்கருத்தினை விலக்கி, சிந்தனைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்து விரும்பும்

சமயத்தில் எண்ணுவதனை செயலாக்கும் ஆற்றலை பெறுதல்.

5. மனதிலே மௌனத்தையும், முழுமையான அமைதியையும் நிலைநாட்டல், தனக்கு மேலிருக்கும் பரப்பிலிருந்து வரும் ஒளிவீச்சுக்களை முழுமையாக ஏற்கும் திறனை விருத்தி செய்தல்.

இத்தகைய அறிகைச் செயற்பாடு வளர்வதற்கு கவனம், அவதானிப்பு, ஒருமுனைப்பு, கூர்ந்து நோக்குதல், காண்பதைத் துல்லியமாக மனதில் பதிவு செய்தல், சரியாக அவற்றினை நினைவு கூறுதல் ஆகிய திறன்களை விருத்தி செய்தல் அவசியமாகும். இத்தகைய திறன் விருத்தியை ஒருவன் பெறுவானே யெனில் அவரது உள்நலம் மேன்மையுறுவதுடன் அவனால் தீர்க்க வியலாத பிரச்சினைகளே இராது. விடைகாண முடியாத சிக்கல்களும் இராது. மனம் சலனமடைந்த நிலையில் தான் எண்ணங்கள் குழப்பமானதாகவும், வலுவற்றதாகவும், சுயக்கட்டுப் பாட்டுக்கு வர முடியாது போகும் அப்போது ஒருவரது மனநலம் பாதிக்கப்படும் என்பது இந்து ரிஷிகள் காட்டும் அறிகைச் செயற்றிறனாகும்.

மேற்குறிப்பிட்டவை இவ்வுலகில் அனைவருக்கும் அளிக்கக் கூடிய அறிகைச் செயற்பாடாகும். இவை முற்றிலும் மனித உடல், மன ஆற்றல் சார்ந்தவை. ஆனால் அவற்றினைத் தாண்டி மனிதனுக்குள் சாதாரண எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் உயர் உணர்வு சார்ந்த ஆற்றல் உறைகின்றது. அந்த உணர்வே அனைவரது வாழ்விலும் ஆட்சி செலுத்துகின்றது. வாழ்வில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் விதத்தை அந்த உணர்வே தீர்மானிக்கின்றது. இந்த உணர்வினைச் சிலர் அரைகுறையாக உணர்வர். பலர் இதுபற்றி அறியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இந்த உணர்வு சாதாரண அறிகைத் திறனால் அறியமுடியாததாகவும், செய்ய இயலாததாகவுமுள்ளது. எனினும் அறஒழுக்கக் ஞானத்திலும், பௌதீக விஞ்ஞானத்திலும் அந்த உணர்வே அறிகின்றது. செயலாற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றது. இது எல்லையற்ற சைதன்யத்தின் (பேரறிவின்) ஒரு பகுதி. தனிமனிதனுள் இருக்கும் இந்த முழுமை அவனது சைதன்யக் கல்வி வாயிலாகத் தான் வெளிப்படும். இச் சைதன்யர் கல்வி பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்ட இப் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கக்கூடிய மரணமற்ற வாழ்வினை

வழங்குவது, முடிவற்ற, வரம்பற்ற, இடையறாத தொடர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் சைதன்ய கல்விசார்ந்த அறிகைச் செயற்பாடு தூண்டுகோலாக இருக்கின்றது.

ஆன்மீக கல்விச் செயல்முறையானது நித்திய தன்மையையும், வரம்பற்ற தன்மையையும் ஏற்படுத்தும் முகமாக வாழ்வது எல்லா படைப்பிற்கும் வெளியே இடம், காலம் ஆகியவற்றிற்குப் பால் செல்லுவதாகும். சைத்திய அறிகைச் செயல்முறையில் புருசனை உணர்ந்து தமது சுயநலத்தை வெல்லுவதாகும். ஆனால் உண்மையான ஆன்மீக வாழ்வு வாழ்வதனால் அகங்காரம், தற்பெருமை, தற்செருக்கு என்பவற்றுடன் தானெனும் உணர்வே அற்றுப் போகச் செய்தலாகும். ஆன்மீக அறிகை செயற்பாட்டிலே ஒருவரது மனப்பாங்கு, நாட்டம், இலட்சியத்தைப் பொறுத்து அது வெவ்வேறு பெயர்களைப் பெறும். ஒருவர் மதச் சார்புடையவராக இருந்தால் அதனைக் கடவுள் என்பார், சிலர் சார்பற்ற தனிப் பெருள் என்பர், சிலர் நிர்வாணம் என்பர். சிலர் மாயை என்பர். சிலர் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்ட ஆதிபிரமம் என்பர். இவை அனைத்தும் ஓரளவு சரியானவை எனினும் முழுமையின் ஒரு அம்சத்தை மட்டுமே தெரிவிப்பதாகும். இக்கருத்துக்கள் எல்லாம் கூந்து அனுபவ ஞானத்தில் மேற்செல்லுமிடத்து இவையெல்லா வற்றிற்கும் பின்னாலிருப்பது ஒரே அனுபவமே என்பதனைக் கண்டுணர்வார். அதனை சொல்லில் அறிவிக்க முடியாத போது 'அறிவின்பரிபுரணம்' என்பர். அதற்கு ஒருவர் தன்னையே அர்ப்பணிப்பதைத் தவிர வேறு ஆனந்தம் கிடையாது. ஆழ் மனத்தின் அறிகைத்திறன் வாயிலாக மனித இயல்பே உருமாற்றம் அடையும். ஜீவன் புத்தயிர் பெறும். மனித இனம் எழுச்சி பெற்று மனிதமும் கூந்து அதிமனித உன்னதத்தை நோக்கி உயரும்போது பூமியில் ஒரு புதிய தெய்வீகம் தோன்றுகின்றது.

இதன் ஆரம்ப அறிகைச் செயற்பாடுகளாக பகுப்பாய்வு, வடிவமைப்பு, வளர்ச்சிப்படுத்தல், கற்பித்தல் செயற்பாடு, மதிப்பீடு செய்தல் என்பன ஆன்மீக அறிகைத் திறன் விருத்திக்கு வித்திடுவதாக அமையும். தற்போது மாணவரிடத்தில் மரபுவழித் தொடர்புத் தளங்கள் மாறிவிட்டன. கரும்பலகை - பசும்பலகை, வெண்பலகையாக, ஒலித்தட்டுக்கள் ஒலி, ஒளி கொண்ட காட்சி நடப்பியல் சாதனம் வரை முன்னேறிவிட்டது. ஆனால் இவை அனைத்து மாணவர்

அறிக்கைத்திறன் விருத்தியில் பௌதீக, புலமைகள், வளங்களை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. சைதன்ய, ஆன்மவளம், என்பவற்றை பொறுத்தவரை திருப்தியான செயற்றிறன் கிடைத்ததா? என்பது கேள்விக்குறியே:

இன்றைய கல்விச் செயற்பாட்டில் கற்றல் நிரலமைப்புப் பற்றிய அறிவு ஆசிரியர்களிடம் வேண்டப்படுகிறது அவையாவன:

- ▶ சமிக்ஞை கற்றல்.
- ▶ தூண்டி துலங்கல் கற்றல்.
- ▶ உடலியக்கங்களைச் சங்கிலித் தொடராக்கிக் கற்றல்.
- ▶ சொற்களை சங்கிலித் தொடராக்கிக் கற்றல்.
- ▶ பிரித்தறிந்து கற்றல்.
- ▶ எண்ணக்கருவை அறிதல்.
- ▶ விதிகளைக் கற்றல் - பிரச்சினைகளை விடுவித்தல்.

இது ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக்கு இன்றியமையாததாகும். இத்தகைய வழிமுறைகளில் பின்வரும் அசைவுகள் பற்றிய திறனும் ஆசிரியர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

- ▶ தெரிந்தவற்றில் இருந்து தெரியாதவற்றிற்கு செல்லுதல்
- ▶ எளிதிலிருந்து சிக்கலுக்குச் செல்லுதல்.
- ▶ உருவநிலையிலிருந்து அருவநிலைக்கு செல்லுதல்.
- ▶ காட்சியில் இருந்து கருத்துக்கு செல்லுதல்.
- ▶ பகுதியிலிருந்து முழுமைக்கும், முழுமையிலிருந்து பகுதிக்கும் செல்லுதல்.
- ▶ இடைவினைகளிலிருந்து எண்ணக்கருவாக்கத்திற்கு செல்லுதல்.
- ▶ செயற்பாடுகளிலிருந்து மதிப்பீடுக்குச் செல்லுதல்.

இம்முறை வெற்றியளிக்குமானால் மகிழ்ச்சி, பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய பிரயோக உளவியல் அறிகை விருத்தியில் வெற்றியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

இவையனைத்தும் உடற்கல்வி, மனக்கல்வி, சைதன்யக் கல்வி, என்பவற்றின் செயற்றிறனில் இந்துமரபு தெளிவாகப் புலப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் ஐம்புலன்களினால் தான் ஒருவருக்கு அறிவு நிகழ்வு உண்டாகின்றது எனவும் அப்புலன்வழி அறிவு முழுமையானதல்ல என்பதனையும்

**“பொறியின்றி ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு
அறிவென்ற பேர்நன்றற”**

என மெய்ஞானக் கல்வி அறிவுறுத்தியது. அதனால் அறிகைத் திறன் விருத்தியில் சாதாரண அறிகை, பேரறிவின் அறிகை என இருமார்க்கங்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. அதனால் அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவினையும் மெய்ஞானமாகி மிளிர்கின்ற மெய்யறிகையினையும் இந்து பாரம்பரியம் பிரித்து நோக்கியுள்ளது. அதன்படி மெய்யறிவு செயற்றிறன் விருத்தி செய்பவரை ஞானகுரு அல்லது ஞானாசிரியர் எனவும் ‘அறிவுக்கண்’ எனப்படும் மூன்றாவது கண்திறத்தல் என்னும் அறிகையின் குருமதல்வராக, இந்துப் பாரம்பரியமானது தென்முகக் கடவுளாம் தட்சணாமூர்த்தி என்னும் ஆசிரிய மரபுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது. தற்காலத்தில் குரு அல்லது ‘ஞானாசிரியர்’ என்னும் சொற்பெயருக்குப் பதிலாக ‘ஆசிரியர்’ அல்லது ‘பேராசிரியர்’ என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஏனெனில் ‘ஞானம்’ என்னும் பேரறிகைத் திறனானது மூன்றாவது கண்திறத்தலுடன் தொடர்புபட்டது. சாதாரண வாழ்வியற் கல்வியே இன்று தொழில் வாய்ப்பினை இறுதி இலக்காகக் கொண்டு பயிலப்படுவதனால் அத்தகைய அறிகை நெறிக்குரிய வர்களை ‘ஆசிரியர்’ என்று மட்டும் அழைப்பதுடன் நிறுத்திக் கொண்டனர் போலும், இந்துப் பாரம்பரியத்தின் அறிகைச் செயற்றிறன் விருத்தியானது வாழ்க்கைக் கல்வியறிகையில் ஆரம்பித்து மெய்ஞானக் கல்வியறிகையினை இலக்காகக் கொண்டு செயற்படுவதாகும் என்பது இவற்றால் புலனாகாமற் போகாது.

Reference:

1. Sri Aurobinto, A System of National Education.
2. Sri Aurobihto Mother, On Education and Four Austerities and Four Liberations.
3. ஜெயராசா,சபா, புதிய கற்பித்தலியல்
4. ஜெயராசா,சபா,பாலர் கல்வி.
5. லொடேன் பறோஸ், மனித விழுமியத்திற்கான சத்ய சாயி கல்வி, தமிழில்: பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா.

ஆரம்பநிலையில் சுற்றாடல்சார் செயற்பாடுகளை அமுலாக்கும் நுட்பமுறைகள்.

- ஜெயமலர் தீயாகலிங்கம்.

ஆரம்ப நிலையில் சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகளின் பொருத்தப்பாடு.

ஒரு பிள்ளையின் வளர்ச்சியில் கல்விக்கான அடித்தளத்தை எடுத்துக் கொடுப்பது ஆரம்பக்கல்வியாகும். அதாவது ஐந்து வயது பூர்த்தியடைந்த பிள்ளைகள் தரம் ஒன்று தொடக்கம் தரம் ஐந்து வயது வரை பாடசாலையில் பெற்றுக்கொள்கின்ற கல்வியாகும். பிள்ளையின் மனதில் கல்வி பற்றிய பதிவு ஆரம்பக்கல்வியிலேயே ஊட்டப்படுகின்றது. எனவே சூழல் நிலைமைகள், உடல்உள வளர்ச்சி, மனப்பாங்கு வளர்ச்சி என்பன ஆரம்பக் கல்வி நிலையில் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும். வீட்டுச் சூழலில் இருந்தும், முன்பள்ளியில் இருந்தும் நேராகப் பாடசாலை வரும் பிள்ளைகள் அன்பு, காப்பு, அரவணைப்பு போன்ற தேவைகளை எதிர்பார்ப்பதுடன், தாம் விரும்பிக் கற்பதற்கு நல்லதொரு சூழலையும் எதிர்பார்க்கின்றனர். அத்துடன் தம்மைச் சூழ உள்ள சுற்றாடலுடன் தொடர்புள்ளவர்களாகவும் அவை தொடர்பான பல்வேறு விடயங்களை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வமுள்ள இயல்புகளை உடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள்.

எனவே தான் ஆரம்பப்பாடசாலைக் கற்றல்கற்பித்தல், சுற்றாடலை மையமாகக் கொண்ட தொழிற்பாடுகளாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச் சுற்றாடல் என்றால் என்ன? என்பதைப் பார்ப்போமானால், “சூழலில் காணப்படும் பௌதீக, சமூக, உயிரியல் காரணிகள் அனைத்தும் சுற்றாடலாகும்”. இக் காரணிகள் காலம், மனிதர், அமைவிடம், ஆகியவற்றுடன் நிகழும் ஊடாட்டத்தின் காரணமாக அடிக்கடி மாற்றம் பெற்றவண்ணம் இருக்கும். இவை பற்றிய கல்வியே “சுற்றாடற்கல்வி” ஆகும். சுற்றாடற் கல்வியை இலகுவாக்குவதற்காக, சுற்றாடலை மேற்குறிப்பிட்டவாறு பல்வேறு காரணிகளாக வகுத்துக் கொண்டாலும் பிள்ளை இப்படியான வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்ளாது. ஏனெனில் உண்மையில் இப்படியான பாகுபாடு இல்லை. சிறு பிள்ளைகளுக்கு சுற்றாடல் என்பது முழுமையானதாகும்.

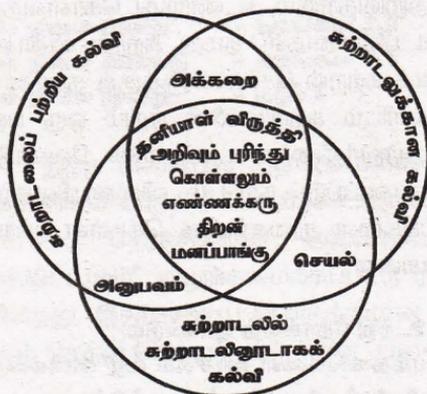
குழந்தைப்பருவம் முதலே இயற்கையாகவே பிள்ளை தனது அயற்குழல் மீது ஆர்வம் காட்டுகின்றான். படிப்படியாக அவ்வயற் குழலுடன் சிறப்பாக இடைத் தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கு வேண்டிய தகைமைகளை அடைய முயற்சி செய்கின்றான். இச் செயல் முறையின் போது தனது புலனங்கங்களைப் பயன்படுத்துகின்றான். அப்புலனங்கங்களின் புலனுணர்ச்சியை வகைப்படுத்தல், தர்க்கித்தல் போன்ற அறிவாற்றல்களையும் விருத்தி செய்து கொள்கின்றான். அவ்வாறே அவற்றினூடாகத் தனது சொற் களஞ்சியத்தையும், தொடர்பாடல் திறன்களையும் விருத்தி செய்து கொள்கின்றான். தாம் வாழும் அயற்குழல் தொடர்பான தகவல்களைத் தேடியறிதல், சேகரித்தல், அவற்றை மீண்டும் வெளியிடல் ஆகியன பிள்ளையினது வாழ்க்கைச் செயல்முறையின் ஓர் அம்சமாகும். பிள்ளையின் இந்த முனைப்பே சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்குரிய அடித்தளமாக அமைந்துள்ளது.

அன்றாட வாழ்வில் எதிர் நோக்கும் சவால்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளக்கூடிய நாட்டின் அபிவிருத்தி செயல்முறையில் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய ஒருவர் பூரண ஆளுமையுடைய ஒருவருக்குரிய பல்வேறு தகைமைகளையும் விருத்தி செய்து கொள்ளல் வேண்டும். சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள் இக்கருமத்தில் பெரும் பங்காற்றக் கூடியதொன்றாகும். 1998ஆம் ஆண்டில் இருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள புதிய பாடவிதானத்தில் “சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகள்” எனும் பரந்த பாடப்பரப்பில் அழகியற்கல்வி, ஆக்கத் தொழிற்பாடுகள், உடற்கல்வி, ஆரம்ப விஞ்ஞானம் போன்ற பல்வேறு பாடப்பரப்புகளையும் சேர்ந்த தகைமைகளைத் தருணத்திற்கேற்ற வகையில் வெளிக்கொணரக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இது போலவே சமயம், தாய்மொழி, கணிதம் போன்ற பிரதான பாடங்களைப் போதிப்பதற்கும் சுற்றாடல் சார்ந்த செயற்பாடுகளைப் பயன்படுத்தலாம். உரையாடல்களுக்குப் பொருத்தமான எளிமையான ஆங்கில வார்த்தைகளையும் இச் செயற்பாடுகளினூடாக வெளிக்கொணர முடியும். எனவே இது ஓர் ஒன்றிணைந்த பாடமாகும்.

எனவே சுற்றாடலையும், வளமுகாமையையும் மையமாக வைத்தே ஒன்றிணைந்த பாடத்திட்டம் சகல ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (வளமுகாமை என்பது

வளங்களை இனங்காணலும், அவைகளைப் பயன்படுத்தலுமாகும்) சுற்றாடற் கல்வியானது அடிப்படையான பாடங்களைக் கொண்டும், சுற்றாடற் கல்விசார் தொடர்புடைய கருவைக் கொண்ட பாடத் தலைப்புக்களை ஒன்றிணைத்துக் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டுமானத் தையுடையதாக விளங்குகின்றது. இக்கட்டுமானத்தின் ஊடாக ஆரம்ப வகுப்பறையில் அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளைக் கொண்ட பண்புகளைப் பிள்ளைகளிடம் துலங்கச் செய்ய முடியும். இவ்வாறாகப் பயனுறுதி வாய்ந்த துலங்கலை ஏற்படுத்துவதற்கு அடி அத்திவாரமாக சுற்றாடற் கல்வி மூலமான கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் விளங்குகின்றது. இக் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற் பாடுகளைப் பொருத்தமான முறைகளில் எடுத்துச் செல்வதற்கு திட்டமிடல் அவசியமாகும். இத் திட்டமிடலை பின்வரும் மாதிரி அமைப்பின் மூலம் தெளிவுபடுத்த முடியும்.

சுற்றாடற் கல்வி கற்றல் - கற்பித்தலுக்கான மாதிரி அமைப்பு.

திட்டமிடல் செயற்பாட்டின் போது இம் மாதிரியில் உள்ள பல் வேறு கூறுகளையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும். திட்டமிடற் செயற்பாடானது சுற்றாடலைப்பற்றி, சுற்றாடலுக்கான சுற்றாடலிலே நிறைவு செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. சுற்றாடலில் பெறப்படும் அனுபவம், சுற்றாடலைப் பற்றிய அக்கறை, சுற்றாடலில் சுற்றாடல் சார்பாகப் பிள்ளையின் நடவடிக்கை என்ப வற்றை அடையாளம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பொருத்தமான செயற்பாடுகள், அனுபவங்களினூடாக ஆரம்பப் பாடசாலையில் சுற்றாடற் கல்விக்கான சிறந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் மேற்குறிப்பிட்ட

முன்று கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் அவசியம். இம்மாதிரி அமைப்பினை முழுமையாக நோக்கும்போது, விடயத் தலைப்பு விருத்திக்கு ஓர் அடிப்படையை உருவாக்கியுள்ள போதிலும், முக்கியமாக ஒரு விஷேட தலைப்பினூடாக ஆரம்பத்தரங்களுக்கான ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய முன்னேறிச் செல்கின்ற ஒட்டு மொத்த பாடவிதானத்தை இணைக்கின்றதாகவும் காணப்படுகின்றது. எனவே ஆரம்பக்கல்வியில் சுற்றாடல்சார் செயற்பாடுகளின் பொருத்தப்பாட்டினைத் துல்லியமாகக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகளைச் செயற்படுத்தல்.

ஆரம்பப் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் ஆராய்வுக்கம் உள்ளவர்கள். அவர்கள் தங்களது சுற்றாடலில் உள்ள பொருள்கள் அல்லது நிகழ்வுகள் பற்றி வினாக்களை எழுப்புவர். அதாவது தமது சுற்றாடலைப் பற்றி அறிவதற்கும், உணர்ந்து கொள்வதற்கும் ஆர்வம் காட்டுவர். எனவே பிள்ளைகள் தமது சுற்றாடலின்பால் புலப்படுத்தும் ஆர்வத்தினைக் கற்றல் செயல்களுக்குத் துணையாகக் கொள்ளலாம். பிள்ளைகளிடம் சுற்றாடலின் ஏதும் ஒரு பகுதி அல்லது நிகழ்வு பற்றிய ஆர்வத்தினை உண்டாக்க வேண்டும். இவ்வாறு அவர்களிடத்துக் காணப்படும் நாட்டம், வினைபரிவதற்குள்ள விருப்பம் ஆகிய இயல்புகளை துணையாக கொள்ள முடியும். இவ்வாறு வமானது பிள்ளைகளை

**உற்று நோக்கக் கூண்டும்
புத்தகங்களை வாசிக்க வழி அமைக்கும்
பிறரிடம் விசாரிக்கக் கூண்டும்
சோதனை செய்ய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும்
வினாக்களைத் தயாரிக்க வைக்கும்**

இதன் வழி சரியான விடையை முடிவில் கண்டு கொள்வதற்குச் செயற்பாடுகள் சிலவற்றில் ஈடுபட வேண்டிவரும். இச் செயற்பாடுகளுக்கு ஆலோசனை வழங்கவும், வழிகாட்டவும் ஆசிரியர் அருகில் இருப்பின் இங்கு தேவையான செயல்கள் பிள்ளைகளாலேயே செய்யப்படல் வேண்டும். மேலும் மேற்கொள்ளக் கூடிய செயன்முறைகளையிட்டு முடிவு செய்வதும் பிள்ளைகளிடமே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். உதாரணமாக

பரசோதனை ஒன்று செய்ய வேண்டுமா?

நூல்கள் வாசிக்க வேண்டுமா?

பிறரிடம் விசாரிக்க வேண்டுமா?

என்றவாறாக இருக்கலாம். இவ்வாறு பிள்ளைகள் செய்ய வேண்டிய செயற்பாடுகளின் தன்மைகளை முடிவு செய்வர். ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களின் செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்துவது ஆசிரியர்களேயாவர். எனினும் ஆசிரியரின் நேரடிப்பங்கு நிகழவில்லை என்று எண்ணக் கூடிய வகையில் மிக நுட்பமாக அத்திட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதாக அமைதல் வேண்டும். இந்த வகையில் பிள்ளைகள் தமது அறிவு, திறன், மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்து கொள்வர்.

புதிய கல்விச் சீர்த்திருத்தங்களின் கீழ் ஆரம்பக் கல்விப் புலம் பாடவிதானவிருத்தியினதும், ஒழுங்கமைப்பு நடவடிக்கைகளினதும் வசதி கருதி மூன்று முதன்மை நிலைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

முதன்மை நிலை ஒன்று	- தரங்கள் 1, 2
முதன்மை நிலை இரண்டு	- தரங்கள் 3, 4
முதன்மை நிலை மூன்று	- தரம் 5

இந்த வகையில் ஆரம்பக்கல்வி நிலையின் இறுதியில் மாணவர்களிடம் விருத்தி செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என விதந்துரைக்கப்பட்ட தேர்ச்சிகளின் அடிப்படையாக “தேர்ச்சி மையக் கலைத்திட்டமும்” ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதற்கமைய பொருத்தமான கற்றல் - கற்பித்தல் உத்திகளும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன அவை:

**விளையாட்டுக்களும் விநோதச் செயல்களும்
செயற்பாடுகள்
எழுத்து வேலைகள்**

என்பனவாகும். முதன்மைநிலை ஒன்றில் விளையாட்டுக்களும் செயற்பாடுகளும் கூடிய முக்கியத்துவம் உடையதாகவும் எழுத்து வேலைகள் குறைவாகவும் இடம் பெறுகின்றன. முதன்மை நிலை இரண்டில் சகல கற்றல் கற்பித்தல் உத்திகளும் சமமான முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன. முதன்மை நிலை மூன்றில் செயற்பாடுகளும், எழுத்து வேலைகளும் கூடிய முக்கியத்து

வம் உடையதாகவும் விளையாட்டுக்கள் குறைவாகவும் இடம் பெறுகின்றன.

இவ் உத்திகளைத் துணையாகக் கொண்டு சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்காக சில கற்றல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்த முடியும். அவையாவன விஞ்ஞானமுறை, அவதானிப்பு முறை, ஒப்படைப்படிவம், செயற்றிட்டம், ஆய்வு, இயற்கை வள நாட்காட்டி, இயற்கைவள நாட்குறிப்பேடு, சேகரிப்புக்கள், வெளிக்களக் கற்றல், சுவர்ப்பத்திரிகை என்பனவாகும். மேற்குறிப்பிட்ட கற்றல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் போது அதன் செயற்றிறன் பற்றி, அளவீட்டு முறையிலும் ஒப்பீட்டு அட்டவணை முறையிலும் மதிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும். அளவீட்டு முறை என்பது குறிப்பிட்ட கற்றல் முறைக்கேற்ப மாணவரை மதிப்பிடுவதற்கு உகந்த அட்டவணை தயாரித்துப் பயன்படுத்துவதாகும். ஒப்பீட்டு அட்டவணை முறை என்பது கற்றல் நுட்பமுறைக்கேற்ப, காணக் கூடிய குணவியல்புகளுக்கேற்ப கட்டளைக் கொத்தொன்றைத் தயாரித்துப் பயன்படுத்தலாகும். எனவே இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்களின் தேர்ச்சி மட்டங்களைத் தீர்மானிக்க முடியும். அடைவுமட்டம் குறைவானவர்களை மேம்படுத்த முடியும். இச் செயற்பாடுகளின் போது ஆசிரியர் வழிகாட்டுபவராகவும், துணைபுரிபவராகவும் பணிபுரிகின்றார். எனவே கற்றலுக்கான சந்தர்ப்பங்களையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது ஆசிரியரின் தலையாய கடமையாகும்.

இந்த வகையில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் போது ஆசிரியர் பின்பற்ற வேண்டிய விடயங்களைக் கீழ் வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

- ▶ சகலவற்றிலும் திருப்திகரமான அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குப் பிள்ளைகளுக்கு இடமளிக்க வேண்டியதோடு அதற்குப் போதியளவு திட்டமும், ஆயத்தமும் செய்து கொள்ளுதல்.
- ▶ கருத்துக்களுக்கேற்ப அறிமுகங்களையும், கற்றல் முறைகளையும் பிரயோகித்துப் பாடங்களை திட்டமிடுதல்.

- ▶ தகவல்களைத் தேடியறிதல் போன்று அவற்றை அறிக்கைப் படுத்தலும் முக்கியமானதாகும். ஆரம்பக் கட்டத்தில் வாய் மொழியாகவும் பருமட்டமான படங்கள் மூலமும் தனது அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவதற்குப் பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்க குக. கிரமமாக சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் ஓரளவு விபரமான படங்களையும் பிரயோகிப்பதற்கும் வழிப்படுத்துதல்.
- ▶ சகல வேலைகளையும், முயற்சிகளையும் மதித்தல்.
- ▶ பிள்ளைகளைக் குழுக்களாக வேலைகளில் ஈடுபடுத்தல். ஆரம்ப சந்தர்ப்பங்களில் குழுவொன்றில் ஒருவர் செயலாற்ற வேண்டிய முறை தொடர்பாக பிள்ளைகளுக்கு வழிகாட்டுதலும் உதவி புரிதலும் அவசியம்.
- ▶ கற்றல் - கற்பித்தல் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது படிப்படியாக. சேகரிக்கப்படும் தகவல்களையும், பொருள்களையும் முறையாகக் கட்டியெழுப்பப்படும் கண்காட்சியாக மாற்றத்தல்.
- ▶ பொருத்தமான வேளையில் கருப்பொருள்களைத் தெரிவு செய்து வளங்களைப் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருத்தல்.
- ▶ புதிய பாடத்திட்டத்திற்கேற்ப ஆக்கம், அழகியல், உடற்கல்வி என்பவற்றில் உரிய தேர்ச்சிகளை அடைவதற்கான விரிந்த வீச்சுள்ள கற்றல் - கற்பித்தல் அனுபவங்களை வழங்குவதற்கு வசதிகள் அளித்தல்.
- ▶ சுற்றாடல்சார் செயற்பாடுகளை மதிப்பீடு செய்யும் போது அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு, பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றைக் கவனத்திற் கொள்ளல்
- ▶ திறன்களிடையே கற்றற்றிறன்களுக்குப் புறம்பாக சமூகத் திறன்கள் மீதும் விஷேட கவனம் செலுத்தல்.
- ▶ பிள்ளைகளின் குறைபாடுகளை கற்றல் நடவடிக்கைகளின் போது நிவர்த்தி செய்யும் நோக்குடன் மதிப்பீடு செய்தல்.
- ▶ சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகளை கணிப்பீடு செய்யும் போது

அநேகமாக முறைசாராத முறைகளைக் கடைப்பிடிக்க நேரிடலாம். மாணவர்கள் வேலை செய்யும் போது அவர்களை அவதானிப்பதன் ஊடாகவும், அவர்களை செவிமடுப்பதன் ஊடாகவும், கலந்துரையாடுவதன் ஊடாகவும், கணிப்பீட்டுச் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல்.

- ▶ உரிய கணிப்பீட்டுப் படிவங்களில் அறிக்கைப்படுத்தி வைத்தல் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களில் பூரணமாக அக்கறை செலுத்தி செயற்படுத்துவன் மூலம் மாணவர்களின் கற்றலில் தொடர்ச்சியான ஆர்வம் ஏற்படுவதுடன் அவர்களிடம் சிறந்த நடத்தை மாற்றங்களையும் காணமுடியும். அவற்றைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

பொருத்தமான செயற்பாடுகளின் ஊடாக எதிர்பார்க்கக் கூடிய நன்மைகள்

- ▶ ஏதேனும்மொன்றைக் காண்பதையோ அறிவதையோ விட அவற்றை நோக்குதலிலும், அவதானித்தலிலும் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவர்.
- ▶ இலகுவான பிரச்சினைகளை இனங்காணும் திறன் பெறுவர்.
- ▶ இலகுவான முறையில் தேடியறிவதற்குத் திட்டமிட்டுக் கொள்வர்.
- ▶ எளிய உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துவர்
- ▶ தகவல்களைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பொருத்தமாகத் தொகுதிகளாக்குவர்.
- ▶ மற்றவர்களோடு ஒத்துழைப்புடன் செயலாற்றுவர்.
- ▶ தாம் செய்தவற்றைப் பற்றியும், கண்டவற்றைப் பற்றியும் தமது சகாக்களுடன் கலந்துரையாடுவர்.
- ▶ பல்வேறு விதங்களில் தகவல்களை முன்வைப்பர்.
- ▶ சில விடயங்களையும், நிகழ்வுகளையும் இலகுவான முறையில் விபரிப்பர்.
- ▶ மற்றவர்களின் பேச்சுக்களை அவதானித்துடன் செவிமடுப்பர்
- ▶ தமது உடல் விருத்தி பற்றிக் கவனமெடுப்பர்
- ▶ தமது உடல் நலம் தொடர்பாக அக்கறையை ஏற்படுத்திக் கொள்வர்.

எனவே பொருத்தமான கற்றல் கற்பித்தலின் மூலம் மேற்கூறிய நன்மைகளை மாணவர்களிடம் எதிர்பார்க்க முடிவதுடன்,

ஆரம்பக்கல்வி நிலையின் நோக்கங்களை சிறப்பாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் , அதன்வழி அவர்களைத் துலங்கச் செய்யவும் முடியும். எதிர்காலத்தில் சிறந்த நற்பிரஜையாவதற்கான அடித்தளம் ஆரம்பக்கல்வி நிலையிலேயே வித்திடப்படுகின்றது. அதற்கேற்ப வழிப்படுத்தக் கூடிய மையப் பாடமாக விளங்குவது மாணவர்களுடன் ஒன்றிணைந்துள்ள சுற்றாடலும் அது தொடர்பான கற்றற் செயற்பாடுகளுமாகும். எமது நாட்டில் பாடத்திட்டமானது தேசிய ரீதியில் தயாரித்து கையளிக்கப்பட்டாலும், சுற்றாடல்சார் செயற்பாடுகளை பிள்ளையுடன் தொடர்புடைய சூழலுக்கேற்ப செயற்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதற்கேற்ப செயற்பட வேண்டியது நல்லாசிரியரின் பணியாகும்.

Reference:

1. The Hand book of Environmental Education. Joy, Palmen and Philip Neal, London and New York.
2. தரம் 5 பாடத்திட்டமும் ஆசிரியர் கைநூலும்.,பாடவிதான அபிவிருத்திப் பிரிவு, ஆரம்பக்கல்வியும் விசேஷ கல்வியும், தேசியகல்வி நிறுவகம், மகரகம், 2002.
3. ஆரம்பக் கல்விச் சீர்திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிகாட்டுகைகள், ஆரம்பக்கல்வித் திட்டமிடல் செயற்றிட்டம், 2000.
4. சுற்றாடற்கல்வியை மதிப்பிடல், ஆரம்ப ஆசிரியர் கல்விப் பாட நெறி, தொலைக்கல்வித்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம், 1992.
5. சுற்றாடலை அறிந்து கொள்வோம், ஆரம்ப ஆசிரியர் கல்விப் பாடநெறி, தொலைக்கல்வித்துறை, தேசிய கல்வி நிறுவகம், 1992.

போதனாமுறைத் தொழில் நுணுக்கத்தில் ஆக்கபூர்வக்கற்றலுக்கான சுதந்திரக் கோட்பாடும் - நடைமுறைகளும்.

- பா. தனபாலை.

பிரவேசங்கள் :

- * போதனா முறையியலில் ஆசிரியர் நடிபங்குகளின் நிலை மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாதவையா?
- * ஆசிரியர் - மாணவர் உறவு கற்றலில் எவ்வாறு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது?
- * ஆக்கபூர்வக்கற்றலுக்கான சுதந்திரக் கோட்பாடு என்றால் என்ன?
- * மாணவர்களின் அபிவிருத்திகளுக்கும், அனுபவங்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்காத கற்பித்தல் முறைகள் தேவையா?
- * புதிய செயற்பாடுகளுடன் கூடிய செயற்பாட்டறைக் கல்வியின் நோக்கங்கள் என்ன?

புதிய கல்விச் செல்நெறிகளின் அறிவுப் பெருக்கம், மாணவர்களின் கற்றலிலும், ஆசிரியத்துவத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இம்மாற்றங்கள் உலகம் தழுவியதாகப் பரிணமித்துள்ளது. இப்பரிணமிப்புக்கள் கல்விக்கான ஆசிரியர்களினது தனியுரிமைகளைச் சிதைத்துள்ளது. மேலும் இன்று ஆசிரியர்கள் பலர் கற்பித்தலில் ஆர்வமோ, ஆயத்தமோ அற்றவர்களாகவுள்ளனர் என்ற விமர்சனமும் பெருகியுள்ளது.

இவ்விமர்சனங்களின் முரண்பாடுகளுக்கிடையில், ஆசிரியர் இதுவரையான தம் கற்பித்தல் நடிபங்குகளை விரிவாக்குதல் தொடர்பாகச் செயற்படும் காலம் இதுவாகும். இதற்கு ஆசிரியர்தம் கல்வி, தொழில்வாண்மையில் கூடுதல் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். இன்றைய பின்நவீனத்துவ (Post modernism) சமூக விஞ்ஞானிகளால் ஆசிரியர்கள் அபிவிருத்தி முகாமையாளர் (Development Managers) என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தற்போது கல்வி பயிற்றுநர்களும், திட்டமிடுவோரும் கல்வியின் சகல முனைகளிலும் புத்தாக்கங்களில் ஆர்வத்துடன் ஈடு

பட்டு வருகின்றனர். விரிந்து வரும் கல்வித்துறையிலிருந்து தகுந்த பயன்களைப் பெற விரும்பும் மனிதக் குழுக்களின் தேவைகளை முன்னைய - பழைய கற்பித்தல் முறைகள் பூர்த்தி செய்யப் போதியன அல்ல. ஒரு தொடராகத் தோற்றம் பெற்ற சார்புடைய புதிய கற்றல் - கற்பித்தல் முறைகளும், வழிகளும் "போதனா முறை தொழில்நுணுக்கவியல்" என்ற பொதுப் பெயரினால் இன்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதில் மனிதவளவிருத்தி என்ற வகையில் மாணவர்களின் கற்றலும், ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் செயல் முறைகளும் புதிய பிரவேசங்களாக நோக்கப்படுகின்றன.

கற்றல் - கற்பித்தல் செயலொழுங்கு.

மாணவர்கள் பயனுறுதி வாய்ந்த முறையில் கற்பதற்கு: கற்றல் - கற்பித்தல் வாய்ப்புக்களைச் சிறப்பாக விருத்தி செய்யும் ஆசிரியர், மாணவரின் கற்றல் செயலொழுங்கு முறையில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றார்கள். ஆசிரியருடைய செயல்முறைகளான:

- * பாடத்தைத் திட்டமிடல்.
- * பொருத்தமான கற்பித்தல் முறைகளையும், சாதனங்களையும் பயன்படுத்தல்.
- * பாடத்தை முன்வைத்து வளர்த்துச் செல்லல் - கணிப்பிடல் , மீள வலியுறுத்தல்,
- * மேம்பாட்டுச் செயற்பாடுகள் - இணைபாடவிதானச் செயற்பாடுகள், பின்னூட்டல்.

என விரிந்து செல்கின்றது. ஆசிரியரின் கற்பித்தல் , மாணவரின் கற்றல் செயல்முறைகள் இவ்விருவருக்குமான இடைவினைகளினூடாக வளர்ந்து செல்கின்றன.

ஆசிரியர் - மாணவர் செயற்பாட்டு இடைவினைக் கோலங்கள் காரணமாக மாணவர் பெறும் கற்றல் அனுபவங்கள் அறிதலாட்சி, உளவியக்க ஆட்சி, மனவெழுச்சி ஆட்சி என்பவற்றினூடு விருத்தியடையும். வகுப்பறையில் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலில் மாணவர் ஈடுபடும் கற்றல் தொழிற்பாடுகளான: அவதானித்தல், தேடியாய்தல், பகுத்தல், சிந்தித்தல், பிரச்சினை தீர்த்தல், பிரயோகித்தல், எழுதுதல், வரைதல், ஆக்குதல், நடித்தல், விமர்சித்தல், வினவுதல், கலந்துரையாடல், விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடல் என்பவற்றின் மூலம் ஆளுமைவிருத்தி அடைகின்றான். இதற்குப்

பொருத்தமான கற்பித்தல் முறையியல்களை ஆசிரியர் தெரிந்து பொருத்தமான நேரம் பயன்படுத்தும் வல்லமையைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இங்கே ஆசிரியர் சார்பாகக் கற்பித்தல் முறையியல்கள் முக்கியமானது போன்று மாணவர்கள் சார்பாக கற்றல் முறைகளும் முக்கியம் பெறுகின்றன. கற்பித்தல் முறைகளுக்கும் - கற்றல் முறைகளுக்குமான தொடர்புகள் கல்விச் செயலொழுங்கை உயிர்ப்படையச் செய்யும் முக்கிய காரணிகளாகவுள்ளன. மேலும் இவற்றிடையே நெருக்கமான தொடர்புகளும் உள்ளன. ஆசிரியர்கள் கற்றல் கொள்கைகளுக்கும் கற்பித்தல் முறைகளுக்குமிடையிலான தொடர்புகளைச் சரியாகப் புரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். இதனூடாக வகுப்பறைக் கற்பித்தலை வினைத்திறனாக்கலாம்.

இதற்கான ஏற்பாடுகளும், நவீன கற்பித்தல் மாதிரிச் செயலொழுங்குகளும் பல கோணங்களில் தற்போது முன்வைக்கப்படுகின்றன. நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த சம்பிரதாயக் கற்றல் மாதிரியருவில், கற்றல் என்பதை அறிவு வழங்குதல் (Transmission of Knowledge) என்று கருதப்பட்டது. தற்போது இந்நிலையில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. ஏனெனில் இன்று கற்கும் மாணவர்களின் நிலையும் பல மாற்றங்களுக்குள்ளாகியிருக்கின்றன.

இன்றைய மாணவர்கள் பாடசாலையிலும், வீட்டிலும், சமூகத்திலும் பல மிருகத்தனமான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். உதாரணமாக அமெரிக்காவில் அண்மையில் வகுப்பறையில் தனது சக மாணவர்களையும், ஆசிரியரையும் சுட்டுக் கொலைசெய்யும் நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றும் உலக நாடுகளிலும், இலங்கையிலும் மாணவர்களின் மோசமான ஒழுக்க மீறல்கள், ஆசிரியர், அதிபர்களைத் தாக்குதல் நிகழ்வுகள் பெருகியுள்ளன.

மேலும் தற்போது பெருகியுள்ள பௌதீகவாதம் - தொழில்நுட்ப விருத்தி - தொடர்பு சாதனங்களின் செயற்பாடுகள் மானிட விழுமியங்களைப் பாதிக்கின்றன. பயங்கரவாதம், வன்முறைகள், திருட்டுக்கள், பொய்மை, சுயநலம், யுத்தங்கள், ஆக்கிரமிப்புக்கள், கொலைகள், குற்றங்கள் போன்றவற்றால் கல்வியானது தொடர்ந்து ரோபோ போன்று உணர்வின்றி விழுமியங்களைக் கவனத்தில் கொள்ளாத தலைமுறை ஒன்றை உருவாக்கி விடுமோ என்ற அச்சம் இன்றைய உலகச்சூழ் நிலையில் எழுந்துள்ளது.

இவ் அச்சத்தைப் போக்கி புரண மனிதத்துவத்தை நோக்கிய கற்றல் கலாசாரத்தை மானசீகமாக அமைக்க ஆசிரியர் - மாணவரின் சுமுகமான இடைவினைகள் அன்பு - நட்பு - சுதந்திரம் - புரிந்துணர்வுரீதியான கற்றல் - கற்பித்தல் மூலமே ஏற்படமுடியும். இவ் வகையில் தற்போது மிகவும் பிரசித்தமாகிவரும் கற்றல் - கற்பித்தல் மாதிரிச் செயல் ஒழுங்கு ஒன்று இங்கே தரப்படுகின்றது.

ஆக்கபூர்வக் கற்றலுக்கான சுதந்திரக் கோட்பாடு.

ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் இடையிலான மிக நெருங்கிய சுமுகமான மானிடத் தொடர்பை விருத்தி செய்வதனுடாக இந்நவீன கற்றல் - கற்பித்தல்மாதிரிச் செயலொழுங்குக் கோட்பாடு புதிய கல்விப் பரிமாணங்களை இயம்பிநிற்கின்றது. சுதந்திர - சுய வழிப்படுத்தப்பட்ட இக்கற்றல் நிலைகள் தொடர்பாக கல்வியியல் ஆய்வு - அபிவிருத்தி நடைமுறையாளர்கள் இன்று மிகக்கூடுதல் கவனம் செலுத்தி பாடசாலைகளில் பிரயோகிக்கும் வழிகளை இயம்பியுள்ளனர். இவ் எண்ணக்கரு மிகப்பழைய காலத்திலிருந்தே தோற்றம் பெற்றாலும் இதற்கு உத்வேகம் கொடுத்தவர் கல்வியியல் அறிஞர் கால்ரோஜஸ் (Carl Rogers) ஆவார்.

ஆசிரியர் சிறப்பான மாணவர் உறவை வளர்த்து கூடுதலான அனுபவத்தின் மூலம் (Experiential Learning) கற்றலை மேற்கொள்ள மாணவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். இதை மாணவர்களும் விரும்பி ஏற்பார்கள். இங்கு மாணவர்களுக்கான எல்லாச் சுதந்திரங்களும் வழங்கப்பட்டிருக்கும். நிபந்தனையற்ற உடன்பாடான, கவனிப்பினூடாக, சிந்தனைகள் எதுவுமில்லாமல் மாணவர் இருக்கும் சுய நிலைக்கேற்ப ஆசிரியர், அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் திறன் கொண்டிருக்க வேண்டும். இம் மாதிரிச் செயல் ஒழுங்கில் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமான உறவுமுறை எவ்விதத்திலும் கட்டுப்படுத்தப்படக் கூடாது. எல்லா மாணவரும் அவரவர் உண்மையான இயல்பில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒத்த உண்மைத்தன்மை இங்கு நிலவ வேண்டும்.

அதாவது மாணவர் உலகத்தோடு, ஆசிரியர் உரிய முறையில் பொருந்துதல் வேண்டும். மாணவனுடனான தொடர்புகள் அனைத்தும் உண்மையானவையாக, யதார்த்தமாவையாக, நேர்

மையானவையாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறானநிலை வகுப்பறையில் உருவாக்கப்படுமாயின் மாணவர்கள் கற்பதற்குச் சதந்திரம் கிடைக்கும். வெளியிலிருந்து வரும் தடைகள் இயல்பாக நிறுத்தப்படும் போது மாணவர் பெருமளவு சுயகட்டுப்பாடுடைய கற்றலில் உற்சாகம் காட்டுவர். இது மிகவுயர்ந்த வகுப்பறைச் சூழலாக இருக்கும்.

இவ் வகுப்பறைச் சூழ்நிலை உருவானதும் மாணவர்களின் அபிலாசைகளுக்கு முதலிடம் கிடைக்கும். வாசித்தல் சிந்தித்தல் போன்ற சம்பிரதாய கற்றல் துறைகளை விட கால்ரோஜஸ் தெரிவிக்கும் நவீன கற்பித்தல் மாதிரியுரு மாணவர்களின் அபிலாசைகளுக்கும், அனுபவங்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுக்கின்றது. மாணவர் இச் சூழலில் தனக்குத் தேவையானதை மட்டும் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலில் கற்கின்றனர். இவருடைய "ஆக்கபூர்வ கற்றல் லுக்கான சதந்திரக் கோட்பாட்டின்" மூலம் கற்றவை சதந்திரமாக வளப்படுத்துவதற்கு அவசியமானதும் (Freedom to Learn) அதே போன்று பொருத்தமான கற்றல் சூழ்நிலைக்குத் தேவையான அடிப்படையான மூன்று நிலைகளைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

- i. ஆளுமை வெளிப்பாடு (Empathy)
- ii. நிபந்தனையற்ற உடன்பாடான கவனிப்பு (Unconditional / positive Regard)
- iii. ஒத்திருத்தல் அல்லது உண்மை நிலை (Ogruence / Genuineness)

இவ்வாறான நிலையினூடான கற்றல் சூழ்நிலையில் மாணவர்களுக்கு ஏற்ற கற்பித்தல் முறைகளினூடு கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும் போது உயர்ந்த பலாபலன்கள் கிடைக்கும். இந்நிலையே நவீன கற்றல் - கற்பித்தல் மாதிரிச் செயல் ஒழுங்கு என இன்று உலகெங்கும் புதிய பிரவேசங்களாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. இவ் ஆரோக்கியமான சதந்திர நிலையை ஆசிரியர்கள் ஏற்படுத்தும் போது பல கற்றல் - கற்பித்தல் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. செயன்முறைக் கல்வியினூடே மனித விழுமியங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஆக்கரீதியான கற்பித்தலும் கற்றலும் ஏற்படுகின்றன.

இதற்கு ஆசிரியர்கள் கற்றல் சூழ்நிலைகளைச் சரியாக அவதானித்து, உண்மை நிகழ்வுகளினூடாக மாணவர்களை

நோக்கி: சுய நம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, கடின உழைப்பு, மனத் துணிவு, ஆக்கத்திறன், செயற்படுத்தும் ஆர்வம், சாதனைகளை விரும்புகின்ற இலட்சியங்களுடன் தமது பணிகளில் ஈடுபடுவதுடன் பல வகையான கற்பித்தல் முறைகளையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். மேற் குறிப்பிட்ட நவீன கற்பித்தல் மாதிரிச் செயலொழுங்கின் அம்சங்கள் இலங்கையின் புதிய கல்விச்சீர்திருத்த நடைமுறைகளிலும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

உதாரணமாக ஆரம்பத்தரங்களில் செயற்பாட்டறைகளாக வகுப்பறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மணல் மூலை, ஒப்பனை மூலை, நீர்ச்சட்டி, செயற்பாட்டு மேசை, பிள்ளைகள் எழுதக்கூடிய உயரத்திலான கரும்பலகை, காட்சிப்பலகை, முதலுதவிப் பெட்டிகள், கற்றல் - கற்பித்தல் உபகரணங்களைப் பேணும் அலுவலர்கள், வகுப்புக்கு வெளியே விளையாட்டு முற்றம், சிறுவர் பூங்கா, பாடசாலை மூலகைத் தோட்டம் அவற்றில் பூஞ்செடிகள், பறவைக்கூட்டம், நீர்த்தாடகம் என்பவை எல்லாம் மாணவர் சுதந்திரமாகக் கற்கும் சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன.

சுதந்திரமாகக் கற்றலுக்கு வழிகோலும் செயற்பாட்டறை

இலங்கையின் புதிய கல்விச்சீர்திருத்த ஏற்பாடுகளில் கனிஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலை மாணவர்களின் சுதந்திரமான கற்றலுக்கு வழிகோலுவதற்காக புதிதாகச் செயற்பாட்டு அறைகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் எல்லாப்பாடசாலைகளிலும் உருவாக்கப்படாமல் உள்ளமை பெரும் குறையாகவுள்ளது. மேலும் உருவாக்கப்பட்ட பல பாடசாலைகளில் கற்றலுக்குப் பயன்படுத்தாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. இந்நிலை மிக மோசமானது. அதிபர்களும் ஆசிரியர்களும் இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

தரம் 6 தொடக்கம் 9 வரையான தரங்களில் கற்கும் மாணவரைச் சுதந்திரமான கற்றல் செயல்முறை வேலைகளில் ஈடுபடுத்தும் நோக்குடன் இச்செயற்பாட்டறைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மாணவர் தம் விருப்புக்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்ப செயல்முறைக்கருமங்களைத் தெரிந்து அவற்றைத் திட்டமிட்டு அமுற்படுத்தும் சுதந்திரம் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இது இவ் வேலைத்திட்டத்தின் மிக முக்கிய இயல்பாகும். மேலும் மாணவர் தன் கற்றல்

தேவைகளைக் கண்டறிவதற்கும். தன் கற்றல் இலக்குகளை அமைப்பதற்கும் கற்றல் வளங்களை இனங்காண்பதற்கும் கற்றல் உத்திகளை தானே அறிந்து சுய வழிப்படுத்தப்பட்ட கற்றலுக்கு இச் செயற்பாட்டறைத் திட்டம் வழிவகுக்கின்றது. பின்வரும் ஐந்து செயன்முறைப் பிரிவுகள் இதிலடங்குகின்றது.

1. விவசாயமும் உணவு தயாரித்தலும் :-

இதில் பயிர்ச் செய்கை, விலங்கு வேளாண்மை, உணவுப்பொருட்கள் சேகரித்தல், உணவு தயாரித்தல், களஞ்சியப்படுத்தல், உணவுப் பொருட்களைப் பாதுகாத்தல், பாடசாலைத் தோட்டத்துடனான ஒருங்கிணைவு, பனங்கட்டி தயாரித்தல், கடல்வள பயன்பாடுகள். பரிசோதனை செய்தல், மீன்பிடி உபகரணப் பயன்பாடு.

2. ஒழுங்கமைத்தல், தொழில்முயற்சி ஆய்வு நடவடிக்கைகளும் தகவல்களைக் கையாளுதலும் :-

தகவல் சேகரித்தல், நிரல்படுத்தலும் தொடர்பாடலும் இதற்கு கணினிகளைப் பயன்படுத்தல், தொழில்முயற்சிகள் தொடர்பான அடிப்படையான விடயங்கள், நவீன உபகரணங்கள், தொலைக்காட்சி, வானொலி, பத்திரிகைகள், வழிகாட்டிகள் சேகரித்தலும்-பயன்படுத்தலும்.

3. உற்பத்தி செய்தலும் ஆக்குதலும்-

மூலப்பொருட்களை உற்பத்திப்பொருட்களாக மாற்றுதல், விசைசக்தி, ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தல், சூரியசக்தி, காற்றாலை, மின்சக்தி, உயிரியல்வாயு-மின்சக்தியைப் பயன்படுத்தல், பொறிகளின் பயன்பாடு, தொழிற்சாலைகள் ஆக்கம்.

4. சீத்திரியுக்கட்புலக்கலைகள்-உளப்படங்கள்

வரிப்படங்கள் போன்றவற்றைத் தேவைகளுக்கு பயன்படுத்தல், தரவுகள், வடிவமைப்புக்கள், தொடர்பாடல்கள், காட்சிப்படுத்தல் போன்றவற்றை அறிக்கைப்படுத்தும் வகையில் வரைதல், சித்திரங்கள், மாதிரிகள், கைவினைமட்பாண்டப் பொருட்கள் ஆக்குதல், பனை ஓலை உபகரண ஆக்கம் .

5. ஆற்றுகைக்கலைகள் -

நாடகம், நடனம், குறித்த மெய்நிலைகளைப் பேணியவாறு கருமமாற்றல், உடல் அசைவுகளும், அபிநயமும், அழகியலுணர்வுள் -பாடல் இசைத்தல் பற்றிய நயப்பு, பொம்மலாட்டம், இசைக்கருவிகளைக் கையாளுதல்.

மேற்படி ஐந்து பிரிவுகளும் மிகவும் பரந்தவை. விரிந்த வீச்சில் அடங்கும் பல வகைப்பட்ட செய்முறைத் தொழிற்பாடுகளை இதில் அடக்கக்கூடிய சுதந்திரம் பாடசாலைகளுக்கும். ஆசிரியர்களுக்கும் உண்டு.

இவ்வாறான செயல்முறைத் தொழிற்பாடுகளுக்கு உதவும் உபகரணங்கள், கருவிகள், பொருட்கள் பாடசாலைகளுக்கு அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட 5 பிரிவுகளுக்கும் அமைய செயற்பாட்டு அறையும், அயலில் அமைந்துள்ள நிலப் பரப்பும் திட்டமிடப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்செயற்பாடுகளுக்காகப் பல்வேறு சாதனங்கள், பொருட்களை அதிபரும், ஆசிரியர்களும் பெற்றுக் கொள்ள நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதற்குச் சமூகத்தின் உதவியையும் பெற வேண்டும்.

செயற்பாட்டு அறையில் குறித்த பாடவேளைக்குச் சென்று சுதந்திரமாகத் தமது கருத்துக்கோ, தேவைகளுக்கோ, விருப்பங்களுக்கோ செயல் வடிவம் கொடுக்கலாம். தேவையேற்படும் போது மட்டும் ஆசிரியரின் வழிகாட்டல் வழங்கப்படும். இவ்வாறாக நிகழும் செயல் முறைகளினூடாகவே மாணவர் கற்பர். இங்கு மாணவர் தாமாகவே சுதந்திரமாகக் கற்றுக் கொள்வர். மரபு ரீதியான கற்பித்தல் இன்றி மாணவர்கள் தாமாகவே கற்றுக்கொள்கின்றமை செயற்பாட்டறையின் சிறப்பியல்பாகும்.

செயற்பாட்டறையினூடாக மாணவர் தமது ஆற்றல்களை / திறன்களை வெளிக்காட்டுவர். விரும்பியவாறு சில நேரம் ஆடுவர். சிலநேரம் பாடுவர், நடப்பர், நிறம்தீட்டுவர், விளையாடுவர், தாம் ஏற்கனவே அறிந்த ஒன்றை உருவாக்க முயற்சிப்பர். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மாணவர் புதிதாக ஏதேனும் ஒன்றைக் கற்றுக் கொள்ளவே முனைவர். ஈற்றில் தாமே கற்றுக் கொள்வர்.

யாதேனும் ஒன்றைக் கற்கவேண்டிய விதத்தையும் கற்பர். எவ்வாறு கற்க வேண்டும் என்பதையும் தாமே கற்பர். இதனூடாக கற்பிப்பதற்குக் கற்றல் தொடர்பான கவனம் செலுத்துவதோடு விருப்பையும் அதிகரித்து மேன்மேலும் கற்பதைப் பழகிக் கொள்வர்.

இதற்கமைய தற்போதைய அமுலில் உள்ள பாடசாலைப் பண்பாட்டில் வேருன்றிக் காணப்படும் கற்றல் கற்பித்தல் செயல் முறையில் தெளிவான ஒரு மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது. சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை எதிர்கொள்ளக் கூடிய ஆக்கத்திறன் கொண்ட மாணவ சந்ததியை உருவாக்கும் பொறுப்பு பாடசாலை களைச் சார்ந்ததாகவே உள்ளது. இதற்கு வழிவகுக்கும் மிக முக்கிய அடைப்பியலாகச் செயற்பாட்டறை உள்ளது. செயற்பாட்டறை எண்ணக்கரு தத்துவங்களின் பிரதியீடாக இல்லாமல் கல்விப் பயன்பாட்டிற்கான பிரயோகங்களாக இருக்க வேண்டும்.

Reference:

01. The scientific Basic of the Art of Teaching - Nil Gage Colombo University - Niy - 1999
02. Primary Education in Sri Lanka: Options for Development minister of education and Higher Education - 1996.
03. www.moesl.org minister of education and Higher Education
04. General Education Reforms (1997) minister of education and Higer Education
05. The Quality of Education in the Developing countries - D. Aeth Richard, Harvard University press - 1989
06. A system Approach to teaching and Learning Procedures - UNESCO Press - 1981.
07. School contexts that Encourage Reflection, Teachers' Perceptions - Lou.V.M. 1998.

பின்நவீனத்துவம் - ஓர் அறிமுகம்

- எசு. திருநாவுக்கரசு.

பின்நவீனத்துவம் (Post Modernism) பற்றிய செய்திகள் சமகாலத்தில் இலக்கியவுலகிலும் சரி, கல்வியுலகிலும் சரி பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இயற்கைவாதம், அமைப்பு வாதம், மாக்கியவாதம், நவீனத்துவவாதம் ஆகிய கோட்பாடுகளுக்குப் பிந்தியதாகப் பின்நவீனத்துவவாதம் முகிழ்த்துள்ளது. இரண்டு உலகப் போர்கள் நடந்து முடிந்ததற்குப் பின்னர் எழுந்த கருத்தியல் நிலையாகவே இது காணப்படுகிறது. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் தோற்றம் பெற்று, படிப்படியாகக் கீழைத் தேய நாடுகளையும் பின்நவீனத்துவக் கருத்துக்கள் சென்றடைந்துள்ளன. கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக இந்தியாவில் கவனிப்புக்குள்ளான பின்நவீனத்துவக் கருத்துகள், இலங்கையிலும் புத்திஜீவிகள், படைப்பிலக்கியவாதிகள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்று வருகின்றன. கல்வி, பொருளியல், அரசியல், சமூகவியல், உளவியல், இலக்கியம், அரங்கியல், திரைப்படவியல் என்றவாறு பல்வேறு துறைகளிலும் இக்கோட்பாடு ஊடுருவி நிற்கிறது. ஆரம்பத்தில் இலக்கியத்துறையினூடாகவே கிளர்ந்தெழுந்த பின் நவீனத்துவச் சிந்தனைகள், பின்னர் பன்முகத் தன்மை பெற்றன.

கோளமயமாக்கல் (Globalization) என்ற அலையின் பின்புலத்தில் எழுந்த சிந்தனைக் கோட்பாடாகவும் பின்நவீனத்துவம் கருதப்படுகிறது. தடையற்ற பொருளாதார, வர்த்தக முயற்சிகளும், தடையற்ற முறையிலான உலக மக்களின் நகர்வுகளும் உலக மயமாக்கலின் பிரதிபலிப்புக்களாகும்போது, அதன் பகைப்புலத்தில் பின்நவீனத்துவக் கருத்துக்களும் செல்வாக்குப் பெறுகின்றன. பல்வேறு அறிஞர் கருத்துக்களின் ஒன்று திரட்டிய தொகுதியாகவே இக்கருத்தியல் காணப்படுகிறது. மிசேல்பூக்கோ, ரோபல்ந் பார்த் மார்க், தெரிதா, மாக்லக்கான், கேபமர்ஸ், பிரான் சேலையோத்தோ, பிரட்ரிக்ஜேம்சன், போத்திரியா, டெலூஸ் சூர் போன்றவர்களின் சிந்தனைகள், பின்நவீனத்துவக் கருத்தாக்கத்தின் வலுவான விசைகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன.

பாரம்பரியமான சிந்தனைகள், கோட்பாடுகள், தத்துவங்கள், கருத்தியல்கள் முதலியன மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்படுவதை பின்நவீனத்துவம் வலியுறுத்துகிறது. பழைய சிந்தனைகளில் மேலாதிக்கத்தை வலியுறுத்தும் பண்புகள் அடங்கியுள்ளன என்கிறது. அதே போன்று எந்தவொரு படைப்பாக்கமும் மறுவாசிப்பு அல்லது மீள்கட்டுடைப்பு (Deconstruction) நிலைக்கு உட்படுத்துவதைப் பின்நவீனத்துவவாதிகள் ஆதரிக்கின்றனர். சமூகத்தில் எதையும் கூட்டு மொத்தமான முறையில் ஒன்று திரட்டிய பண்புடன் (Totalising) நோக்கும் போது, அதில் வன்முறைப் பண்பு (Hege monising) அல்லது மேலாதிக்கப் பண்பு காணப்படுவதாகவும் அவர்கள் கருதுகின்றனர். இத்தகைய பண்புகள் தவறான பல முடிவுகளை எடுக்க காரணமாகின்றன என்கின்றனர். “தர்மம் வெல்லும், அதர்மம் வீழும்”, “தெய்வம் நின்று கொல்லும்”, “ஊழ்வினை உருத்துவநடாடும்”, “பொறுத்தார் பூமியாழ்வார், பொங்கினார் காடுறைவார்” என்பன திரட்டாக்கலுக்கான உதாரணங்களிற் சிலவாகும். இதே போன்று (Pharase Regims) அதிகார நிலைப்படுத்தற் சொற்கூட்டங்கள் அல்லது சொற்களஞ்சியம் கூட மேலாதிக்கப் பண்புகளில் காணப்படுகின்றதெனக் குறிப்பிடுகின்றனர். பின்நவீனத் துவத்தினர் “அடியாத மாடு படியாத”, “கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன்”; “கைகட்டிச் சேவகஞ்செய்தல்”, “அதிஉத்தம” முதலான சொற்றொடர்கள் இவற்றுக்கான எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

வன்மை முனைப்புக் கொண்ட திரட்டிய பண்புகளுக்கு மாறாக, அதிக கவனத்திற்குள்ளாகாத சிதைந்த, தற்காலிக, உதிரியான பண்புகள் மீதான கவனமே பின்நவீனத்துவக்காரரினால் முன்வைக்கப்படுகிறது. அதுவே வலிமை வாய்ந்ததென அவர்கள் நம்புகின்றனர். எப்போதும் கூறப்படாத, தவிர்க்கப்பட்ட விடயங்கள் சார்பாகவே இவர்களின் அக்கறை புலப்படுகிறது. அறிவுக்கும் உண்மைக்கும் இடையில் நோத்தொடர்புகள் இல்லை எனக் கூறும் இவர்கள், ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பை நியாயப்படுத்துவதாகவே அறிவு செயற்படுகின்றதென்கின்றனர். சமூகத்தினை வகைப்படுத்திப் பார்ப்பதும், அதிகார நிலைநிறுத்தலேயாகும் என்று குறிப்பிடும் இவர்கள், தற்போதைய உலகில் வளர்ந்த நாடுகளின் அறிவுறுப்பத்தியானது மூன்றாம் உலகநாடுகளின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த ஏதுவாக அமைந்துள்ளது என்கின்றனர்.

பொருள்மீது, இயற்கைமீது ஆதிக்கம் செலுத்தவே அறிவு பயன்படுகின்றதெனக் கருதும் பின்நவீனத்துவவாதிகள், சொல்லுக்கும் பொருளுக்குமிடையே இடைவெளிகள் உள்ளதென்கின்றனர். ஒருவரது சிந்தனைக்கும், அவரால் வெளிப்படுத்தப்படும் மொழிக்கும் இடையில் வேறுபாடு காணப்படுவது போன்றே, மொழியுணர்த்தும் பொருளும் இடைவெளிகள் கொண்டமைகிறது என்று கூறுகின்றனர். மக்களாட்சி, சமத்துவம், விழுமியம், மனிதநேயம் முதலான சொற்களின் பொருளை நோக்கின் பின்நவீனத்துவ சிந்தனையாளர்களின் கருத்துப் புலப்படுமெனலாம். ஒரு மொழியில் அமைந்துள்ள சொற்களை குறிப்பான்கள் (Signifiers) எனவும், அவை உணர்த்தும் பொருளைக் குறிப்பீடுகள் (Signified) எனவும் அழைப்பர். குறிப்பான்களால் சரியான, பொருத்தமான குறிப்பீடுகளைத் தரமுடியாமலிருப்பதை நாமுணரமுடிகிறது. ஆகவே ஓர் எல்லைக்கு மேல் அதீதமான முறையில் நாம் மொழியில் தங்கியிருக்கக் கூடாது எனப் பின்நவீனத்துவம் கூறுகிறது.

ஒரு காலகட்டத்தில் இயல்பானவையாக, சரியானவையாக இருந்தவை. இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் வலுவழிந்து, இயல்பற்று, பிழையானவையாக மாறக்கூடும். மாற்றமுறாத நித்தியமான கருத்துக்கள் எவையுமில்லை. இயற்கை, சூழல், பொருள், அறிவு முதலான யாவும் பூரணத்துவமற்றவை. மாற்றங்களுக்குரியவை. பின்நவீனத்துவத்தின் இத்தகைய சிந்தனைகள் நூலாக்கத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஒரு படைப்பினைப் பிரசவித்த பின் படைப்பாளி இறந்து விடுகிறான் எனவும், அவனது படைப்பே எஞ்சிநிற்கும் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் எனவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படித்தான் படித்து விளங்கவேண்டுமென்ற கருத்தை நிராகரித்து விட்டு, படிப்பவனாலேயே அப்படைப்புக்கான அர்த்தம் உருவாகப்படுகின்றதென பின்நவீனத்துவக் கருத்தியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். வாசகனின் இயல்புக்கேற்ப, படைப்பின் வடிவமும் பொருள்கோடலும் மாற்றமடையும் என மேலும் இவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அரசியல் தொடர்பான தீர்மானங்கள்யாவும் வன்முறையோடு தொடர்புபட்டவை எனக்கூறும் இவர்கள், பழமை, புதுமை ஆகிய வற்றினதும் உயர்வு அழகியல், வெகுசனக்கலை ஆகியவற்றின

தும் எல்லைக் கோடுகள் அழிபடவேண்டுமென்கின்றனர். உண்மை - பொய், நன்மை - தீமை என்றவாறான பாகுபாட்டை நிராகரிக்கின்றனர்.

நவீனத்துவத்தின் தொடர் இயக்கமாகவும் பின் நவீனத்துவத்தைச் சிலர் இனங்காண்கின்றனர். நவீனத்துவமானது யதார்த்தவாதத்தை முற்றாக மறுதலிக்கவில்லை. ஆனால் கற்பனையில்லாத, புறவுலக அழுத்தம் மிக்க, அதிகார மையத்தைத் தழுவிச் செல்கிறது. 'முதலாளித்துவத்தின் குழந்தைதான் யதார்த்தவாதம்' என்ற கருத்தும் உண்டு. ஆனால் யதார்த்தவாதம் புறவுலகமே அகவுலகைத் தீர்மானிக்கிறது என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து, அகவுலக புறவுலகில் ஊடுருவி, அதனை மறுபடைப்புச் செய்வதை விளக்குவதில்லை. நவீனத்துவத்தின் மையமாக மனிதன் விளங்கினாலும், பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகள் காரணமாக அறிவின் ஆதிக் கத்தை நம்பாது, பகுத்தறிவில் வன்முறையின் ஊடுருவலைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலை வெளிப்படுகிறது.

எனவே முரண்பட்டுவரும் மரபுகளின் சில கூறுகளுடன் பின் நவீனத்துவத்துக்குரிய தொடர்பை உணரமுடிகிறது. "அசல் என்று எதுவுமில்லை" எல்லாமே நகல்கள், நகலின் நகல்கள்" எனக் கருதும் இக்கோட்பாடு, பொருள் சார் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து எமது உணர்வுகளை விடுவிக்கக் கூடியது. எதிர் காலத்தில் பின்நவீனத்துவம் பற்றிய பல்வேறு விளக்கங்களும் ஏற்படக்கூடுமெனலாம்.

சுவாமி விபுலானந்தரின் கல்விப்பணி

- ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி.

யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய நாவலர் சைவசமயம், தமிழ் மொழி, தமிழர் பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கு முதன்மை கொடுத்தவர். அவற்றைக் காப்பதற்காக கிறிஸ்தவ - ஆங்கில ஆதிக்கமுள்ள அரசுக்கெதிரான போராட்டங்களை முறையாக நடத்தியவர். அதே போன்று மட்டக்களப்பு தெற்கு மூலையிலுள்ள காரைதீவில் தோன்றிய சுவாமி விபுலானந்தரும் (1892 - 1947) தமது பணியினை மேற்கொண்டார் எனலாம்.

தமது 25வது வயதில் 1917ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த விபுலானந்தர் தமது பணிகளை யாழ்ப்பாணத்திலும் ஆரம்பித்தார். சிறப்பாகக் கூறத்தக்கவிதத்தில், முதன்முதலில் வடக்கையும் கிழக்கையும் கல்வி - கலாசாரத்தால் இணைத்தவர் இவரேயெனலாம். ஆசிரியராக, அதிபராக, விரிவுரையாளராக, பேராசிரியராக, பத்திரிகையாசிரியராக, கவிஞராக, எழுத்தாளராக, ஆய்வாளராக, பாடசாலைகளின் தாபிதராக, ஆன்மீக வழிகாட்டியாக, கல்விசார் குழுக்களின் உறுப்பினராகப் பன்முகப் பரிமாணங்களைத் தமது பணியினூடு வெளிப்படுத்தி நின்றவர் விபுலானந்த அடிகள். 1922 ஆம் ஆண்டில் சென்னையிலுள்ள ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷனில் சேர்ந்து, துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு 'பிரபோதசைதன்யர்' என்னும் தீட்சாநாமத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவராவார். அதன் பின்னரே சுவாமி விபுலானந்தர் எனவும் அழைக்கப்படலானார்.

விபுலானந்தரின் பணிகளை மதிப்பீடு செய்யும் போது அவரது சமூக அபிலாசைகள் பற்றிய நோக்கில் முதன்மை பெறுகிறவைகளாக:

- கல்வியில் அனைவர்க்கும் சமவாய்ப்பு
- தீண்டாமை ஒழிப்பு
- தாய்மொழிக் கல்வி
- ஆன்மீக நெறியுடன் இணைந்த கல்வி
- கல்விக் கூடங்கள் அரசுடைமையாதல்.
- மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் இல்லாது போதல்

- தேசநலன் பேணக்கூடிய கல்வி
- மதவேறுபாடுகளை கணக்கில் கொள்ளாது மக்கள் ஐக்கியமுறல்.
- இலங்கைக்கு முழுமையான சுயராஜ்யம்.

என்பன காணப்படுகின்றனவென்று அ.கௌரிகாந்தன் தமது “யாழ்ப்பாண சமூக உருவாக்கமும் விபுலானந்தரும்” என்ற நூலில் கூறுகின்றார். இக்கருத்துக்கள் விபுலானந்தரது தேசியக் கல்விக் கோட்பாட்டினையும், சமூக மேம்பாட்டிற்கான அவரது சிந்தனைகளையும் வலியுறுத்துகின்றதை அவதானிக்க முடிகிறது.

விபுலானந்தர், நாவலரைப் போலவே சமயம், மொழி, பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கு ஒளி தந்தவர். மொழி வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் இசை, நாடக வளர்ச்சிக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் அவராற்றிய பணிகள் அளப்பில். “இலங்கையில் தமிழ் மொழியை வளர்க்கவோ தமிழ் மொழியைப் போற்றிப் புகழ்வோ சிறந்த சாதனங்கள் இல்லாமையைக் கண்ட மயில்வாகனனார் மொழியை வளர்க்கும் பொருட்டு ஒரு கழகம் நிறுவமுயன்றார். பல அறிஞர்களின் துணை கொண்டு தமது தனி முயற்சியின் பயனாக “யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கத்தை” 1921இல் கட்டி எழுப்பினார். மயில்வாகனனார் ஆரியதிராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்கம் வாயிலாக, பிரவேசபண்டிதர், பாலபண்டிதர், பண்டிதர் என்ற முத்தரங் கொண்ட மூன்று தேர்வுகளை ஏற்படுத்தினார். மேற்படி தேர்வுகள் இனிது நடைபெறுவதற்காக மயில்வாகனனார் தேர்வு முதல்வராகவும் முதன்மையான உறுப்பினராகவும் விளங்கினார். அன்று மயில்வாகனனார் தொடக்கி வைத்த சங்கம் இன்று வரை எத்தனையோ பண்டிதமணிகளை ஈழநாட்டினுக்கு அளித்து விட்டது. இனியும் அளித்துக் கொண்டேவரும். அருள் செல்வநாயகத்தின் இக் கூற்றானது இன்றும் விபுலானந்தரின் மரபுரீதியான தமிழ் காக்கும் பணியும் தமிழ்க் கல்வித்துறையில் பேணப்பட வேண்டிய தமிழியற் கூறுகளையும் உணர்த்துகிறது எனலாம்.

இரவீந்திரநாத் தாகூரின் ‘கீதாஞ்சலி’, ‘பூஞ்சோலைக் காவலன்’ முதலிய நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளை மொழிபெயர்த்துப் பாடல்களாகத் தந்தமையும், பாரதியாரின் கவிதைகளை ஒப்பியல் நோக்கில் ஆராய்ந்தமையும், விபுலானந்தரின் பரந்த மனப்பான்

மைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும். தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் எனும் மொழிகளில் புலமை பெற்ற அடிகளார் 'முத்தமிழ் வித்தக ராகத்' திகழ்ந்தார். "தனஞ்சயனாரின் தசருபம்" என்னும் வடமொழி நாடக நூலினை "மதங்க சூளாமணி" என்னும் பெயரில் மொழிபெ யர்த்தார். பண்டைத் தமிழ் நூல்களின் இசைக்கருவிகள் பற்றியும் இசை பற்றியதுமான செய்திகளை மதிநுட்பத்துடன் ஆய்வு செய்து 1947 ஆம் ஆண்டு கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்க ஆதரவில் 'யாழ் நூலி'னை திருக்கொள்ளம்பூதூரில் வெளியிட்டுத் தமிழ் மொழிக்கு பெருமை சேர்த்தார். "சைவத்தையும் தமிழையும் இரு கண்களாகப் போற்றி வளர்த்த நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரிடத்துத் தனிப்பட்ட தொரு மதிப்பு விபுலானந்த அடிகளுக்கிருந்தது. எனவே தான் அடிகள் கிழக்கிலங்கையின் ஆறுமுகநாவலராகத் திகழ்ந்தார். நேரம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் நாவலரின் சீரிய தொண்டுகளைப் பாரா ட்ட அடிகளார் தவறவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைய வேண்டு மென அடிகள் விரும்பிய போது "ஸ்ரீலாஹீ ஆறுமுகநாவருடைய முன் மாதிரியைப் பின்பற்றிச் சைவசமயமும், சைவக் கல்விகளும் நிலை பேறடைய வேண்டும் என்னும் ஒரு நோக்கத்தோடு நைடிகப் பிரமச்சாரிகள் பத்துப்பேர் முன்வருவார்களாயின் இந்நாடு நலமடையு ம்" என்று கூறி நாவலரின் பாரிய பணிகளைப் பாராட்டினார். நாவலர் மீது கொண்ட பற்றினால் "நாவலர் சமயக் கீர்த்தி மாலை" யைப்பாடி மகிழ்ந்தவரும் அடிகளாரேயாவர். இலங்கைத் தீவில் மாத்திரமன்றி, தமிழகத்திலும் வட இந்தியாவிலுங் கூட விபுலானந் தரின் சமய, சமூக, இலக்கியப் பணிகள் தொடராக நடைபெற்றன. கிறிஸ்தவச் சூழல் நாவலரைத் தந்தது போன்றே கிறிஸ்தவப் பாட சாலைகளில் பணியாற்றிய சூழலானது விபுலானந்தரை அவரது செயற்பாடுகளில் ஊக்குவித்தது. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக, இலண்டன் கேம்பிரிஜ் சீனியர் பரீட்சைளில் தேர்ச்சிபெற்றவராக, விஞ்ஞா னப் பட்டதாரியாக, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பண்டிதராக விளங் கிய விபுலானந்தர் துறவினாடும் சமூகப் பணியைத் துறந்தவரல்லர்.

நாவலர் சைவப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தது போன்றே விபுலானந்தரும் கல்வி வழங்கும் கலைக்கூடங்கள் நிறுவுவதில் ஆர்வங்கொண்டு உழைத்தார். இராமகிருஷ்ணமிஷன் துறவியாக வும் அச்சங்கத் தொடர்புடையவராகவும் இருந்தமையால் 1925 இல்

கிழக்கிலங்கையின் இராமகிருஷ்ணப் பாடசாலைகளின் முகாமைக் காரர் பொறுப்பு அடிகளாரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தை நடத்தும் பொறுப்பும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் அரச ஆதரவுடன் இயங்கிய அக்கால சூழ்நிலையில் இந்துப் பாடசாலைகளாக இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சார்ந்து காரைதீவு, கல்முனை, மண்டூர், அக்கரைப்பற்று, சித்தாண்டி, கல்லடி, ஆரையம்பதி, ஆனைப்பந்தி பாடசாலைகள் மட்டக்களப்பில் இயங்கின.

மேலும் காரைதீவு சாரதா பெண்கள் பாடசாலை, முனைப்பந்தி இராமகிருஷ்ண சங்க பெண்கள் வித்தியாலயம், திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரி, கல்லடி சிவானந்த வித்தியாலயம் (சைவ ஆங்கிலக் கல்லூரி) ஆகியன சுவாமிகளால் நிறுவப்பட்டவை ஆகும். சைவ அநாதைப் பிள்ளைகளுக்காக இல்லங்களும் சுவாமிகள் மேற்கொண்ட பணிகளில் அடங்குவன. முதலிரண்டிலும் பெண்பிள்ளைகளுக்காகவும், கல்லடியில் ஆண் பிள்ளைகளுக்காகவும் அநாதை இல்லங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

“பிரபுத்தபாரத” என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களாகவிருந்து பணியாற்றிய விபுலானந்தர் செந்தமிழ், வேதாந்த கேசரி, இராமகிருஷ்ண விஜயம், தமிழ்ப்பொழில் போன்ற பல வகைச் சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் பல்துறைகளாகிய கட்டுரைகள், சமயம், தத்துவம், இலக்கியம், இலக்கணம், விஞ்ஞானம், தர்க்கம், வரலாறு, மொழியியல் பற்றி அமைந்திருந்தன. ஆங்கில கட்டுரைகளும் பல வெளியாகின.

சுவாமி விவேகானந்தரின் சொற்பொழிவுகள் பலவற்றையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் விபுலானந்த அடிகளார். மேற்றிசைச் செல்வம், உலகபுராணம், எகிப்திய நாகரிகம், கிரேக்க நாகரிகம், திருவரம்மார்பல் திருக்கோயிற் காட்சி, ஐரோப்பிய நாகரிகம் போன்ற நூற்றுக்கணக்கான செந்தமிழ்க் கட்டுரைகளை, எழுதித் தமிழர்கள் பயனுற வழி வகுத்தவரும் அவரேயாவர். கங்கையில் விடுத்த ஓலை, கணினச தோத்திர பஞ்சகம், தில்லைத் திருநடனம், நடராசவடிவம், ஆறுமுகநாவலர், கதிரமலைப்பதிகம், மாணிக்கப் பிள்ளையார் இரட்டை மணிமாலை, சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், இரட்டை மணிமாலை, அமரவேல் நவமணிமாலை, தேவபாணி, தீர்

ஆறுமுக நாவலரது முன்மாதிரியைப் பின் பற்றிய நூல் களை எழுதி வெளியிடல், பாடசாலைகளை இந்துமதச் சூழலில் உருவாக்கல், சமூகப்பணிகளை சைவர்களுக்காக மேற்கொள்ளல் தமிழ்மொழி, சமய வளர்ச்சிக்குப் பாடுபடல், தமிழகத்தாரை இலங்கைக்கு கடமைப்படத்தக்கதாகத் தமிழகத்திலும் பணியாற்றல் போன்றவகைகளில் விபுலானந்த அடிகளின் பணி பராட்டத்தக்கதாகும். 1931இல் முதன்முதலாகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், 1943லிருந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பணியாற்றியமை அவரது கல்விப் பணியின் பிரதான கட்டமாகும்.

Reference:

1. சற்குணம், ம, நாவலரும் விபுலானந்தரும், நாவலர் நூற்றாண்டு மலர், 1979, ப.239.
2. திருநாவுக்கரசு, மு, தொகுப்பு, விபுலானந்த அடிகள், கோபால கிருஷ்ணகோன், இ.மா. மதுரை, சென்னை, 1951. ப. 22-26
3. மேற்படி, ப.ப.22
4. மேற்படி, ப.ப. 22-25
5. கௌரிகாந்தன், அ. யாழ்ப்பாணச் சமூக உருவாக்கமும் விபுலானந்தரும் (1920களில்), சாளரம் வெளியீடு, வேம்படிவீதி, யாழ்ப்பாணம்.
6. சொக்கலிங்கம், க. இந்துநாகரிகம் 2, சுப்பிரமணியம் புத்தகக் களஞ்சியம் 235, காங்கேசன்துறைச்சாலை, யாழ்ப்பாணம், மு.பதிப்பு, 1996, ப. 125.

கல்வித்துறையினரும் நேர முகாமைத்துவமும்;

-எஸ்.ஆர்.சந்திரேயந்திரா

நேரம் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தது. அதற்குப் பெறுமதி கூறுவது கடினம். நேரத்தைச் சேமிக்கவோ, அதை நிறுத்தி வைக்கவோ முடியாது. அதனை இழந்தால் இழந்ததாகவே இருக்கும் நேரம் எப்போதும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அதனைத் திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கல்வித்துறையிலோ அல்லது வேறு எந்தத் துறையிலோ பணிபுரியும் சகலரும் நேரத்தைக் கவனமாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலமே நிறுவனத்தை வெற்றியுடையதாக்கலாம். எமது அனுபவத்தில் பாடசாலைகளில் எவ்வளவோ நேரம் வீணாக்கப்படுவதை அவதானித்துள்ளோம். பாடசாலை ஒன்றில் ஒரு பாடவேளைக்கு ஓர் ஆசிரியர் சமூகமளிக்காவிடின் அவரது வகுப்பிலுள்ள ஏறக்குறைய நாற்பது மாணவர்களின் நாற்பது பாடவேளைகள் வீணாகியதற்குச் சமன். அவ்வாறு ஐந்து ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களது அறையில் அமர்ந்து கொண்டு வகுப்பிற்கு செல்லாது உரையாடிக் கொண்டிருப்பார்களாயின் மாணவர்களின் இருநூறு பாடவேளைகள் வீணாகிவிடும். இவ்வாறு நேரம் வீணாக்கப்படுவதால் பாடசாலையின் முன்னேற்றம், மாணவர்களின் கல்வி அறிவு என்பவற்றைப் பாதிப்பது மட்டுமன்றி, ஆசிரியர்களது தொழில் ஆழக்காற்றையும் நாட்டின் தேசிய அபிவிருத்தியையும் பாதிக்கின்றது.

நேரத்தைப் பயனுடையதாக்கும் வழிமுறைகள்

- ◇ பாடசாலைச் சூழல் , வகுப்பறை என்பன போதிய வெளிச்சம், காற்றோட்டம், சத்தம் சந்தடி இன்றி இருத்தல்.
- ◇ ஒரு நேரத்தில் ஒரு வேலையை மட்டும் செய்வதன் மூலம் கவனச்சிதைவைத் தடுக்கலாம்.
- ◇ ஒவ்வொரு பணிக்கும் ஒரு முடிவுத் திகதியைத் தீர்மானித்துக் கொள்வது பணி உரிய வேளைக்குப் பூர்த்தியடைவதை உறுதிப்படுத்தும்.

உ+ம் : மாணவர் அனுமதி, நேர அட்டவணை, வருடாந்த அமுலாக்கம் திட்டம்.

- ◆ பாடசாலைகளில் தேவையற்ற தலையீடுகள் தவிர்க்கப் படுவதன் மூலம் அதிபர்களின் பணியை விரைவுபடுத்தலாம்
- ◆ தொலைபேசிப் பாவனையைத் திட்டமிட்டுக் கொள்வது.
- ◆ அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் தமது பணிகளை முன்னுரிமை அடிப்படையில் நிரற்படுத்தி செய்தல்.
- ◆ அதிபர்கள், முகாமைத்துவக் குழுவினர், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் பிரதான விடயங்களை பின்போடாது செய்து முடித்தல்.
- ◆ குறிப்பெடுத்தல், தனக்கெனச் சுயமான சுருக்கெழுத்து முறை ஒன்றை விருத்தியாக்கல், தலைப்புக்களை உபயோகித்தல், கீழ்க் கோடில், நட்சத்திரக் குறியீடுகளை உபயோகித்தல் போன்றவற்றைக் கடிதங்கள், அறிக்கைகள், சுற்று நிருபங்கள், நூல்கள் என்பவற்றை வாசிக்கும் போது பயன்படுத்த வேண்டும் இவை நேரத்தை மீதப்படுத்த உதவும்.
- ◆ எதிர்பார்த்த விளைவுகள், அடைவுகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய சுடி மதிப்பீட்டைச் செய்தல் குறைபாடுகளைத் தீர்க்க உதவும்.
- ◆ ஒரு வேலையின் முடிவுத் திகதியை முன் கொண்டு செல்வதால் வேலை செய்து முடிக்கக் கூடிய உணர்வு மேலிடுகிறது. (பாக்கின்சன் விதி) இதைப் பயிற்சியில் கொண்டு வருவது முகாமையாளர்கள் அனைவர்க்கும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும்.

நேரப்பயன்பாட்டுக்கான திட்டங்கள்

திட்டமிடலில் முதலில் இலக்குகளைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். பின்னர் இலக்குகள் அடிப்படையில் திட்டங்கள் தயாரித்தல் வேண்டும். திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படும் போது அதனைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அதனை நெறிப்படுத்த வேண்டும். இறுதியில் மதிப்பீடு செய்தல் அவசியம். நேரத்தைத் திட்டமிட்டு முகாமை செய்யும் விடயத்தில் பாடசாலை அதிபர்களின் நடத்தைகளிலிருந்து ஆசிரியர், மாணவர் ஆகியோர் நேர முகாமைத்துவத்திற்கான உதாரணங்கள், பாடங்கள் என்பவற்றைக் கற்க வேண்டும்.

1) நாளாந்தத் திட்டம்.

- ◆ நாளாந்தத் திட்டமிடலுக்கு பெரிய நாட்குறிப்பேடு ஒன்றைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். ஒவ்வொரு தவணையும் தொடங்கு முன் பாடசாலையின் பிரதான நிகழ்ச்சிகளை எழுதிக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது நிகழ்ச்சிகள், கூட்டங்கள் குழு நடவடிக்கை.
- ◆ பாட நேரங்களைக் குறித்து வைத்தல்.
- ◆ ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கும் பணிகளின் முடிவுத் திகதிகள் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். முடிவுத் திகதி பற்றிய குறிப்பேட்டை காலையில் பார்க்கும் போது இன்று கட்டாயம் செய்ய வேண்டியவை நேற்று செய்யாமல் விடப்பட்டவை, நாளை செய்யப்பட வேண்டியவை, இன்று செய்யக்கூடியவை என்பவற்றை கவனத்தில் கொள்ள முடியும்.
- ◆ எதிர்பாராத நியமனங்கள், பணிகள் என்பவற்றைக் குறித்துக் கொள்ள சிறிய குறிப்புப் புத்தகத்தை உடன் வைத்திருத்தல்.

2) வாராந்தத் திட்டம்

பருமட்டான நேர அளவுத்திட்டத்திற்குள் வாரத்திற்குரிய வேலைத்திட்டத்தைத் தயாரிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வார ஆரம்பத்திலும் அவ்வாரத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டியவை எவை என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

3) மாதாந்தத் திட்டம்.

திட்டத்தின் முன் பகுதியில் அடைய வேண்டிய இலக்குகளைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். இலக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட திட்டம் அடைவதற்கு இலகுவாக இருக்கும்.

4) வருடாந்தத் திட்டம்.

மாதாந்தத் திட்டங்களின் சுருக்கமாக இது அமையும். ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியிலும் செய்து முடிக்கப்படாத பணிகள் புதிய ஆண்டுக்கான நாட்குறிப்பேட்டிற்கு மாற்றப்பட வேண்டும்

கடந்த காலத்தை மீளாய்வு செய்தல்.

நேர முகாமைத்துவத்தில் கடந்த காலத்தை மீளாய்வு செய்தல் மிகப் பயனுள்ளதாகும். இதனை வாரம், தவணை, வருடம் என்ற கால அளவுகளில் செய்யலாம். அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் இவ்விதம் மீளாய்வு செய்யும் போது தத்தம் அனுபவங்களிலிருந்து நேரப் பயன்பாட்டிற்கான அனுபவங்களை பெற்றுக் கொள்ளலாம். நேரப் பயன்பாடு, வீண் விரயம் என்பவற்றை மதிப்பிட்டு எதிர்காலத்தில் நேரப் பயன்பாட்டையும் உற்பத்தித் திறனையும் அதிகரிக்கலாம்.

ஒவ்வொரு வாரத்திலும் எவ்வளவு நேரம் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டிலும் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. என்பது பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு இருத்தல் வேண்டும். அதேவேளை எப்போதும் நேரத்தைப் பற்றி அலட்டிக் கொள்ளவும் கூடாது. அதாவது நேர வெறி பிடித்திருப்பதும் (Time Fanatic) கூடாது.

நாம் நினைப்பது அனைத்தையும் செய்வது சாத்தியமாகாது ஆகையால் முன்னுரிமைகளைக் கவனித்தலும் அவசியம். அத்துடன் பின்வரும் வினாக்களை மீளாய்வின் போது பயன்படுத்தலாம்.

- ◇ மேலும் எந்த எந்தப் பணிகளைப் பங்கிடலாம்?
- ◇ எதிர்பாராத பணிகளை அல்லது பிரச்சினைகளை சமாளிக்க நேரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா?
- ◇ ஏதாவது தலையீடுகளை நீக்க முடியுமா?
- ◇ சொந்த வாழ்க்கை, தொழில் வாழ்க்கை என்பவற்றிக்கிடையே இடைவெளி வைக்கப்பட்டுள்ளதா?
- ◇ வேலையைத் திறம்படச் செய்யும் பொருட்டு ஓய்வு எடுக்கப்படுகின்றதா?
- ◇ தினசரி வேலைத்திட்டம் (Daily Dos) பின்பற்றப்படுகின்றதா?

நேரத்தைத் திருடுபவை

- ◇ ஒழுங்குபடுத்தப்படாத கூட்டம்
- ◇ திட்டமற்ற வேலை ஒப்படைப்பு
- ◇ தீர்மானமின்மையும் தாமதமும்
- ◇ நெருக்கடிகள், பிரச்சினைகள் என்பவற்றை முகாமை செய்தல்

- ◆ தெளிவற்ற பொறுப்பு ஒப்படைப்பு
- ◆ குறிப்பிட்ட பணிகளில் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளல்
- ◆ சுயகட்டுப்பாடு, ஒழுக்கமின்மை
- ◆ சுய அபிவிருத்தியின்மை
- ◆ பணியாற்றலில் முன்னுரிமை வழங்காமை
- ◆ திடமற்ற தொடர்பாடல் என்பன பொதுவாக நேரத்தைப் பாடசாலைகளில் விணாக்குகின்றன. இவை நேரத்திருடர்கள் எனவும் அழைக்கப்படலாம்.

நேர முகாமைத்துவத்தில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பயன்பாடு

பாடசாலையில் உள்ள மூன்று முகாமை மட்டங்களான தந்திரோபாய முகாமை (Strategical Management), Tuctical Management, செயற்பாட்டு முகாமை (Operation management) ஆகியவற்றின் செயற்பாட்டை இலகுபடுத்தி வரைவுபடுத்துவதில் தகவல் தொழில்நுட்பம் பெரிதும் பயன்படுகிறது.

அதிபர் மற்றும் முகாமைத்துவ குழுவினரின் திட்டமிடலுக்கு தேவையான தரவுகள் (பால், மொழிப்பிரிவு, எண்ணிக்கைகள்) உப அதிபர், பிரிவுத் தலைவர்கள் தேவையான தரவுகள், நாளாந்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் என்பவற்றுக்கான தரவுகளை தகவல் முறைமையின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். மேலும் ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கு தகவல் தொழில்நுட்பமுறை பெரிதும் பயன்படுகிறது.

- ◆ கணித்தல் (Computing)
- ◆ அலுவலகத்தை தன்னியக்கப்படுத்துவது (Paper Less Office)
- ◆ அறிக்கைப்படுத்துதல் (Reporting)
- ◆ அலுவலக ஆதார உதவிகள் (Executive Support)
- ◆ ஒப்பீட்டு நன்மைகள் (Competitive advantages)

மேற்படி தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் பயன்பாட்டின் மூலம் நேர விரயம் தவிர்க்கப்படுவதுடன் கணனியில் இருந்து அதன் பாவனைக்கால உச்சப் பயனையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

இயற்கையான ஆற்றலும் சக்தியும் தலைமைத்துவத்தின் பிரதான மூலங்கள் எனக் கூறப்படுவது வழக்கம். அவை நிச்சயம்

உதவியானவை. எனினும் அவை இல்லாதவிடத்தும் விவேகமான முறையில் நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதால் அவற்றை ஈடுசெய்யலாம். மேற்கூறப்பட்ட நேரப்பயன்பாட்டு நுட்பங்கள் கடைப்பிடிப்பதற்கு கூடிய நேரம் எடுப்பதை சில நுட்பங்கள் அனுபவங்களாலேயே வரக்கூடியன. இதில் எடுக்கும் முயற்சி நிச்சயம் வெற்றி அளிக்கும். நேரத்தைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

**“உனது நேரத்தைச் சீறந்த முறையீல்
உபயோகிக்கூடிய மனிதன் நீயே”**

Reference

1. Christian H. Godefrog and John Clark, The complete time Management, Judy Piatkus Ltd, London, 1989.
2. Nigel Richardson, Use of time, The industrial society, London, 1989.
3. Drucker Peter.R., The Practice of Management, 1954
4. Richard. L. Dupt, Management, 1991

நியமப் புள்ளி முறையும் பல்கலைக்கழக அனுமதியும்.

- எஸ். அறிவுழகன்.

நியமப்புள்ளி முறை (Z - Score method) ஆனது பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் மாணவர்களை வரிசைப்படுத்துவதற்கு பல்வேறு நாடுகளிலும் நடைமுறையிலுள்ளது. தற்போது இலங்கையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதுவரை காலமும் மாணவர்களை வரிசைப்படுத்துவதற்கு கூட்டுப்புள்ளி (aggregate) முறை அளவுகோலாக உபயோகப்படுத்தப் பட்டு வந்தது. தற்போது அளவுகோல் மாற்றப்பட்டுள்ளது. எண்பதாம் ஆண்டுகளில் பிரிட்டிஸ் அளவு முறைகளிலிருந்து சர்வ தேச (S.I) அளவு முறைக்கு மாறியது போன்றதொரு செயற்பாடே இதுவும். பொதுவாக அளவு கோல்கள் மாறுவதால் வரிசைகள் மாறுவதில்லையாயினும் கூட்டுப்புள்ளி முறை, நியமப்புள்ளி முறை எனும் இவ்விரு அளவுகோல்களாலும் வரிசைகளிலும் மாற்றமேற்படலாம்.

நியமப்புள்ளியினைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முதலில் செவ்வன் பரம்பல் பற்றி சிறிது அறிந்திருத்தல் அவசியம்.

செவ்வன் பரம்பல் (Normal Distribution)

மணிவடிவ வளையியான செவ்வன் பரம்பற் சார்பானது புள்ளி விபரவியலிற்கான ஒரு குறியீடாகக் கொள்ளப்படுமளவிற்கு, புள்ளி விரவியலில் முக்கியமானதும் பிரபல்யமானதாகும். செவ்வன் பரம்பற் சார்பானது,

$$f_x(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma}} \exp\left[-\frac{1}{2} \left\{\frac{x-\mu}{\sigma}\right\}^2\right] \quad X \in \mathbb{R} \quad \text{என அமையும்}$$

இங்கு μ, σ என்பன இரு பரிமானங்கள் (Parameters) ஆகும்.

μ = குடித்தொகையின் இடை,

σ = குடித்தொகையின் நியம விலகல்.

X என்னும் எழுமாற்றுமாறி செவ்வன் பரம்பலை பரமானங்கள். μ, σ உடன் பின்பற்றுகின்றது. எனின் அது புள்ளிவிபரவியலில் பின்வருமாறு வகைக் குறிக்கப்படும். $X \sim N(\mu, \sigma^2)$

செவ்வன் பரம்பலானது மேற்படி μ, σ எனும் பரமானங்களில் தங்கியிருக்கும்.

உதாரணமாக X_1 எனும் எழுமாற்று மாறி $X_1 \sim N(\mu_1, \sigma_1^2)$ மற்றும் X_2 எனும் எழுமாற்று மாறி $X_2 \sim N(\mu_2, \sigma_2^2)$ எனும் போது

X_1, X_2 என்ற இரு எழுமாற்று மாறிகளையும் ஒப்பு நோக்குவது கடினமாகும். இதற்காக இவற்றை நியமப்படுத்த வேண்டிய தேவையொன்று எழுகின்றது. இதன் போதுதான் நியமசெவ்வன் பரம்பலின் (Standard Normal Distribution) அவசியம் உணரப்படுகின்றது. நாம் $Z = (x - \mu) / \sigma$ என வரையறுப்போமாயின் இங்கு Z ஆனது நியம செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றுகின்றது எனக் கூறப்படும்.

புள்ளிவிபரவியலில் இது $Z \sim N(0,1)$ என வகைக்குறிக்கப்படும். இங்கு குடித்தொகை இடை 0 ஆகவும், நியம விலகல் 1 ஆகவும் இருக்கும். நியம செவ்வன் பரம்பலின் பரமானங்கள் 0 உம் 1 உம் மாத்திரமே. எனவே வெவ்வேறு செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றும் எழுமாற்று மாறிகளை ஒப்பநோக்க வேண்டிய தேவை எழும் போது அவற்றை நியமப்படுத்தல் சிறந்ததொரு வழியாகும்.

செவ்வன் பரம்பலும் உயர்தரப் பரீட்சை முடிவுகளும்.

மைய எல்லைத் தேற்றம் (Central limit theorem) எனும் பிரபல்யமானதொரு புள்ளி விபரவியல் தேற்றத்திற்கமைய, குடித்தொகையின் அளவு முடிவிலியை அணுகும் போது மாதிரி இடைகளின் பரம்பலானது செவ்வன் பரம்பலை $\mu, \sigma/\sqrt{n}$ எனும் பரமானங்களுடன் பின்பற்றும். இங்கு n என்பது மாதிரியின் அளவு.

க.பொ.த. (உ/த) பரீட்சையின் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் தோற்றுவதால் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மாணவர்கள் பெறுகின்றபுள்ளிகள் செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றுவ

தாகக் கருதமுடியும். விபரணப் புள்ளிவிபரவியலின் அடிப்படையில், மாணவர்கள் பெற்ற புள்ளிகளுக்கான மீடறன் பஸ்கோணி (histogram) வரையப்பட்டு அதன் நடுப்புள்ளிகளை இணைக்கும் போது செவ்வன் பரம்பலுக்கான மணிவடிவ வளையி பெறப்படுமாயின் மேற்படி எடுகோள் சரியானது எனக் கொள்ளப்படலாம்.

வெவ்வேறு பாடங்களிலும் மாணவர்கள் பெறுகின்ற புள்ளிகள் செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றுகின்ற போதிலும் இவை வெவ்வேறு பரமானங்களுடன் செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றும். உதாரணமாக பொருளியலில் மாணவர் பெறும் புள்ளிகள் $\mu = 42$ உடனும், $\sigma = 17.6$ உடனும், செவ்வன் பரம்பலையும் புவியியலில் புள்ளிகள் $\mu = 54$ உடனும் $\sigma = 12.3$ உடனும் செவ்வன் பரம்பலையும் பின்பற்றலாம். இவற்றை ஒப்புநோக்க வேண்டி தேவை எழும் பொழுது நாம் இவற்றை பொதுவானதான நியமசெவ்வன் பரம்பலுக்கு நியமப்படுத்த வேண்டிய தேவை எழுகின்றது. இதனையே குறித்த ஒரு பாடத்தில் ஒரு மாணவனது நியமப்புள்ளி (Z - score) என்கிறார்கள்.

$$Z\text{-score} = \frac{\text{மாணவனது உண்மைப்புள்ளி} - \text{குடித்தொகை} - \text{கிடை}}{\text{நியமவிலகல்}}$$

$$= \frac{X - \mu}{\sigma}$$

ஒரு குறித்த ஒரு பாடத்தில் ஒரு மாணவனின் நியமப்புள்ளியானது 0 எனின் அவன் சராசரி மாணவனெனவும், தேர்ப் பெறுமானம் எனின் சராசரிக்கு மேலானவெனவும், மறைப்பெறுமானம் எனின் சராசரிக்குக் கீழானவன் எனவும் கொள்ளலாம்.

நியமப் புள்ளிகளைக் கணித்தல்

குறித்ததொரு மாணவன் A, B, C எனும் மூன்று பாடங்களிற் குத் தோற்றியுள்ளான் எனின் அவனது நியமப்புள்ளி கீழ்வருமாறு கணிக்கப்படும்.

X_A = பாடம் Aயின் அவன் பெற்ற புள்ளி

X_B = பாடம் Bயில் அவன் பெற்ற புள்ளி

X_C = பாடம் Cயில் அவன் பெற்ற புள்ளி

μ_A பாடம் Aயிற்கான குடித்தொகை இடைப்புள்ளி

μ_B பாடம் Bயிற்கான குடித்தொகை இடைப்புள்ளி

μ_C பாடம் Cயிற்கான குடித்தொகை இடைப்புள்ளி

σ_A பாடம் Aயிற்கான நியமவிலகல்

σ_B பாடம் Bயிற்கான நியமவிலகல்

σ_C பாடம் Cயிற்கான நியமவிலகல்.

என்க.

தற்போது $Z_A = \frac{X_A - \mu_A}{\sigma_A}$ $Z_B = \frac{X_B - \mu_B}{\sigma_B}$ $Z_C = \frac{X_C - \mu_C}{\sigma_C}$

அவனது நியமப்புள்ளி = $\frac{Z_A + Z_B + Z_C}{3}$

முன்னைய கூட்டுப்புள்ளி முறைக்கிணங்க அவனது

கூட்டுப்புள்ளி = $X_A + X_B + X_C$ ஆகும்.

நியமப் புள்ளியினது அனுகூலங்கள்

1) 2001ஆம் ஆண்டு (உ/த)பரீட்சைக்கு பழைய பாடத்திட்டத்திற்கு கமைய சில மாணவர்கள் 4 பாடங்களுக்கும், புதிய பாடத்திட்டத்திற்குமைய வேறு பலர் 3 பாடங்களுக்கும் பரீட்சைக்குத் தோற்றியிருந்தனர். இவ்விரு தொகுதி மாணவர்களையும் ஒப்பு நோக்க மாணவர்களின் இடைப்புள்ளியை உபயோகிக்க முடியாது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மாணவர்கள் பெறுகின்ற புள்ளிகள் வேறுவேறு பரமானங்களைக் கொண்டிருக்கும். எனவே இவற்றை ஒப்பு நோக்க இவற்றை ஒரே பரமானங்களைக் கொண்டவையாக நியமப்படுத்த வேண்டிய அவசியமெழுகின்றது. எனவே இவ்விரு தொகுதி மாணவர்களையும் ஒப்பு நோக்க முன்னைய கூட்டுப்புள்ளி முறையைக் காட்டிலும் நியமப்புள்ளி முறையே பொருத்தமானது.

2) கலைத்துறையில் பல்வேறு பாடச்சேர்மானங்கள் உள்ளன. ஆனாலும் எப்பாடச்சேர்மானத்தை மாணவர் தேர்ந்தெடுத்தா

லும் அவர்கள் ஒரே பீடத்திற்குத் தெரிவாக வேண்டியவர்கள். எனவே இவர்களுக்கான பொதுவான ஒரு வெட்டுப்புள்ளி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இங்கும் வெவ்வேறு பாடச் சேர்மானங்களை ஒப்புநோக்கக் கூட்டுப்புள்ளி முறையைக் காட்டிலும் நியமம் புள்ளி முறை சிறந்தது.

நியமம் புள்ளி முறையின் பிரதிகூலங்கள்

நியமப்புள்ளி முறையானது கொள்கையளவில் மிகவும் கவர்ச்சிகரமானதாக உள்ளபோதும் நடைமுறையில் சில பிரச்சினைகள் உள்ளன. குறித்த ஒரு பாடத்தில் மாணவர்கள் பெறும் புள்ளிகள் செவ்வன்பரம்பலைப் பின்பற்றுமாயின் அவற்றிற்கான மீடறன் பல் கோணியினை வரைந்து நடுப்புள்ளிகளை ஒரு வளையியால் இணைக்கும் போது மணிவடிவ வளையி பெறப்பட்ட வேண்டும். அவ்வாறு பெறப்படாவிடின் நியமம் புள்ளி முறையின் அடிப்படை எடுகோள் கேள்விக்குரியதாகின்றது.

- 1) பெரும்பாலான பாடங்களில் புள்ளிகளில் இவ் மீடறன் வளையி (Frequency Curve) ஆனது சமச்சீரானது அல்லாமல் ஓராயமானதாக (Skewed) இருக்கலாம். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களுக்கு அப்பாடங்களில் சித்தியடையாத மாணவர்களாகிய 40 புள்ளிகளுக்குக் குறைந்த மாணவர்களைக் குடித்தொகையில் இருந்து தவிர்த்துவிட்டு நியமப்புள்ளி கணிக்கப்படுமாயின் அது ஓரளவு திருத்தமானதாக அமையலாம்.
- 2) சில பாடங்களுக்கு மீடறன் வளையிகள் இரு மணிவடிவத்தைப் பெற்றிருக்கும் இதற்குக் குடித்தொகை ஏகவினமற்றிருப்பது காரணமாகலாம். நகர்சார்ந்த மாவட்டங்களும், பின் தங்கிய மாவட்டங்களும் சேர்ந்திருப்பின் அது ஏகவினமான குடித்தொகையாக அமையாது என்பது வெளிப்படை உண்மை. இங்கும் சித்தியடையாத மாணவர்களைக் குடித்தொகையில் இருந்து தவிர்ப்பதன் மூலமும் ஏகவினமற்ற இக் குடித்தொகையை ஏகவினமான படைகளாக்கித் தனித்தினியே நியமம் புள்ளிகளைக் கணிப்பதன் மூலமும் திருத்தமான பெறுபெறுகளைப் பெறலாம்.

- 3) உயர்கணிதம், வணிகப்புள்ளிவிபரவியல் முதலிய சில பாடங்களுக்குத் தோற்றும் மாணவர் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருப்பது செவ்வன் பரம்பலைப் பின்பற்றுவதான கருதுகோளிற்குப் பொருத்தமானதல்ல.

எளிய ஏகபரிமாண உருமாற்றாக (Simple Linear Transformation)

நியமப்புள்ளி முறையின் மேற்காணும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் யாவும் மைய எல்லைத் தேற்றக் கொள்கையினை நடைமுறையில் பிண்கை எழுமாற்று மாறியான மாணவர்களது புள்ளிகள் பின்பற்றவில்லை என்பதோடு சம்பந்தப்பட்டது ஆகும்.

நியமப்புள்ளி முறையை மிக எளிமையாக ஒரு ஏகபரிமாண உருமாற்றம் எனக் கருத்திற் கொண்டு இச் சிக்கலான புள்ளிவிபரவியல் தத்துவங்களை ஒரு பக்கம் வைத்தால் இங்கு

$$Z = \frac{X - \mu}{\sigma} = \frac{1}{\sigma} X - \frac{\mu}{\sigma}$$

இது $Y = MX + C$ எனும் வடிவில் உள்ளது.

இந்த உருமாற்றம் விகிதசமமானதாக இருக்க வேண்டுமாயின் படித்திறன் M ஆனது 1 ஆக இருத்தல் வேண்டும். இதற்கு $\sigma = 1$ ஆக இருத்தல் வேண்டும். நடைமுறையில் σ நிச்சயமாக 10 அல்லது அதனிலும் அதிகமானதாகவே அமையும். (எப்பொழுதும் $\sigma \geq 0$ என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

எனவே நியமவிலகல் σ பெரிதாக அமையும் பாடங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த உருமாற்றம் பாதகமான விளைவுகளைக் கொடுக்கலாம். இப்பாடங்களில் உயர்ந்த புள்ளிகளைப் பெறும் மாணவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவர்.

இதற்குமடுத்த மாற்றிறனை (Pooled variance) உபயோகிப்பது தீர்வாக அமையலாமா என்பது எதிர்கால ஆராய்ச்சிக் குரியது.

மரபுசார் புள்ளிவிபரவியல் தத்துவங்களின் படி இந்த நியமப் புள்ளி முறையானது ஒரு பரமானம் சார்ந்த புள்ளி விபரவியல் முறையாகும். இதற்கான தீர்வாக பரமானம் சாராத புள்ளிவிபர வியல் முறைகள் (Non - Parametric statistical methods) யாதாகி லும் அமையலாமா? என்பது எதிர்காலத்தில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று ஏனெனில் இப் பிரமானம் சாராத முறைகள் எடுகோள்களில் தங்கியிருப்பதில்லை.

Reference

1. University grants commission Selection of students to universities from 2001.
2. Hoel. P.G, Port . S.C & Stone C.J, Introduction to Statistical theory, 1998.
3. Bichel .P.J .and Doksum. R, mathematical Statistics, 1977.

முன்பள்ளி பிள்ளைகளின் உடலியல் பண்புகள்.

- இ. சிவகுமார்.

ஆரம்பப் பிள்ளைப்பருவம் என்பது ஒரு குழந்தை கருக் கொண்ட காலத்திலிருந்து பிறந்து 5 வயது வரையுள்ள காலத்தைக் குறிக்கும் பருவமாகும். இப்பருவமானது ஒரு பிள்ளையினுடைய முழுமையான வளர்ச்சியிலும், முன்னேற்றத்திலும் சிறந்ததொரு பங்களிப்பை வழங்குகின்றது. பிள்ளைகள் தங்கள் சூழலை நன்கு புரிந்து கொள்ளவும், அது குறித்து விழிப்புணர்ச்சியடையவும், தமது ஆற்றலை நெறிப்படுத்திக் கொள்ளவும் வழிகாட்டப்பட வேண்டிய பருவமாகும். ஒரு பிள்ளையின் சூழலை சரியான உறுதியான நம்பிக்கையுடன் கூடிய வாழ்க்கைக்கான அத்திவாரத்தைப் பெற்றுத்தருகிறது. இத்தகைய அத்திவாரத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது முன்பள்ளி ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும்ாவர். இப்பணியினை அதிகமாக முன்பள்ளி ஆசிரியர்களே சிறந்த சேவையாக வழங்குவர். பெற்றோர்களும் இவ்வாசிரியருக்கு உதவி செய்ய முன்வரவேண்டும். முன்பள்ளி ஆசிரியர் தம்மிடம்வரும் பிள்ளைகளின் உடலியல், உளவியல் பண்புகளை அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அதன் மூலம் தம்மிடம் வரும் பிள்ளைகளை இனங்கானவும், அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களை அறிந்து செயற்படுத்தவும் அவர்களை நன்கு வழிநடத்தவும் முடியும்.

ஒரு பிள்ளையின் உடல் வளர்ச்சியில் சத்துணவு, ஆரோக்கிய கடமை, ஓய்வும் நித்திரையும், பயிற்சி ஆகியன செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற காரணிகளாகும். இப்பருவத்துப் பிள்ளைகளின் உடலியக்கத்தை நரம்புகள், தசைகள், எலும்புகள் சக்திபெற்று அசைவதற்கும் பாய்தல், ஆடுதல், ஓடுதல், ஏறி இறங்குதல், ஊஞ்சலாடுதல் போன்ற கருமங்களில் மிகத் திறமையாக கட்டுப்படுத்திப் பேணும் ஆற்றல் உடையவராகக் காணப்படுவர். அவர்கள் உடல் ரீதியான விளையாட்டுக்களில் அதிகம் ஆர்வத்துடன் செயற்படுவர். மிகுந்த சுறுசுறுப்பாகவும் காணப்படுவர். பல்வேறு வகையான விளையாட்டுக்களில் புகுத்தக்கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பர்.

உதாரணமாக ரயர் ஊடாக குனிந்து செல்லுதல், கண்ணைக் கட்டி ஓடிப்பிடித்தல், தவளை ஓட்டம், போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வெறுமனே கேட்பதனூடாக மட்டுமன்றிச் செய்து பார்ப்பதினூடாக உலகை ஆராய்ந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவர். உதாரணமாக இயக்கிப் பார்த்தல், தொட்டுப் பார்த்தல், சுவைத்துப் பார்த்தல், நுகர்ந்து பார்த்தல், போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிறிய பொருட்களை உருவாக்கும் கைவினைத்திறனை வளர்த்துக் கொள்ளவும் வழிகாட்டப்பட வேண்டியதாகும். உடைகளை அணிதல், உடைகளில் பொத்தான்களைக் கழற்றுதல், காலணிகளைக் கழற்றுதல், தலைசீவுதல் போன்றவற்றை கிரமத்துடன் செய்வார். எனினும் அனேகமானோர் இதற்குக் கூடிய ஆற்றலைப் பெற்றிருப்பர். பொருட்களைக் கையாள்வதில் பௌதீக இயல்புகளை ஆர்வத்துடன் பயன்படுத்துவர். உதாரணமாக ஒரு சித்திரத்தை வரைவதற்குப் பதிலாக தூரிகையின் மூலம் நீண்ட கோடுகளை வரையும் திறனை குறிப்பிடலாம்.

இந்த வயதுப் பிள்ளைகள் தனித்து விளையாடவே பெரிதும் விரும்புவர். அதேவேளை ஏனைய பிள்ளைகள் தமக்கருகில் சமாந்தரமாக விளையாடுவதையும் விரும்புகின்றனர். இக்காலப் பகுதியில் கூட்டாக விளையாடும் பண்பும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரிக்கும். இந்த விருத்தியானது படிப்படியாக வளர்ந்து செல்லும். இந்த கூட்டுவிளையாட்டின் ஆரம்பமானது பெரும்பாலும் இரண்டு அல்லது மூன்று பேரைக் கொண்ட சிறுகுழுவாகவே காணப்படும்.

யதார்த்தமான வாழ்க்கை நிலைகளை அதிகம் நடித்துக் காட்டக்கூடிய செயற்பாடுகளை அதிக மகிழ்ச்சியுடன் செய்ய முற்படும் பருவம் இதுவாகும். இப்பருவத்துப் பிள்ளைகள் பாத்திரமேற்று உடையணிந்து போலச் செய்வது கண்கூடு. உதாரணமாக அம்மா வேடம், இராணுவம், துப்பாக்கி சூடும் மனிதர், ரோபோ, வள்ளுவர் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். நவீன உடைப் போட்டியில் பங்குபற்றித்தானும் ஒரு பாத்திரமேற்றிட அதிகம் விரும்புவர். கட்டளைகளை விடுத்தல் மூலமாகவும், ஏற்றுக்கொள்ளல் மூலமாகவும் ஒருங்கிணைந்து விளையாடும் பருவம் இதுவாகும்.

தமக்குப் பொருத்தமான சமூகச் சூழல் காணப்படும் போது மட்டுமே பிள்ளைகள் எதனையும் பகிர்ந்து கொள்ளவிரும்புவர். தனது முறை வரும் வரைக்கும் காத்து நின்றால், மற்றவர்களுடன் ஈடுபாடு கொள்ளுதல் போன்ற சமூக நடத்தைகள் குறித்து கற்றுக் கொள்ள ஆரம்பிக்கின்றனர். சந்தர்ப்பமேற்படுமிடத்து நண்பர்களுடன் மனப்பூர்வமாக தமது விளையாட்டுப் பொருட்களை பகிர்ந்து கொள்ளவும் விரும்புகின்றனர். இவ்விதமாக உடல்ரீதியான பண்புகள் படிப்படியாக வளர்ந்து வரும். இத்தகைய பண்புகளை இனங்கண்டு பொருத்தமான முறையில் நல்வழிப்படுத்திட வேண்டியது முன்பள்ளி ஆசிரியரின் பொறுப்பும் கடமையுமாகும்.

Reference:

01. ஜெயராசா, சபா; குழந்தை உளவியல், பொஸ்கோ நல்லூர், யாழ்ப்பாணம் -2001
02. ஜெயராசா, சபா; பாலர் கல்வி
03. விளையாட்டு அல்லாத விளையாட்டு வ.கி.மா, திருகோணமலை - 2001
04. முன்பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்றுநர் கைநூல், ஆரம்பகல்வி அபிவிருத்தி பிரிவு வ.கி.மா, திருகோணமலை -2002

USE OF AUDIO - VISUAL AIDS IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING

- S. Rajaram.

This article might well be retitled 'A Critical Evaluation of the use of Audio - visual aids in foreign language Teaching'. It gives a brief account of different kinds of audio - visual aids and their role in foreign language teaching and evaluates critically their use in language teaching and evaluates critically their use in language teaching in three major dimensions namely, theoretical, practical and attitudinal. ~~While~~ attempting to do so, this paper does not extend its scope beyond the purview of teaching Indian and European languages in schools, colleges and universities.

The author is aware of the recent developments in English language teaching. Despite numerous foreign language pedagogical researches which include both sociolinguistic and psycholinguistic experiments, scarcely they have made any impact on teaching Indian and European languages, other than English in schools and university departments. Particularly, the use of audio - visual aids is comparatively a less attractive technique in language teaching even today. The audiovisual aids have not yet been blessed with the proper recognition and total approval of Language teachers in the business of language teaching. This paper attempts to find out the reasons for this state of affairs with a view to improve audio - visual teaching in Indian schools and universities.

Audio - visual are broadly classified into three, namely, visual aids, auditory aids audio - visual aids. The visual aids are those items which could be seen or shown by the teacher at the time of teaching a word or structure of a foreign language. They include blackboard, charts, flipcharts, flash cards, flannelgraphs, opaque transparencies, cutouts, maps, the books, class room articles etc. The auditory aids are those items that could "Speak" Themselves. They include gramophone discs, tape - recorders, language laboratory etc. The audio - visual aids have aids have the function of attracting the learner's eye and ear. They include filmstrips and slides with commentaries, films, television etc.

We could go further and subcategorizes each type into several subtypes. For instance, the visual aids may be categorized in various ways - moving, still, three dimensional, written etc.

The above categorization has, of course, no serious pedagogical validity. However, it helps language teachers to choose them on the basis of their suitability to the given situations. Different settings demand different aids depending on the language skills to be developed.

Audio - Visual aids are not aids themselves. They anticipate from the curriculum planner and language teacher their placement in the gamut of language teaching and their priorities and order. Use of audio - visual aids will be a failure if no proper planning is made by the teacher.

Technology has made a break - through in the field of education in general in India. Its benefits are being widely recognised and increasingly utilized to improve and strengthen the educational structure in the subcontinent with all socio - economic hardships. If the objective of our formal education is to enrich and sustain the quality of instructional methods, medium and materials, we cannot dispense with modern developments in educational technology. They have become indispensable and proved that they would be of immense help to educational planners to improve the efficiency of teaching and to disseminate knowledge in the shortest possible time. And also, the developments in technology have now made the art of teaching more scientific and exposed its multi - dimensional facets such as micro - teaching, team - teaching, audio - visual teaching, distant teaching, individualized instruction, programmed instruction etc.

Among them, audio - visual teaching is particularly becoming very common in our school, colleges and universities. They have almost become inseparable from text - books as far as subject teaching is concerned. whereas, use of audio - visual aids in foreign language teaching is not in vogue in schools, colleges and universities. The reasons are multifarious. They are partly theoretical and mostly practical and attitudinal.

One of the reasons is theoretical in the sense that the language teachers are the best consumers of the theories produced by the linguists. But the produce is not served to language teachers on the basis of their

demand nor on the basis of the recommendation of the educational planners. Therefore, consumers are always choosy and at times they see a paradoxical development in pedagogical theories. Let me elaborate this point.

It may be premature to talk of recent theoretical developments in foreign language pedagogy in Indian context, particularly with reference to teaching of Indian or European languages. The various theories of language pedagogy in applied linguistics havenot yet convinced Indian language techers of their inportance in language teaching. Eventhough the planners of language education are familiar with many learning theories, seldom they are integrated with practice. The reason may be that the educational planners could not be convinced by linguistic theories. Or, it may be the problem of applying principles of theoretical linguistics into language teaching. Whatever may the reason be, there is not much impact of the language teaching theories of applied linguistics on Indian language pedagogy.

However, it will not be out of Indian context if mention is made about a sociolinguistic theory which indirectly concerns with the use of audio - visual aids though not directly. This theory is based on the concept of 'communicative competence'. It is founded partly on a linguistic theory which incorporates appropriate sociological parameters and partly on a theory of speech in situation. This theory has recently begun to direct language teachers toward an increased understanding of 'competence vs. performance' on the one hand and 'communicative competence' on the other and their relevance to language pedagogy. consequently, new theoretical and methodological concepts have emerged and old theories were proved inadequate. The classical pedagogical theories such as audio - lingual theory which is based on behaviourist psychology and structural linguistics and cognitive - code learning theory which is an amalgam of cognitive psychology and transformational grammar have been questioned for their validity in foreign language teaching. These tow theories lay more emphasis on the acquisition of grammatical rules even though the means to achieve them are basically different.

But, the language teacher is equally concerned with the social uses of language and the way the language functions in the

everyday business of communication in addition to the grammatical rules of the language. "That is, knowing a language involves not only a knowledge of the formal properties of the language as a system but also a knowledge of how this system is put to use in the performing of social actions of different kinds. In other words, knowledge of language is not only a matter of grammatical competence but also of communicative competence. If communicative competence is to be taught, the teacher needs to make reference to the kind of information that only a sociolinguistic approach to language description can provide (pit corder, 1973)". This has been variously understood by the teachers, teacher trainers, educational policy makers and producers of instructional materials. However, the central theme of teaching language as communication has become the slogan today in the midst applied linguists.

Wilkins says, for instance, "Language learning is not complete when have acquired a 'general' language system. We can. it is true, understand and make ourselves Under stood, but we will not yet be producing entirely acceptable forms of language. We cannot possibly work out for ourselves which of the many grammatical modes of expression we should use in a given situation. There may be several semantically and grammatically acceptable. Ways of saying what we want to say, but only one that is stylistically acceptable. It is as true of the second as of the first language learner that he cannot master these features unless he experiences the forms of language in association with features of the non - linguistic situation (Wilkins, 1972). Widdowson, on the other hand says, "it is after all one of the principles of the modern approach to foreign language teaching the sentence patterns and vocabulary should be taught " contextually" in meaningful situations. But it is not true. They are all created situations. classroom mock - ups of railway station, the bus stop, the office etc., are devices for stimulating the learner's interest rather than for teaching an ability to handle language in the real world. It may provide a stereotyped linguistic routine but this is not the same as providing the Lerner with a strategy for matching linguistic forms with communicative functions (Widdowson, 1975)".

Language teaching, therefore, is now placed in a social perspective. It is described as an activity which aims at developing in learners certain forms of social behaviour. It is not just teaching various abilities. Language is not a separate entity of this kind. It is, on the contrary, bound up with other aspects of human life. With the result, it has become fashionable today to demand a 'communicative approach' in foreign language pedagogy. This approach is expected to enable the learners to acquire the ability to perform in a truly communicative setting. Another flourishing innovation is 'language immersion' which is variously interpreted by the curriculum planners and language teachers. Both these approaches basically aim at making language teaching more communication oriented and make the learners sensitive to the various social contexts. They emphasize more of authentic conversational transactions than of a set of decontextualized or socially liberated expressions. The use of audio - visual aids in these approaches is minimised and very seldom they warrant their roles in teaching linguistic or paralinguistic or situational factors of the foreign language. In addition, there is every likelihood of having a pedagogical danger of teaching an 'unauthentic' language if more audio - visual aids are put into use in these approaches. It is, therefore, paradoxical in the theory of second language pedagogy to give more importance to audio - visual aids to develop simulated communications on the one hand and to develop language learning in 'real' situations on the other.

A surprising number of reasons for non - use of audio - visual aids in foreign language teaching in Indian schools and universities are practical and attitudinal as indicated earlier. It is not hard to know the awareness of the use of audio - visual aids among school and university teachers. Yet, they fail in effective implementation because of certain practical reasons such as i) the poor response of students to audio - visual aids, ii) lack of suitable instructional materials which can go along with audio - visual aids, iii) lack of teacher training and iv) teacher's attitude toward the use of audio - visual aids. Let us see in detail.

A good language teacher will not ignore the benefits of audio - visual aids. When he attempts to use them to teach a word or structure he is not seriously concerned with the size and sophistication of the aids. He is more concerned with their teachability. That, in turn, will be

amenable to him to show his professional ability. Therefore, the best use of an audio - visual aid largely depends upon the organising faculty of the teacher too. A well - designed aid will be a failure in the hands of a poor teacher. At times the learners too contribute to failure. The reasons, in the Indian context, are closely tied up with educational and socio - economic factors.

To many students, in the higher level of education, audio - visual aids do not seem to be aids to develop language use. They feel embarrassed whenever they are introduced to audio - visual aids. The reason is educational in the sense that they are not previously exposed to audio - visual language teaching. The school or college curriculum, even though includes audio - visual aids, very rarely they are used in language or subject teaching. The various socio - economic problems of students are in no way less contributory to this state of affairs. The children who are both socially and economically underprivileged do not find the opportunity to have audio - visual teaching in their schools.

It will not out of place if a brief mention is made about the present status of the Indian university departments where foreign language instruction is part of their programme and their attitude towards the use of audio - visual aids in language instruction. Over the years, the central and the state Governments have instituted several organization all over India to focus on problem solving oriented research in language pedagogy and materials production. Of them, the central Institute of Indian Languages and the central Institute of English and Foreign language have been giving due consideration to problems related to the teaching and materials production of Indian and European languages respectively and proper thought to the various constraints peculiar to each pedagogical problem. However, the research findings of these institutions could not make any serious impact on second language pedagogy and materials production, either as far as the Indian university departments are concerned. It is beyond doubt that the research findings of the central Institute of English and Foreign Languages could make welcome changes in the pre and post secondary school curriculum of English language. At the same time, it is an undeniable fact that more than ninety percent of the schools in the

subcontinent could not be attracted by these findings by one reason or other.

The condition is not palatable in the case of university departments which teach Indian or European languages to foreigners. The languages are considered like other subjects in the University education and even the distinction between the language teaching and the subject teaching is not understood by language teachers (Pattanayak, 1977). The languages are taught almost as subjects in Indian universities at the level of Certificate and Diploma Courses. If at all it is maintained the school primers that are used for teaching the target language. As mother tongue will have key role in teaching the same as foreign language. They lack appropriate method and materials. Added to that, the language teachers who are really the masters of the literature of one foreign language or other are confident enough in teaching the language from scratch and they think no professional competence is required to do so.

The linguistic departments in Indian universities are in no way exceptions to this, even though many of the linguistic theories are grounded in the classroom. There is a yawning gap between theory and practice and many linguistic departments which have undertaken foreign language teaching as part of their programme stand as concrete evidence to the continuing tradition of teaching a foreign language as mother tongue. The sociolinguists and psycholinguists who are interested in the didactics of languages should, at least, make the language teachers of the linguistics departments to assess the methods and materials used by them from time immemorial.

Another important problem is that the teacher - member of the university departments have not realised yet the distinction between teaching a language and teaching about a language. Most of the teachers in the university departments teach the grammar and literature of the target language in the disguise of foreign language teaching. They allow their students little or no opportunity to use the language, and seldom use it themselves. The students are expected to recite conjugations of verbs and target language for grammatical points. A good deal of time is devoted for translation from English to target language and vice versa. Translation is almost used as a method to teach Indian or European languages where English, in which the students are less proficient, is

used as medium of instruction. The reasons why this should be so are, of course, complex, but one important factor that recurs frequently is that the teaching of Indian or European languages in the university departments is often in the hands of language teachers whose training is in literature alone (Halliday et, al, 1964).

A successful foreign language teaching is possible only when they are trained in foreign language pedagogy and materials production. One need be neither surprised nor upset by this condition in our university departments. What is basically required is training to enrich professional competence in teaching foreign languages in a true sense. But the opportunities are too seldom for the language teachers other than English. The universities should find out ways and means to organise training courses for them and to see that the teacher training institutions which represent traditional professional expertise and methodology should come forward with an open mind to terms with the new developments in foreign language teaching.

Use of audio - visual aids in teaching languages in the university departments is an unknown technique. Even today, the importance of audio - visual aids in foreign language teaching has not been fully recognised by the language teachers. We see many institutions which pay more attention to the theory of foreign language teaching which, of course, includes audio - visual teaching but rarely practice in reality. The reasons may be manifold as i) The audio - visual aids are not popular among teachers and students, ii) the audio - visual aids could not convince teachers of their usefulness, iii) the cost of audio - visual aids which is beyond the reach many institutions, iv) the problems of synchronizing audio - visual aids with instructional materials, v) the reluctance on the part of the language teachers to experiment with new methods. vi) lack of understanding the uses of audio - visual aids and their order and priority in language teaching, vii) lack of qualifications and skill on the part of the language teachers in using them in the classroom, viii) the failure in familiarizing audio - visual teaching among the students etc. To top them all, most of the university language teachers have the feeling that it is far below the university standard to use audio - visual aids in adult language teaching. It is very parental experience to many enthusiastic language teachers to

have said by many educational planners that foreign language teaching at the university level was ridiculous and the universities could very well be deprived of it.

Another important reason is the language teacher's fear of the responsibility that falls on him to prepare greater varieties of materials on the basis of different audio - visual aids (Halliday et al, 1964). Most of the Indian university departments have one language - one teacher programme; so the single teacher hardly finds time to prepare suitable materials which can go along with audio - visual aids. When technological aids are introduced in language departments the universities hardly think of expanding staff structure in proportion to the demand created by the technological aids. This disproportion has made audio - visual techniques a failure in language teaching. Installation of language laboratories in the various university departments may be cited as an example.

Over the last few years a good number universities have installed language laboratories. Language laboratory is a powerful auditory aid which could speak itself, enlist learner's ears and call for imitation. The maximal use of this electronic classroom solely depends upon the appropriate materials prepared by the language teacher. Unlike the conventional classroom materials, the language laboratory materials demand prior and meticulous planning and sufficient time for tryouts. Contrary to our expectation the language laboratories in the linguistics or foreign language departments in Indian universities are mostly lying idle without trained teachers and materials. The other electronic gadgets like tape recorders, overhead projectors, slide projectors, closed circuit television system, film projectors etc., are kept as status symbols almost without putting into proper use. They are limping with scant material without proper planning.

The reasons are lack of personnel and training. It is true that there is no dearth of expertise available to train English language teachers. But, the language teachers who teach Indian and other European Language do not have the privilege of acquiring professional competence through organized training courses. If possible, these language teachers can have general training in second language pedagogy and materials production under English language experts. The

language specific training can be imparted later with the help of available local expertise and by keeping in touch with current trends and development in the science of language pedagogy.

In this brief account of the use of audio - visual aids in language teaching and of the problems involved in using them effectively it has not been possible to suggest remedial procedures. It is hoped that the problems discussed in this paper will stimulate various researches, so that the use of audio - visual aids in foreign language teaching will be suitably recognised by the curriculum planners and language teachers.

REFERENCES

- Halliday, M.A.K.**, Angus McIntosh and Peter Strevens, 1964, *The Linguistic Sciences and Language Teaching*. London: Longman Group Limited.
- Pattanayak, D.P.**, 1977, *Language Curriculum: An Approach to and Structure of Curriculum in Indian Language Mysore*: Central Institute of Indian Languages.
- Pit Corder, S.**, 1973, *Introducing Applied Linguistics*, England: Penguin Books Ltd
- Widdowson, H.G.**, 1975, "Sociolinguistics and Language Teaching". In *Edinburg Course in Applied linguistics* ed J.P.B Allen and S.Pit Corder. England: Oxford University Press.
- Wilkins, D.A.**, 1972, *Linguistics in Language Teaching*. London: Edward Arnold Ltd.

Pronunciation and Language Teaching

- Selvamalar Sivapatham.

The usefulness of teaching pronunciation is a widely debated subject in the field of language teaching. Pronunciation is not only a matter of segmental but also suprasegmentals. As Stevick (1978:145) observes,

"Pronunciation is the primary medium through which we bring our use of language to the attention of other people".

Pronunciation must be comprehensible to the listener and speaker inside and outside the classroom and not detract the understanding of a message. As Brown (1986) in Rajadurai (2001:18) argues pronunciation should be intelligible not only to other local speakers. It could not restrict intelligibility but should strive to have international intelligibility. The pronunciation students use could be locally intelligible but would not be internationally intelligible. Thus, teachers must work on the pronunciation of individual sounds both vowels and consonants and on the various sound combinations. Equal importance should be given to teach intonation, stress and rhythm patterns of the language. In teaching pronunciation, students need practice in a natural context.

Tracey et al. (2001) identified that the majority of pronunciation problems identified were segmental when they conducted a research from a variety of first language backgrounds with regard to their pronunciation difficulties and strategies they employ when they are faced with communication break down. Therefore, it must be admitted that non - native speakers intending to teach the language need to learn the way of using English to be comprehensible to others.

According to Celce - Murcia in Morley (1987) the history of foreign language instruction shows that there have been many opinions about value of teaching pronunciation and how to teach it. The Grammar Translation and reading based approaches have viewed pronunciation as irrelevant (1987:5) and therefore seldom taught. The Direct method has claimed that pronunciation is very important and presents it via

teacher modelling. In an Audio Lingual approach the teacher also models and the students repeat and imitate teacher's pronunciation. Under the Communicative approach the need for teaching pronunciation emerged and addressed within the context of real communication.

Hinofotis & Bailey (1980) in Morley (1987:5) points out,

"There is a threshold level of pronunciation in English such that if a given non - native speakers' pronunciation falls below this level in front of native or non native speaker, he or she will not be able to communicate orally no matter how good his or her control of English grammar and vocabulary might be".

This shows the need of professional responsibility in improving the learners' pronunciation. Therefore, it is necessary to consider improving awareness so that the learner can communicate with the particular listener.

Research has contributed some important data on factors such as age, amount and type of prior pronunciation instruction, aptitude, learner attitude and motivation, native language which can influence the learning / teaching of pronunciation skills. (Celce - Murcia et al., 1996). Despite conflicting pieces of argument regarding this factor, Khul & Iverson (1985) in Blanco et al. say that learning a phonological component of a given L2 begins at one year of age, after which the phonological prototypes of the mother tongue act as perceptive magnets which attract the acoustically nearby sounds of the L2. Individual capacity to learn a second language also plays a considerable amount of role in pronunciation learning. More than this learner attitude and motivation in achieving the learner goals supports his or her pronunciation skills development.

It is agreed that the learners' first language influences the pronunciation of the target language and is a significant factor in accounting for foreign accents. This interference from the first language may probably cause errors in aspiration, intonation and rhythm in the target language. But, Wong (1987:17) says,

"Not only the native language, but also personality and history of learning experiences affect a learner's expectations of what and how to learn".

In the communicative classroom due to the great emphasis paid on mastering sounds apart from the role they play in communication, learners do not see any relevance in learning pronunciation outside the classroom. Therefore, knowing something about the learners' native language is helpful to teachers not only in identifying pronouncing difficulties, but to understand patterns of oral language behaviour like omission of consonants or difficulty in pronouncing certain consonants. Mostly in Sri Lanka, English is learnt through reading and discussing its grammar in the native language. The chances for communication are rare and the attitude towards learning English is not favourable. Therefore, we have to provide opportunities to listen to others and to speak with others.

Further, a dual focus framework for pronunciation teaching is suggested by Morley (1991) The dual framework combines a micro level focus on speech production and macro level focus on speech performance. This can be done by deciding the learners' goals and teachers' role in pronunciation teaching / learning process.

Therefore, learner goals should include functional intelligibility that gives the ability to make oneself easily understood, functional communicability which gives the ability to meet the communicative needs, increased self - confidence, speech monitoring abilities and speech modification strategies for use beyond the classroom (Morley, 1991).

Here, the teacher's role is not to teach but to facilitate learning by monitoring and modifying English at two levels such as speech production and speech performance (Morley. 1991). The teacher is viewed as a coach : speech coach, and pronunciation coach in the communicative learning pronunciation. A coach characteristically supplies information, models from time to time, offers cues, suggestions and constructive feed back about performance, gets high standards, provides a wide variety of practice opportunities and overall supports and encourages the learner.

It is better to give practice to the identified problematic sounds, which are made. For e.g., how far the jaw should be open, Whether the tip of the tongue should be touching the inside of upper teeth, whether the lips should be rounded or spread, whether the vocal cords in the throat should be vibrating or not when pronouncing voiced and voiceless sounds and practise moving the jaw, tongue, lips as correctly as possible etc.

In addition the following suggestions would be useful to promote pronunciation teaching.

As Celce - Murcia (1987:10) says, developing teaching pronunciation communicatively involves.

1. Identifying students' problem areas.
2. Finding lexical / grammatical contexts with many natural occurrences of the problem sound (s)
3. Develop communicative tasks that incorporate the word.
4. Develop at least three or four exercises so that you can recycle the problem and keep practising the target sound (s) with new contexts.

In the meantime, when we can implement the above ideas in order to take remedial measures, We cannot totally ignore traditional techniques. The following techniques can be applicable to a well - motivated student who cannot master a given sound or contrast after using communicative exercises. These techniques are manipulative drills such as individual work with minimal pairs, tongue twisters, or successive approximations drills and pronunciation games.

In addition to the communicative activities, practising and reciting manageable segments of poetry, light verse, or song lyrics that reinforces sounds we have practiced, can be selected for this purpose. Another authentic type would be a carefully selected excerpt from plays, to read aloud or to act out. However modelling on the part of the teacher and individual correction is necessary. Further, description and analysis of the pronunciation feature should be targeted to raise learner awareness.

The chances to communicate in English without much intervention and much opportunity to listen to and to learn effective listening skills are important. A relaxed supportive classroom where the

students are comfortable with the teacher and with each other is essential.

Teachers must be responsive to the needs of the learners and to explore a variety of methods to help them comprehend the necessary features. It is not actually to master over the pronunciation system, but to attain desirable intelligibility. We can make the Learners more responsible for making themselves understood within the classroom we can teach students to let each other know when they do not understand. Whenever specific pronunciation instruction is needed. Teacher has to produce feedback cues and have to say that they are not communicating properly, because the learners need to know how to locate the source of the problem. When pronunciation instruction is given the teacher can teach what the major features of spoken English system are and to teach how to perceive these features: not to become English like but to provide such tools.

The teacher can encourage students to record speech samples if there are necessary resources. The individual context with the teacher tells the student his or her strengths and weaknesses. The initial and final tapings provide a measure of progress. When providing listening opportunities samples should be selected carefully. Samples should include texts beyond the sentence and a range of discourse among peers, among same and opposite sex, among speakers of different levels of authority. Commercially prepared tapes and videotapes, radio programmes, recordings of books or tapes of lectures etc. For e.g. plays, film, can be included depending on the linguistic environment of the classroom.

Moreover, Students must be trained to listen actively understanding the listener's role in communication. They should be aware that if the the listener is not listening the speaker lack interest and also when listener fails to understand the speaker they have the responsibility to ask for repetition or classification. Activities provided likely make them understand what it means to communicate.

As such, learners need to communicate with other students before focussing on pronunciation. As Gilbert (1994) says one way of getting rid of fossilised errors is to encourage second language acquisition through noticing, developing an awareness of discrepancies

between what they utter and the target pronunciation. Fluency workshops and discussions and examples of the kinds of activities can be recommended as pronunciation work.

In addition to that, a pronunciation / speech syllabus can be planned to provide a variety of spelling and listening tasks and activities using an integration of three practice modes. The first is imitative speaking practice to focus on controlled production of selected pronunciation features including self-access.

Rehearsed speaking practice paves way to modified speech - pronunciation patterns. Practice can be given using reading scripts composed by students and or teachers, radio or television broadcast scripts, excerpts from speeches, plays, narrative poems, novels, role - plays, and play lets. This Practice can move into the next mode or extemporaneous speech practice by adding audience participation, in the form of question and answer and discussion interactions.

Extemporaneous speech practice leads to integration of modified speech patterns into naturally occurring creative speech in both partially planned and unplanned talks. These practice modes move from dependent practice to guided practice to independent practice with the context self generated and developed by the learners to meet their educational or occupational needs. Other than this pronunciation / speech activities tasks and materials and different techniques should be used by the teacher. Computers can be used for student practice and for assessment through the use of visual displays of speech parameters.

Rajadurai (2001) shows through her research that adult learners value training in segmental production much more than training in suprasegmentals. However, teachers should incorporate both micro and macro level skills in order to improve the learners pronunciation. And also try to solve the identified problems by taking necessary remedial measures.

Reference:

- Brown, A (1986) in Rajadurai, J (2001) An Investigation of the Effectiveness of Teaching pronunciation to Malaysian TESL students, English Teaching Forum 39 (3) 10 - 20.
- Celci - Murcia, M (1987) Teaching pronunciation on communication in

Morley, J (ed.) Current Perspectives on pronunciation, Washington, D.C: TESOL 5-12.

Celci - Murcia, M., Brinton, D.M. & Goodwin, J.M (1996) Teaching pronunciation: A Reference for Teachers of English to speakers of other Languages, Cambridge: Cambridge University Press.

Gilbert, J (1994), Intonation : A Navigation Guide for the Listener in Morley, J (ed.) Pronunciation Pedagogy and Theory TESOL, Illinois.

Khul & Iversan (1985) in Blanco et al. (on line) Analytical Trainine for the teaching of EFL in Primary School.

Morley, J. (1991), The Pronunciation component in teaching English to speakers of other Languages TESOL Quarterly 25(3) 481 - 520.

“கல்வியியலாளன்” இதழில் இடம்பெறும் கட்டுரைக
ளுக்கு கட்டுரையாசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள்.
இது கல்வியியல் வெளியீட்டு நிலையத்தினதோ அல்லது
கல்வியியலாளன் இதழாசிரியரினதோ, வெளியீட்டுக்
குழுவினரதோ கருத்தாக அமையாது.

கல்வியியலாளனை புன்னகையுடன்
வரவேற்கிறார்கள்

HERO
HONDA

World No. 1

Two Wheeler Company

CGT

Now with
self-start option

இந்தளிகாபால்ஸ்

தொ.எ: 021 222 6185
0777 340056

65, 63, கன்னாதிட்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

எங்கள் அன்பளிப்பு:

ஆல்சலோக் டிப்ளோமா

212. கே.கே.எஸ் வீதி, ஞாழ்ப்பாணம்.

பாடசாலை உபகரணங்கள், கோப்பி வகைகள், பல்கலைக்கழக
மாணவர்களுக்கான புத்தகங்கள், உபகரணங்கள், வாட்ட வயின் பேனை.

போயர் வகைகள்

பாடசாலைக்கான தரமான உள்ளீட்டுப் பொருட்கள் கத்தி, கோடர்.

மேசன்மார், வகைப் பொருட்கள் மற்றும் அலுமாரி, மேசை.

கோப்பியுட்டர், மேசை முதலிய தரமான வகைகள்.

இவை தவிர எதுவானாலும் ஒரே கூறையின் கீழ் பெற்றுக் கொள்ள ஒரே
முறை விஜயம் செய்யுங்கள்.

With Best Compliments from

IBMS

ஈர்வகேச அங்கீகாரம் பெற்ற சான்றிதழ்களை வழங்கிவரும் எமது நிறுவனத்தில் கிணைவகுறூடாக நீங்களும் கண்கிடுத்துறை வல்லுனர்களாகுவீர்கள்.

Diplomas

Dip. in Business Applications (MS Office) Dip. in Digital Science (Information Technology)

Ms Word, Ms Excel, Ms Access,
Ms Power Point, Internet & E . mail

Visual Basic, C++ , Pascal, Ms Excel,
Ms Access, Foxpro, Internet & E . mail

Dip. in Desktop Publishing

Ms Word, Page Maker, Corel DRAW,
Photo Shop

Dip. in Hard Ware

Basic Concept of Computer & Computer Parts,
O/S, Partition, Trouble Shooting, Net Works

Institute of Business Management Studies

Head Office :
701, K.K.S. Road, Jaffna.

Branches : N.M.V. Road, Nellyyady.

Chankaththanaai, Chavakachcheri.

TP: 021-222-3165

சுந்தர் சன் ஸ்தாபனத்தினர்

மத்திய சந்தை முன்பாக,
பிரதான வீதி,
மானிப்பாய்.

T.P/ Fax : 0 21-222-2751

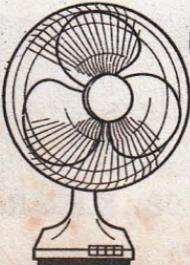

வட மானிலத்தில் யின்சார உபகரணங்கள், Amton P.V.C குளாய்கள், இணைப்புக்கள், Abans ஸ்தாபனத்தின் உற்பத்திப் பொருட்களான L.G குளிர்சாதனப் பெட்டிகள், சலவை இயந்திரங்கள், Deep Frezer, L.G.T.V, வீடியோ டெக் முதலியன.

யின்சாரத்தை குறைந்த அளவில் செலவிடும் யின் குயிழ்கள் அதற்கான சுவர் விளக்குகள், அதிநவீன யின் இணைப்பு உபகரணங்கள், யின் விசிறிகளில் பல்வகைகள், ஒருங்கே விருப்பத்துக்கேற்ப தெரிவு செய்து கொள்ள நாட வேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்! நேர்மை, நியாயம், உத்தரவாதத்திற்கு என்றென்றும்!!

முக்கிய குறிப்பு:-

குறிப்பிட்ட தொகைக்கு மேலதிகமாக பொருட்களை கொள்வனவு செய்பவர்களின் இடத்திற்கு அப்பொருட்கள் எம் வாகனம் மூலம் சேர்க்கப்படும். அத்துடன் தொலைபேசி மூலமாகவும் தேவைப்படும் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சுந்தர் சன் ஸ்தாபனத்தினர்

மத்திய சந்தை முன்பாக,
பிரதான வீதி
மானிப்பாய்.

த சார்தா லேனார்ஸ்

சகலவிதமான வாகனங்களையும் செலுத்துவதற்கு முழுப் பயிற்சியளித்து சாரதி அனுமதிப் பத்திரமும் பெற்றுக் கொள்ள யாழ் நகரில்

[செயல்முறை பரீட்சைக்கு சிறந்த முறையில் வழிகாட்டப்படும்.]

கிளை

முனியப்பர் கோவில் வீதி,
38, சுந்தப்பசேகரம் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தலைமைக்காரியாலயம்
108, புதிய பஸ்நிலையம்,
வவுனியா.

RAJENDRA STORES

(Prop. T.Rajendran)

Dealers in Kapok picture framing &
glass merchants.

Lorry Transports & Millers

T.P No. 2669

192(108), K.K.S Rd,
Jaffna.

விழிப்பிடுவீயா? விழிப்பாயிரும்புகள்

- ☞ சிறிய எழுத்துக்கள் எழுதப்படிக்க சிரமப்படுகிறீர்களா?
- ☞ ஒரு விதமான தலைவலியினால் அவதிப்படுகிறீர்களா?

அப்படியாயின் நிச்சயம் கண்களுறைபாடுதான் காரணம் எம்மிடம் வாருங்கள்.

இவசமாகக் கண்களைப் பரிசோதித்து, நவீன ரக லேசர்களில் போட்டோ கிரே, பிளாஸ்டிக் லென்ஸ் பெற்றுக்கொள்ளலாம். (பிளாஸ்டிக் லென்ஸ் விரும்பிய நிறங்களில் எம்மிடம் உண்டு.)

அந்தளில் முகப்பொலிவிற்கேற்ப சங்குப் பற்களைக் கட்டிக் கொள்ளவும், மீதப்புப் பற்களுக்கு கிளிப் போட்டுக் கொள்ளவும் டீங்கள் நாட வேண்டிய ஒரே ஸ்தாபனம்

ளாிக்கணைவு

முக்குக்கண்ணாடியகமும், பஸ்கட்டுமிடமும்

564, 566, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
கிளை - 80, K.K.S வீதி, கன்னாகம்.

91, K.K.S வீதி,
கொக்குவீள்

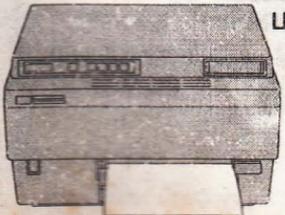
T.P: 2222486

சுதர்சன் மருந்தகம்

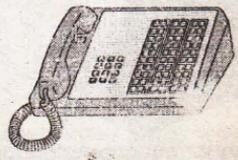

ஆங்கில மருந்து வகைகள், பால்மா வகைகள் என்பவற்றை நியாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் போட்டோ பிரதிகளை தெளிவாகவும் தரமாகவும் பெற்றுக் கொள்ளவும் தொலைபேசி வசதிகள் மற்றும் பல சேவைகளை பெறவும்

SUTHARSHAN PHARMACY

பரமேஸ்வரா சந்தி,
திருளெல்வேலி.

With the Compliments for

THE PENINSULA GROUP

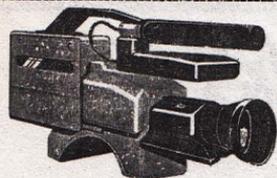
127/10. Temple Road.
Jaffna.

Distributor for:

- 1) J.Lmorison son & Jones (Ceylon) Ltd.
- 2) Nippon Plastic
- 3) Milton Flasks
- 4) Hari Glassware
- 5) Munda Gas (Newly appointed)

T.P: 021-2223720

ரேஷன் ரோன்
RAJES TONE

டிஜிற்றல் வீடியோ, அதிநவீன எடிற்றிங் கொம்ப்யூட்டர் (Aditting)
டிஜிற்றல்மலம் Dgital முறையில் வீடியோப் படம் பிடித்திடவும்
DVD, VCD ரெக்கோடிங் செய்திடவும் மற்றும் மணப்பந்தல்,
Photo, ஒலி, ஒளி அமைப்பதிலும் என்றும்

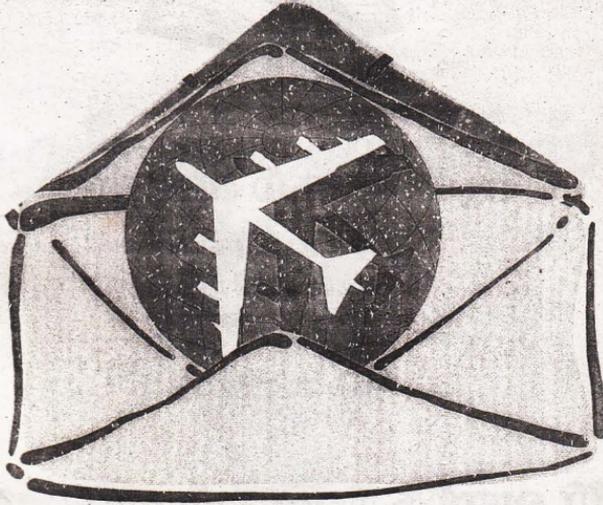
ரேஷன் ரோன்
ரேஷன் ரோன்
ரேஷன் ரோன்
ரேஷன் ரோன்
ரேஷன் ரோன்

மந்துவில் கிழக்கு
கொடிகாமம்.

ACCX Courier CELUAR CENTRE

உள்நாட்டு வெளிநாட்டு துரித தபால்சேவை அத்துடன்
கையடக்க தொலைபேசிக்கான சகல-உதிரிய்பாகங்கள்,
திருத்தங்கள் செய்ய நாடுங்கள்

இல.08, நவீன சந்தை,
மெல்மாடி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ.இல: 021-2226151
0777-519440

ASEERVATHAM STORES

கல்வியியலில் புதுமை படைக்கவும், கல்வியலாளரின்
சிந்தனைக்குமான படைப்பாக “கல்வியியலாளரின்”
தோற்றம் எமது மண்ணில் புதுப்பொலிவு பெற
வாழ்த்துக்கள் என்றும்

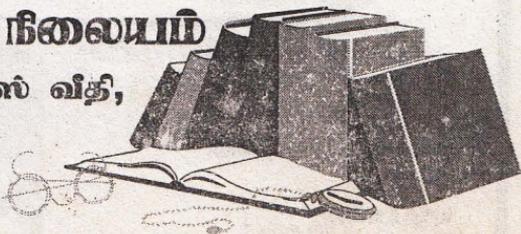
ஆசிரிவாதம் ஸ்ரோஸ்

61, பெரியகடை
ஆஸ்பத்தி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P: 2222892

ஆசிரி வணிக நிலையம்

202A, கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

Karan Electricals

“கல்வியியலாளன்” ஆய்வு மலர் புதுமைக்கு
வாழ்த்துக்கள் என்றும்

எலக்ட்ரிகல் பொருட்களுக்கு
யாழ் நகரில் முன்னோடியான
நிறுவனம்

கரன் எலக்ட்ரிகல்ஸ்

760, K.K.S Road,
Jaffna.

கல்வியியலாளனை வரவேற்கிறார்கள்
புன்னகையுடன்

BABY PHOTO

என்றும் உங்கள் மழலைச் செல்வங்களின்
உயிரோவியமான் படங்களுக்கு

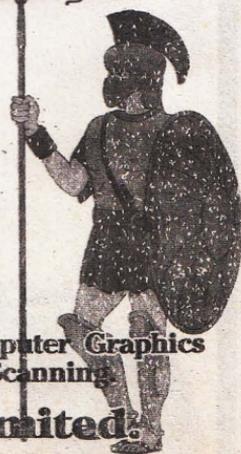
பேபி போட்டோ

பலாலி வீதி, கந்தர்மடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

காலத்தின் கலங்கரை விளக்காக
கல்வியியலாளன் மலர வாழ்த்துகின்றோம்.

Smart Prints

Off Set Printing, Screen Printing, Computer Graphics
Designing, Color Separation & Scanning

Smart Prints (Pvt.) Limited!

717, K.K.S Road,
Jaffna.

717, கே.கே.எஸ் விதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கல்வியியலாளன்

KALVIYIYALALAN

“கல்வியியலாளன்” ஆய்வு மலரில் ஆய்வுக்கட்டுரை எழுத விரும்புவோர் 2004 வைகாசி 30ம் திகதிக்கு முன்னதாக கட்டுரைகளின் இருபிரதிகளை தட்டச்சில் பதிப்பித்து ஆசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும். அடிக்குறிப்புகள், ஊசாவிய நூல்விபரங்கள் கட்டுரையின் திறுதியில் அமைதல் முக்கியமாகும்.

ஆய்வாளர் தமது பெயர், பதவி, பட்டங்கள், அலுவலகமுகவரி என்பவற்றை கிணைத்து அனுப்புதல் வேண்டும்.

புலமைசார் ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் பல்துறை நோக்கில் அணுகப்படுவதுடன், புதிய பாடப்புலம்சார் செல்நெறிகளை உள்ளடக்கியிருத்தல் அவசியமாகும்.

கல்வியியலாளனின் இடம்பெற வேண்டிய கட்டுரைகள் அதன் முக்கியத்துவம், தரம் கருதி வெளியிடப்படுவதுடன் அதன் வெளியீட்டுக்கான வகைகூறல் ஆசிரியருக்கே உரியது.

257, பலாலி வீதி,
கந்தர்மடம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்பாசிரியர்கள்
ப. இராஜேஸ்வரன்
ந. திருவாசகன்